

INHOUDSOPGAVE

DOSSIER Nr: OD 644

NAAM: EVC. Vlugschriften
en periodieken

Volg Nr	AFZENDER	Agenda Nr	INGELEGD	
			Datum	Par.
Deel A	A.B.T. (Algemene bedrijfsbond Transport)			
" B	A.B.W.B. (Algemene Bond van Werkers in de Bouwnijverheid.)			
" C	B.L.Z. (Bedrijfsbond van Land- en Zuivelarbeiders)			
" D	B.N.O.P. (Bond van Nederlands Overheidspersoneel)			
" E	De Metaal.			
" F	A.T.E.K. (Algemene Bond van Werkers in de Textiel en Kledingnijverheid)			
" G	Algemene Bond van Werkers in de Hout-Meubileringsindustrie.			
" H	CHEVOFA			

DOSSIER No.: OD 644-E NAAM: EVC-VLUGSCHRIFTEN & PERIODIEKEN (DE METAAL)

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
20/12/51	Bk	20/1/52									
30-1-52	CS	1/2									
6/2-55	K	1 FEB 1955									
		1971									

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 644-E

NAAM: EVC-VLUGSCHRIJFEN&PERIODIEKEN (DE METAAL

1. Aangelegd op verzoek van B-V.
31.1.49, ACD-4b. *2*
2. Alle drukwerk dat tijdelijk of blijvend periodiek verschenen is
of verschijnt, is opgelegd bij P.en B. 19.5.49.

0D 44 2

EENHEID VAN STRIJD

Bracht Verblifa-arbeiders

OVERWINNING

prijs 3 cent.

EENHEID VAN STRIJD BRACHT VER-
BLIFA-ARBEIDERS OVERWINNING !!

Arbeidersvijanden liepen te pletter !

Het arbeidstempo in de Verblifafabrieken is in de ná-oorlogse jaren enorm gestegen. De machines, waaruit honderduizenden blikjes en bussen wekelijks te voorschijn komen, leveren hoge prestaties en garanderen de ondernemer fabelachtige winsten.

Het is duidelijk, dat deze machines niet over hersenen beschikken om zelfstandig te produceren; ook is er geen onzichtbare macht, welke het machinepark regelt en op gang houdt.

Het zijn mensen, arbeiders, die de productiecapaciteit van de machines mogelijk maken. Zij moeten de machines bijhouden en door middel van scherp gestelde tarieven worden zij gedwongen de productie nog op te voeren.

Deze verhoogde productie komt echter geenszins tot uitdrukking in hun loonzakje. Integendeel !

Indien zij de productie niet opvoeren, en deze blijft het zelfde, dan daalt het loonbedrag. Zij moeten harder werken om hetzelfde loon te kunnen behouden.

Het is dus niet moeilijk te begrijpen, dat de meerdere opbrengst, die de hogere productie oplevert, maar op één plaats terecht komt en wel bij de ondernemer, die zijn brandkast steeds voller propt.

Zo zagen de couponknippers van Verblifa, die ook in andere bedrijven nog wel

enkele "losse" aandelen hebben zitten, hun Verblifa-winst aanmerkelijk groeien.

In 1947 was dat f.1.117.000.-

In 1948 was dat f.1.500.000.-

In 1949 was dat f.1.555.000.- en

in 1950 was dat ruim f.2.000.000.-.

Voor de arbeiders bleven slechts een afgejakkerd lichaam en een overspannen zenuwgestel door het hoge arbeidstempo en de dagelijkse angst, het tarief "niet te kunnen halen".

Zij gaan gebukt onder een regeringspolitiek, die gericht is op toenemende bewa-
pening en stijgende ondernemerswinsten,
terwille waarvan het levenspeil met meer
dan 10% is gedaald.

Harder werken, meer produceren betekent dus niets anders in deze kapitalistische maatschappij dan

toenemende rijkdom voor de
bezitters van de bedrijven,
en toenemende armoede voor
de arbeiders.

Het is de kapitalisten, de uitbuiters van ons werkende volk, echter nog steeds niet mooi genoeg. Hun winsthonger is onverzagbaar en hun pogingen tot verscherping van de uitbuiting blijven voortduren.

De bedrijfsdirecteur van Verblifa-Delft bijvoorbeeld liet op 13 Juni j.l. door hoofdbaas Camijn, tevens afdelingsbestuurder van de A.N.M.B. (N.V.V.) bekend maken, dat de arbeiders aan de soldeermachines hun productie met 10 tot 15% moesten opvoeren door hun aantallen met 130 à 200 stuks per dag te verhogen, om hun 33% tariefpremie te kunnen behouden.

De machines, hersenloze schepsels die ze zijn, waren in staat aan dit nieuwe bevel te voldoen.

De arbeiders echter niet !

De zes soldeerders legden onmiddellijk het werk neer en hun daad werd direct door de overige arbeiders (+ 120 man) gevolgd. Een ieder begreep, dat de aanval op de soldeerders een voorloper betekende tot de aanval op alle andere arbeiders.

Deze eerste klap was al direct "een daalder waard", zowel letterlijk als figuurlijk. De directie, danig geschrokken door deze moedige en eensgezinde daad, deed na 3/4 uur "sit-down" de mededeling, dat het werk op de oude voorwaarde kon worden voortgezet.

Vanzelfsprekend werd hierop het werk weer hervat en hadden de arbeiders een belangrijk succes geboekt.

Een kapitalist is echter evenzeer aan zijn winst verslaafd als een opiumschuiver aan opium en dus werden de pogingen tot opvoeren van het arbeidstempo niet opgegeven. Blijkbaar weer enigszins van de schrik bekomen maakte de directie op 15 Juni j.l. schriftelijk bekend, dat "in verband met de invoering van nieuwe tarieven voor de B.A.X.-banen op 13 Juni j.l." "voor de weken van 13 Juni tot 21 Juni en van 21 Juni tot 28 Juni een toeslag gegeven zal worden van 30% premie".

Verder stond in deze mededeling nog, dat - indien de arbeiders boven deze 30% zouden komen - "naar prestatie" zou worden uitbetaald.

De arbeiders konden echter berekenen, dat bij de bestaande prestatie zelfs geen 30% gehaald kon worden en van daarboven verdienen kon dus helemaal geen sprake zijn. Aanvaarding daarvan betekende dus niets anders dan een tariefverslechtering tot minder dan 30% na het aflopen van de zogenaamde aanlooptijd.

Opnieuw besloten de arbeiders dit niet te nemen en op initiatief van "de Metaal" (E.V.C.) kwam een groep arbeiders, waaronder 4 N.V.V.ers, 7 E.V.C.ers, 2 K.A.B.ers, 1 C.N.V.er en 6 ongeorganiseerden, bijeen om met elkaar de problemen te bespreken en vooral ook, hoe deze problemen konden en moesten worden opgelost. De basis van deze bijeenkomst was niet de vraag of de Oosterhuizen en de Suurhoffs het al dan niet eerlijk menen met de belangen van de arbeiders. Een dergelijke inhoud zou slechts kunnen leiden tot diepgaande meningsverschillen, waarbij iedere organisatieman in zijn "eigen huisje" terugkruipt.

Niet dat, wat de arbeiders verdeeld kon houden, maar dat, wat hen tot eenheid kon en moest brengen was (en zo moet het altijd zijn) het uitgangspunt van deze bespreking. Op een zeer kameraadschappelijke wijze werden daarom de verschillende meningen over de dagelijkse arbeidersproblemen en over de wijze, waarop deze moesten worden opgelost, met elkaar uitgewisseld. Het bleek duidelijk, dat de arbeiders in de strijd om hun bestaan slechts gemeenschappelijke problemen, gemeenschappelijke belangen hebben, en de aanwezigen begre-

pen ook, dat deze slechts gemeenschappelijk kunnen worden opgelost.

Unaniem waren de arbeiders van mening, dat zij de verslechteringen niet langer konden en mochten aanvaarden. Met algemene stemmen werd besloten een voorlopig bedrijfscomité te vormen, dat tot taak kreeg, het personeel in een vergadering bijeen te roepen om in deze vergadering het gesprek voort te zetten over de gemeenschappelijke opgestelde eisen, te weten:

1. handhaving oude tarieven
2. 25% garantie-premie voor werk buiten de productie (er werd slechts 10% voor dat werk betaald)
3. 10% loonsverhoging.

Vooraf ook moest in de discussie van de personeelsvergadering betrokken worden, de noodzaak van de eensgezinde strijd voor de gemeenschappelijke eisen. Onmiddellijk valt op, dat deze arbeiders niet alleen hun bedrijfseisen stelden, dat wil zeggen: eisen, die alleen van toepassing waren op hun eigen bedrijf, zoals 1 en 2. Het aanwezige hoofdbestuur van "de Metaal" (E.V.C.) wist hen tevens van de noodzaak van de eis: 10% loonsverhoging, te overtuigen.

Zij waren het volkomen eens met deze eisen ten eerste: omdat ook hun levenspeil ondanks de laatste 5% loonsverhoging met meer dan 10% is gedaald, als gevolg van de prijsstijgingen, welke ten behoeve van de oorlogsvoorbereiding werden doorgevoerd.

ten tweede: omdat zij begrepen, dat het stellen van deze eis de mogelijkheid opent voor de arbeiders uit andere bedrijven om zich bij hun strijd daarvoor aan te sluiten.

10% loonsverhoging vereist massastrijd !
ten derde: omdat zij begrepen, dat juist door de mogelijkheid van uitbreiding van de strijd op deze eis, de druk op de directie en Uniebestuurders zou vergroten tot inwilliging van de bedrijfseisen.

Met dat gezamenlijke standpunt gingen N.V.V.ers, E.V.C.ers, K.A.B.ers, C.N.V.ers en ongeorganiseerden als één man naar het bedrijf terug, ter voorbereiding van de strijd.

Gelijktijdig werd de mening van het voorlopige comité aan de vakorganisaties bekend gemaakt met de mededeling, dat de medewerking van deze organisaties werd aanvaard, indien deze bereid waren tezamen met het comité leiding te geven aan de strijd van het personeel voor de gestelde eisen.

Het gevolg was een prima geslaagde personeelsvergadering, waarin ongeveer de helft van het aantal "productie"-arbeiders (+ 60 man) aanwezig was.

Op dezelfde wijze werd het gesprek, nu onder leiding van het voorlopige bedrijfscomité, bestaande uit 2 N.V.V.ers, 2 E.V.C.ers, 1 K.A.B.er, 1 C.N.V.er en 1 ongeorganiseerde, voortgezet over het standpunt van het comité.

Door alle aanwezigen werd het standpunt van het comité en "de Metaal" (E.V.C.), welke eveneens in deze vergadering aanwe-

zig was, volledig onderschreven en zij gaven aan het comité de opdracht zich met de gestelde eisen onmiddellijk tot de directie te wenden en een gunstig resultaat te bepleiten.

Vastgesteld werd verder, dat de uitslag van het onderhoud direct daarna aan het personeel bekendgemaakt moest worden, opdat de arbeiders zich konden beraden wat te doen stond. Hetzelfde gold voor het geval de directie een onderhoud zou weigeren.

Op deze wijze was een bewuste eenheid tot stand gebracht. De gestelde eisen waren vlees en bloed van elke Verblifa-arbeider en eensluidend was hun mening, dat zo nodig, de strijd moest worden ingegaan. Niet langer zouden zij met zich laten sollen en laten behandelen als slaven, en toen de directie de volgende morgen een redelijk gesprek ter oplossing van de arbeidersproblemen weigerde, legden de arbeiders het werk neer.

De arbeiders wilden het overleg, doch de directie dwong hen, van het stakingswapen gebruik te maken.

De verontwaardiging over de houding van de directie was groot en zij waren vastbesloten te vechten voor hun eisen, in het belang van hun gezinnen.

In een grote demonstratie trokken de arbeiders (+ 100 man) van Verblifa door Delft naar de zaal, waar zij hun eerste stakersvergadering zouden houden. Uiteraard trokken zij daarmee de belangstelling van de overige stadsbewoners,

waardoor de stakers al onmiddellijk contact hadden met de vele duizenden in Delft, die eveneens gebukt gaan onder de politiek van vette winsten en oorlogsvoorbereiding.

Hun moedig verzet ontmoette dan ook allereerste grote sympathie. In hun vergadering bleek, dat slechts een klein aantal arbeiders aan het werk was gebleven, te weten 15 man en ongeveer een 10-tal meisjes.

De discipline van de stakers was zeer goed en onder leiding van het comité, dat tot stakingsleiding was gekozen, werden op basis van vrijwilligheid de posten uitgezet; de solidariteitscampagne werd onmiddellijk aangepakt en 's nachts werden de leuzen geschilderd, die opriepen tot strijd en solidariteit. Reeds op de eerste stakingsdag bleek, hoezeer de Verblifa-arbeiders hadden raakgeslagen.

De reactionnaire dagbladen, die hun inlichtingen uitsluitend bij de directie en Uniebestuurders haalden, gaven berichten, die kennelijk tot doel hadden de staking in een kwaad daglicht te stellen bij de bevolking, om zodoende de staking te isoleren en te verzwakken. De tariefeisen werden door hen helemaal niet genoemd en Het Vrije Volk spande de kroon door te beweren, dat het een "zinloze" staking was, "opgeruid door communistische stakingsgoochelaars".

Namens het bestuur van de Algemene Nederlandse Metaal Bedrijfsbond (N.V.V.) meldde dit zogenaamde arbeidersblad, dat "van verandere tarieven geen sprake was".

De tarieven waren volgens deze verklaring van het A.N.M.B.-bestuur nog slechts onderwerp van studie en bespreking en zouden eerst nog met de leden besproken worden.

Over de door ons genoemde "sit-down"-staking en de schriftelijke mededeling van de directie van respectievelijk 13 en 15 Juni, waarin de tariefsverslechtering werd aangekondigd, werd met geen letter geschreven.

Zo werd ook verzwegen, dat de A.N.M.B.-vertrouwensman en lid van de bedrijfskern, G.Smit - zoals deze aan de stakers mededeelde - herhaalde malen bij zijn bestuurder Floos van Amstel had gesmeekt om een ledenvergadering in verband met de aangekondigde tariefsverslechtering.

Verzwegen werd ook, dat een afdelingsbestuurder van de A.N.M.B., baas Camijn, de verslechtering als eerste mondeling aan de soldeerders bekend maakte, en dat de voorzitter van de kern, vertrouwensman van de A.N.M.B. de verslechtering had aanvaard zonder daarvan mededeling te doen aan het personeel!

Het A.N.M.B.-bestuur was dus volkomen op de hoogte.

Het had het echter blijkbaar te druk met andere zaken om zich ook nog met deze arbeiders te kunnen bemoeien.

Het Vrije Volk vond het evenals het Uniebondsbestuur blijkbaar overbodig, te vermelden, dat op de avond vóór de staking, toen het bedrijfscomité zijn personeelsvergadering hield, de Uniebestuurders

inderhaast bijeen kwamen, om voor te stellen, dat van nieuwe tarieven "nog geen sprake" zou zijn.

Dit besluit werd die dag genomen, in overleg met de directie !

Uit het verzwijgen van de tariefeisen in de pers en de verklaring in Het Vrije Volk kon echter reeds worden geconcludeerd, dat de directie op dit punt door de staking inmiddels van haar halsstarrige houding was afgestapt.

Op de tweede stakingsdag liet de directie via haar bedrijfsleider, de heer Eitjes, aan één der posters, tevens secretaris van het stakingscomité, weten, dat over de geëiste 25% garantiëpremie te praten was en dat deze wel geen moeilijkheden zou opleveren.

Hierdoor werd bevestigd, dat de directie in feite reeds gecapituleerd had ten aanzien van de twee eerstgenoemde eisen.

Aan de hand van deze berichten gaf een volgende stakersvergadering de drie, bij de staking betrokken kernleden opdracht zich met de directie in verbinding te stellen om officiële bevestiging te verkrijgen. De directie had aan een reeds eerder afgevaardigde stakersdelegatie namelijk bekendgemaakt uitsluitend kernleden te kunnen ontvangen. De directie kon, zoals zij de kernleden mededeelde, echter geen officiële uitspraak doen, want zij had de afwikkeling van de zaak in handen van ... de Uniebestuurders gegeven (!).

Duidelijker kon de rol van de Uniebestuurders niet getoond worden. Voor de arbeiders, leden van de bond, hadden zij geen

tijd; voor de directie traden zij in dezelfde kwestie als zaakwaarnemer op ! Op de avond van de tweede stakingsdag vond een Uniebondsledenvergadering plaats, waarin door de aanwezige Uniebestuurders werd bevestigd, dat:

1. de oude tarieven zouden worden gehandhaafd, en
2. de 25% garantiëpremie een redelijke en logische eis was, welke zij onmiddellijk met de directie zouden opnemen en dat die hun volle steun had (!)

Ten aanzien van de 10% loonsverhoging werd verklaard, dat dit een zaak voor de regering was, waarover de Verblifa-directie in Delft niet kon beslissen.

Gezien het feit, dat de Uniebestuurders in overleg en in opdracht van de directie spraken (zij hadden de afwikkeling van zaken immers van de directie in handen gekregen), moesten deze mededelingen als officiële bevestiging van de overwinning beschouwd worden.

Hoe sterk de eenheid van de stakers was, bleek vooral in deze vergadering.

De Unieleden namelijk (+ 35 man) namen de mededeling voor kennisgeving aan, en verlieten als één man de zaal om zich te voegen bij de overige stakers, die op dat moment eveneens in vergadering bijeen waren om de uitslag van de Uniebondsvergadering te vernemen en aan de hand van de gegevens daaruit, te beslissen, wat gedaan moest worden.

Uiteraard werd het verslag, dat door de N.V.V.-vertrouwensman G. Smit in de sta-

kersvergadering werd uitgebracht, met grote geestdrift ontvangen. De stakers wisten hun staking gewonnen en met slechts 6 stemmen tegen van de + 125 aanwezige arbeiders, werd het advies van stakingscomité en "de Metaal" (E.V.C.) om het werk na dit succes te hervatten, aanvaard.

De kernleden kregen hierbij de opdracht o.

- 1e. onmiddellijk met de directie het gesprek op te nemen over de definitieve regeling van de gedane toezeggingen ten aanzien van de twee eerst gestelde eisen;
- 2e. van de directie te vernemen of deze bereid zou zijn 10% loonsverhoging te betalen, zo gauw de regering daarvoor toestemming geeft;
- 3e. de directie bekend te maken, dat geen rancune-maatregelen zouden worden aanvaard.

Uit alles bleek, dat de eis 10% loonsverhoging bij de inwilliging voor de twee tarief-eisen een belangrijke rol had gespeeld. 10% loonsverhoging werd nog niet bereikt, maar de stakers begrepen, dat het afdwingen van deze eis massale stakingsacties vereist.

De huidige regeringspolitiek, gericht op doorvoering van een verarmingsplan ten bate van enorme ondernemerswinsten en oorlogsvoorbereiding, wordt gevoerd op bevel, rechtstreeks van de Amerikaanse oorlogstokers. Een onderdeel van deze politiek vormt het beleid op het gebied van lonen en prijzen en het is duidelijk, dat 125 Verblifa-arbeiders alleen, niet in staat

zijn, deze politiek te doorbreken.

Tot massale staking, dat wil zeggen uitbreiding van de staking met andere bedrijven, kwam het echter nog niet, doch van grote betekenis is het feit, dat het stellen van de 10% looneis door de Verblifa-arbeiders, de discussies over deze eis danig op gang bracht.

In het algemeen kon worden geconstateerd, dat de eis 10% loonsverhoging ook met instemming door de arbeiders van de andere bedrijven werd ontvangen.

Zulks is ook de ondernemers, de Uniebestuurders en de reactionnaire pers niet ontgaan.

Zij weten maar al te goed, dat de ontstemming over de daling van het levenspeil der werkers van dag tot dag toeneemt en vrezende elke vonk, die kan uitslaan tot een laaiende vlam; zo schreef op de tweede dag van de staking het Katholieke Delftse dagblad "Toekomst", nadat dit blad eerst een hele kolom gebruikt had om aan te tonen, dat de directie van Verblifa niet eigenmachtig kan overgaan tot het geven van 10% loonsverhoging:

"Als symptoom is deze actie - om niet te spreken van agitatie - bijzonder gevaarlijk. Hopenlijk blijft dit optreden van de E.V.C. beperkt tot de Blikfabriek, doch zeker is dit niet".

Het genoemde blad doet dan een beroep op de Uniebonden alles in het werk te stellen om "uitbreiding van de stakingsvlek" te voorkomen en zegt de werkgevers deze bonden daarbij te steunen (!) "door geen aanleiding te geven tot ontstemming".

Hieruit blijkt ondubbelzinnig, hoe groot de angst was voor uitbreiding van het conflict, een angst, die voortkomt uit het feit, dat de noodzaak van 10% loonsverhoging leeft in de harten van alle arbeiders. Het is dezelfde angst, die ondernemer en Uniebestuurders ertoe bracht, de twee tarief-eisen snel toe te geven.

Dit voorbeeld toont duidelijk aan, dat de eis 10% loonsverhoging de strijd niet verzwakt, doch integendeel aanzienlijk versterkt.

Het wil echter geenszins zeggen, dat de 10% eis uitsluitend als boeman werd of mag worden gebruikt. Zoals opgemerkt, stellen de Verblifa-arbeiders deze eis, omdat zij het daarmede ernstig menen. Daarom ook besloot het stakingscomité, dat bleef voortbestaan als bedrijfsc comité, de strijd voor de 10% loonsverhoging verder voor te bereiden en zij zal een landelijke conferentie beleggen met de vertegenwoordigers van alle andere Verblifa-bedrijven in het land om de te nemen maatregelen ten opzichte daarvan te bespreken en gezamenlijk door te voeren. Het wekt geenszins verwondering, dat de Verblifa-directie bij de hervatting van het werk, in aanwezigheid van de drie Uniebestuurders, alsnog probeerde de stakers te intimideren door middel van rancune.

Ze wilde namelijk de arbeiders, die buiten Delft wonen en door omstandigheden die ochtend niet om 7.30 uur 's morgens aanwezig waren, ontslaan.

Deze poging liep echter stuk op de eensgezindheid van de stakers, die als overwinnaars waren teruggekeerd.

Ze weigerden onder deze voorwaarde aan het werk te gaan en de directie trok haar bedreiging terug.

Direct na werkhervatting vond een onderhoud tussen kern en directie - in bijzijn van de Uniebestuurders - plaats en in een gemeenschappelijk uitgegeven verklaring werd de overwinning van de arbeiders bezegeld.

Ten aanzien van de 25% garantie-premie werd daarin opgemerkt, dat de verhoogde garantie-premie zal worden uitbetaald "met terugwerkende kracht vanaf 2 Juli j.l." en zal worden gebracht in het raam van "het gehele concern", dat wil zeggen, alle Verblifa-bedrijven! De arbeiders van Verblifa-Delft hebben met hun strijd een waardig voorbeeld gegeven aan alle andere metaalarbeiders. Zij hebben getoond, dat alleen de eensgezinde strijd het behalen van successen mogelijk maakt.

Zij hebben een sterke eenheid gesmeed, hun klassebewustzijn is aanmerkelijk toegenomen, zij hebben vriend van vijand leren onderscheiden in de strijd om het bestaan.

Dit alles vormt de belangrijke voorwaarde om tot nog grotere resultaten in de nabije toekomst te komen en de practijk zal leren, dat de Verblifa-arbeiders in de strijd voor 10% loonsverhoging een nuttig gebruik van hun ervaringen en versterking zullen weten te maken. Aan de arbeiders van andere bedrijven de taak, niet achter te blijven, doch het voorbeeld van de Verblifa-arbei-

ders te volgen.

Niet langer kan en behoeft genoeg genomen te worden met de armoede- en oorlogspolitiek van de regering, ondernemers en hun handlangers.

Thans is het gebiedende eis, de strijd eensgezind aan te binden en deze strijd als de Verblifa-arbeiders voor te bereiden.

VOOR 10% LOONSVERHOGING !!!!!

=====

Het Hoofdbestuur
De Metaal (E.V.C.)

uitgave :
„de Metaal“ (E.V.C.)
Prinsengracht 739
Amsterdam.

5D/644E

I 14.826

"DE METAAL" (EVC)
Prinsengracht 739
Hoofdbestuur
Telefoon 33784
A m s t e r d a m
=====

Amsterdam, 30 April 1952.

AAN de AFDELINGSBESTUREN.
=====

HN/AG

Waarde Kameraden,

De laatstgehouden Bondsraadvergadering d.d. 19 April stond geheel in het teken van de campagne voor het Werk-Welvaart-Woningen-Plan van de E.V.C.. Mededelingen daarover werden reeds gedaan in het verslag van de Bondsraad in De Werker. Ter oriëntering van alle afdelingen laten wij hier echter nog de belangrijkste besluiten volgen.

1. De afdelingsbesturen zullen zich tot taak stellen voor het belangrijkste bedrijf in hun afdeling, met de kameraden in dat bedrijf, een Bedrijfs-Plan-Bijeenkomst te organiseren, waaraan wordt deelgenomen door NVV-ers, EVC-ers en anderen.

Deze bijeenkomsten zullen worden voorbereid door een kleine groep bedrijfsarbeiders, leden van EVC en NVV, die de leiding van de Plan-Bijeenkomst op zich nemen.

2. In de Bedrijfs-Plan-Bijeenkomst zal het gehele plan worden bediscussieerd en op basis van het plan, zal aan de hand van bepaalde specifieke bedrijfsproblemen door de deelnemers aan de plan-bijeenkomst een actie-program worden vastgesteld.

Dit eisen-program zal dus niet alle eisen van het EVC-Plan omvatten, omdat het eisenprogram een program voor onmiddellijke, gemeenschappelijke strijd zal zijn, terwijl het EVC-Plan stap voor stap verwerkelijkt zal moeten worden.

Wij dringen er bij de afdelingsbesturen op aan, ons te laten weten, hoe hun vorderingen staan ten aanzien van de Plan-Bijeenkomsten in hun afdeling en vooral ook, hoe het staat met de verkoop van de Plan-Brochure en wijzen er nog op, dat gepoogd moet worden, ook bij de verkoop hiervan NVV-ers en anderen in te schakelen.

Kameraden, aan de campagne voor het EVC-Plan zullen nog bijzondere waarderingen verbonden worden in de vorm van vacantiereizen in binnen- en buitenland, kindervacanties en boeken. (Lees hier de berichten in het komende nummer van "Werkend Nederland" op na!)

Dit wijst erop, dat de Plan-Campagne, die reeds is gestart, in eerste instantie zal lopen over de maanden MEI en JUNI van dit jaar!

De waarderingsprijzen gelden dus alle prestaties, vooral ook individuele prestaties, zowel voor werkers in het bedrijf, als voor het colporteren met de Plaatselijke Centrales!

Z.O.Z.

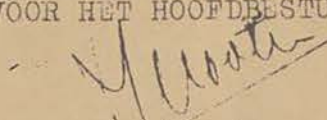
De GROOTSTE en GROOTSE beloning voor ons aller werk, is echter:

Het tot standbrengen van de Eenheid van de Metaalarbei-
dars,
Voor verhoging van de koopkracht,
Voor werk voor allen,
Voor VREDE !

Dit te bereiken, kameraden, in een periode waarin de oorlogs-
stokers in Amerika zich voorbereiden op oorlog en openlijk fas-
cisme, betekent hen een onherstelbare slag toebrengen! Maar te-
vens: onszelf een gelukkige toekomst verzekeren.

Daarom rekenen wij op jullie initiatieven en werkkraacht!
=====

Met kameraadschappelijke groeten,
VOOR HET HOOFDBESTUUR:

H.J. NOOTER, (Secretaris).

UITTREKSEL

Uit : OD 345

Naam: MAANRAPPORTEN NOORD HOLLAND

Voor : OD 644 - E ^{31/2}

Naam: E.V.C.- Vlugschriften en Periodieken - De Metaal

Ag. nr: 127318

Afz. : I.D. Velsen

Datum: 8-1-52

Aard van het stuk: Maandverslag over December 1951

Door E.V.C.- De Metaal werden verschillende pamfletten verspreid, o.a.:

- 1) Pamflet, waarin de metaalbewerkers worden opgewekt de strijd tegen de werkclassificatie te versterken.
- 2) Idem.
- 3) Pamflet, waarin de weigering van de Directie Hoogovens om een Kerstgratificatie aan de arbeiders uit te keren, wordt gehekelde en waarin wordt opgewekt in de afdelingen delegaties te vormen om "Met de kernleden bij de Directie aan te dringen, dat zij alsnog en met meer ernst de zaak onder het oog ziet en het pakket van f.50,- uitkeert."

Uitgetr. door:

J.H.

Op aanwijzing van: ACD/C.S.

Datum:

28-3-52

Aan alle metaalbewerkers!

VERSTERKT DE STRIJD TEGEN DE WERKCLASSIFICATIE

Volgens het „Vrije Volk” van 11 December j.l. zal de werkclassificatie niet in de nieuwe C.A.O. worden opgenomen, maar... „zal de C.A.O. op dit punt alsnog worden aangevuld”.

Dit bericht betekent, dat ondanks de 4 jaar van voorbereiding de ondernemers en Unie-bestuurders uit angst voor het verzet van de metaalbewerkers het niet durven wagen dit jaagsysteem, dat de werkloosheid in de hand werkt, over de gehele linie ineens in te voeren.

*Zij nemen thans hun toevlucht
tot een sluwere methode*

Op een sluipende manier hoopt men dit Amerikaanse super-uitbuitings-systeem de metaalbewerkers op te leggen. Dit blijkt duidelijk uit het geheime materiaal, waarin de Unie-bestuurders zeggen dat, „de invoering per onderneming of hoogstens per gemeente zal geschieden”.

*Waakzaamheid en strijd
juist nu geboden*

Vast staat dat het gevaar van invoering van de werkclassificatie in de metaal-industrie in geen geval is verminderd. Getracht wordt deze winstgevende zaak voor de werkgevers, bedrijf voor bedrijf in te voeren om massaal verzet te voorkomen. Nu zij overgaan tot geraffineerder en dus gevaarlijker methoden, moet onze strijd nog krachtiger, nog eensgezinder en nog massaler worden om de werkclassificatie volledig terug te slaan.

*De C.A.O.
bevat geen enkele verbetering*

In het ontwerp C.A.O. is geen enkel voordeel voor de arbeiders door de Unie-bestuurders bereikt.

- De lonen worden niet verhoogd, slechts de 2 maal 5% loontoeslag zal in de loontabellen worden verrekend.
- De „pensioenverhoging van f 9.— naar f 11.25 (om van te sparen) brengt de arbeider 15 cent per week minder in het loonzakje.
- De winstuitkering wordt niet verplicht gesteld.
- De uitkering voor ziekte en ongeval wordt niet verbeterd.
- De 5de Mei wordt niet als gehele of halve vrije dag verplicht gesteld.

Ziehier het „resultaat” van de onderhandelingen tussen de Unie-bestuurders en de ondernemers. Geen verbetering maar wel het zwaard van de werkclassificatie boven onze hoofden.

Volgens de „Volkskrant” heeft zelfs de Katholieke Metaalbewerkersbond St. Eloy het ontwerp C.A.O. een „pover resultaat” genoemd wat „niet van harte werd aanvaard”.

*Alleen door eensgezinde strijd
een betere C.A.O.!*

Hiermee kunnen de metaalbewerkers geen genoeg nemen. Het is dringend noodzakelijk dat de Uniebonds-leden, in het bijzonder de leden van de A.N.M.B. (N.V.V.) hun bestuurders aan het verstand brengen dat er verbeteringen in de C.A.O. moeten komen en de werkclassificatie geheel moet verdwijnen.

Aan alle metaalbewerkers willen wij nadrukkelijk zeggen dat een beter C.A.O. slechts het resultaat kan zijn van strijd en dat voor de overwinning van die strijd de eenheid tussen N.V.V.ers en E.V.C.ers de beslissende voorwaarde is.

De ervaringen in de strijd van de arbeiders zijn er voor om dit te bewijzen.

*Vecht voor uw belang
en dat van uw gezinnen*

De Metaal (E.V.C.), welke steeds de juiste voorlichting gaf over de werkelijke betekenis van de werkclassificatie, roept alle metaalbewerkers op gemeenschappelijk te strijden:

- tegen werkclassificatie, dat wil zeggen
- tegen het gevaar van loonsverlaging
- tegen grotere werkloosheid
- tegen het systeem van verdeel en heers
- Voor verhoging van de lonen, vastgelegd in een betere C.A.O.

*Demonstreert voor die eisen
OP 24 DECEMBER A.S.*

te Amsterdam in de grote landelijke protest-vergadering en na afloop daarvan samen met de Nederlandse bouwvakarbeiders in de straten van Amsterdam.

De 24e December zal een machtige waarschuwing zijn aan hen, die het bestaan van de arbeidersgezinnen willen opofferen aan de winsthonger van de ondernemers.

Zij zal in het teken moeten staan van strijd voor VREDE en welvaart.

**Het Hoofdbestuur DE METAAL (EVC)
Secr. Prinsengracht 739, Tel. 33784
Amsterdam**

24 DECEMBER - 10 UUR 'S MORGENS: BELLEVUE

Werkclassificatie? **NEEN!!**

De Uniebondsbestuurders staan voor een moeilijke opdracht.

Regering en ondernemers willen de Werkclassificatie invoeren, om terwille van hun bewapeningswedloop, het arbeidstempo te verhogen en het werklozenleger verder te vergroten. De Unieleiders moeten dit Amerikaanse systeem onder de arbeiders propageren. Wetende, dat er onder de arbeiders een drang naar loonsverhoging is, propageren zij de werkclassificatie als de weg naar loonsverhoging. Maar wat zeggen hun eigen cijfers, gepubliceerd in „Strikt vertrouwelijk” materiaal?

Onder de thans geldende loonregeling zijn plm. 60.000 arbeiders ingedeeld in Vakgroep I
plm. 60.000 arbeiders ingedeeld in Vakgroep II
plm. 23.000 arbeiders ingedeeld in Vakgroep III

Volgens de beweringen van de Unieleiders zullen deze 143.000 metaalarbeiders bij de werkclassificatie als volgt verdeeld moeten worden:

						Gemeenteklasse	A	B	C	D
3300	arbeiders in 6e	werkklass	max.	gem.	uurverdiens	f	1.32	1.29	1.26	1.22
23780	„ „	5e	„ „	„ „	„ „	f	1.25	1.22	1.18	1.15
35280	„ „	4e	„ „	„ „	„ „	f	1.18	1.14	1.11	1.08
44610	„ „	3e	„ „	„ „	„ „	f	1.11	1.08	1.05	1.02
34175	„ „	2e	„ „	„ „	„ „	f	1.05	1.02	0.99	0.95
1965	„ „	1e	„ „	„ „	„ „	f	1.02	0.98	0.95	0.92

Deze getallen moeten nog vermeerderd worden met de tweede en derde 5% loontoeslag, die men dus niet in het komende contract wil opnemen. **De reden hiervan is dat men hierdoor meent gemakkelijker deze toeslagen aan de arbeiders te kunnen ontnemen.**

Dit is de voorstelling van zaken, die de Uniebonden geven en die we als de meest „gunstige” moeten beschouwen. Doch deze bewering staat op volkomen losse schroeven omdat de indeling in de werkklassen en dus van het loon afhankelijk is van het aantal punten dat de werkgever meent te moeten geven. Volgens de cijfers van de Unieleiders, (die ze niet aan de arbeiders maar aan een klein aantal vertrouwensleden hebben verstrekt) heeft men de meeste arbeiders dus loonsverlaging toegemeten en wil men de loonverschillen vergroten.

„De Metaal” (EVC) is van mening, dat deze plannen niet mogen slagen. De Metaalarbeiders mogen zich niet laten ontleden en uit elkaar laten scheuren. Zij hebben geen belang bij de opvoering van het arbeidstempo en de verdere vergroting van het werklozenleger en de ondernemerswinsten.

De metaalarbeiders hebben slechts belang bij hoger loon en werk.

Wij roepen U op om gezamenlijk, hoe ook georganiseerd, tegen deze misdadige plannen de macht van de eenheid der werkers te smeden en te zorgen, dat de werkclassificatie er niet doorkomt!!

„De Metaal” wil dit op alle mogelijke manieren bevorderen en belegt

een grote openbare

PROTESTVERGADERING TEGEN DE WERKCLASSIFICATIE

in **GEBOUW „BELLEVUE”** op **Maandag 24 December a.s.**
Leidsekade te Amsterdam. Aanvang **10 uur 's morgens.**

Metaalbewerkers van Nederland,

Komt Maandag 24 December 1951 in grote getale naar „Bellevue”

Door onze gemeenschappelijke strijd kan de Werkclassificatie afgeslagen worden en een werkelijke loonsverhoging voor alle metaalarbeiders worden bereikt!

Het Hoofdbestuur „De Metaal”

Leest de Brochure „Werkclassificatie?” uitgave „De Metaal” - Prijs 10 cent

De Metaal

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

IJmuiden, 6 December 1951.

Oproep aan alle Hoogovenarbeiders

ARBEIDERS, de Kerstdagen naderen met rasse schreden en spoedig zal het dan weer zo ver zijn, dat wij met onze gezinnen Kerstmis zullen gaan vieren. Maar, we vragen ons af, hoe zullen we deze feestdagen moeten doorbrengen, want iets extra is er nog niet in het loonzakje gekomen, dus iets extra op tafel zal er niet zijn, zodat voor ons en onze kinderen deze dagen geen feestdagen zullen zijn.

Hoe anders zullen deze dagen voor de Directie van de Hoogovens en andere ondernemers zijn.

Zij zullen geschenken aan hun familieleden geven, zij zullen heerlijk eten en er zal werkelijk feest zijn.

Ja, zij kunnen feestvieren, omdat zij dit jaar weer miljoenen hebben verdiend, terwijl voor ons, arbeiders, het levenspeil is gedaald. Wij zijn het steeds, die hun feest moeten betalen.

Nu heeft men ons wel een uitkering van 4% gegeven van de vele miljoenen, die zij aan ons verdiend hebben en volgens hun mening is dat genoeg, doch arbeiders,

dit kan ONZE mening NIET ZIJN!

Want, wat betekent 4% in deze benarde tijd en wat voor een deel is het dat de directie van haar MILLIOENENWINSTEN afstaat. Het is niet meer dan een afgekloven been, dat men een hond toewerpt.

Op de kernvergadering van 27 September 1951 is met grote meerderheid het voorstel aangenomen om bij de Directie erop aan te dringen een pakket van Fl. 50.- met de Kerstdagen aan alle arbeiders uit te reiken.

DIT IS ECHTER DOOR DE DIRECTIE AFGEWEEZEN !

Wij zijn echter van mening, dat we ons bij de afwijzende houding van de Directie niet moeten neerleggen. In de afdelingen dienen delegaties gevormd te worden om met de kernleden er bij de Directie op aan te dringen, dat zij alsnog en met meer ernst de zaak onder het oog ziet en het pakket van Fl. 50.- uitkeert.

WIJ, ARBEIDERS, WENSEN OOK -NET ZO GOED ALS DE DIRECTIE- EEN VROLIJK KERSTFEEST TE VIJREN !

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

12 November 1951.

Doss.7.5-6.

Onderwerp: Pamfletten E.V.C.

Bijlage: één.

Hierbij wordt toegezonden één exemplaar van een pamflet van "De Metaal E.V.C.", zoals deze op 8 November 1951 in 's-Gravenhage werden verspreid o.a. bij de firma VAN HEYST. (einde)

Handwritten signature

6.351.1
05.26

14 NOV 1951

ACD/123025

METAALARBEIDERS, GEVAAR DREIGT!

Werkclassificatie in de CAO-onderhandelingen

Reeds in 1948 gaven de werkgevers in de metaalindustrie te kennen, dat zij de werkclassificatie in de C.A.O. wilden zien opgenomen. Het is er toen nog niet van gekomen, omdat de voorbereidingen onvoldoende gereed waren. Dit jaar dreigen de ondernemers hun zin te krijgen! Bij de komende C.A.O. wil men trachten dit systeem aan de gehele metaalindustrie op te leggen en bindend te verklaren.

Werkclassificatie, een Amerikaans systeem

Het verdeel- en heerssysteem van de werkclassificatie komt regelrecht uit Amerika en wordt daar reeds lang door de groot-kapitalisten van Wallstreet, tot meerdere glorie van hun brandkasten, toegepast. In 1937 bestonden bijvoorbeeld bij United Steel Corporation voor 160.000 arbeiders 25.000 verschillende loongroepen! Hoofdbestuurders van de Uniebonden reizen heen en weer naar Amerika om het systeem te helpen importeren en toe te passen. De metaalindustrieëlen geven hun geld niet uit aan de voorbereiding van systemen om de metaalarbeiders een voordeeltje te bezorgen. Dat leren de „wetenschappelijke tariefverbeteringen” wel!

Wat houdt de werkclassificatie in?

Bij de invoering van de werkclassificatie komt de huidige vakgroepindeling te vervallen. Daarvoor in de plaats wordt iedere arbeider „gewaardeerd”. Men spreekt hierbij over kenmerken en sub-kenmerken. De kenmerken omvatten:

Veelzijdigheid van het werk; kennis, aandacht en overleg; nauwkeurigheid en handvaardigheid; schaderisico en verantwoordelijkheid; inspanning en werkomstandigheden.

De sub-kenmerken zijn onderdelen van de kenmerken.

Voor ieder sub-kenmerk — 21 in getal — wordt een aantal punten gegeven.

Bij de toepassing van de werkclassificatie kan de werkgever arbeiders, die hem niet aanstaan, die opkomen voor hun rechten en verantwoordelijkheid tegenover hun gezin tonen, bij de puntenwaardering een hak zetten.

Het totaal aantal punten bepaalt in welke werkklasse de arbeider wordt ingedeeld; er zijn 6 werkclassen elke werkklasse heeft een loontabel.

En om de hoeveelheid van deeltjes compleet te maken zijn er nog het persoonlijk minimum uurloon, minimum gemiddeld uurloon, maximum gemiddeld uurloon en maximum gemiddelde uurverdienste; de gemeenteklassen- en leeftijdsindeling.

Werkclassificatie een ernstige verslechtering

Van werkgeverszijde en van de kant der Uniebestuurders stelt men de werkclassificatie als een verbetering voor.

Indien de werkclassificatie zou worden doorgevoerd, kan geen enkele metaalarbeider vooraf weten, in welke werkklasse hij zal worden geplaatst en welk loon hij dus gaat verdienen.

Beslissend voor de indeling in welke werkklasse men valt en welk loon men dus krijgt is het aantal punten, dat de werkgever aan de arbeider toedenkt.

Werkclassificatie betekent:

Mogelijkheden tot grove willekeur voor de ondernemers.

Naast de „wetenschappelijke” tariefzweep is dit een nieuw „wetenschappelijk” middel tot verscherpte uitbuiting.

Verslechtering voor de jeugd. De leeftijdsgrens komt van 26 jaar voor vakgroep 1 op respectievelijk 27 jaar voor werkklasse 5 en 28 jaar voor werkklasse 6 te liggen.

Verdeel- en heerssysteem

Het systeem van de werkclassificatie is er op gericht de metaalarbeiders te verdelen en hen daardoor in hun verweer en aanvalskracht te verzwakken. De groeiende ontevredenheid, die in alle lagen van het volk merkbaar is, heeft de werkgevers angstig gemaakt. Zij zien, dat strijd van de metaalarbeiders tegen de oorlogs- en versoberingspolitiek van regering, Uniebestuurders en ondernemers onherroepelijk zal uitbreken.

Z. O. Z.

De metaalarbeiders kunnen niet langer dulden.

- dat: de lonen met meer dan 10 pct op de prijzen ten achter liggen;
de consumptie met 13½ pct daalde;
de prijzen steeds verder stijgen, zoals kolen, gas, electriciteit, huren, enz.;
men de productie tracht op te voeren, die een verdere toeneming van de werkloosheid met zich meeneemt;
- de vredesindustrie wordt afgebroken ten behoeve van de oorlogsproductie, waardoor o.m. de woningbouw stagneert.
- dat: de metaaldirecties, dankzij loonstop, prijsstijgingen en oorlogsvoorbereidingen de winsten met honderden miljoenen wisten te vergroten.
- dat: de ondernemers die winsten nog meer willen opvoeren met de werkclassificatie.

Daarom eisen de metaalarbeiders in de eerste plaats:
LOONSVERHOOGING! NU.

Metaalarbeiders sluit U aaneen!

De metaalarbeiders mogen zich niet laten verdelen in hun strijd voor hun gemeenschappelijke belangen.

Loonsverhoging kan worden afgedwongen!

Eenheid van georganiseerden en ongeorganiseerden, in het bijzonder van leden van „De Metaal” (E.V.C.) en de A.N.M.B. (N.V.V.), is hiervoor van beslissende betekenis.

Op de vergaderingen van de Uniebonden is een groeiende weerzin tegen de werkclassificatie en het uitblijven van de meer dan nodige loonsverhoging waarneembaar

Bezoekt de ledenvergaderingen en laat Uw stem horen.

U kunt de Uniebestuurders dwingen achter Uw eisen en niet achter die van de werkgevers te gaan staan.

Ongeorganiseerden:

De werkgevers willen de arbeiders tot enkelingen verdelen om te kunnen heersen. Duidelijker dan hoe ook, demonstreert dit de werkclassificatie. „De Metaal” wil de arbeiders verenigen en de strijd met hen voeren voor hun gemeenschappelijke belangen. Blijft niet alleen staan! Organiseert U! Organiseert U in de strijdbare vakbeweging, organiseert U in „De Metaal”.

Metaalarbeiders:

„De Metaal” heeft in haar bondsraadsvergadering van 13 October jl. zich eenstemmig tegen de werkclassificatie uitgesproken.

„De Metaal” is van oordeel, dat in verband met de armoede in de arbeidersgezinnen, noodzakelijk is:

een kolentoeslag;

geen verhoging van de gas- en electriciteitstarieven mag worden doorgevoerd;

tenminste 50.000 woningen per jaar moeten worden gebouwd door een gedwongen lening op de grote inkomens.

LOONSVERHOOGING VAN TENMINSTE 10 PROCENT

„De Metaal” roept de arbeiders op tot een gezamenlijk beraden en een gemeenschappelijke krachtsinspanning.

„DE METAAL” E.V.C.

**Leest de komende brochure
over de werkclassificatie!**

Aanmeldingsformulier!

Aan „De Metaal”
Prinsengracht 739
Amsterdam.

Ondergetekende

Naam:

Woonplaats:

Werkzaam bij:
geeft zich hiermede op als lid van „De Metaal” (E.V.C.)

.....
handtekening

UITTREKSEL

Uit : OD 345

Naam: MAANDRAPPORTEN NOORD-HOLLAND

Voor : OD 644

Naam: Vlugschriften en periodieken EVC-De Metaal

Ag. nr: 121990

Afz. : I.D.Beverwijk

Datum: 12 0 ct 51

Aard van het stuk: Rapport maandoverzicht Augustus-September 1951 Noord Holland

Zie bijlagen (2 stuks)

Uitgetr. door: T.G.

Op aanwijzing van: B V

Datum: 11-2-52

in 644 metaal

De Metaal

4/5

HOOFDBESTUUR
Prinsengracht 739
AMSTERDAM
Tel. 33784

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

Amsterdam, 25 September 1951.

AAN DE LEDEN, WERKZAAM BIJ DE K.N.H.S.

=====

SPOEDLEDENVERGADERINGEN !

Waarde Kameraden,

In verband met de staking van de bouwvakarbeiders op het Hoogoven-
bedrijf en de situatie daarvan op dit ogenblik, heeft ons bestuur
besloten tot het houden van een aantal SPOEDLEDENVERGADERINGEN.

Een tweede punt is de actie van de Hoogovenarbeiders zèlf
voor de uitbetaling van 2% kerstgratificatie boven de 4%
winst-gratificatie.

Deze ledenvergaderingen worden gehouden in:

IJMUIDEN: WOENSDAG 26 September om half 8 n.m.
E.V.C.-gebouw, Meidoornstraat 26;

BEVERWIJK: WOENSDAG 26 September om half 8 n.m.
E.V.C.-gebouw, Koningstraat 5;

HAARLEM: WOENSDAG 26 September om half 8 n.m.
E.V.C.-gebouw, Jansstraat 33.

Eveneens op DONDERDAG-OCHTEND om 10 uur in IJMUIDEN en
BEVERWIJK,
beide vergaderingen in dezelfde zaal als op de vergaderingen
van Woensdagavond.

N I E M A N D mag ontbreken!

HET BEDRIJFSBESTUUR.

HOOGOVEN-BULLETTIN

No 15

Uitgave „De Metaal” (E.V.C.)

Prinsengracht 739, Amsterdam

Het boekjaar 1950-1951 was zéér fraai

HET jaarverslag van de Koninklijke Nederlandse Hoogovens en Staalafabrikten NV is verschenen. Wij vinden het de moeite waard enige aandacht hieraan te besteden.

Het zal vrijwel voor alle arbeiders onmogelijk zijn om uit de wirwar van cijfers, die in dit jaarverslag voorkomen, wijs te worden. Het heeft dan ook geen zin al deze cijfers op de voet te volgen. Wij willen echter trachten door op enkele belangrijke onderdelen de aandacht te vestigen aan te tonen, dat de winst in het afgelopen jaar enorm is toegenomen. De directie heeft met grote voldoening vastgesteld, dat het afgelopen boekjaar zéér fraai was. Inderdaad, voor de directie en commissarissen is er alle reden om tevreden te zijn.

De brutowinst is gestegen van f 8.909.153,20 (acht miljoen negenhonderdveertigduizend driehonderdvijftig gulden) in 1949-'50 tot f 14.642.572,77 (veertien miljoen zeshonderdtweeënveertigduizend vijfhonderdtweeënzeventig gulden). Dat is dus een stijging van f 5.733.419,57 (vijf miljoen zeventienhonderd drieënvijftigduizend vijfhonderdtweeënzeventig gulden).

De winst is dus in één jaar tijds met 65% toegenomen.

De heren directeuren, commissarissen en aandeelhouders hebben het lieve sommetje van f 4.686.357,99 (vier miljoen zeshonderdzesentachtig duizend driehonderdzevenënvijftig gulden) mogen verdelen. Het vorig jaar was dat f 2.869.103,77 (twee miljoen achthonderdne-genenzestigduizend honderddrie gulden).

Dat is dus een vermeerdering van de winst, die verdeeld is onder de heren van f 1.817.254,22 (één miljoen achthonderdzeventienduizend tweehonderdvierenvijftig gulden). Dat is bijna 65%.

Geen wonder, dat zij spreken over een fraai boekjaar.

De directeur Ingen Housz krijgt zo ruw berekend een extraatje van f 36.000.—. Dat is dus alleen maar het extraatje, dat deze directeur uit de winsten van het Hoogovenbedrijf uitgekeerd krijgt. We zwijgen dus nu maar over de winstuitkeringen, die hij ook nog krijgt uit andere bedrijven, waarvan Ingen Housz commissaris is.

En, mijnheer de directeur heeft bovendien nog een goed salaris, dus is het begrijpelijk, dat ook hij in zijn nopjes is en spreekt van een zeer fraai jaar. Het staat echter vast, dat de werkelijke winsten nog hoger zijn, doch door een „juiste” groepering van de cijfers in het jaarverslag is dat niet heel precies na te gaan.

En de arbeiders?

IS het ook echter een zeer fraai jaar geweest voor de arbeiders? Is er een arbeider op het Hoogovenbedrijf, die dit met voldoening kan zeggen?

Zijn loon is in het afgelopen boekjaar met 10% omhooggegaan (September 1950 5% — Maart 1951 5%). Ondanks dit daalde zijn koopkracht met ruim 10%. O ja, over enkele dagen krijgen ook de arbeiders 4% van de winst uitgekeerd. Ja, let op kameraad, 4% over je verdiende loon. Dat zal dus gemiddeld ruim honderd gulden zijn.

De couponknippers en daar horen ook weer de directeur en de commissarissen bij, krijgen 9% uitgekeerd van de waarde van hun aandelen en die zijn heel wat hoger dan het loon van de arbeiders. De directeur krijgt dus in één jaar aan extraatjes uitgekeerd, waar een arbeider minstens 10 jaar voor moet werken.

Wij willen zeker niet beweren, dat een directeur niet meer mag hebben aan loon dan een arbeider, maar zulke enorme verschillen, neen, dat begrijpen we niet goed. Of zou dat wellicht goedgekeurd worden door de opvattingen

van de „morele herbewapening”? (Weet P. Mulder daarop het antwoord?).

Korea

IN dit jaarverslag wordt niet alleen gebeld over 'n zeer fraai jaar, doch de directie geeft ook aan, hoe dat alles in het afgelopen jaar bereikt is. Wij laten nu een zin volgen, die wij hebben ontleend aan dit jaarverslag:

„Het spreekt vanzelf, dat de ontwikkeling der economische wereldverhouding sinds „Korea” ook voor onze maatschappij van grote invloed is geweest.

Terwijl voordien de markt moeilijker was geworden — zonder overigens tot veront-rusting/aanleiding te geven — was „Korea” het sein tot een stormachtige stijging in de vraag naar onze producten, waarvan de prijzen in het buitenland sprongsgewijze omhoog gingen. . .”

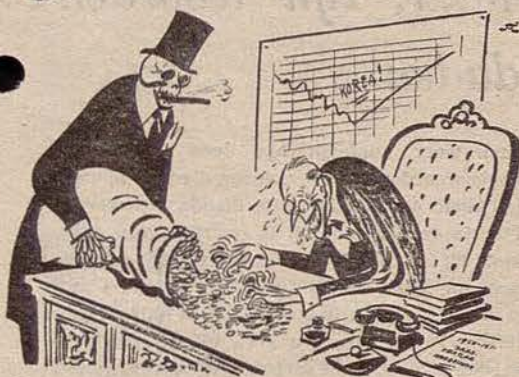
Ziehier het kapitalisme in al zijn naaktheid. Vóór „Korea” ging het niet zó best, maar de Amerikaan Foster Dulles zorgde er voor, dat er een oorlogje georganiseerd werd om de kapitalistische economie, die dreigde vast te lopen, weer op gang te brengen. Het vermoorde duizenden Koreanen, mannen, vrouwen en

(Vervolg op pag. 2)

Walserij Oost is schoon

Zoals bekend, is Walserij Oost in 1941 door het Hoogovenbedrijf gekocht. De miljoenen, welke er voor betaald zijn, zijn ons niet bekend, doch het zal een behoorlijk bedrag geweest zijn. Het jaarverslag nu, vermeldt, dat dit bedrijf volledig is afgeschreven. Dat wil zeggen, dat de arbeiders naast de miljoenen uitgekeerde winsten voor de bezitters, daarboven de gehele walserij Oost in tien jaren hebben „verdiend”.

Zij mochten zich dit jaar blij laten maken met een levensmiddelenpakket ter waarde van f 8.— voor het feit, dat ze 10.000 ton platen meer hadden geproduceerd dan in het voorafgaande jaar.

„De dood betaalt dividend”

„Het spreekt vanzelf, dat de ontwikkeling der economische wereldverhouding sinds „Korea” ook voor onze Maatschappij van grote invloed is geweest.

Terwijl voordien de markt moeilijker was geworden — zonder overigens tot veront-rusting/aanleiding te geven — was „Korea” het sein tot een stormachtige stijging in de vraag naar onze producten, waarvan de prijzen in het buitenland sprongsgewijze omhoog gingen. . .”

(Jaarverslag Hoogovens 1950-1951).

Het Boekjaar 1950-1951

(Vervolg van pag. 1)

kinderen; het verwoeste Korea. De oorlog in Korea doet de vraag naar producten van de K.N.H.S. stormachtig oplopen.

Hoogovenarbeiders, is het nu duidelijk, wie belang heeft bij een oorlog. Begrijpt ge nu, wie er in zak en as zit, als er gesproken wordt over VREDE in Korea.

Immers, de naar winst hongerende kapitalisten zien hun doeleinden beter benaderd door een oorlog, dan door het behoud van de Vrede. Hoeveel groter zullen de winsten dan wel worden voor de heren machthebbers van het Hoogovenbedrijf, wanneer het Amerikaanse oorlogsmonster er in slaagt de oorlog op nog grotere schaal te doen uitbarsten.

De arbeiders brengen wel de offers.

De werkelijke machthebbers van dit land — de ondernemers — strijken de enorme winsten wel op.

Aan deze winsten kleefde het bloed van de duizenden door Amerikaanse oorlogshitsers afgeslachte Koreanen.

Acties

Al bladerend in het jaarverslag stuiten wij op de volgende zin:

„Een poging om bij een afdeling van het bedrijf (hier wordt kennelijk de kooksoven bedoeld red.) de arbeidsvrede te verstoren, strandde op de daartegenover aangenomen houding (van de directie wordt hier natuurlijk bedoeld red.) en op het bij het merendeel der betrokken arbeiders gegroeide besef, dat hun belangen niet gediend zijn door de agitatie van elementen, die voor de gevolgen daarvan geen enkele verantwoordelijkheid op zich nemen.”

Het pijnigt ons, maar wij moeten de directie hier op een onwaarheid betrappen. De arbeiders van de Kooksovens moesten harder gaan werken, doordat de ploegen met enkele arbeiders verminderd zouden worden. Het merendeel van de arbeiders was het daar NIET mee eens en was bereid daartegen in actie te komen.

En indien de directie niet opnieuw de situatie in studie had genomen en de arbeiders van de Kooksovens nog beter hun eenheid hadden gesmeed, dan was het zeker tot scherpere actievormen gekomen.

En over verantwoordelijkheid gesproken, geachte directie. Getuigt het wellicht van verantwoordelijkheidsgevoel, dat de ondernemers hun winstbelangen boven de belangen van de overige bevolking stellen?

Getuigt het van verantwoordelijkheidsgevoel, wanneer de wereld opnieuw bedreigd wordt met een nieuwe oorlog en de welvaart van de overige bevolking opgeofferd wordt aan de voor de ondernemers zo winstgevendende oorlogsvoorbereiding?

Conclusie

ER zou ongetwijfeld nog meer te behandelen zijn uit dit jaarverslag. Dit jaarverslag toont ondubbelzinnig nogmaals aan, dat er wezenlijk geen belangengemeenschap bestaat tussen ondernemers en arbeiders.

Het zal de Hoogovenarbeiders nu nog wel duidelijker zijn geworden, waarom de directie ondersteund door de renegaat P. Mulder zo ijverig werkt voor de z.g. „morele herbewapening”.

Hoe meer arbeiders zij kan bedwelmen met deze voor de arbeiders zo vergiftigde ideologie, hoe makkelijker het haar zal vallen de productie nog meer op te voeren, het lopende boekjaar nog fraaier te maken, de winst nog groter te doen worden.

De arbeiders zullen daartegenover moeten stellen een nog hechtere en strijdere vakorganisatie. Zij zullen daadwerkelijk hun eenheid dienen te vergroten.

Het verantwoordelijkheidsgevoel van de Hoogovenarbeiders zal hen in de richting sturen van het voeren van acties voor een beter bestaan. De gevolgen van een daadwerkelijk verzet van de arbeiders tegen deze niets ontziende meedogenloze ondernemers-politiek zullen vruchtdragend zijn en groter mogelijkheden tot welvaart scheppen.

De productie

ER wordt in het jaarverslag gesproken over een record jaar in alle afdelingen. In een jaar tijd is de productie in onderstaande afdelingen gestegen met:

Hoogovens (ruw ijzer)	62.104 ton
Buizengietery (Gegoten buizen)	704 ton
Walserij West (dikke plaat)	33.364 ton
Walserij Oost (dunne plaat)	10.046 ton
Cokesoven (gas)	22.440.369 ton
Mekog (stikstof)	28.345 ton
Cemy (cement)	27.324 ton
Walserij Oost (balken)	4.843 ton

De productie in alle afdelingen is met geweldige sprongen omhoog gegaan. Zeker, het machinepark is verbeterd, doch de arbeidspro-

De morele Herbewapenaar, zijn woorden en zijn daden

OP een goede dag werd de voorzitter van de stakingsleiding der stakers van Boele en van Eesteren, zoals bekend, een lid van de K.A.B., opgebeld door een heer, die zich Wevers noemde. Deze verzocht deze kameraad of hij in het belang van een spoedige oplossing van het conflict op een bepaald uur een bespreking met hem wilde hebben.

Toen deze kameraad antwoordde, dat hij natuurlijk voor dit doel een bespreking wilde hebben, werd hem op het hart gedrukt er met niemand, ook niet met zijn medestakingsleiders, over te spreken en zich op een bepaald uur aan een door „Wevers” opgegeven adres aan de Heemskerkerweg te Beverwijk te vervoege. Toen deze kameraad zich op het afgesproken uur aan dit adres voevogde, bleek dit het huis te zijn van kernvoorzitter Piet Mulder.

Tijdens het korte onderhoud, dat plaats vond,

ductiviteit is ook flink gestegen. Er wordt op het Hoogovenbedrijf zeer hard gewerkt. Maar is de beloning evenredig geweest? Natuurlijk niet.

Delen van de behaalde premies worden niet uitbetaald, dat mag z.g. niet van het College van Rijksbemiddelaars.

O ja, voor ons is het geen geheim, dat dit college liever meehelpt de winsten voor couponknippers te verhogen, dan tegemoet te komen aan het redelijke verlangen van loonsverhoging voor de arbeiders. En de directie vindt het wel prettig zich achter zo'n boeman te kunnen verschuilen.

Dit jaarverslag bewijst dat de lonen zonder dat de directie veel offers behoeft te brengen met 10% verhoogd kunnen worden. De ervaring heeft geleerd dat zulks niet gebeurd door onderhandelingen met de Uniebestuurders alleen.

De georganiseerde eensgezinde kracht van de arbeiders zal de doorslag tot een gerechtvaardigde loonsverhoging moeten geven. De ondernemers zijn voorstanders van een nieuwe oorlog die hen grote winsten oplevert.

De arbeiders zijn en moeten zijn voorstanders van de Vrede.

Oorlog brengt voor hen dood en verschrikking en in de tijd zoals nu van oorlogsvoorbereiding, stijgende armoede.

Kameraden, verhindert dat alleen de ondernemer profiteert van de enorm gestegen productiecapaciteit van het Hoogovenbedrijf, doch eist Uw deel op. Gij zijt het, die met Uw bezweten lichamen de rijkdommen vergaart voor een stel couponknippers.

Versterkt Uw eensgezindheid.

Voert strijd voor een beter bestaan.

Vecht mee voor het behoud van de Vrede.

De staking aan de „Breedband”

REEDS drie weken lang staan enige honderden kameraden bouwvakarbeiders in staking. Waarvoor staken deze makkers? Deze bouwvakmakers staken omdat zij niet als willoos vee aan de kant willen worden gezet.

Zij staken tegen de willekeur die op hen toegepast wordt bij het ontslaan. De Firma Boele en van Eesteren passen het z.g. Amerikaanse spoelings-toeslag toe, d.w.z. deze veramerikaanste Firma schopt naar believe een aantal arbeiders op straat om onmiddellijk een nieuw aantal arbeiders aan te nemen. (Daarbij dapper ondersteund door het Gewestelijk Arbeids Bureau en met goedkeuring van de Uniebesturen).

Er is geen enkele aanleiding tot dit ontslag. Er is materiaal genoeg; er is veel werk. De Breedband moet het volgend jaar draaien. Daarbij heeft de Hoogoven Directie belang. Het is daarom dat ook de Directie van de K.N.H.S. voor deze ontslagen mede verantwoordelijk is.

Immers onder haar leiding wordt het werk uitgevoerd. De Firma Boelen en van Eesteren ontvangen het z.g. „Koppengeld” voor ieder aan de breedband werkende bouwvakarbeider. Het is daarom dat wij de Hoogovenarbeiders oproepen ten volle achter deze staking te staan. De arbeiders op het Hoogovenbedrijf moeten hun solidariteit tonen door deze stakers daadwerkelijk en met geld te steunen. Vele kameraden van de Staalafabriek hebben de vorige week reeds besloten wekelijks een gulden te storten voor deze bouwvakarbeiders.

Dit uitstekende voorbeeld is door enige ploegen van de Walserij Oost gevolgd. Het moge een aanmoediging zijn voor alle overige arbeiders om eveneens dit voorbeeld van de jongens van de Staalafabriek te volgen. Het is verder voldoende bekend dat de houding van de Uniebesturen tegenover de stakende arbeiders aller verschrikkelijkst is. Zonder meer hebben deze „arbeidersleiders” meerdere malen geweigerd aan een rechtvaardige oplossing (dat is intrekking van alle ontslagen) medewerking te verlenen.

Zeer terecht heeft dit een felle verontwaardiging gewekt bij de in de Uniebonden georganiseerde metaalarbeiders van het Hoogovenbedrijf.

Verschillende van hen hebben reeds geprotesteerd bij hun besturen.

Doch massaler dient dit protest te klinken. Het is reeds erg genoeg dat deze besturen zich tegenover de arbeiders plaatsen als het gaat om een noodzakelijke loonsverhoging, het wordt nog erger, als zij medewerken aan het uitbreiden van de werkloosheid.

Solidariteit

IN de tweede week van de staking van bouwvakarbeiders van de Breedband kwamen arbeiders werkzaam aan uitbreiding van de P.E.N.-centrale bij de stakingsleiding: een bedrag, groot f 103.— afdragen. Zij hadden zelf maar een steunlijst gemaakt, daar niet een van hen een steunlijst had.

Bravo! Een arbeidersvrouw in Velsen-Noord voelde zich, ondanks dat zij kleine kinderen te verzorgen had, geroepen om in twee dagen f 50.— voor de stakers bijeen te brengen.

De Regering weigert n.l. voldoende gelden beschikbaar te stellen voor de bouw van arbeiderswoningen, (waar zo'n schreeuwend gebrek aan is, de directie van de Hoogovens volgt dit voorbeeld — overigens denkbaar — het levert niet genoeg geld op.) De bouwvakarbeiders die aan de Breedband werken en onnodig ontslagen worden, worden naar het reeds toenemend aantal werklozen gestuurd.

Uniegeorganiseerden protesteert daarom fel. Eist van Uw besturen dat zij onmiddellijk stappen ondernemen om de bouwvakarbeiders aan het werk te helpen.

En gedurende deze staking de kassen open. Gij betaalt toch niet voor niets wekelijks Uw contributie?

De Directie van de KNHS is mede verantwoordelijk! Er dienen door de Hoogovenarbeiders scherpe protesten gericht te worden aan de Directie van de KNHS en van haar geëist worden dat zij een einde maakt aan dit onrechtvaardig ontslag. De Directie van de KNHS heeft daartoe de macht. Toont ondubbelzinnig Uw solidariteit, arbeiders van de Hoogovens, met Uw stakende Bouwvak kameraden.

Ontwikkelt eensgezind, daadwerkelijk protestacties als beste en meest doeltreffende ondersteuning voor de stakende Bouwvakarbeiders.

Alle ontslagen dienen onmiddellijk te worden ingetrokken.

HOOG DE SOLIDARITEIT.

„Absolute eerlijkheid”

BOVESTAANDE zegt iedere aanhanger van de „Morele Herbewapening”, naast absolute liefde en reinheid, te zullen naleven.

Toen op Maandag 17 September arbeiders van de Staalafabriek in het volle schaftlokaal zich de één na de ander uitspraken voor de noodzaak om de stakers van de Breedband meer en doeltreffender te ondersteunen, werd kernvoorzitter Mulder door de arbeiders ontboden. Waarschijnlijk reeds van tevoren ingelicht, ving Mulder aan te beweren, dat metaalarbeiders niets uitstaande hebben met bouwvakarbeiders. Toen hem uit de reacties van de arbeiders bleek, dat deze de bouwvakarbeiders niet als een diersoort, doch als MEDE-ARBEIDERS beschouwen, begon Mulder met radde tong de stakers en hun motieven in een verkeerd daglicht te stellen. Doch deze lezing heeft hij niet behoorlijk kunnen beëindigen. Dat de gerechtvaardigde strijd van de Breedbandstakers werd besmeurd, dat namen de arbeiders van de Staalafabriek niet. Zonder dat ook maar één arbeider zich er tegen verklaarde, kreeg Mulder de opdracht om namens de arbeiders van de Staalafabriek er bij de directie op aan te dringen, dat deze alles in het werk stelt om het conflict met gunstig resultaat en met spoed te helpen oplossen. Belovende, dat hij deze opdracht zou uitvoeren, verliet Mulder bedremmeld het schaftlokaal. De arbeiders gingen accoord, dat zij iedere week een gulden zouden storten voor de stakers en gaven hiermee een voorbeeld voor alle Hoogovenarbeiders.

Schijn en werkelijkheid

BIJ lezing van een zin in het jaarverslag, zou men de indruk kunnen krijgen, dat de directie en andere Hoogovenbezitters offers brengen ten behoeve van het Nederlandse volk. Deze zin is als volgt:

„Op het ogenblik is op de Nederlandse markt de basisprijs van onze dunne platen ca. f 400.— de overeenkomstige voor Belgische platen, inclusief rechten ca. f 680.— terwijl voor dikke platen van handelskwaliteit de cijfers resp. ca. f 405.— en ca. f 640.— en voor scheepsplaten resp. ca. f 440.— en ca. f 800.— zijn”.

Wij zullen de spijker op de kop slaan door te beweren, dat deze lagere prijzen ten goede komen aan de grote metaalbedrijven, waarin ook de Hoogovenbezitters grote belangen hebben en dat dus deze lagere prijzen berekend voor de platen mede verklaren de enorme winststijgingen van deze bedrijven. De Hoogovenbezitters leveren tegen lagere prijs uitsluitend aan zichzelf. Dit blijkt ook uit de klacht, welke de voorzitter van de Kamer van Koophandel voor Groningen in het begin van dit jaar deed horen en waarin hij zei, dat de Hoogovens aan vele Nederlandse bedrijven geen plaatijzer leveren en dat deze bedrijven hierdoor gebrek aan plaatijzer krijgen.

Ter navolging

Onderstaande spreekt voor zichzelf!

IJmuiden, 18 September 1951.

Arbeiders, werkzaam in Walserij-Oost van ploeg A, betuigen hun sympathie voor de rechtvaardige strijd, die jullie, stakers van de firma Boele en van Eesteren, voeren. Wij zeggen jullie daarom onze morele en financiële steun toe en wensen jullie succes met deze strijd.

Vecht tegen de verderfelijke politiek, die leidt tot massale werkloosheid en verarming. In navolging van de arbeiders van de Staalafabriek, eisen wij van de Hoogoven-directie, dat deze eraan werkt, dat het ontslag van jullie kameraden wordt ingetrokken.

De directie van de K.N.H.S. en de staking

NIET algemeen bekend is, dat de firma Boele en van Eesteren niet als aannemer werk uitvoert bij de bouw der Breedband, doch dit in opdracht en onder leiding van de directie, of wel de door haar aangestelde van Walraven, uitvoert.

Daar dit zo is, komt de directie ten aanzien van de gevolgde gedragslijn van deze bouw-firma door regelmatig arbeiders te ontslaan en daarna en gelijktijdig weer anderen aan te nemen, in een bepaald licht te staan. Wat volgens ons de directie doorvoert door middel van Boele en van Eesteren zelf zij ook door middel van de aannemer P. Meijer.

Velen is bekend, dat deze laatste regelmatig arbeiders z.g. uitleent aan het H.O.-bedrijf, welke arbeiders alle mogelijke werkzaamheden verrichten en dus velen ook in de productie-

„Zeër fraai”

DE vergrote vraag naar onze producten heeft zowel door zeer goede prijzen in de export als door 'n maximale productie in alle bedrijfsafdelingen, het resultaat van dit boekjaar zeer fraai gemaakt.

„Zeër fraai”, doch het levenspeil van de Hoogovenwerkers, evenals van alle werkers in ons land, daalde als gevolg van de door de grote ondernemers doorgevoerde prijsverhogingen sinds September van het vorige jaar met minstens 12%.

„Zeër fraai”. Doch het aantal arbeiders en beambten, dat zich naar de kamer van de heer Eekhout begeven om „een lening te verkrijgen is in dit boekjaar” ontstellend toege-

„Zeër fraai”, doch de directie verhoogde de prijs van de kooks voor „haar” arbeiders met plus minus 75%, van de werkschoenen met 25% terwijl de prijs van de melk met 1 cent per halve liter verhoogd werd, waar tegenoverstaat, dat een prijsverhoging van 1 cent per liter buiten het bedrijf werd doorgevoerd. „Zeër fraai”, doch een belangrijk deel van de arbeiders van de afdeling vervoer, dat tot voor kort gratis regenkleiding verstrekt kreeg, moet deze nu ten dele betalen.

„Zeër fraai”, doch de arbeiders van de staalfabriek zien met zorg en wantrouwen de aangekondigde nieuwe tariefregeling tegemoet. Dit te meer als zij in het jaarverslag van de directie lezen:

Dit betekent echter niet, dat er niet nog plaatsen zijn, waardoor grotere krachtsinspanning van de betrokkenen een beter effect zou kunnen worden bereikt.

Deze, alleszeggende zin is niet uitsluitend bestemd voor de arbeiders van de Staalfabriek, doch voor alle arbeiders van de K.N.S.H. Ondanks dat even tevoren wordt gezegd (en met cijfers aangetoond), dat in alle afdelingen recordcijfers werden behaald, wordt in bovenstaande weergegeven, dat de winsthonger van de Hoogovenbezitters niet te stillen is.

Ingen Housz heeft tezamen met andere grote ondernemers zijn woorden: „mouwen opgesproopt en buikriem aangehaald” al tamelijk in praktijk gebracht. Doch uit de aangehaalde woorden uit het jaarverslag blijkt dat het tempo nog hoger opgevoerd moet worden.

De arbeiders van de hoogovens dienen zich te spiegelen aan de prachtige eenheid van de arbeiders van Boele en van Eesteren om te voorkomen, dat hun mouwen opgestroopt zullen worden tot ze geen mouw meer over hebben en ze meer gaatjes in hun buikriem moeten maken.

afdelingen te werk worden gesteld. Wat we bij Boele en van Eesteren zagen, zien we ook hier: plotseling worden b.v. een twintigtal Meijer-arbeiders ontslagen en dezelfde dag wordt een zelfde aantal arbeiders bij de Arbeidsbeurs aangevraagd en door Meijer aan het H.O.-bedrijf „geleverd”.

De lezer zal zich afvragen wat is de zin van deze gedragslijn, wat streeft de directie na met dit spel van arbeiders als oude schoenen te behandelen? Zou het niet zo zijn, dat de directie met heimwee terugdenkt aan de vooroorlogse jaren, toen vele arbeiders zich drie of vier maal per dag verdrongen voor het kantoor van Meeuwse, hopen op een dag werk, waarbij het velen overkwam, dat zij na aangenomen te zijn, na vier uur gewerkt te hebben en soms om 2 uur 's nachts weer naar huis gestuurd werden. Toen lieten deze arbeiders zich zonder morren en gedwee veelal door ruwe schreeuwen meerdere keren per dag weer naar het stempellokaal jagen en werkten zij als paarden, als zij het geluk hadden één of enige dagen te mogen werken.

Dit spelen met arbeiders, die naar werk snakten, gevoegd bij de massale werkloosheid in die jaren had een (voor de directie) goede invloed op de vaste arbeiders van het bedrijf.

Ook zij waren gedwee en stelden geen eisen. In deze tijd, nu de grote ondernemers er alles aan gelegen is, dat de arbeiders bukken, offers brengen en harder werken (zie het jaarverslag) opdat de oorlogsvoorbereiding met haar extra-miljoenen voor de ondernemers, versnelt voort kan gaan, denkt de directie te bereiken, dat geruchten over ontslagen hier en daar in het bedrijf de oude gedwee stemming onder de arbeiders zal terugbrengen.

De Hoogovenarbeiders zouden zich door de geregelde geruchten, dat arbeiders naar het stempellokaal gejaagd worden als bevoorrecht moeten voelen en daardoor harder werken en hun levenspeil nog meer omlaag laten brengen.

Hoogovenarbeiders, beseft, dat de hardnekkige en eensgezinde strijd van de arbeiders van Boele en van Eesteren ook jullie strijd is. In wezen gaat deze strijd tegen de Hoogoven-directie.

Voert de financiële ondersteuning aan de stakers op en bezint je, welke daden jullie kunnen stellen om de directie te dwingen een voor de arbeiders gunstige oplossing van het conflict te bewerkstelligen.

Dat de directie van de K.N.H.S. de hand in het spel heeft, blijkt ook hieruit, dat de stakingsleiding de toezegging van een andere bouw-aannemer aan de Breedband om ontslagen in zijn dienst te nemen, na een week nog niet heeft bekrachtigd.

Bevel van hogerhand en dus de directie?

Stakingsbrekers aan het werk

DE bouwvakarbeiders houden eensgezind voet bij stuk. Dit noopt de Hoogoven-directie, de ondernemers en Uniebestuurders steeds geraffineerder middelen te bedenken hun strijd te breken.

Zij willen een deel der bouwvakarbeiders „de straat op werken” en bedenken daarbij de ene truc na de andere.

Verleden week werden alle arbeiders om dringende redenen ontslagen, omdat zij z.g. werk hadden geweigerd.

In werkelijkheid, omdat zij niet van plan waren een groot deel van hun kameraden in de steek te laten.

Deze intimidatiepoging werd echter op juiste wijze door de bouwvakarbeiders beantwoord. Het laatste weekend was zeer zwanger van de geruchten.

De Uniebestuurders hadden opnieuw hun leden opgetrommeld, niet meer in een gemeenschappelijke vergadering, maar per plaats en per bond afzonderlijk.

Hier werd hen medegedeeld, dat opnieuw aan 202 stakers een brief zou worden gestuurd waarop zij bij Boele en van Eesteren direct Maandag de arbeid konden hervatten.

75 Mochten netjes om 9 uur bij de firma Nelis om werk gaan vragen en 44 werden heel netjes op de keien gezet.

Dat was de zoveelste poging om de staking de nek om te draaien en om haan van de arbeidersvijanden koning te laten kraaien.

Met grote meerderheid besloten de stakers, bij schriftelijke stemming de strijd voort te zetten tot alle ontslagen zouden worden ingetrokken.

Zij betrokken opnieuw Maandagmorgen de posten om de „zwakke broeders” in het juiste spoor te houden.

Toch lukt dat niet geheel door de ontzagge-

lijk zware politiebewaking en het feit, dat de Hoogovendirectie, ondernemers en Uniebestuurders het de maffers makkelijk maken, door hun rechtstreeks per bus uit hun woonplaats te halen.

Zij hebben niet graag een herhaling van de „Dolle Donderdag”, zoals de stakers de dag noemen, waarop zij twee weken geleden de werkwilligen uit de bussen hebben gehaald bij het station „Hoogovens”. Zo reed er nu een bus met 3 maffers, KAAM de K.A.B.-bestuurder en de uitvoerder VOET, iemand, die voordat hij naar de Congo gaat emigreren, zich nog eens extra uitslooft, van uit Amsterdam. Het grootste aantal maffers komt uit Den Haag en omstreken, de plaats van de verrader van Zom.

Er zijn dus onderkruipers op het werk.

Makkers van de Hoogovens.

Schouder aan schouder staan bouwvakarbeiders van alle gezindten in strijd tegen het spook van de werkloosheid.

Zij worden door hun makkers van Amsterdam, Den Haag, Rotterdam en andere plaatsen financieel en daadwerkelijk ondersteund. Ook op de Hoogovens groeit de solidariteit en strijdlust. Daarom kon de stakingsleiding f 35,— uitkering verstrekken. De solidariteit moet nog meer worden opgevoerd.

Mede door Uw daadkracht zullen de bouwvakarbeiders de volledige overwinning behalen.

Duldt geen onderkruipers op het terrein. Weest solidair in de strijd tegen het spook van werkloosheid en armoede.

UITTREKSEL

Uit : OD 1228

Voor : OD 644 E

Ag. nr: 111470

Naam: DE METAALBOND VAN WERKNEMERS IN DE METAAL-
NIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

Naam: Vlugschriften en Periodieken EVC-De Metaal

Afz. : I.D. Utrecht

Datum: Juni 51

Aard van het stuk: Verslag van een gecombineerde vergadering "De Metaal" voor
Werkspoor-Amsterdam en - Utrecht, gehouden op 4-6-51 in
het EVC-gebouw te Utrecht

Zie bijlage

Uitgetr. door: T.G.

Op aanwijzing van: B V

Datum: 22-2-52

Verbinding: 19

PAMFLET, in beperkte oplage verspreid aan de ingang van Werkspoor te Utrecht.

Zie omtrent dit pamflet ook rapport Verb. 19 C/3-562'51 dd 13-6-51

a f s c h r i f t

Handwritten: 11470
11126

D E M E T A A L

Amsterdam, 18 Juni 1951

A A N D E A R B E I D E R S V A N W E R K S P O O R

Op de gecombineerde FABRIEKSRAADS-vergadering Amsterdam-Utrecht van enige weken geleden werd door een 6 tal Fabrieksraadsleden (Vromans, Nagel, Otten en Vissenberg) een ondertekende motie ingediend, om met de a.s. uitbetaling van het winstaandeel een nieuwe regeling in te voeren, waardoor

bij 6% dividend 120 uur zou worden uitbetaald.

De gecombineerde Fabrieksraadsvergadering heeft zich uitvoerig over deze motie beraden en zich ten slotte verenigd op het voorstel:

6% dividend, dan een ^{winst} uitkering van 112 uur, dat wil zeggen 22 uur méér dan de bestaande regeling.

Het besluit van de Fabrieksraad werd door de besturen der Unieorganisaties bij de directie ahangig gemaakt, doch door de directie afgewezen!

uur winstaandeel zou worden uitbetaald en dat 24 uur op een geblokkeerde rekening geplaatst zou worden, waardoor arbeiders 25 jaar lang zouden moeten wachten op de uitbetaling van die 24 uur.

ONDANKS HET ADVIES VAN DE UNIEBESTUURDERS OM "NIETS TE DOEN" (want volgens hen zou er toch niets méér te bereiken zijn), HEBBEN DE WILTON ARBEIDERS DOOR HUN GEMEENSCHAPPELIJKE STRIJD (n.l. één dag staken) BEREIKT, DAT DE 24 UUR IN HET LOONZAKJE KWAM EN DE STAKINGSDAG WERD UITBETAALD !

Het meest ergerlijke bij dit alles is, dat de Uniebesturen dagelijks van de daken schreeuwen, dat de Uniebonden steeds sterker en machtiger worden, doch ze gebruiken deze macht niet om de

EISEN VAN DE ARBEIDERS KRACHT BIJ TE ZETTEN !

DAGELIJKS WORDT DE AANSLAG OP HET LEVEN SPEIL DER WERKERS DOOR MIDDEL VAN ENORME PRIJSSTIJGINGEN SCHERPER !

VERSOBERING wordt er gepredikt, omdat Nederland bewapenen moet. De waanzinnige bewapeningswedloop spruit echter niet voort (zoals wordt gezegd) omdat Nederland wordt bedreigd, maar omdat het ondernemersdom aan de oorlogsopdrachten enorme sommen kan verdienen !

DE VERSOBERING IS BESTEMD VOOR DE ARBEIDERSKLASSE !

Het antwoord van de directie werd door de Uniebestuurders aan de Fabrieksraad meegedeeld en deze bestuurders gaven het advies: zich maar rustig te houden en maar niets te doen!

Volgend jaar zou het misschien wel beter zijn!

"Niets doen en afwachten" zeggen de Uniebestuurders en ondertussen daalt het levenspeil van de werkers en stijgen de winsten van de ondernemers!

DE WERKSPoor DIRECTIE VERDIENDE IN 1950 Fl. 12.169.232, d.w.z. VIJF MILLIOEN MEER DAN IN 1949, EEN STIJGING DUS VAN 70 % !!!

DE ARBEIDERS WORDEN ECHTER AFGESCHEEPT MET 84 UUR !

Eenzelfde soort advies gaven de Uniebestuurders ook de Wiltonarbeiders. Daar hadden nl. de onderhandelingen Directie-Uniebonden tot resultaat, dat er 96

Volgens regering en Uniebestuurders moet het levenspeil van de werkers omlaaggeschroef worden om de bewapeningskosten te dekken !

Steeds grotere groepen werkers komen in verzet tegen de versoberingspolitiek van REGERING - ONDERNEMERS EN UNIEBESTUREN.

Het voorbeeld: Hoe met succes op te treden tegen deze politiek gaven de veenarbeiders, de Groninger scheepsbouw- arbeiders, de landarbeiders uit de Wieringermeer en de Wilton arbeiders !

Resultaten bij eensgezind optreden worden behaald!
OOK DAT BEWEZEN ZIJ !

VEENARBEIDERS	4	dagen staken:	10 - 17% loonsverhoging
GR. SCHEEPSBOUW	3	" "	3 - 5% loonsverhoging, iedere 5e loonweek 1 week loon extra
LANDARBEIDERS	3	" "	10% loonsverhoging
WILTONARBEIDERS	1	dag staken:	24 uur winstaandeel, stakingsdag uitbetaald

Deze bereikte resultaten moeten ook de Werkspoorarbeiders leren,
DAT DOOR STRIJD SUCCESSEN KUNNEN WORDEN BEHAALD!

De eis: 22 uur extra-winstaandeel boven de 84 uur is een rechtvaardige eis !!

Een extra gratificatie, hoewel van grote betekenis, wordt echter niet iedere week gegeven! LOONSVERHOOGING KOMT IEDERE WEEK TERUG IN HET LOONZAKJE.

Sinds 19 Maart 1951 zijn de kosten van levensonderhoud met ruim 10% gestegen! Daarom is de juiste eis om het levenspeil te beschermen:

10% LOONSVERHOOGING

Werkspoorder, wij roepen U op:

EENSGEZIND de eis van

22 UUR EXTRA WINSTAANDEEL TE STELLEN !

EENSGEZIND de eis van

10% LOONSVERHOOGING TE STELLEN !

DOOR DE SAMENWERKING TUSSEN ALLE ARBEIDERS (hoe dan ook georganiseerd) KOMEN DE RESULTATEN IN HET LOONZAKJE!!!

Het Bestuur van "De Metaal"
Afdeling "Werkspoor"

Juni 1951

(niet getekend)

UITTREKSEL

Uit : OD 1228

Naam: DE METAALBOND VAN WERKNEMERS IN DE METAAL-
NIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

Voor : OD 644 E

Naam: VLUGSCHRIFTEN EN PERIODIEKEN EVC-De Metaal

Ag. nr: 111126

Afz. : I.D. Utrecht

Datum: 8-6-51

Aard van het stuk: Verslag van een gecombineerde vergadering "De Metaal" voor
Werkspoor-Amsterdam en - Utrecht, gehouden op 4-6-51 in
het EVC gebouw te Utrecht

Zie bijlage

Uitgetr. door: T.G.

Op aanwijzing van: B V

Datum: 22-2-52

DE METAAL
HOOFDBESTUURPrinsengracht 739
Telefoon 33784
A m s t e r d a m

Amsterdam, 16 Juni 1951

AAN DE LEDEN, WERKZAAM BIJ
"WERKSPOOR" AMSTERDAM EN
"WERKSPOOR" - UTRECHT

JB/AG

Waarde Makkers,

In een tweetal vergaderingen met de vertrouwensleden van onze bond uit Amsterdam en Utrecht hebben we uitvoerig gesproken over de noodzaak van de strijd der Werkspoorarbeiders tegen de verlaging van hun levenspeil.

Ook bij de Werkspoorarbeiders neemt de ontevredenheid tegen de stijgende kosten van het levensonderhoud toe.

Ook bij Werkspoor heerst grote verontwaardiging over het standpunt van de Uniebestuurders in de Stichting van de Arbeid, dat de kosten van levensonderhoud niet gestegen zouden zijn. Suurhoff heeft zelfs in Het Vrije Volk verklaard dat er tussen lonen en prijzen gelijk spel gespeeld wordt.

Tot zo'n standpunt kan zo'n bestuurder komen omdat hij zich niet meer met de klassebelangen van de arbeiders bemoeit, doch slechts alleen een verdediger van het kapitalisme is geworden.

Dit ergerlijke spel met de belangen van de arbeidersklasse, dit openlijk zich scharen in de rijen van de uitbaiters en oorlogsdrijvers, legt de leden en kaderleden van onze organisatie zeer grote verantwoording op.

Als zelfs Unie-fabrieksraadsleden voorstellen doen tot verhoging van het winstaandeel met 22 uur, dan is dat het bewijs hoe ook zelfs onder die Unieleden het klassestandpunt wordt wakker geschud.

De tegenstelling tussen rijk en arm valt dan ook vooral in deze periode een iedere eerlijke arbeider op. Ruim 12 miljoen gulden verdiende de directie en aandeelhouders in 1950. Dat is 5½ miljoen gulden meer dan in 1949. Geen wonder, dat de Stichting van de Arbeid adviseert: Geen loonsverhoging, maar nog sterkere verbruiksbeperking!

De Directie van Werkspoor maakt immers ook deel uit van de Stichting van de Arbeid! En voor de ondernemers, voor de bezitters zijn de adviezen van de Stichting van de Arbeid voordelig! De Uniebestuurders en het bestuur van de Fabrieksraad hebben echter nog een staaltje van lakeien dienst voor de directie verstoord.

Op voorstel van een zestal Unie-Fabrieksraadsleden nam de gehele Fabrieksraad het besluit om bij de directie er op aan te dringen 22 uur extra winstaandeel uit te betalen boven de geldende regeling. Dat betekent; nu er 7% winstaandeel wordt uitgekeerd, dwz 84 uur + 25% = 105 uur, daarboven nog 22 uur extra!

De directie wees echter het voorstel af en de Uniebestuurders en het Fabrieksraadbestuur weten geen ander advies te geven dan dat er toch niets aan te doen is.

Bij zo'n advies moet je toch werkelijk de vraag stellen: Hoe durven deze heren zich nog arbeidersvertegenwoordigers te noemen ? !!!

Onze organisatie heeft echter tot taak om de arbeiders te verklaren dat er wel wat aan te doen is.

Het voorbeeld van de arbeiders uit de veenstreek, de Groninger scheepsbouw, Wilton Fijenoord, bewijst dat daar waar de arbeiders de koppen eensgezind bij elkaar steken en eensgezind de strijd voeren, resultaten behaald worden.

Door "overleg" van de Uniebestuurders worden geen verbeteringen tot stand gebracht, maar slechts alleen door de strijd van de arbeiders. Als er door de arbeiders getoond wordt, dat zij willen en kunnen vechten, dan valt er het beste met de directies te praten.

Wij hebben daarom besloten om rondom de eis van 22 uur extra winstaandeel de eis, die ook door vele Unieleden wordt onderschreven, de agitatie en propaganda en oök de strijd te organiseren.

Echter, niet alleen voor de 22 uur extra, maar vooral op de eis van 10% loonsverhoging.

De winst van ruim f 12000000 die de directie over het jaar 1950 kon behalen, bewijst, dat de bron waaruit loonsverhoging geput moet worden, aanwezig is.

De kracht van de eensgezinde staking van de veenarbeiders uit Drente bewijst, dat deze loonsverhoging er ook komen kan als er door alle arbeiders, hoe ook georganiseerd, geknokt wordt.

De wil tot loonsverhoging is onder alle arbeiders aanwezig. Daarvan getuigen het onderzoek van de N.I.P.O. , de moties en brieven aan de Uniebestuurders.

De noodzaak van de strijd voor 10% loonsverhoging is, dat aan de versoberings- en oorlogspolitiek van de Nederlandse regering een krachtig halt door de werkende bevolking wordt toegeroepen.

Daarom, KAMERADEN WERKSPOORDERS, voert in Uw bedrijf de discussie wakkert de strijdgeest aan, schildert leuzen voor de poorten van de fabriek, belegt discussiebijeenkomsten met anders georganiseerden over de eisen/

**VOOR EEN EXTRA WINSTUITKERING VAN 22 UUR !
VOOR 10% LOONSVERHOOGING !**

Met kameraadschappelijke groeten,
Voor het hoofdbestuur,

G.C. Butzelaar (secretaris)

Mastenbroek

111056

604 (Metaal)

De Metaal

Afd. Amsterdam,
PRINSENGRACHT 739.
Tel. 3 7 8 2 1.

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

Aan de FOKKER-arbeiders!

Onze mede-arbeiders

Arie de Vries en Arie Mastenbroek
zijn op staande voet ontslagen!

Waarom?

Arie de Vries werd ontslagen, omdat hij deel uitmaakt van een Nederlandse Arbeidersdelegatie, welke op het ogenblik de Sowjet-Unie bezoekt op uitnodiging van de Sowjet-vakbeweging.

Arie Mastenbroek werd ontslagen omdat hij een beroep deed op zijn mede-arbeiders, het gezin van Arie de Vries te beschermen tegen de anti-democratische maatregelen van de Fokker-directie.

Mede-arbeiders,

Regering, Ondernemers en Hoofdbesturen van de Unie-bonden proberen dagelijks ons levenspeil te verlagen.

Volgens hen is een verlaging van het levenspeil onvermijdelijk.

De verlaging van het levenspeil is volgens hen "onvermijdelijk" omdat ons land zich zou moeten bewapenen tegen, zoals zij dat noemen "de dreigende Russische agressie".

????WAT IS ECHTER HET GEVAL????

Nu een Nederlandse Arbeidersdelegatie in de gelegenheid gesteld is, om zelf vast te stellen dat de werkers van de Sowjet-Unie zich uitsluitend bezig houden met de vreedzame opbouw van hun samenleving en het levenspeil van de werkers in dat land van dag tot dag omhoog gaat,
SLAAT DE REACTIE DE SCHRIK OM HET HART!!!

DE REACTIE VREEST DE WAARHEID !!!

DAAROM heeft de directie van "FOKKER" Arie de Vries ontslagen!
DAAROM heeft de directie van "FOKKER" Arie Mastenbroek de straat opgestuurd!

Z.O.Z.

Z.O.Z.

DE DIRECTIE VAN "FOKKER" VREEST DE VRIENSCHAP TUSSEN DE WERKERS
VAN NEDERLAND EN DE SOWJET-UNIE.

Deze Vriendschap versterkt de Vredes-wil en.....

BRENGT DE OORLOGSPRODUCTIE IN GEVAAR, d.w.z.

DE VETTE WINSTEN VAN DE ONDERNEMERS.

Maar ook de arbeiders van "FOKKER" willen Vrede en géén offers brengen
voor een krankzinnige bewapeningswedloop!

ZIJ WILLEN EEN BETER LEVEN.

ZIJ ZULLEN HET ONTSLAG VAN HUN
BEIDE MEDE-ARBEIDERS NIET TOESTAAN.

Het Parool is :

Arie de Vries

en

Arie Mastenbroek

TERUG!

in het bedrijf!

Amsterdam 8 Mei 1951.

HET BEDRIJFSBESTUUR
"de Metaal" - FOKKER.

De Metaal

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

AAN HET PERSONEEL VAN "FOKKER"

In ons manifest van Dinsdag j.l. hebben wij U geïnformeerd, dat de Directie een tweetal medewerkers nl. A. de Vries en A. Mastenbroek op staande voet heeft ontslagen.

Twee arbeiders, welke resp. een dienstverband van 10 en 17 jaar bij de Fokkerfabrieken hebben, werden de laan uitgestuurd.

BEIDE ARBEIDERS WAREN KERNLEDEN. KERNLEDEN, DIE HERHAALDELIJK OP DE BRES STONDEN VOOR DE BELANGEN DER FOKKERARBEIDERS. ZIJ WAREN HET VOORAL, DIE STEEDS WEER BEPLEITTEN, DAT DE CORVEËRS, TRANSPORTEURS EN MAGAZIJNPERSONEEL OOK RECHT HEBBEN OP EEN TARIEFGEMIDDELDE VAN 33%. DE VRIES EN MASTENBROEK WAREN HET, DIE HERHAALDELIJK DE DOORVERBINDING VAN HET BUSVERVOER VAN SCHIPHOL NAAR CENTRAAL STATION v.v. AAN DE ORDE STELDEN EN BEPLEITTEN.

ZIJ WAREN HET, DIE SCHERP STELLING NAMEN TEGEN DE LAATSTE BESLISSING DER DIRECTIE OM DE GEPENSIONNEERDEN MET EEN TEKORT DIENSTVERBAND, (zij noemen 10 jaar tekort) GEEN EXTRA ONDERSTEUNING TE GEVEN.

ZIJ WAREN HET, DIE ZICH TIJDENS DE ACTIES IN HAL 31a EN HALLEN 18 EN 19, NIET VERSCHOLEN, MAAR IN DE BRES SPRONGEN EN DE EISEN DER ARBEIDERS BIJ DE DIRECTIE ONDERSTEUNDEN.

ZIJ WAREN HET, DIE VELE KLEINE VERBETERINGEN VOOR DE ARBEIDERS BIJ DE DIRECTIE WISTEN AF TE DWINGEN.

Wat kan de werkelijke reden van ontslag zijn?

A. de Vries heeft aan de Directie op normale wijze en vroegtijdig het verzoek gedaan om gedurende 3 weken met verlof te mogen gaan om met een arbeidersdelegatie een bezoek te brengen aan de Sowjet-Unie. De directie heeft aan dit verzoek geen gehoor gegeven ondanks het aanbod van A. de Vries, het extra geld wat de directie op zijn loon verdiende wanneer A. de Vries gedurende 3 weken niet zou werken, betaald zou worden.

Het antwoord van de Directie op het aanbod van A. de Vries was: dat de geldelijke schade niet zo belangrijk was, maar dat A. de Vries over hetgeen hij zou beleven in de Sowjet-Unie, voor de Directie een schadepost was, welke niet in geld uitgedrukt kon worden.

Het antwoord van de Directie hield in: Wanneer het nu een reisje naar Amerika betreft, dan kan je met alle liefde vrijaf krijgen, maar aan een reis naar de Sowjet-Unie werken wij niet mee.

WAT BETEKENT DIT ANTWOORD?

Welk recht heeft de Directie om te bepalen waar een arbeider wel of niet naar toe mag gaan?

Dagelijks wordt hier in Nederland verkondigd, dat wij bedreigd worden door de agressieve politiek van de Sowjet-Unie.

*Mastenbroek
2 onbekende namen.*

111056 644 (Metaal)

AFD. AMSTERDAM,
Prinsengracht 739
telefoon 37821.

*Mastenbroek heeft een tijd lang gesproken met een Fokker Arbeider
naam: Brogaard met
een brief en was
uiterslijk.*

De reusachtige oorlogsbegroting van de Nederlandse Regering, de uitbreiding van het leger, het stijgen van de prijzen, het opjagen van het arbeidstempo zonder daarvoor meer loon te betalen, dat alles is gebaseerd op deze ene zin: "RUSLAND TREKT TEN OORLOG."

Maar waarom wordt dan aan arbeiders, welke zelf zouden kunnen constateren of het waar en noodzakelijk is, dat wij offers moeten brengen, om de vrijheid, die door de Directie wordt bepaald, te verdedigen, verlof geweigerd?

OMDAT DE DIRECTIE BEVREESD IS, DAT WANNEER A. DE VRIES TERUGGEKOMEN UIT DE S.U.,

OP 21 MEI 1951 IN DE GROTE OPENBARE VERGADERING
IN DE APOLLOHAL,

VOOR GROTE GROEPEN FOKKER-ARBEIDERS ZIJN INDRUKKEN VERTELLEND, DEZE EEN ANDERE ZIENSWIJZE ZOU ZIJN, DAN DIE WELKE HIER DE ARBEIDERS IEDER DAG WORDT VOORGESCHOTELD !

Het is DAAROM dat de directie van Fokker weigerde om de Vries met verlof te laten gaan.

Ondanks de weigering van de Directie is A. de Vries toch met de arbeidersdelegatie naar de S.U. vertrokken en heeft de directie hem op staande voet ontslagen!

De directie, wetende dat de arbeiders een dergelijke daad onrechtvaardig en ondemocratisch zouden vinden, meende bij voorbaat één der naaste medewerkers van A. de Vries, nl. A. Mastenbroek te moeten treffen en ook hem buiten de poort te plaatsen.

Een aanleiding was zo gevonden!

De betoonde solidariteit rond het gezin van A. de Vries was het middel Mastenbroek te ontslaan.

WETENDE DAT A. MASTENBROEK ALTIJD VOOR DE BELANGEN DER ARBEIDERS IN HET GEWEER KOMT, STELDE DE DIRECTIE HEM VERANTWOORDELIJK VOOR DE SOLIDARITEIT EN ONTSLOEG HEM OP STAANDE VOET.

Mede-arbeiders

Met het ontslag aan twee Uwer collega's, arbeiders, welke dagelijks op de bres staan voor Uw belangen, arbeiders, welke 10 en 17 jaar bij de Fokker werkten, hoopt de directie ALLE ARBEIDERS te treffen.

Daarom moet ook voor alle Fokkerarbeiders gelden:

EÉN VOOR ALLEN, ALLEN VOOR EÉN
=====

Werken aan het weder-in-het-bedrijf-terugkeren van A. de Vries en A. Mastenbroek betekent:

UW EIGEN POSITIE BESCHERMEN!

Brengt Uw wil tot intrekking van de ontslagen tot uiting, door zowel
BIJ UW CHEF, BIJ P.Z. EN DIRECTIE

UW STEM TE LATEN HOREN!

HET BEDRIJFSBESTUUR "FOKKER".

Amsterdam, 14 Mei 1951.

De Metaal

afd. Amsterdam,
Prinsengracht 739,
Telefoon 37821.

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

Aan allen die bij "FOKKER" werkzaam zijn.

W.M.,

Wij kregen kennis van het initiatief van het "comité voor uitzending en ontvangst" welke zich belastte met de werkzaamheden verbonden aan de reis van de Nederlandse Arbeidersdelegatie naar de Sowjet-Unie, om voor alle personeelsleden een verslagavond te beleggen.

"De Metaal" (E.V.C.) juicht dit van ganser harte toe. Temeer is dit het geval, omdat op deze avond, blijkens de aankondiging naast de U allen bekende en thans ontslagen E.V.C.-er Arie de Vries, zal spreken een eveneens ontslagen N.V.V.-lid van Werkspoor-Utrecht.

Tallose malen werd door ons reeds gewezen op de mogelijkheid en noodzaak om als arbeiders, hoe dan ook georganiseerd de Eenheid te formeren.

Evenzo vele malen, werd van arbeidsvijandige zijde beweerd, dat dit niet mogelijk is!

Men poogte de kunstmatige opgetrokken scheidsmuur te bestendigen en de indruk te geven, dat deze zeer solide is!

Niet alleen daarom, om de aangetoonde mogelijkheid van Eenheid dus, is deze verslagvergadering belangrijk. Van even groot belang is de voorlichting welke men nu uit de mond van arbeiders, die de S.U. met eigen ogen aanschouwden, kan vernemen.

Een E.V.C. - en N.V.V. arbeider, zijn in het land geweest, waarvan de meest afschrikwekkende dingen verteld worden. Zij hebben met eigen ogen kunnen zien of het inderdaad waar is dat de S.U. zich in koortsachtig tempo bewapend om de Westerse democratie te vernietigen; of de mens in de S.U. geknecht wordt en aan de meest erbarmelijke omstandigheden wordt blootgesteld.

Kortom zij hebben kunnen vaststellen, of de leugens verkondigd over de S.U. waarheid zijn.

Juist daarom is het nodig dat deze bijeenkomst door IEDER PERSONEELS-LID bezocht wordt.

Z.O.Z.

"De Metaal" (E.V.C.) sluit zich daarom van ganser harte aan bij de gedane uitnodiging en zegt tot ieder personeelslid:

GA NAAR DE "POORT VAN CLEVE", N.Z. Voorburgwal
(VANA VOND) naast Hoofdpostkantoor.

=====

en neem kennis van hetgeen er in de Sowjet Unie gebeurt!

HET AFDELINGSBESTUUR.

De Metaal

644 (Metaal)
E
AFD. AMSTERDAM
Prinsengr. 739
Telefoon 37821

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

AAN HET PERSONEEL VAN FOKKER.

Met grote vreugde en met veel vlagvertoon heeft de directie aangekondigd, dat het nieuwe bedrijf op Schiphol een nieuw en beter tijdperk voor het Fokkerbedrijf inluit.

Dit heeft echter slechts betrekking op de directie-belangen, want voor het personeel van Fokker heeft de indienststelling van het nieuwe bedrijf geen verbetering gebracht. **INTEGENDEEL, NIEUWE VERSLECHTERINGEN!**

Hand in hand met de overplaatsing van het personeel van de Papaverweg naar het bedrijf op Schiphol, heeft de directie haar "program" bekend gemaakt.

Aan ongeveer 10 arbeiders en een aantal beambten is medegedeeld, dat zij naar een nieuwe betrekking moeten uitzien.

Een tariefbureau zal zich bezig houden met het opstellen van nieuwe tarieven, onder de aangrijpende leuze: "harder werken, minder verdienen".

De arbeiders, die thans op Schiphol werken zijn per week gemiddeld 6 uur langer van huis dan toen zij op de fabriek aan de Papaverweg werkten.

DOOR ONTSLAGEN MOET VOLGENS DE DIRECTIE HET PRODUCTIVITEITSPERCENTAGE OMHOOG GEBRACHT WORDEN.

DOOR NIEUWE TARIEVEN, WELKE DE ARBEIDERS TEGEN ELKAAR OPZETTEN, WIL DE DIRECTIE EEN HOGERE PRODUCTIE BEREIKEN EN MINDER LOON BETALEN.

De vraag of de directie met haar plannen zal slagen hangt echter niet van de directie af, maar dat heeft het personeel in eigen hand.

Immers, als de arbeiders bereid zijn om zich niet te laten verdelen en geen verslechtingen accepteren, maar eensgezind optreden, zal de directie met haar plannen niet slagen.

En, arbeiders, werkzaam bij Fokker, het is de hoogste tijd, dat gij U deze oude waarheid realiseert.

Een tiental arbeiders en een aantal beambten zijn aangezegd voor ontslag. Is dit noodzakelijk?

Neen immers, deze arbeiders kunnen op korte termijn worden omgeschoold! Verschillende bazen hebben meermalen verklaard, dat houtbewerkers binnen korte tijd tot prima lichtmetaalbewerkers kunnen worden omgeschoold. Verschillende met ontslag aangezegde kameraden zijn voorts gekozen vertegenwoordigers van de arbeiders, o.a. G.de Jong, B.Wilders, P.v. Wechem. Het gaat niet op, om deze arbeiders, die een dienstverband van 10 tot 30 jaar hebben, naar een andere baas te laten zoeken.

Als er geen houtbewerking meer wordt bedreven, dan omscholen tot metaalbewerkers !

Zoals gezegd, het ontslag aan een 10-tal arbeiders en een aantal beambten is niet het enige gevolg van de opening van de nieuwe fabriek op Schiphol.

Door de overplaatsing van het overgrote deel van het personeel naar Schiphol is de wijze van vervoer opnieuw, maar in nog veel sterkere mate dan voorheen aan de orde gesteld.

De directie heeft het hoofdbedrijf aan de Papaverweg naar Schiphol verplaatst en betaalt daardoor met een handigheidje geen reizen. Wanneer we nu nagaan, dat gemiddeld de arbeiders, werkzaam op Schiphol zes uur per week langer van huis zijn dan voorheen, dan worden de arbeiders gemiddeld f.5.- tot f.6.- per week benadeeld, omdat de reizen niet betaald worden.

Naar onze mening is de mogelijkheid aanwezig om deze financiële schade van f.5.- tot f.6.- per week op te heffen en een betere regeling van het busvervoer, vanuit verschillende plaatsen uit de stad, tot stand te brengen.

DE EIS VAN REISGELDVERGOEDING EN VERTREK VAN DE BUSSEN, b.v.

vanaf Centraal Station
" " Nassauplein
" " Javaplein
" " Kwakersplein
" " Bos en Bommerplein
" " Kattenburgerplein

IS NAAR ONZE MENING REËEL EN WIJ LEGGEN DEZE EISEN AAN U VOOR.

Kameraden Fokkerarbeiders, wilt gij verbeteringen tot stand brengen, dan zal dit slechts door middel van strijd kunnen gebeuren.

Voorwaarde tot de strijd is echter een eensluidende mening.

Wij vertrouwen, dat wij met onze voorstellen een basis hebben geschapen waarop deze eensluidende mening tot stand kan komen.

HET BEDRIJFSBESTUUR
"DE METAAL" AFD.FOKKER.

HOOGOVEN-BULLETTIN

No. 14 - Uitgave „De Metaal” (E.V.C.) - Prinsengracht 739, Amsterdam

DE A.S. KERNVERKIEZING

HET mag de arbeiders van het Hoogovenbedrijf zeker niet onverschillig laten, welke kameraden in de komende twee jaar de belangen zullen moeten behartigen van de werkers op het Hoogovenbedrijf. Niet te ontkennen valt, dat in de huidige kern, arbeiders zitting hebben, die de belangenbehartiging van de werkgever op de voorgrond plaatsen en daardoor de belangenbehartiging van de werknemers schromelijk verwaarlozen.

Het zijn die Kernleden, die oorzaak zijn, dat er onder de arbeiders grote onverschilligheid ontstaat, ten aanzien van de Kern.

Kernleden behoren onvoorwaardelijk de belangen van de arbeiders te behartigen.

De Directie van het Hoogovenbedrijf is stelselmatig bezig verschillende arbeiders — waaronder ook kernleden — onder invloed te brengen van de valse maatschappelijke stelling: „dat er geen belangentegenstelling zou bestaan tussen werknemers en werkgever. Tussen werkgevers en werknemers is alles koek en ei,” aldus de voorstanders van de z.g. „morele herbewapening”. Om deze tegen elke logica van de maatschappelijke ontwikkeling indruisende stelling ingang te doen vinden, worden kernleden uitgezonden naar de „Hoogeschool” en naar Zwitserland. Kernleden die deze stelling aanvaarden zijn voor de arbeiders in de kern praktisch onbruikbaar.

De slepende tariefkwesties op het Hoogovenbedrijf zijn daar een sprekend voorbeeld van.

Door de directie wordt getracht de productie te verhogen, doch de TARIEFBELONING NIET te verhogen.

De voorstanders van de „Morele Herbewapening” steunen de directie daarbij onder het motto „gaat het de directie goed, dan gaat het de arbeiders goed.” Nu, de directie heeft geen klagen, doch de arbeiders — ondanks dat zij werk hebben en steeds harder moeten werken — hebben het niet zo bijster best. Niemand zal dat betwisten.

Vóór Vrede, vóór Welvaart

ER is echter nog een reden waarom Kernverkiezingen belangrijk zijn, ja juist deze komende kernverkiezing. De arbeiders van het Hoogovenbedrijf hebben ook te maken met problemen, die de gehele arbeidersklasse raken. Bijvoorbeeld onder meer de loon- en prijzenpolitiek van de huidige regering. De arbeiders van het Hoogovenbedrijf moeten mee „doken” aan het oorlogsplan van de Regering. Welnu de leden van de Uniebonden, die door hun besturen als kandidaat gesteld worden, moeten in opdracht van hun besturen hun houding in de kern zodanig bepalen, dat in het bedrijf de opdracht van de regering kan worden doorgevoerd. Ja zelfs met tegelijkertijd de verbruiksvermindering voor de arbeiders.

Het oorlogsplan van de Regering — waar de UNIEBESTUREN het volkomen mee eens zijn — houdt in: harder werken, dat is dus steeds meer produceren, wat niet of onvoldoende betaald wordt.

Het oorlogsplan van de Regering houdt in dat de loonstop met harde hand doorgevoerd wordt, waardoor op 't Hoogovenbedrijf wel een hogere pro-

ductie-lijn doch geen hogere premie-lijn tot stand gebracht wordt.

Het oorlogsplan van de regering betekent ook hogere prijzen, waar geen of zeer onvoldoende loonsverhoging tegenover staat, om daardoor de verbruiksvermindering tot stand te brengen. De grote massa van arbeiders moet sober leven, terwijl de ondernemers in „overweging nemen” van hun extra winsten iets te laten vallen. Met extra winsten bedoelen zij, de winst die zij zullen maken, indien de arbeiders meer produceren en waarvoor zij niets betaald krijgen. Zoals o.a. bij de W.O. waar 10.000 ton dunne plaat méér werd gemaakt, waarvoor geen stuiver aan loon werd betaald.

De Uniebestuurders zullen „De Metaal (EVC) wel weer aanvallen in de komende dagen, dat wij de kernverkiezing voor „politieke doeleinden” gebruiken. Alsof het mogelijk zou zijn, alleen maar over sociale problemen te spreken, zonder te verklaren waarom de toestand voor de arbeiders met de dag slechter wordt. De Uniebesturen voeren een minderwaardige „politiek” om van de arbeiders te eisen, dat zij harder werken en soberder leven om daardoor mee te werken aan de doorvoering van het schandelijke oorlogsplan. De kernverkiezing moet die kandidaten in de kern brengen, die tegen de loon- en prijzenpolitiek van de regering zijn.

De te kiezen kernleden moeten voor Vrede zijn en tegen een misdadige oorlog en oorlogsvoorbereiding.

DE kernverkiezing is ten slotte zeer belangrijk, omdat de arbeiders ook bij deze gelegenheid hun wil tot eenheid kunnen demonstreren. Op de gehouden ledenvergaderingen van „De Metaal” is eenstemmig het besluit genomen om te ijveren voor het samenstellen van een Eenheidslijst.

Dat wil zeggen: „De Metaal” zal niet met een zelfstandige lijst uitkomen, doch wekt alle arbeiders, Unieleden, E.V.C.-ers en ongeorganiseerden, op, om in elke afdeling van het Hoogovenbedrijf kandidatenlijsten samen te stellen uit de beste en strijdbaarste arbeiders, ongeacht hun lidmaatschap van vakbeweging of niet-georganiseerden.

De belangen van de Hoogoven-arbeiders zijn er niet mee gediend, als de kernverkiezing ontaardt in een gevecht tussen de leden van de verschillende vakbonden en de „onafhankelijken”. Alle Hoogoven-arbeiders hebben dezelfde noden en verlangens, dezelfde grieven, zij worden op dezelfde wijze gedwongen tot harder werken, zij lijden gelijkelijk onder de voortdurende prijsstijgingen. Daarom moet bij de kandidaatstelling niet worden gelet op vakorganisatie. Gij zijt voor de directie allen gelijk: nummers, die werken en te weinig loon ontvangen. Daarom: bij de kandidaatstelling slechts kijken naar de geschiktheid van de kandidaat en of hij bereid is uitsluitend de arbeidersbelangen te dienen. Laat elke kiesgerechtigde Hoogoven-arbeider beseffen, dat de komende kernverkiezingen hoogst belangrijk zijn. Laat elke arbeider meewerken aan het samenstellen van een Eenheidslijst in elke afdeling.

Vóór de samenstelling van een strijdvarende kern tegen het armoede- en oorlogsprogramma van de Regering. Vóór hogere lonen en een absolute prijzenstop.

DE VLAG IN TOP OP WALSERIJ OOST

ZATERDAG 31 Maart was het de dag welke het boekjaar 1950—1951 voor het Hoogovenbedrijf en nevenbedrijven afsloot.

Hoewel het jaarverslag wel weer in September wereldkundig gemaakt zal worden kunnen we — hierop vooruitlopende — nu reeds verklappen, dat Ir. Ingen Housz zal spreken in de geest van „dank zij ons aller inspanning was het een gunstig jaar voor ons bedrijf”. De Voorzitter van de Directie zal in de tonnencijfers der verschillende producten aan de Hoogovenbezitters laten zien, hoe de bedrijfsleiding er in is geslaagd om met nagenoeg dezelfde arbeidersbezetting in de belangrijkste afdelingen een enorm aantal tonnen meer door de arbeiders te laten voortbrengen dan in het voorafgaande jaar. Zo is het in de Staalafabriek, zo is het in de Buiszetterij, in Walsერი West en in andere afdelingen.

10.000 ton dunne plaat méér!!

IN Walsერი Oost was het Zaterdag 31 Maart een dubbel verheugende dag voor Hoogovenbezitters en -leiding. Op die laatste dag van het boekjaar werd de hoeveelheid in één jaar geproduceerde dunne platen, gebracht op 70.000 ton. Met hetzelfde aantal arbeiders werd in het jaar hieraan voorafgaande 60.172 ton dunne platen geproduceerd.

Dit is een enorme opvoering van de productie en dus van het arbeidstempo, hetwelk de Hoogovenheren 10.000 ton dunne platen opleverde zonder in wezen hiervoor loon uit te betalen.

De loonsverhogingen, welke door de arbeiders zijn afgedwongen, zijn niet alleen in de prijzen doorberekend, doch de prijzen van alle metaalmaterialen hebben het laatste jaar record-hoogten bereikt en stijgen nog steeds, dank zij de koortsachtige oorlogsvoorbereidingen. Voor de vredesindustrie is het daardoor alleen materiaalschaarste wat de klok slaat, ondanks de records in de productiecijfers.

Als vreugdebetoon van Hoogovenbezitters en hun zaakwaarnemers werd die laatste dag van het boekjaar bij het bereken van de 70.000 ton de vlag gehesen op Walsერი Oost.

Arbeiders worden armer

Doch dit vlagvertoon was en is een hoon en een uitdaging aan de arbeiders. Want hun zweet en grote inspanning hebben alleen buitengewoon goede resultaten voor de bezitters.

De arbeiders kwamen in het afgelopen gunstige jaar niet hoger dan gemiddeld 14½ cent premie

per uur en zien de laatste weken hoe de waarde van hun loon nagenoeg per dag verminderd, wat tot gevolg heeft, dat sinds September j.l. de achteruitgang van hun levenspeil 10 % bedraagt.

Enige jaren geleden werden de arbeiders van W.O. bespot bij gelegenheid van het bereiken van een hoger productiecijfer doordat zij daarvoor een paar sigaren kregen van de directie. De arbeiders mogen zich nu niet in de maling laten nemen met een dergelijke gift of een feestje.

Zij moeten inzien, dat het met opzet verhogingen van de prijzen — gepaard gaande met de oorlogspolitiek, welke door de grote ondernemers gedictieerd wordt —, voor de bezitters nog hogere winsten brengt en voor de arbeiders harder werken en minder eten.

Arbeiders van W.O., doorkruist dit spel. Stelt looneisen en treedt hiervoor eensgezind op.

Stelt eensgezind de eis van 10 % loonsverhoging ten koste van de enorme winsten der bezitters van het Hoogovenbedrijf.

Bedenkt, wanneer men U zegt, dat loonsverhoging niet gegeven zou mogen worden van „Den Haag”, dat in de betreffende Haagse instanties ook de Hoogovenbezitters zitting hebben in de persoon van Ir. Damme, om er voor te waken dat de winsten zo hoog mogelijk worden opgevoerd.

Daarom, arbeiders van W.O., streeft er naar, dat U de kracht vormt, die „het mag niet” van de grote ondernemers wegvaaft door een eensgezind „het móet wel”!

VOOR LOONSVERHOOGING! VOOR PRIJZENSTOP!

Voor 10 pCt en prijzenstop

VANAF September 1950 tot aan 1 April 1951 zijn de prijzen met ± 11 % verhoogd. De doorberekening van de jongste 5 % loonsverhoging zal de prijzen opnieuw met 2,5 % omhoog jagen, zoals de ervaring ons geleerd heeft. Tot deze berekening komt ook, Suurhoff van het N.V.V.

Bij elkaar dus een stijging van de prijzen met ± 13,5 %. Deze cijfers zijn absoluut aan de zeer lage kant, zodat een afronding op 15 % in geen enkele mate overdrijft. Na de jongste verhoging van de kolen met 15—20 % kan dit laatste cijfer zeer beslist aan de lage kant geacht worden.

De N.V.V.-bestuurders wijzen de 5 % als onvoldoende van de hand en eisen een verdere compensatie van nog eens 5 % loonsverhoging. Hier schuilt een adder onder het gras. Vijf procent loonsverhoging werd onder druk van de toenemende eensgezinde strijdvaardigheid wonderlijk snel gegeven en nog eens 5 % eisten de N.V.V.-bestuurders.

Daardoor werken zij dus openlijk mee aan verdergaande verarming van de arbeidersklasse. Geheel in overeenstemming met de wens van de regering, die als eerste stap het verbruik met 5 % wil verminderen, trachten de Uniebestuurders met cijfer-gegochel de arbeiders die 5 % door de neus te boren, als offer aan de oorlogs-moloch. In de Tweede Kamer

tijdens de debatten van Dinsdag en Woensdag is nog duidelijker gebleken, hoe de Uniebestuurders over de arbeidersbelangen denken. Ondanks de gestelde eis van nog eens 5 % (door de Bouwvakarbeidersbond van het N.V.V. zelfs ultimatief), bogen de Uniebestuurders deemoedig het hoofd toen door de regering verklaard werd, dat zij niet bereid is om over verdere loonsverhoging te spreken. De arbeiders willen echter geen offers brengen ten behoeve van de oorlogsvoorbereiding. Zij willen hun huidige levenspeil minstens handhaven.

De E.V.C. stelde in haar laatste zitting van 28 Maart — zich stellende op het standpunt, dat elke prijsverhoging door loonsverhoging moet worden gecompenseerd — de juiste en rechtvaardige eis: 10 % loonsverhoging nu en afkondiging van prijsstop.

Bij de Kamerdebatten is gebleken, dat de Uniebestuurders beslist niet van plan zijn om de arbeiders voor de door henzelf noodzakelijk geachte 5 % in actie te brengen. De arbeiders moeten zelf in grote eensgezindheid hun gerechtvaardigde looneisen stellen.

De rechtvaardige eis voor 10 % loonsverhoging en prijzenstop zal de E.V.C. echter niet weerhouden om met de leden van het N.V.V. en alle andere arbeiders krachtige en eensgezinde strijd te voeren, tot de stakingsactie toe, voor de inwilliging van de eis van het N.V.V.-bestuur van 5 %.

Dit toch is reeds een belangrijke stap op de weg naar de verwezenlijking van wat noodzakelijk is, n.l.:

10 % LOONSVERHOOGING EN PRIJZENSTOP.

HOOGOVEN-BULLETTIN

No 15

Uitgave „De Metaal” (E.V.C.)

Prinsengracht 739, Amsterdam

Camouflage?

Een antwoord aan de heer P. J. Rijken

OP 9 April is er een vergadering geweest van leden, aangesloten bij de A.N.M.B. en „Mercurius”, werkzaam op het Hoogovenbedrijf. Op deze bijeenkomst heeft de heer P. J. Rijken — voorzitter van de beambtenkern — het woord gevoerd. Nu interesseert het ons over het algemeen weinig, wat de heer P. J. Rijken te vertellen heeft. Echter een uitspraak, door hem op die avond gedaan, willen wij hier nader uit de doeken doen.

De heer P. J. Rijken heeft namelijk „gewaar-schuwd tegen het stemmen op de zogenaamde eenheidslijst, waarachter de Eenheidsvakcentrale zich camoufleert.” De heer P. J. Rijken heeft hier zeer bewust onwaarheid gesproken of hij kent de betekenis van camoufleren niet. Camoufleren wil zeggen jezelf verbergen achter iets, zodat niemand precies kan bepalen, wie of wat je bent. En dat is toch met de Eenheidslijst zeer beslist niet het geval.

„De Metaal” (EVC) staat op het standpunt, dat: willen de arbeiders de pogingen van regering en ondernemers om hun levenspeil neer te drukken, afweren, aan een beslissende voorwaarde moet worden voldaan. En deze voorwaarde is: de vorming van de eenheid van alle arbeiders. Dat kan de heer P. J. Rijken dagelijks in al onze publicaties vinden. Duidelijk en zonder omwegen.

Daarvoor roept „De Metaal” (EVC) de arbeiders op, om op punten, waarop samengaan mogelijk is, met elkaar de eenheid te smeden. In de gehouden ledenvergadering van „De Metaal” — en dat zijn er vele geweest om elk lid in de gelegenheid te stellen, zijn mening kenbaar te maken — heeft „De Metaal” (EVC) ook de eenheid bij de komende kernverkiezing aan de orde gesteld, openlijk en zonder omwegen. „De Metaal” (EVC) heeft daarom afgezien van het indienen van een eigen can-

didatenlijst. De Hoogovenarbeiders zijn in zeer grote getale vóór de eenheid. Er zijn dan ook verschillende arbeiders bereid gevonden mee te werken aan het samenstellen van een eenheidslijst.

44 Hoogovenarbeiders, waaronder enkele N.V.V.-ers, verschillende zogenaamde onafhankelijken, ook ongeorganiseerden en ook E.V.C.-ers. De leden van de E.V.C. zijn voorstanders van de eenheid en helpen ook mee deze eenheid tot stand te brengen.

Er is door „De Metaal” geen enkele eis aan anders, en ongeorganiseerden voorgelegd. Volledig vrijwillig hebben de Hoogovenarbeiders hun Eenheidslijst samengesteld. De arbeiders zullen en moeten elkaar vinden om de aanvallen, die door regering en ondernemers op hun levenspeil zijn ingezet, af te kunnen slaan. Ook het afschuwelijke oorlogsgevaar zullen wij alleen kunnen afslaan, als we eensgezind zijn. De E.V.C. camoufleert dus niets, doch roept de arbeiders van het Hoogovenbedrijf duidelijk en onomwonden op: stemt op 25 en 26 April op de kandidaten van de Eenheidslijst.

De Hoogovenarbeiders brengen daardoor een kern tot stand van kameraden, die bereid zijn alles te doen, wat in hun vermogen ligt, de belangen van de Hoogovenarbeiders zo goed mogelijk te behandelen.

10 pCt loonsverhoging!

OP een andere plaats in dit Bulletin hebben wij reeds geschreven over de camouflageopvattingen van de heer P. J. Rijken. Wij willen echter in het kort uiteenzetten, wat werkelijk onder camouflage begrepen moet worden, dat is wel de loonpolitiek van het N.V.V. Nog vers ligt in ons geheugen de 19e Maart met zijn door de regering afgekondigde prijsverhogingen. Op 22 Maart werd er medegedeeld, dat er 5% loonsverhoging gegeven zou worden. Prompt liet het N.V.V. weten, dat het deze 5% als onvoldoende van de hand wees en eiste opnieuw 5% loonsverhoging. De heer Ad. Vermeulen sprak erg opgewonden achter de microfoon. De vakbeweging was niet gekend in deze prijsverhoging, aldus het N.V.V. hoofdbestuur. De Bouwvakarbeidersbond van het N.V.V. eiste in een manifest de uitbetaling van de tweede 5% na 19 Maart en vóór 31 Maart. De heer Nederhorst, lid van de Partij van de Arbeid, vroeg in de Tweede Kamer een interpellatie aan over de door de regering gevoerde loonpolitiek, daarbij dapper ondersteun-

door de hoofdbestuurder van het N.V.V., Suurhoff. Na de interpellatie werd een motie ingediend om nog eens 5% uit te betalen. Het N.V.V. zou wel eens laten zien, wat zij wilde. De Minister keek eens flink boos en hief dreigend zijn vinger omhoog en Suurhoff en Nederhorst trokken haastig hun met veel misbaar aangekondigde motie in.

Weg eis van 5% loonsverhoging. Geen enkele N.V.V.-bestuurder spreekt meer over de tweede 5% na 19 Maart. Jawel, de Stichting van de Arbeid is weer aan het praten met de regering.

Dat is Maandag 9 April begonnen. De heren zijn rustig uit elkaar gegaan tot Maandag 16 April en zo blijven zij aan het praten, tot dat de prijzen weer flink wat zijn gestegen en de achterstand in de arbeidersgezinnen nog groter is geworden. Misschien komt er dan nog eens 5%.

Het N.V.V.-bestuur voert een camouflagepolitiek: „Luister naar mijn woorden, doch zie

niet naar mijn daden”. Zij trachten zich achter schoon klinkende woorden te verbergen om hun daden minder in het oog te laten lopen.

De E.V.C. heeft de eis gesteld 10% loonsverhoging. De prijzen zijn sinds September 1950 met 15% gestegen en daarvoor is slechts 5% gegeven. De arbeiders zullen moeten strijden om de 10% loonsverhoging te krijgen. Geen offers willen de arbeiders brengen om een afschuwelijke en misdadige oorlog mogelijk te maken. De Uniebonden keuren de methode van de Hoogoven-directie goed om de productie wel te doen verhogen, doch de premies niet.

De nieuw te kiezen kern zal hierin een belangrijke taak hebben om deze onhoudbare toestand te veranderen.

Stemt dus op 25 en 26 April a.s. op de kandidaten van de Eenheidslijst.

Verdedigt de ploegensterkte!

VOLGENS de C.A.O. hebben de arbeiders recht op een week ononderbroken vakantie en zes z.g. snipperdagen per jaar.

Deze rechten welke als zo vele van de ondernemers zijn afgedwongen, probeert men op geraffineerde manier weer af te nemen. Laten wij enige voorbeelden geven uit de praktijk.

Op het slakkenstort, behorende tot de afdeling Hoogovens, bestaat de bezetting uit totaal 7 arbeiders. Als één van hen een snipperdag neemt, moeten de 6 overblijvenden harder werken, omdat er geen man wordt bijgeplaatst. Als in Walserij-Oost een van de drie hulpbankwerkers (die tevens reserve locodrijver is) moet invallen omdat een der locodrijvers bij de blokvals een snipperdag heeft, dan moeten de twee overblijvende hulpbankwerkers poken voor drie, omdat er geen man voor de reserve loco-drijver in de plaats komt.

In de Staalfabriek gaat de brutaliteit zelfs al zover, dat, wanneer een arbeider een snipperdag aanvraagt, eerst aan de collega's gevraagd moet worden of die er mee accoord gaan.

De arbeiders geven dus de snipperdagen door harder te werken en niet de ondernemer, hoewel deze dit verplicht is.

Dat dit spelletje ook op andere afdelingen dan de hier genoemde door de bedrijfsleiding wordt gespeeld is velen bekend. Bovendien komt het steeds meer voor, dat op dezelfde wijze wordt gehandeld als arbeiders door ziekte verzuimen. Hoewel er door bazen vaak beweerd wordt, dat er geen geschikte reserve-man is als hierom door de arbeiders wordt gevraagd, tonen ons de vele tienduizenden naar arbeid smakende werklozen, dat de mogelijkheid ruimschoots aanwezig is om op ieder gebied voldoende reserve personeel te hebben.

De arbeiders moeten de nieuwe kern opdragen met de meeste klem tegen deze gang van zaken te protesteren en tezamen met hen strijd voeren voor volledige ploegbezetting ook bij ziekte en vakantie.

Het productierecord en de dubbeltjes

ZOALS bekend heeft de Walserij-Oost de jaarproductie van dunne platen in het afgelopen boekjaar gebracht op 70.000 ton. Dat 's bijna 10.000 ton meer dan in het voorafgaande boekjaar, toen het totaal 60.172 ton bedroeg.

Rekent U even mee?

In het boekjaar April 1949 tot en met Maart 1950 was de maandproductie gemiddeld 5.000 ton dunne plaat. In het daaropvolgende jaar bedroeg de totale productie 10.000 ton dunne plaat meer, hetgeen dus neerkomt op twee volle maanden productie. Of anders gezegd, doordat de arbeiders in het laatste jaar veel harder hebben gewerkt, hebben zij de productiehoeveelheid van veertien maanden samengeperst in slechts twaalf maanden. Immers indien zij niet harder hadden gewerkt, dan zouden voor die 70.000 ton veertien maanden nodig zijn geweest. Door het hardere werken hebben directie en aandeelhouders

dus een voordeel van twee maanden niet uitbetaald loon, waarvoor ze wel de productie hebben ontvangen.

Rekent U nog even verder mee ook?

Twee maanden is gelijk aan negen weken. Volgens de gegevens van de Sociale Afdeling blijkt, dat in Walserij-Oost 775 stemgerechtigde arbeiders werken. Laten we dat getal dus aanhouden. Laten we bovendien het gemiddelde loon van die 775 man niet te hoog stellen en dus aannemen, dat zij door elkaar vijftig gulden brutoloon per week ontvangen. Per man over negen weken wordt dat dus een loonbedrag van 450 gulden. Over de 775 man wordt dat een som van 348.750 gulden.

Die drie en een halve ton krijgen directie en aandeelhouders zo maar cadeau. Wij zwijgen nog over de extra-winst als gevolg van nagenoeg verdubbelde verkoopprijzen, het sterk verhoogde rendement van machines enz.

Na deze paar simpele cijfers is het ons volkomen duidelijk, waarom op Walserij-Oost de vlag in top ging. Doch laten we weer verder rekenen.

De directie wilde het heugelijke feit niet zo maar zonder meer voorbijgaan. En dus gaat het gerucht, dat als extra beloning voor de grotere inspanning voor de arbeiders een bedrag is uitgetrokken van..... 6.000 gulden.

In de bespreking met de bedrijfsleiding werd van arbeiderszijde het voorstel gedaan, dat een bedrag ineens van 100 gulden per man zou worden betaald en de premie verhoogd zou worden tot 20 cent per uur. Dat voorstel werd door de bedrijfsleiding afgewezen.

Maar tegenover het enorme bedrag van 348.750 gulden aan uitgespaard loon is 100 gulden per man nog altijd heel erg bescheiden. Dat is nog slechts een bedrag van 77.500 gulden.

De eis van de arbeiders is dus wel zeer gerechtvaardigd. Daarom moeten zij zich ernstig afvragen, welke wegen zij eensgezind moeten gaan om hun gerechtvaardigde eis verwezenlijkt te krijgen.

Frise lucht te duur

„Werkt veilig allen samen”

RUIM een maand geleden kwam de chef van de B.G., Soeters, in het schaftlokaal van deze fabriek en sprak tot de daar aanwezige arbeiders over goede arbeidsgeest, enz. Ten slotte vroeg hij mogelijke klachten of aanmerkingen van de arbeiders aan hem mede te delen, opdat hij zich in zou kunnen zetten om hieraan te voldoen.

Enige arbeiders brachten in dit verband iets naar voren. Onder dezen was een kraandrijver welke Soeters er van in kennis stelde dat tijdens het gieten de opstijgende dampen geen uitweg hadden doordat een deel van het dak uit vaste ramen bestond. Hierdoor krijgen de kraandrijvers boven in hun cabine meermalen last van benauwdheden. De kraandrijver verzocht of de bewuste ramen niet vermaakt konden worden tot openslaande ramen, opdat de schadelijke dampen een uitweg zouden hebben. Chef Soeters zegde toe een en ander voor te dragen.

Na enige weken kreeg de kraandrijver de uitslag van de bemoeiingen van de B.G.-chef. Deze luidde, dat aan het verzoek niet kon worden voldaan, omdat de vermaking van de ramen twee duizend gulden zou kosten en dit te duur was.

Wanneer de vraag beantwoord moet worden: „wat is de gezondheid der arbeiders waard?“, dan zal de Directie de schouders ophalen, doch de arbeiders zullen en moeten antwoorden: alles!

De B.G.-arbeiders kunnen en moeten weten, dat zij duizenden malen twee duizend gulden aan de winsten der H.O.-aandeelhouders hebben toegevoegd, omdat zij in het verstreken boekjaar, door het opvoeren van het arbeidstempo vele duizenden buizen meer hebben gemaakt.

Voor de bedrijfsleiding ben je penningnummer „G-zoveel”. Toont dat je mens bent en als zodanig behandeld wilt worden. Verlangt in eendracht, dat de Buizengieterij van betere ventilatie wordt voorzien.

STAALFABRIEK

Via verhoging van tempo naar salarisverhoging

HOEWEL nog een aantal maanden gerekend zal worden voordat kan worden vastgesteld hoeveel de winsten voor de Hoogovenbezitters zullen bedragen, geven de productiecijfers van alle afdelingen weer, hoe met dezelfde arbeidersbezetting als in 't voorafgaande jaar vele duizenden tonnen meer zijn voortgebracht door de arbeiders.

Met deze productieverhoging voor ogen — gevoegd bij de geweldige prijsstijgingen van alle Hoogovenproducten — is de Directie er toe overgegaan om per 1 April kleine, maar ook grote kruimels in het rond te strooien.

Vakarbeiders, welke nog niet op hun maximum uurloon stonden kregen kleine kruimels in de vorm van enige centen per uur verhoging. Doch de grote kruimels waren bestemd voor die bazen en chefs, die blij hadden gegeven de arbeiders tot hogere prestaties te brengen zonder dat deze hun deel voor het meer door hen voortgebrachte hadden opgeëist. Dit komt duidelijk tot uiting in de Staalafabriek.

Hier de productie het laatste jaar enorm opgevoerd en hiervoor kreeg de hoofdsmeester een flinke salarisverhoging en bereikte een jaarsalaris van f 7200; een chef van de buitendienst kreeg een verhoging van f 800 per jaar of f 15 per week. Er waren ook kleinere verhogingen al naar mate geoordeeld werd hoe de betrokkene er toe bijgedragen had de arbeiders tot harder werken te brengen.

DE ARBEIDERS WORDEN NIET VERGETEN

MOCHT men denken dat de arbeiders, welke duizenden tonnen meer hebben geproduceerd het afgelopen jaar, worden vergeten, dan is men abuis. Want in de giethallen, voor en achter de ovens ziet men tijdopnemers dagelijks doende met tijdopneming van alle voor komende werkzaamheden om uiteindelijk te kunnen uitrekenen hoe de premie omlaag kan worden gedrukt om de arbeiders tot nog hogere prestaties op te kunnen jagen. Staalafabriekarbeiders, neemt het hen

soonlijk niet kwalijk, want in wezen zijn zij ook slachtoffers van de winsthonger der Hoogovenbezitters. Hun positie staat of valt met jullie al of niet tot harder werken te kunnen brengen en om hen extra aan te moedigen kregen ook zij per 1 April salarisverhoging.

Ziet achter deze tijdmeters de Hoogovenbezitters en de Directie, wier knechten zij zijn en gaat er toe over om eensgezind jullie rechtmatig aandeel op te eisen van de duizenden tonnen staal, welke je lichaam hebben voortgebracht maar stelt vóór alles de eis: weg met de tijdmeters!

De arbeiders worden niet vergeten

EERLIJKHEID gebiedt ons te vermelden dat de Directie de extra inspanning bij W.O. niet alleen beloofd heeft door de W.O.-arbeiders in de gelegenheid te stellen naar de wapperende vlag te kijken, doch dat ze zelfs plannen heeft nóg verder te gaan en voor de arbeiders der W.O. nog meer in het vet heeft.

DIT heugelijke nieuws verspreidde zich als een lopend vuurtje door de W.O. toen op Donderdag 5 April bekend werd dat Ir. de Jonge, de Directeur, van iedere ploeg drie vertegenwoordigers alsmede drie Kernleden de volgende dag wilde ontvangen om namens de arbeiders hem te adviseren hoe deze gedacht hadden op welke wijze extra gezwoeg moest worden beloofd.

De verwachtingen waren hoog gespannen. De één sprak over een nieuw bedstel waar hij om zat te springen, de ander sprak zich uit voor een nieuw pak voor ieder en een nieuwe mantel voor de vrouwen, verscheidenen zouden graag een manchester costume zien.

Er werd hier en daar al een domper gezet op de verwachtingen toen bazen zich geroepen achten om arbeiders aan te wijzen voor de bespreking.

De eerste woordvoerders verlangden in verband met de zorgvolle toestand in vele gezinnen een uitkering van f 100.— aan ieder. Dit werd echter op een toon van „wat denk je wel” teruggewezen. Hierop gingen stemmen op voor een manchester costume. Ook dit werd afgewezen. Nadat de chef mededeling deed dat hij f 600.— mocht besteden en zijn voorstel voor een gezamenlijke boottocht met algemene

stemmen was afgewezen, kwam er nog een laatste voorstel. Een kernlid schraapte zijn keel en verzocht daarna aan de mijnheer of het niet mogelijk was aan ieder der arbeiders een zomerbroekje te verstrekken.

Na het uitspreken van dit verzoek was het een ogenblik stil. De arbeiders staarden de laatste spreker aan en de mijnheer zal als volgt gerekend hebben: „dat zou een besparing geven van twee maal twee derde broekspijp. 750 broekjes leveren een totaal besparing op van 500 broekspijpen”. Doch hij zal zich dan plotseling de hoge textielprijzen herinnerd hebben, want ook dit wees hij als onuitvoer. Het laatste nieuws luidt dat er een tweede bespreking is geweest. Hier is medegedeeld, dat vermoedelijk een levensmiddelenpakket (dat wordt er dan één van pl.m. f 8.—) aan iedere arbeider zal worden uitgereikt.

Mede arbeiders van W.O.! Het is nog niet lang geleden dat de heren voor ons een toontje lager zongen. Dat kwam omdat wij samen zongen.

Het wordt meer dan tijd dat we samen gaan zingen opdat men ons niet met een bedelingspakket kan afschepen voor de extra rijkdommen, welke we voor een kleine kliek bezitters hebben bijeen gezwoegd.

De Metaal

Afd. Amsterdam
Telefoon 37821
Prinsengracht 739

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

AAN HET DRAKA-PERSONEEL

"De Metaal" is van mening, dat het de arbeiders(sters) niet onverschillig kan laten, welke collega's in de komende periode de belangen moeten behartigen van de Draka-werkers.

Niet te ontkennen valt, dat in de huidige kern collega's zitting hebben, die de belangenbehartiging van de werkGEVER op de voorgrond plaatsen en daardoor de belangenbehartiging van de werknEMER schromelijk verwaarlozen.

Hoe komt dit dan? zullen velen vragen.

De beantwoording van deze vraag vinden we in de politiek van de besturen der Unie-organisaties.

Deze immers hebben niet alleen talloze malen in woord en geschrift gezegd: De regeringspolitiek (dat is dus armcede- en oorlogspolitiek) volledig te ondersteunen, maar dit ook steeds ondubbelzinnig bewezen hebben! Onder meer nemen zij genoegen met een drastische verlaging van het levenspeil, als offer van de arbeiders voor de oorlogsvoorbereiding.

De Uniebestuurders zijn dus voor verslechteringen

en voor de kern dragen zij dus die kandidaten voor, waarvan ze verwachten, dat dezen hun activiteit ernaar zullen richten, opdat verslechteringen met medewerking van de kern kunnen worden doorgevoerd.

Vanzelfsprekend geven zij hun kandidaten niet openlijk opdracht om verslechteringen door te voeren of daaraan mee te helpen.

Neen, de tactiek wordt anders gesteld.

Zij gebruiken daarvoor het mom van de zogenaamde samenwerking en overleg, "het behartigen van de gemeenschappelijke bedrijfsbelangen", die niet kunnen bestaan.

De veelvuldig gepropageerde stelling, die bij deze tactiek gevolgd wordt:

"Gaaf het het bedrijf (de directie) goed, dan gaat het "ons (de arbeiders) ook goed."

is misleidend en leugenachtig.

Wat denkt U van de uit onze lijven geperste winst van f.1.610.000 in 1948 en van de veel grotere winst over 1949, die f.2.152.000 bedroeg?

Z.O.Z.

Het jaar 1950 is nog niet bekend, doch zal stellig niet minder zijn, vooral omdat de Draka oorlogsproductie maakt, waaraan de heren dubbel verdienen.

En over deze bedragen konden dan de twee directeuren + de zeven commissarissen beschikken.

Dat is toch niet gek, wanneer je met zijn negenen, dank zij de "samenwerking en overleg en het behartigen van de gemeenschappelijke bedrijfsbelangen" zo'n zoet bedragje verdelen kunt!

We geloven niet, dat er één arbeider bij de Draka is, die op voet van die gepropageerde "gemeenschappelijke belangen" mee aangezeten heeft aan de tafel, waar deze winsten verdeeld werden.

Neen, voor ons geldt alleen maar: **VERSCHERPING VAN DE TARIEVEN;**
OPVOERING VAN HET ARBEIDSTEMPO.

Voor de werkers propageren de bestuurders van de Uniebonden
het brengen van offers voor de verdediging van ons zogenaamd bedreigde land.

Door middel van de ingevoerde prijsverhogingen helpen zij de waarde van ons loon verminderen. Bovendien verlangen zij van de arbeiders **MEER PRODUCTIE, WAARDOOR DE OORLOGSWINST OOK BIJ DE DRAKA NOG HOGER ZAL ZIJN!**

Er bestaan dus bij de productie geen gemeenschappelijke belangen van werkgever en werknemer.

De werkGEVER wil zo veel mogelijk productie tegen zo laag mogelijke kosten aan arbeidsloon en sociale bepalingen.

De arbeiders hebben hun eigen belangen, **DIE GEHEEL TEGENGESPELD ZIJN AAN DIE VAN DE DIRECTIE, namelijk:**

GEEN OFFERS ten behoeve van de oorlogsvoorbereiding!

GEEN PRIJSVERHOOGING om de kosten van die oorlogsvoorbereiding op de werkende bevolking af te wentelen!

LOONSVERHOOGING ter volledige compensatie van de prijsstijgingen en **PRIJSSTOP!**

VERBETERINGEN van hun Loon- en Arbeidsvoorwaarden, zoals: doorbetaling van de uurverdienste bij machineschade; optrekken van de verdienste van de tijdloners; verhoging van de lonen van de DRAKA-arbeidsters; verbetering van de ploegendiensten; drie weken betaalde vacantie.

En op te komen voor deze gemeenschappelijke arbeidersbelangen

DAT IS DE TAAK VAN DE KERN!

Alle arbeiders en hun kern dienen bij deze gemeenschappelijke belangen gezamenlijk op te treden. **DAAROM MOETEN BIJ DE KOMENDE VERKIEZING OOK DIE KAMERADEN GEKOZEN WORDEN, DIE VOOR VREDE ZIJN EN DAARDOOR ARBEIDERSBELANGEN ZULLEN BEHARTIGEN!**

Om dit te bereiken is **WIL TOT SAMENWERKING NODIG!** "De Metaal" wekt alle arbeiders(sters) op in de afdelingen gemeenschappelijke kandidaten te stellen, bestaande uit de beste en strijdbaarste arbeiders, ongeacht hun lidmaatschap van vakvereniging.

Amsterdam, 10 April 1951.

644

Oproep aan de Amsterdamse werkende bevolking

Veel is gesproken en geschreven over de vorming van de nieuwe regering. In het bijzonder ook door de werkende bevolking.

Voor ons immers was de voornaamste vraag: zal er verandering komen in de gevolgde loon- en prijspolitiek die de armen steeds armer en de rijken steeds rijker maakte?

Echter de eerste dag van het beleid van de nieuwe regering heeft met één slag duidelijk gemaakt, dat de gevoerde loon- en prijspolitiek niet alleen zal worden voortgezet, ja zelfs wordt verscherpt.

De prijzen stegen in 1 dag met 10-40 pCt

Zo was het met vet, boter, margarine, brood. Nadien volgden kolen, electriciteit, slaolie.

Doch hiermede is de regering nog niet tevreden. Minister-president Dr. W. Drees heeft openlijk aangekondigd, dat de bevolking door verdergaande prijsstijgingen met nog 5% meer zal verarmen.

Dit offer zal volgens Drees nodig zijn om de hoge oorlogskosten te dekken waardoor „onze veiligheid” zou zijn gewaarborgd.

Men wil de arbeiders laten offeren, de winsten laten stijgen.

De waanzinnige bewapeningskosten, de 6 milliard, moeten dus uit onze loonzakjes komen

Werkers van Amsterdam

Wij, arbeiders uit de Amsterdamse metaal-, transportbedrijven, bouwvakken en andere bedrijfstakken, leden van het N.V.V. en E.V.C., verenigden ons reeds in het Amsterdamse Comité ter verdediging van het levenspeil.

Wij verenigden ons, gedreven door de overtuiging dat indien leden van het N.V.V. en E.V.C. tezamen met alle anders- en ongeorganiseerden optreden tegen de politiek die onze gezinnen steeds verder verarmt, wij onoverwinnelijk zijn.

Daarom riepen wij ook op tot demonstratie voor de kantoren van het N.V.V. in de P.C. Hoofdstraat, teneinde ook daar onze rechtvaardige eisen voor te leggen.

Werkers van Amsterdam

De 5% loonsverhoging is in verhouding met de gestegen prijzen onvoldoende. Dit moesten de bestuurders der samenwerkende organisaties bevestigen, maar ook zij stellen zich op het standpunt, dat de arbeiders een offer moeten brengen ter wille van de bewapening.

De prijzen blijven voortdurend stijgen, een krachtig optreden hiertegen is dwingende eis

Wij besloten tot een Amsterdamse Conferentie, waarin arbeiders uit alle organisaties en uit alle bedrijfstakken tezamen zullen moeten beslissen, welke maatregelen thans moeten worden genomen om het leven en het geluk van onze gezinnen tegen deze aanslagen te verdedigen.

Deze Conferentie zal plaats vinden op ~~21 April a.s.~~ ^{xxxxxxx} 19 April a.s. We doen aan deze conferentie het voorstel onmiddellijk de strijd te organiseren voor:

1. een loons- en salarisverhoging van 10% voor alle werkers;
2. volledige compensatie van de prijsverhogingen en het instellen van een absolute prijzenstop.

Wij roepen U op in Uw bedrijf, in Uw bedrijfsafdelingen deze eisen te bespreken en afgevaardigden te kiezen voor deze Conferentie.

Verenigt U in Uw bedrijf, vormt bedrijfscomité's ter verdediging van het levenspeil.

Strijd tegen oorlog voor het geluk en de toekomst van ons en onze kinderen !!!

Namens het Comité ter verdediging van het levenspeil:
C. E. BLANKEN, Wijtenbachstraat 79 s.

Aan de METAAL-ARBEIDERS VAN AMSTERDAM.

Collega's Metaalbewerkers,

Wij arbeiders, werkzaam bij de Mercedes Snelpersen Fabriek hebben een korte en succesvolle strijd achter de rug. Onze strijd was er één, welke gevoerd werd om de nood in onze gezinnen tegen te gaan.

In onze, evenals in Uw gezinnen, wordt vooral door de j.l. prijsstijgingen in toenemende mate het levenspeil verlaagd. Deze verlaging van het levenspeil vindt zijn oorzaak in de oorlogsvoorbereiding van de Nederlandse Regering, welke in opdracht van de imperialistische oorlogsdrijvers wordt doorgevoerd.

Op grond van deze toenemende verarming in onze gezinnen hebben wij, arbeiders van Mercedes, ongeacht hoe wij georganiseerd of politiek denkend zijn, na overleg het besluit genomen van onze directie te eisen,

DAT A.S. VRIJDAG 30 MAART 1951 DE INHOUD VAN ONS
LOONZAKJE MET DE 5% VERMEERDERING DIENDE TE ZIJN!

Nadat de directie weigerde aan ons gerechtvaardigd verzoek gevolg te geven, besloot het totale personeel door een sit-downstaking haar eis kracht bij te zetten.

Deze staking welke Woensdagmiddag te 3 uur begon, duurde in volslagen eensgezindheid tot Donderdagochtend 8 uur.

Tijdens de sit-downstaking vond een Personeelsvergadering plaats, waar ook de bestuurders van de Vakorganisaties waren uitgenodigd. Er is echter alleen een E.V.C.-bestuurder gekomen.

Dat onze actie met een volledig succes bekroond werd vindt zijn oorzaak in het feit dat:

WIJ ALLEN CONSEQUENT BIEVEN STAKEN TOT ONZE
EISEN VOLLEDIG WAREN INGEWILLIGD!

Collega's metaalbewerkers, wij arbeiders van de Mercedes toonden U allen, dat door daadwerkelijke actie, successen direct te bereiken zijn.

Wij hebben in deze actie ervaren welk een kracht wij bezitten.

Wij hebben ervaren, dat in een hechte eensgezindheid onze onoverwinnelijkheid schuilt.

Wij, arbeiders van de Mercedes richten ons tot U, opdat U lering kunt trekken uit onze strijd.

DOET ALS WIJ! DULDT GEEN ENKELE VERSLECHTERING!!

DULDT GEEN TOENEMENDE VERARMING IN UW GEZINNEN!

LATEN WIJ GEZAMENLIJK STRIJDEN VOOR DE VOLLEDIGE COMPENSATIE
VAN DE PRIJSVERHOGINGEN!

IN ONZE EENHEID SCHUILT DE OVERWINNING!

Het gehele Personeel van
Mercedes Snelpersen.

~~1020~~ 644-metaal 31 maart verspreid. 644.

AAN DE METAAL-ARBEIDERS VAN AMSTERDAM

Collega's Metaalbewerkers,

Wij, arbeiders werkzaam bij de Mercedes snelpersen Fabriek hebben een korte en succesvolle strijd achter de rug. Onze strijd was er één, welke gevoerd werd om de nood in onze gezinnen tegen te gaan.

In onze, evenals in Uw gezinnen, wordt vooral door de jl. prijsstijgingen in toenemende mate het levenspeil verlaagd.

Deze verlaging van het levenspeil vindt zijn oorzaak in de oorlogsvoorbereiding van de Nederlandse regering, welke in opdracht van de imperialistische oorlogsdrijvers wordt doorgevoerd.

Op grond van deze toenemende verarming in onze gezinnen hebben wij, arbeiders van de Mercedes, ongeacht hoe wij georganiseerd of politiek denkend zijn, na overleg het besluit genomen van onze directie te eisen,

DAT A.S. VRIJDAG 30 MAART 1951 DE INHOUD VAN ONS
LOONZAKJE MET DE 5% VERMEERDERD DIENDE TE ZIJN!

Nadat de directie weigerde aan ons gerechtvaardigd verzoek gevolg te geven, besloot het totale personeel door een sit-downstaking haar eis kraacht bij te zetten.

Deze staking welke Woensdagmiddag te 3 uur begon, duurde in volslagen eensgezindheid tot Donderdagochtend 8 uur.

Tijdens de sit-downstaking vond een Personeelsvergadering plaats, waar ook de bestuurders van de vakorganisaties waren uitgenodigd. Er is echter alleen een E.V.C.-bestuurder gekomen.

Dat onze actie met een volledig succes bekroond werd vindt zijn oorzaak in het feit dat:

WIJ ALLEN CONSEQUENT BLEVEN STAKEN TOT
ONZE EISEN VOLLEDIG WAREN INGEWILLIGD!

Collega's metaalbewerkers, wij arbeiders van de Mercedes toonden U allen, dat door daadwerkelijke actie, successen direct te bereiken zijn.

Wij hebben in deze actie ervaren welk een kraacht wij bezitten.

Wij hebben ervaren, dat in een hechte eensgezindheid onze onoverwinnelijkheid schuilt.

Wij, arbeiders van de Mercedes richten ons tot U, opdat U lering kunt trekken uit onze strijd.

DOET ALS WIJ! DULT GEEN ENKELE VELSLECHTERING!

DULT GEEN TOENEMENDE VERARMING IN UW GEZINNEN!

LATEN WIJ GEZAMENLIJK STRIJDEN VOOR DE VOLLEDIGE COMPENSATIE VAN DE PRIJSVERHOGINGEN!

IN ONZE EENHEID SCHUILT DE OVERWINNING!

Directie van deze fabriek Het gehele personeel van Mercedes Snelpersen.
*wanneer ik terug in de fabriek kom zal ik u
joe beslissing te nemen.*

Aan de werkers van Amsterdam

644

Algemene Staking in het Veenbedrijf!

Staking in de Twentse Textiel; staking bij Albert Heyn en Verkade; staking in de Bouwvak in Amsterdam; stakingen in Heerenveen en Drachten!

In andere bedrijven groeit het verzet en organiseren de arbeiders zich voor de strijd.

Wat is de oorzaak van deze stakingen?

Reeds vanaf September 1950 stegen de kosten van het levensonderhoud met ruim 15%.

De 5% loonsverhoging die werd gegeven is absoluut onvoldoende om deze stijgingen op te vangen.

De prijzen blijven nog voortdurend stijgen!

De werkers zullen nog meer moeten offeren

luit het parool van ondernemers, regering en Uniebestuurders.

Want voor de bewapening is 6000 miljoen gulden uitgetrokken en die moeten door de werkende bevolking worden opgebracht.

6000 miljoen gulden die zij uit onze loonzakjes willen halen ten koste van de gezondheid en het geluk van ons en onze kinderen.

6000 miljoen gulden die zij willen gebruiken om er een nieuwe, verschrikkelijke wereldoorlog mee te maken.

Maar de werkers kunnen en willen geen enkel offer brengen voor oorlog en bewapening, zij willen leven!

Dat is de oorzaak waarom op dit ogenblik reeds duizenden arbeiders het wapen van de staking hanteren.

Zij tonen aan, dat de eensgezinde en massale staking voor loonsverhoging, het juiste wapen is om de vloedgolf van verslechtingen af te slaan.

WERKERS VAN AMSTERDAM,

Wij roepen U op solidair te zijn met de thans reeds in strijd staande arbeiders in de venen, textiel- en voedings-industrie en de bouwvakken.

Wij roepen U op te komen naar de:

Grote openbare vergadering op Donderdag 26 April in „De Diamantbeurs”

BEREND BLOKZIJL, voorzitter van de E.V.C., zal een verklaring geven over de achtergrond van deze strijd.

Daarnaast zullen een Veenarbeider en een Staker van Albert Heyn het woord voeren.

Aanvang 8 uur.

Zaal open 7.30 uur

Komt in massa naar de Diamantbeurs

Pl. Centrale E.V.C., Amsterdam

644 - Miloud.

.3.

SMAKELOOS.

"Smakeloos" werd de Februari-herdenking door de vertegenwoordigers der directie geband. Vele Draka-personeelsleden hebben aan deze herdenking deelgenomen of hun sympathie ermee betuigd door zich langs de kant te scharen. Zij hebben zich kunnen overtuigen, dat tienduizenden de Februari-staking nog niet vergeten zijn en hebben er de smakeloosheid niet van kunnen ontdekken.

Maar smakeloos is het, dat Nazi-misdadigers, welke de door van tienduizenden burgers op hun geweten hebben en leiders van concentratiekampen, waar ook Draka-personeelsleden onder de erbarmelijkste toestanden hebben moeten leven, weer op vrije voeten gesteld worden.

Zij kunnen hun volle werk uit de nu tijt, waar anderen voor passen, weer voortzetten. Dat was dus de reden, waarom de Amerikaanse bezettingsautoriteiten zo lang met de uitoefening der berechting van deze misdadigers wachtten!

Smakeloos is het, als de Februariherdenking op een dag in de week valt en er 2 of 3 mensen naar deze herdenking mogen met de toevoeging "dat het hun toch alleen maar om een vrije middag te doen is".

Smakeloos is het, als op 4 Mei een herdenkingstade wordt uitgesproken voor de gevallen Draka-personeelsleden terwijl men het verbiedt, in de fabriek een lijst te laten circuleren waarop ingetekend kan worden voor een bleemstuk voor de slachtoffers van deze Februari-staking.

Vrienden, nu men van meer kanten deze herdenking poogde te bekladden en wil dat wij dit alles maar als een nare droom moeten vergeten, moet het ons toch duidelijk zijn, waarom men dit van bepaalde zijde zo graag wil.

Het is duidelijk: men wil de oude nazi-leiders weer gebruiken om een lager te organiseren, dat op de wenken der Amerikanen weer "nach Osten" moet marcheren.

Het is onze taak om al onze krachten in te spannen om te voorkomen, dat Duitsland herbewapend wordt, want zonder de medewerking van Duitsland is het niet mogelijk, een derde Wereldoorlog te voorkomen. Organiseert de strijd en tekent op de lijsten tegen de herbewapening van nazi-Duitsland!

Een Draka-arbeider.

Looncongres E.V.C.

Op Zaterdag 10 Maart jl. heeft er in de Diamantbeurs een looncongres van de E.V.C. plaats gehad. Een bijzonderheid bij dit congres was de grote deelname van anders- en ongeorganiseerden. Dit waren er ruim 300, meer dan de aanwezige E. V. C.-ers! Dit bewijst, dat er onder de arbeiders van de andere organisaties iets leeft, dat ook zij niet meer accoord kunnen gaan met de politiek van versobering, welke hun sake daar door hun leiders aangeprezen wordt. Ook de discussies door deze arbeiders gevoerd waren een treffend bewijs van hun ontevredenheid en strijdbaarheid.

Zij hebben daar volledig hun standpunt bekend kunnen maken zonder afgeklopt te worden door de voorzitter en ook de door hen ingezonden moties werden niet onder tafel gewerkt. Dit congres moet voor ons als andersdenkende en ongeorganiseerde arbeiders een les zijn. Nog te veel arbeiders lopen rond met de gedachte, dat er met N.V.V.-ers en anders-georganiseerden niets te beginnen is. Dit sectaristische standpunt werd door dit congres wel ondubbelzinnig gelogenstraft. Ook de vergadering van de bouwvakarbeiders georganiseerd door het N.V.V. en waarop een 60-tal arbeiders aanwezig was, bewees dit weer eens. Op deze vergadering namen 21 arbeiders aan de discussie deel en unaniem werd het besluit genomen, dat zij met geen cent minder pensioen zouden nemen. Evenals de diamantbewerkers, die 14 dagen geleden een 5-tal delegaties naar hun bonderaad en bestuur zonden om te protesteren tegen de invoering van tariefwerk.

Wij zullen met de andersdenkende arbeiders moeten praten over de dagelijkse problemen en deze discussies moeten op een kameradschappelijke wijze gevoerd worden.

Tegesamen met deze arbeiders zullen wij besluiten moeten nemen op welke wijze de strijd tegen oorlog en armoede gevoerd moet worden. Deze arbeiders tonen zich strijdvaardig, aan ons de taak om hun de weg te wijzen, die naar een betere toekomst leidt.

Geen sectarisme, maar Eenheid van de arbeidersklassen leidt naar de overwinning!

De Redactie
bestaande uit
Draka-arbeiders(sters)

VOOR VOLLEDIGE VERGOEDING!

Het lijkt ons goed, naar aanleiding van de afschrikkelijke prijsverhogingen en de reeds enkele dagen hierna gedane mededeling, dat de regering het college van rijksbemiddelaars toestemming verleende om de lonen met 5% te laten verhogen, enige opmerkingen te maken. In de eerste plaats zal niemand kunnen ontkennen, dat de Communistische Partij reeds talloze malen de arbeiders heeft gewaarschuwd voor de komende verslechtering. Herhaaldelijk was het ons doordat "De Waarheid" dat de arbeidersklassepolitie en zondig met militaire voorhield en houdt, dat onder het kapitalistische systeem de arbeiders altijd in kommerciële omstandigheden moeten leven, dat weten wij maar al te goed. Maar, wat het betekent te niet, omdat zij in het kapitalistische systeem te leven in een maatschappij, waarin de arbeider als belangrijkste en hoogste goed wordt beschouwd, waarin Kees Vorrink en v.d.Lande. Neen, elke arbeider, die het gebruik van eigen verstand niet vreemd is, zal met dezelfde zekerheid kunnen verklaren, dat wij nog slechts aan het begin van de ellende staan. Natuurlijk, de heren worden niet mee, ons voor te houden, dat de schuld van alles bij de Sowjet-Unie ligt. Terwille van de verdediging van onze vrijheid zal de Nederlandse bevolking haar deel aan het Atlantische Pact moeten bijdragen. Welke vrijheid de heren hiermede bedoelen, is ons ook bekend. Wij behoeven van ons slechts te bepalen tot de Draka. De winsten stijgen nog ieder jaar. En zo is het waarlijk niet met de Draka alleen. Deze vrijheid, de vrijheid om arbeiders op straat te jagen, de vrijheid om vette winsten te bijzetten maken. Kijk, deze vrijheid is in gevaar. Het wordt de heren duidelijk, dat er een einde gaat komen aan hun kans om slapende rijk te worden. Een kans die hun langzaam maar zeker uit hun vingers wordt getrokken door de arbeiders. De tijd, dat arbeiders met de pen in hun hand gingen staan als "de braaf" voortbij kwam, is definitief voorbij. Het is duidelijk, dat, wanneer er op de laatste prijsverhoging geen actie zou zijn gevolgd, er nu ook nog een 5% loonsverhoging toegevoegd was. In deze strijdbereidheid van de arbeiders, die bereid zijn te vechten voor hun gezin, daar in zien de uitbuiters het grote gevaar. Maar daarvoor dient dan ook die enorme bewapeningswedloop. Zij weten zlikaams goed, dat er van de

zijde van de Sowjet-Unie geen cent gevaar te duchten is, temeer geen militair gevaar. Wanneer het er echter om zou gaan, de vraag te beantwoorden, of de kapitalistische wereld dan op ander gebied van de Sowjet-Unie gevaar te duchten heeft, dan moeten wij antwoorden: ja, en dat is maar goed ook. Welk gevaar wij hiermede bedoelen? Wat het betekent te leven onder het kapitalistische systeem, het systeem van uitbuiting, het systeem van uitbuiting voor de arbeiders bestaat, waar elke strijd om ietsverbetering door hulp zal worden vernietigd, wat het te goed. Maar, wat het betekent te leven in een maatschappij, waarin de arbeider als belangrijkste en hoogste goed wordt beschouwd, waarin geen uitbuiting bestaat, ja, zelfs strafbaar is, wat het betekent te leven in een wereld, waar angst voor werkloosheid en zorg voor de oude niet. En het is juist de Sowjet-Unie die deze maatschappij-vorm heeft bereikt. Het zal niet lang meer duren of ook alle west-europese arbeiders zullen zich aan de totstandkoming van zulk een wereld gaan wijden. De voorbeelden, die ook nu vanuit de Sowjet-Unie tot ons land doordringen, spreken reeds voor zichzelf. Maar om dit doordringen van de waarheid te voorkomen, zullen onze uitbuiters proberen, de arbeiders rijpt te maken voor een vreselijke mensenslachting. In de vernietiging van de Sowjet-Unie zien zij de enige mogelijkheid om hun bestaan te redden. Zegde als het Hitler niet gelukte, de kracht van de Sowjet-Unie te breken, zomin zal het een nieuwe aanval lukken. Maar het is zeer reeds de Vrede onze houding te bepalen. Nooit zullen wij ons mogen lenen voor een strijd tegen de Sowjet-Unie. Deze strijd begint reeds wanneer wij vechten voor ons gezin. Elke cent, die in ons loonzakje terecht komt, kan niet meer voor kanonnen worden gebruikt. De Sowjet-Unie demonstreert haar vredeswil elke dag. Ook wanneer zij kortgeleden reeds de derde grote prijsdaling bekend maakte. Maar het betekent, dat de belangen van de arbeiders niet gebaat zijn met oorlogsuitgaven. Strijden tegen het beleid van de regering betekent strijden voor de Vrede!

De redactie bestaande uit Draka-arbeiders.

644.

644

EVC - VONDELSTRAAT 54 - AMSTERDAM-W.

Werkers van Nederland!

Uw leven wordt elke dag duurder; de armoede neemt toe

Zelfs de altijd nog rooskleurige cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek wijzen het uit.

Van September 1949 tot 15 November 1950 zijn de kosten van Uw levensonderhoud met meer dan 15% gestegen, en zijn dus de eerste en tweede 5% loonsverhoging alweer met ruim 5% overtroffen. Daarbij komen nog de huurverhoging, de verhoging van de indirecte belastingen en andere prijsstijgingen.

DE REGERING WEIGERT TEGEN DE TOENEMENDE DUURTE MAATREGELEN TE NEMEN EN WORDT IN DEZE RAMPZALIGE HOUDING GESTEUND DOOR DE BESTUREN VAN DE UNIEBONDEN.

GEEN PRIJSSTOP, OMHOOG DE PRIJZEN, DAT IS HUN PAROOL! WAAROM?

OMDAT ZIJ DE MILLIOENENWINSTEN DER GROOTONDERNEMERS NIET WENSEN TE BEKNOTTEN.

OMDAT ZIJ AAN DE DOLZINNIGE BEWAPENINGSWEDLOOP DE KOOPKRACHT EN DE GEZONDHEID VAN ONS VOLK OPOFFEREN. HUN KOERS IS: OORLOG!

Hun medewerking aan het herbewapenen van Duitsland is daarvan het jongste en meest overtuigende bewijs.

Wij vragen U: wilt gij, dat de Wehrmacht tot nieuw leven wordt gewekt, die 11 jaar geleden ons land en volk brandschattend en plunderend overweldigde? Neen natuurlijk!

Millioenen guldens verslindende straaljagers vliegen over Uw huizen, maar in die huizen wordt de linnenkast steeds leger en de margarine steeds schraler.

**GIJ WERKERS VAN NEDERLAND, VADERS VAN UW
GEZIN, GIJ MOET HET BROOD VAN UW KINDEREN
VERDEDIGEN!**

Gij moet met grote kracht de aanvallen op Uw levenspeil afslaan. De

Een prijzenstop alleen is echter niet voldoende. Ook Uw loonzakje zal — nu de regering niet bereid blijkt de koopkracht door prijsverlagingen te herstellen — moeten worden aangevuld.

De Algemene Raad der E.V.C. stelt U daarom voor de actie tegen de duurte verder te ontwikkelen in de strijd voor een

DERDE 5 PCT LOONSVERHOGING

met een minimum van f 2.— per week.

Discussieert hierover met elkander, openhartig en kameraadschappelijk, op Uw fabriek of werkplaats, op Uw kantoor, in de personeelsvergadering, de vergadering van Uw bedrijfskern of van de vakbond, waarvan U lid bent. Brengt het resultaat van Uw discussies ter kennis van de regering, directie en vakverenigingsbesturen.

STUURT UW AFGEVAARDIGDEN NAAR HET BUITENGEWONE LONEN- EN PRIJZENCONGRES TE AMSTERDAM OP 10 MAART EN DEMONSTREERT UW VASTBERADEN WIL TOT VERDEDIGING VAN HET LEVENSPLEIL.

GIJ ARBEIDERS EN ARBEIDSTERS, GIJ HEBT DE BESTE TROEF IN HANDEN!

Dat is Uw eenheid!

LEDEN VAN HET N.V.V., LEDEN VAN DE E.V.C., BESEFT, DAT VOOR AL UW SAMENGAAN DE BESLISSENDE VOORWAARDE IS TOT SUCCES! DE ACTIES VOOR DE KERSTGRATIFICATIE LEVERDEN DAARVAN HET ONWEERLEGBAAR BEWIJS!

VERSTERKT DIE EENHEID!

SLECHT DE SCHEIDSMUREN, DIE U VERDELEN! WEEST EEN, WAAR HET GAAT OM UW GEMEENSCHAPPELIJKE BELANG!

Levert slag tegen de duurte!

Eist een absolute prijsstop!

Eist de derde 5 pCt. loonsverhoging!

14 Januari 1951

De Algemene Raad der
Eenheidsvakcentrale

Scheepsbouw - Bulletin

Uitgave „De Metaal” (E.V.C.) - Afdeling Amsterdam - Prinsengracht 739 - Telefoon 37821

SLAAT DE HANDEN INEEN!

NU de kernverkiezingen bij de N.D.S.M. en de A.D.M. achter de rug zijn, is het goed om uit de uitslag van deze verkiezingen en de wijze waarop de verkiezingen gehouden zijn, een conclusie te trekken, om vanuit deze conclusie het werk in en buiten de kern in het belang van de arbeiders voort te zetten.

In de eerste plaats springt onmiddellijk in het oog, dat het de besturen der Unie-organisaties niet gelukt is, om, zoals zij zich hadden voorgesteld, de invloed van „De Metaal”, als enige werkelijke vertegenwoordiger van de arbeiders in de metaalnijverheid, weg te vagen. Alle pogingen hebben deze bestuurders aangewend om hun plannen uit te voeren.

In de voorbereidingen van de kernverkiezingen van de N.D.S.M. hadden zij in samenwerking met de directie het kernreglement drastisch gewijzigd. Het bestuur van de kern, wat voorheen uit alle groepen van de arbeiders welke in de kern waren vertegenwoordigd, moest bestaan, zou indien de reglementswijziging verkeerd zou worden toegepast, uit de meerderheid van de kern gevormd kunnen worden. Daarnaast werd het aantal zetels in de kern teruggebracht van 30 op 29.

Deze beide wijzigingen waren voor de bestuurders van de Unie-bonden noodzakelijk omdat zij enerzijds; een openlijke ontmoeting onder gelijke voorwaarden aan de stembus, tussen de verarmings- en harder werken politiek, die door hen wordt voorgestaan en de behartiging van de grieven en verlangens die waren samengevat in een Program van Bedrijfseisen, vreesden; anderzijds; moest bij de leden van de Unie-bonden een bepaalde sfeer geschapen worden om toch vooral op de vertegenwoordigers van de Unie-bonden te stemmen.

Hoe groot echter de weerzin tegen de politiek van de besturen der Unie-organisaties is, bleek wel uit het feit, dat de kandidaten van de Unie op de N.D.S.M. geen bereidverklaringen hebben ingeleverd, zulks in strijd met kern-reglement, terwijl bij de A.D.M. waar het kernreglement precies hetzelfde vermeldt, de kandidaten van de Unie wel een bereidverklaring inleverden!

Het is duidelijk dat de besturen der Unie-organisaties de bereidverklaringen wel hadden ingeleverd, indien alle kandidaten zich bereid hadden verklaard om candidaat voor de kern te zijn.

Daarnaast kregen de leden van de Unie-organisaties een ledenbrief thuisgestuurd, die zodanig was opgesteld, dat in verschillende gezinnen van deze arbeiders onenigheid ontstond.

Ondanks echter al deze pogingen die deze heren hebben ondernomen is voor hen de uitslag van de kernverkiezingen, zowel bij de A.D.M. als de N.D.S.M. ongunstig. Tegenover de vertegenwoordigers van de Drie Unie-organisaties verkregen de arbeiders welke de grondslag van de grieven en verlangens hun

werk in de kern zullen gaan uitvoeren het grootste vertrouwen.

Bij de N.D.S.M. is de samenstelling van de kern nu:

de ANMB (NVV)	8 zetels
de KNMB (KAB)	4 zetels
de CMB (CNV)	3 zetels
„De Metaal” (EVC)	14 zetels

Bij de A.D.M. is de samenstelling van de kern nu:

de ANMB (NVV)	2 zetels
de KNMB (KAB)	1 zetel
de CMB (CNV)	1 zetel
de vertegenwoordigers van de blokkijst	6 zetels

waarbij bij de A.D.M. nog in aanmerking moet worden genomen, dat de arbeiders uit nachtploeg niet in de gelegenheid waren om hun stem uit te brengen.

Op de N.D.S.M. hebben thans de volgende 14 kameraden van lijst 2 „De Metaal” zitting in de kern:

C. v. d. Lugt, ketelmaker,	op werf West;
H. Blokland, koperslager,	op werf West;
S. Koning, hakker	op werf Oost;
B. de Looze, bankwerker	op werf West;

D. Sont, El. Lasser	op werf Oost;
J. v. Rath, Koperslager	op werf Oost;
A. J. Dubblinga, Dokw.	op werf West;
P. Kos, transporteur	op werf Oost;
J. Borsje, ijzerwerker	op werf West;
J. H. Spek, ijzerwerker	op werf Oost;
W. Bartéle, klinker	op werf West;
J. Bogaard, bankwerker	op werf Oost;
K. Cornelisse, modelm.	op werf West;
J. Baars, ijzerwerker	op werf Oost;

Bij de A.D.M. de volgende kameraden van de Blokkijst:

H. Ledegang, draaier.
J. J. Varenwijck, brander.
P. G. van Wijk, bankwerker.
A. de Vries, bankwerker
J. v. Luin, El. Lasser.
C. de Rijke, koperslager.

Deze kameraden hebben zich accoord verklaard, dat zij als richtsnoer voor al het werk wat zij in de kern en buiten de kern zullen verrichten, de uitvoering van het Program van Bedrijfseisen zullen nemen.

Tezamen met de arbeiders uit het bedrijf zullen zij dit program van Bedrijfseisen verwezenlijken.

Dat is mogelijk indien gij de handen in één slaat.

DENK OM DE C.A.O.

HET gebeurde op één van de laatste kernvergaderingen van de oude kern op de A.D.M., dat een van de Unie-kernleden zelf een timmerman, de vraag opwierp, of er inzake het gereedchapsgeld voor de timmerlieden nu niet een betere regeling mogelijk was en de vergoeding voor het gereedchap verhoogd zou kunnen worden. Hij wilde graag de mening van de kern over deze kwestie horen, om dan eventueel bij de directie deze zaak aanhangig te maken. Het gebeurde niet veel dat de Unie-kernleden in discussie gaan, maar in dit geval sprong een van de andere Unie-kernleden nog voordat hij om het woord gevraagd had op en riep vol verwijt naar het Unie-kernlid, die dit verzoek aan de orde had gesteld:

„Man hoe kan je dit nu doen? Er is toch een afspraak voor de Amsterdamse Metaalnijverheid, dat er f 1.— per week betaald zal worden, omdat er in de C.A.O. geen bedrag genoemd wordt.”

Het Unie-kernlid wat het voorstel om het gereedchapsgeld te verbeteren had gedaan, was door deze interruptie volledig van de kaart en zei snel voordat er verdere discussie over dit vraagstuk zou kunnen komen,

Ik heb het zo niet bedoeld, ik wist niets van deze afspraak, maar er staat niets in de C.A.O., ik trek mijn voorstel in!

De kernleden van „De Metaal” hebben deze crisis in het kamp der Unie-kernleden, in eerste aanleg onvoldoende gereageerd door het voorstel niet direct over te nemen. Na deze kernvergadering is deze eis in het Program van Bedrijfseisen opgenomen, omdat het de C.A.O. juist verbeterd, terwijl de af-

spraak voor de Amsterdamse Metaalnijverheid, in 1946 gemaakt is en sinds die tijd alles duurder is geworden, dus ook het gereedchap.

Deze hele situatie is echter typerend voor de wijze waarop de Unie-kernleden de lijn van hun bestuurders uitvoeren.

In de voorbereiding van de kernverkiezing gaven de besturen der Unie-organisaties een Manifest uit, waarin zij praalden en pochten met de bereikte resultaten welke waren vastgelegd in de C.A.O.

Het program van bedrijfseisen was volgens de heren bestuurders van de Unie, een Program om afbraak en chaos te kweken, slechts hij die de C.A.O. volgt ook in de kern, wordt voor dwalingen behoed en is in staat opbouwend werk te doen.

De besturen der Unie-organisaties hebben echter liever dat dergelijke voorstellen niet op tafel komen. Zij willen de kern als een apparaat zien wat de vuile was van de directies op moeten knappen en voor de arbeiders verdedigen.

Het is echter wel het werk van de kern om voor de arbeiders noodzakelijke verbeteringen, binnen het raam van het bedrijf, zoals gereedchapsgeld, vuilwerktoelage, etc., etc. bij de directie aanhangig te maken.

De arbeiders dienen dan ook met hun grieven en verlangens, de kernleden op de hoogte te stellen, zodat tezamen met de arbeiders de kernleden geen afbraak bedrijven of chaos veroorzaken doch positief opbouwend en vruchtdragend werk verrichten. Een A.D.M.-er.

Een les in democratie

In deze tijd hoort men nogal dikwijls het woord democratie gebruiken. Ook de Bestuurders der Unie-organisaties vooral die van het N.V.V. beroepen er zich op dat zij de enigen zijn, die de democratie op de juiste wijze toepassen en verdedigen.

Bij de verkiezingen van het kernbestuur van de N.D.S.M. hebben de Besturen van de Unie-organisaties echter laten zien, dat door hen de democratie alleen wordt toegepast, wanneer het in hun kraam te pas komt, vooral wanneer men op de hoogte is van de manier waarop vroeger de samenstelling van het kernbestuur tot stand kwam.

In de periode dat er bij de N.D.S.M. nog per afdeling gestemd werd, was de samenstelling van de kern 25 E.V.C. vertegenwoordigers en 1 N.V.V. vertegenwoordiger. Desondanks was deze enige Unie vertegenwoordiger in het kernbestuur opgenomen.

Toen de Unie-besturen bezwaren hadden tegen dit soort afdelingsverkiezingen, kregen zij van de E.V.C. Metaal de volledige ondersteuning om bij de kernverkiezingen niet meer per afdeling, maar per lijst over het gehele bedrijf te stemmen. In dit geval een volkomen juiste toepassing van de democratie door de E.V.C. Er zijn echter nog bedrijven waar per afdeling kernverkiezingen worden gehouden, b.v. Wilton in Rotterdam, doch daar hebben Besturen der Unie-organisaties geen behoefte om de verkiezingen per lijst van het gehele bedrijf. Het is voor hen n.l. voordeliger om de verkiezingen per afdeling te houden.

Bij Werkspoor, werden voorheen Fabrieksraadverkiezingen per afdeling gehouden, in de toekomst wordt dit echter veranderd en zal nu per lijst worden gestemd, echter... de besturen der Unie-organisaties kunnen hun kandidaten zo zonder meer stellen,

maar de arbeiders welke niet in de Unie-organisaties of ongeorganiseerd zijn, moeten minstens een derde deel van het aantal arbeiders dat dus tot de niet georganiseerden beschouwd wordt aan handtekeningen inleveren om aan de verkiezingen deel te nemen. Volgens de besturen der Unie-organisaties is dit echter volkomen in overeenstemming met de democratie.

Bij de verkiezingen van het kernbestuur van de A.D.M. hadden de vertegenwoordigers van de Bloklust (leden van „de Metaal” en ongeorganiseerden) zich op het standpunt kunnen stellen, dat zij nu zij 6 van de 10 zetels in de kern innamen, ook alle posten in het kernbestuur voor hun rekening zouden nemen. Zij waren echter van mening, dat ook aan de vertegenwoordigers van de Unie-organisaties een post in het kernbestuur toekwam en hebben dan ook aan deze vertegenwoordigers de post van secretaris en plv. kernbestuurder toegewezen. Een volkomen juiste toepassing dus van de democratie, door de „De Metaal”!

Bij de N.D.S.M. meenden de besturen der Unie-organisaties, bij de samenstelling van het nieuwe kernbestuur, de democratie het beste te kunnen verdedigen, door de democratie te vertrapen. De samenstelling is daar n.l. nu 15 vertegenwoordigers van de drie Unie-organisaties en 14 vertegenwoordigers van „De Metaal”. Door de verandering in het kernreglement bestaat de gelegenheid, om het gehele kernbestuur uit de meerderheid van de kern samen te stellen, hoewel deze reglementsverandering door een kunstmatige meerderheid tot stand was gekomen. En de bestuurders der Unie-bondens hebben van

deze reglementsverandering, die zij er zelf door haddengedreven gebruik gemaakt.

Het was echter begrijpelijk, dat onder de Unie-kernleden, benoudens enkele uitzonderingen, welke in de thans gekozen kern zitting zouden nemen, een sterke weerzin bestond, om de politiek van hun besturen n.l. geen vertegenwoordiger van „De Metaal” in het kernbestuur, uit te voeren. De bestuurders hebben er echter alles op gezet om hun „democratische opvattingen” er door te drijven. Binnen 4 dagen sleepten zij deze mensen naar vijf vergaderingen, (één vergadering vond zelfs onder werktijd plaats) terwijl bij de laatste vergadering Suurhof er bij werd gehaald om de Unie-kernleden toch maar vooral te bewegen, de vertegenwoordigers van 1333 arbeiders uit het kernbestuur te sluiten. Door op deze wijze de Unie-kernleden onder druk te zetten is het de bestuurders in eerste instantie gelukt hun zin door te drijven, zij het dat één Unie-lid bedankte om op deze wijze in de kern zitting te nemen.

Wat deze bestuurders echter niet zal lukken, dat is aan de arbeiders van de N.D.S.M. verklaren, waarom zij de vertegenwoordigers van minstens 1333 arbeiders uit het kernbestuur hebben geweerd.

Het gewijzigde kern-reglement vermeldt n.l., dat diegenen welke niet geschikt zijn voor kernbestuur niet in het kernbestuur behoeven te worden gekozen. Dat houdt in, dat de besturen der Unie-organisaties moeten bewijzen,

dat de vertegenwoordigers van „De Metaal” niet geschikt zijn voor kernbestuur. Noch in de kern noch bij de verschillende publicaties konden en kunnen zij met bewijzen komen en de Unie-kernleden van de nieuwe kern hebben bij de verkiezing van het nieuwe kernbestuur geen enkel feit kunnen aanhalen, waarmee de vertegenwoordigers van „De Metaal” tot niet voor hun taak berekende kernbestuurders zouden kunnen worden verklaard.

Het is ons echter wel bekend, dat onder de Unie-leden wel bezwaren zijn, tegen een aantal kernleden van de Unie-bonden en dat op werf Oost een petitionnement is geweest tegen het opnemen van enkele vertegenwoordigers van de Unie-besturen in het kernbestuur.

Tegen de wil van een groot aantal Unie-bonds-leden in, met volkomen negering van de uitspraak van 1333 arbeiders, is dus de samenstelling van het kernbestuur van de N.D.S.M. tot stand gekomen.

De arbeiders kunnen hier dus op een aanschouwelijke wijze kennis maken, met de opvattingen van de bestuurders der Unie-organisaties over de democratie, en zelf constateren hoezeer deze opvattingen in strijd zijn met elk werkelijk begrip van democratie.

Opnieuw hebben de bestuurders van de Unie-organisaties bewezen, dat zij de arbeiders bewust pogen te verdelen, al moeten zij om zo te zeggen, „over lijken gaan.”

Er past deze heren dan ook slechts één antwoord.

Arbeiders geef deze verdeeldheidszaaiers het enige antwoord wat mogelijk is,

Sluit met elkaar een hechte band, vóór lotsverbetering, vóór het behoud van de democratische rechten.

Een goede vader?

DEZE betiteling passen de directie's van de verschillende bedrijven nogal eens op zichzelf toe, wanneer zij spreken over het gemeenschappelijke belang, wat arbeiders en directie van een bedrijf hebben. De arbeiders moeten zich dan als kinderen van het bedrijf beschouwen en de directie vormt dan het hoofd van het gezin.

Ik ben echter iedere avond getuige van een tafereel op de werf Oost, wat wel zeer in tegenspraak is met bovengenoemde leuze over de gemeenschappelijke belangen.

Wanneer ik 's avonds na afloop van het werk me naar het waslokaal begeef, dan wordt er recht tegenover het directiekantoor iemand met vereende krachten in een bus van de N.D.S.M. gehezen. Die persoon is een invalide en wordt

soms door zijn collega's met stoel en al in de auto gedragen.

Ik bewonder de veerkracht en werklust van deze persoon, maar ik hoop dat de goede vader ook eens 's avonds om even 5 uur voor het raam van zijn werkkamer gaat staan en zijn blik dan richt op het Bureau van Personele Zaken. Dan kan ook hij getuige zijn, van een voorval, wat bij vele mensen ergernis oproept. Ik hoop dan dat hij als een echte goede vader naar de invalide toestapt en zal zeggen: „Het was goed zo beste kerel, maar nu is het genoeg. Je gaat naar huis met een behoorlijk pensioen”. Indien dat misschien te veel gevraagd zou zijn, dan nog moet het toch mogelijk zijn, dat zo'n invalide man, ook thuis zijn arbeid kan doen.

Een N.D.S.M.-er.

Betere werkkleding

NU de zomer voorbij is, en natte en koude wintermaanden weer hun intrede hebben gedaan, achten wij het noodzakelijk na de ondervinding der laatste maanden, eens over onze winter- en regenkleding plus laarzen te gaan denken. (Ja, denken, want het aanschaffen van deze zo hoognodige attributen kost menige hoofdbrekens en geld, zeer veel geld zelfs en dit is juist hetgeen bruintje niet kan trekken). Met andere woorden, dit kan van onze hendaagse verdiensten niet af.

Is het nu niet meer dan billijk, dat hier ons aller familiehoofd, de Directie, ons hierin tegemoet komt; deze hoogst noodzakelijke dingen voor ons koopt, en allen die ze nodig hebben bij het indokken van schepen ter beschikking

stelt?

Want zou het een overbodige luxe, en onverantwoordelijke uitgave zijn om bij kletterende regenbuien, deze mensen die bij het dokken niet kunnen gaan schuilen, doelmatig oliegoed en een paar laarzen te verschaffen?

Ik ben er zeker van dat deze uitgave ten volle verantwoord is. Menige keer is deze zaak bij de desbetreffende instanties aanhangig gemaakt, doch steeds maakte men zich er met een dooddoener af.

Dus kameraden, laten wij nu eensgezind onze wens naar voren brengen voor gratis verstrekking van oliegoed en laarzen, voor allen die dit nodig hebben en volhouden tot het doel is bereikt.

Mombassa.

UITTREKSEL

Uit : OD 224 Naam: C.P.N.- Vlugschriften.
Voor : OD 644- Metaal Naam: E.V.C.- Vlugschriften en Periodieken-Metaal
Ag. nr: 106183 Afz. : K.B. Datum: 29-3-51.
Aard van het stuk: Rapport K.B. betreffende Vlugschriften.

PAMFLETEN EN BEDRIJFSCOURANTEN C.P.N. EN E.V.C.

Hierbij doe ik U een aantal pamfletten en bedrijfscouranten toekomen, uitgegeven door de C.P.N. en E.V.C.

Werkspoor Bulletin

Uitgetr. door: J.H.

Op aanwijzing van: B V

Datum: 15-5-51.

WERKSPOOR - BULLETIN

Uitgave van "De Metaal", Afd. Amsterdam, Frinsengracht 739, tel. 37821.

BESTEEDT UW STEM GOED !

In een tweetal voorgaande bulletins hebben wij de Werkspoorarbeiders geïnformeerd, welk principe "De Metaal" voorstaat bij de verkiezing voor de Fabrieksraad en op welke grondslag de Raad moet werken, namelijk:

1. Op grondslag van de in het bedrijf levende grieven en verlangens.
2. De kandidaten op grondslag van dit werkprogram uit en door de arbeiders te stellen.

In de discussie onderling hebben de Werkspoorarbeiders gemeend om als werk-program voor de Fabrieksraad verschillende punten namelijk:

Vrije beschikking over de snipperdagen;
Gratis verstrekking werkkleding aan alle Werkspoorarbeiders;
100% bij ziekte en ongeval,

met daarnaast enkele punten uit de verschillende afdelingen, zoals betere verlichting in de Ketelmakerij, reisgeldvergoeding voor de forenzen, verbetering van de outillage in de R-volverdraas-erij enz. enz.

Bij de N.D.S.M. en A.D.M., waar de arbeiders op dezelfde wijze een Werkprogram voor de kern samenstelden, hebben de Besturen der Unieorganisaties fel van leer getrokken.

Wanneer wij de scheldwoorden, zoals knechten van Moskou, stakingsgymnasiasten, chasmakers, satelieten enz. zouden optellen, dan stond meer dan een halve pagina vol met dergelijke woorden.

Ook bij Werkspoor kunnen de arbeiders iets dergelijks verwachten van de Besturen der Unieorganisaties.

Zij zullen daar dan ook bij aanhalen, dat zij de C.A.O. tot stand hebben gebracht met de talrijke voordelen, daaraan verbonden, dat zij "bona fide" zijn en door de methode van samenwerking deze voordelen konden bereiken. Waar

deze bestuurders echter over zullen zwijgen, is:

dat de samenwerking, waar zij zo prat op gaan, ertoe leidt, dat de arbeiders steeds harder moeten werken door middel van de door hen goedgekeurde tariefmetingen,

dat door de C.A.O., die zij tot stand gebracht hebben, de arbeiders bij Werkspoor zelf hebben ervaren, dat het tarief, dat boven de 30% verdiend wordt, maar voor een klein gedeelte wordt uitbetaald;

dat het Bestuur van de Fabrieksraad als vertegenwoordiger van de Besturen der Unie-organisaties, weigeren om aan de directie te verzoeken of de arbeiders -in welke vorm dan ook- een Kerstgratificatie kan worden verstrekt.

Daarom, Werkspoorarbeiders, laat U door de argumenten van de Besturen van de Unie-organisaties, die ten doel hebben verdeeldheid te zaaien, niet van de wijs brengen, doch breng Uw stem uit op één van die kandidaten, die zich bereid hebben verklaard om op grondslag van de in het bedrijf levende grieven en verlangens hun werk in en buiten de Fabrieksraad te verrichten.

WERKSPoordERS !

Zoals jullie bekend is, is in de Fabrieksraadsvergadering van Dinsdag 12 December jl. door enige Fabrieksraadsleden een voorstel gedaan om bij de Directie een verzoek in te dienen voor een Kerstgratificatie.

Hoe dringend noodzakelijk dit voor ons is, behoeft niet nader uiteen gezet te worden.

Het duurder wordende leven is een realiteit en ook voor Werkspoorders, dagelijks voelbaar.

Over de oorzaken daarvan willen wij nu niet redetwisten. Het feit is daar.

Daar "onze" onderneming jaar in jaar uit met steeds hoger winsten uit de bus komt en wij, het personeel, door steeds verdere verlaging van het levenspeil in de put, lijkt het ons zeer redelijk, dat dit verzoek bij de directie ter tafel komt.

Doch dit is voorlopig onmogelijk gemaakt door het Fabrieksraadsbestuur, hetwelk op het standpunt staat, dat contracterende vakorganisatie-belang boven het personeelsbelang gaat.

Dit is natuurlijk de grootste ongerijmdheid, want hoe kunnen de Fabrieksraadsbestuurders het beste hun organisatie-belangen dienen?

Alléen en dan ook maar alleen door het behartigen van de belangen van het personeel.

Die kans is er, want een proefpetitionnement in enige delen van de fabriek heeft onomwonden uitgewezen, dat de Werkspoorers bijkans algemeen van oordeel zijn dat het Fabrieksraadsbestuur deze wens op tafel van de Directie deponeert.

Nemen wij bijvoorbeeld de afdeling Smederij, waarvan zich ruim 80% (namelijk 67 van de 80 man) Magazijn III op 1 na 100% en Afkorterij 100% zich voor deze wens uitspraken, ongeacht hun lidmaatschap van welke vakbond dan ook.

Aan de wens van hen, die dit petitionnement ondertekenden, tegemoet komen, dus voldoen, dat zou de beste propaganda voor de vakbond zijn.

De mogelijkheden zijn er:

1948: Fl. 6.500.000 en

1949: Fl. 7.500.000 winst.

Gezamenlijk kunnen we dat bereiken !

Ben Werkspoorarbeider.

STEMT OP DEZE CANDIDATEN !

Door de zeer korte termijn van voorbereiding, hebben de arbeiders onvoldoende gelegenheid gehad om nauwkeurig na te gaan, welke kandidaten als hun werkelijke vertegenwoordigers konden worden gesteld.

Bewust hebben de Directie en de Besturen van de Unie-organisaties deze taktiek gevolgd, door telkens de verkiezingen uit te stellen, daar zij reeds in October hadden moeten plaats vinden.

Ondanks echter de pogingen van Directie en Bestuur van de Unie-organisaties, hebben de arbeiders in de meeste afdelingen toch kandidaten gesteld, die op grondslag van het

PROGRAM VAN EISEN VAN WERKSPOORARBEIDERS

zich bereid hebben verklaard om namens en met de arbeiders deze grieven en verlangens te verwekelijken, zowel in, als buiten de Fabrieksraad!

Deze kandidaten zijn:

In de Ketelmakerij I:	P. JASPERS	"De Metaal"
In de Ketelmakerij II:	J. VAN BEEK	"De Metaal"
In de Timmerwerkplaats:	BRANDSEN	Ongeorg.
In de Algemene Dienst:	P. VAN BREMEN	"De Metaal"
In de Koperslagerij:	HOEKSEMA	Ongeorg.
In de Smederij:	J.T. VUGT	"De Metaal"
In de Revolverdraaierij:	E. SAELENS	"De Metaal"
In de Machinale:	W. WESTENDORP	"De Metaal"

-o-o-o-

Wij wekken U op om op bovenstaande kandidaten Uw stem uit te brengen !

Lees en geef door!!!!!!

Lees en geef door!!!!!!

6.35
05.26

16 MRT 1951
ACD/105613

RAPPORT VAN KB

16 Maart 1951.

Voor HB

No. 2343/II

Betr.: PAMFLETTEN E.V.C.

Hierbij doe ik U een aantal pamfletten toekomen,
uitgegeven door de E.V.C.

12 bijlagen.

Gen B
ob 462
ob 644 a.B.T.
ob 169 II
ob 644 cheffn
ob 644 2
ob 644 metaal

De Metaal

Afd. Amsterdam
Secr. Prinsengracht
739

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

AAN DE ARBEIDERS WERKZAAM BIJ WERKSPoor.

Binnenkort zullen er bij Werkspoor Fabrieksraadsverkiezingen worden gehouden, daar in verschillende afdelingen de fabrieksraadsleden reglementair aan de beurt zijn om af te treden. De Werkspoor-arbeiders zullen dus eerdaags hun stem moeten uitbrengen om op de opengekomen plaatsen in de Fabrieksraad weer nieuwe Raadsleden te verkiezen.

De verkiezingen welke voor de deur staan zijn vooral nu van zeer grote betekenis, omdat de arbeiders zich moeten uitspreken over de werkwijze van de huidige Fabrieksraad, of dat zij van mening zijn, dat er verandering in de werkwijze van de Fabrieksraad moet komen.

DE FABRIEKSRAAD KAN NL. VOOR DE ARBEIDERS VAN ZEER GROTE BETEKENIS ZIJN, INDIEN DE FABRIEKSRAADSLEDEN ZICH, ALS UITGANGSPUNT VAN HUN OPTREDEN TOT TAAK STELLEN, OM DE GRIEVEN EN VERLANGENS VAN DE ARBEIDERS TE BEHARTIGEN, WELKE BINNEN HET TERREIN VAN DE FABRIEKSRAAD VALLEN.

Regelmatig moeten de Fabrieksraadsleden aan de arbeiders uitgesteld moet worden en op welke wijze dit dient te geschieden. De Fabrieksraad mag dus niet onafhankelijk van de arbeiders haar werk verrichten, maar moet volledig zijn afgestemd op datgene wat de arbeiders haar opdragen.

HET WERK VAN DE HUIDIGE FABRIEKSRAAD MOET DUS ERNSTIG ONDER DE LOUPE GENOMEN WORDEN, OM IN DE TOEKOMST TE VOORKOMEN, DAT ZOALS BIJ DE PIEKUREN-REGELING, HET BESTUUR VAN DE FABRIEKSRAAD EN MEERDERE UNIELEDEN UIT DE RAAD, TEGEN DE WIL EN DE OPDRACHT VAN DE ARBEIDERS, DEZE PIEKUREN-REGELING GOEDKEURDEN.

Wij zouden zo meerdere voorbeelden van onjuist optreden van een groot deel van de Fabrieksraad kunnen geven, maar het is niet alleen nodig om op de fouten van de Fabrieksraad te wijzen, doch ook om aan te tonen hoe het beter kan. Er zijn over het verbeteren van het werk van de Fabrieksraad twee meningen nl. die van de Besturen der Unie-organisaties en die van "De Metaal".

De Besturen der Unie-organisaties hebben gemeend, om tot verbetering van het werk van de Fabrieksraad te komen, een nieuw Reglement te moeten ontwerpen.

IN DIT NIEUWE REGLEMENT, WAT DOOR DE UNIELEDEN UIT DE RAAD AL IS GOEDGEKEURD, WORDEN TALLOZE BEPERKINGEN AAN DE FABRIEKSRAAD OPGELEGD, TERWIJL DE ARBEIDERS HET RECHT OP VRIJE CANDIDAATSTELLING GEWELD WORDT AANGEDAAN. DE BESTUREN DER UNIE-ORGANISATIES MOGEN NL. ZO ZONDER MEER HUN CANDIDATEN STELLEN, DOCH DE ARBEIDERS WELKE NIET GEORGANISEERD ZIJN IN DE UNIE-ORGANISATIES EN DE LEDEN VAN DE UNIE-ORGANISATIES WELKE HET NIET EENS ZIJN MET DE CANDIDATEN VAN HUN BESTUREN, MOETEN EERST 1/3 GEDEELTE VAN HET PERSONEEL, WAT GEEN LID IS VAN DE UNIE-ORGANISATIES, SCHRIFTELIJK KENBAAR LATEN MAKEN, DAT ZIJ CANDIDATEN VOOR DE FABRIEKSRAAD WILLEN STELLEN.

Z.O.Z.

644
(metaal)

Commissie
Dok. 5204

150
3x
986

In verhouding dus met wat het nu is, betekent het dus dat de besturen van de Unie-organisaties het werk van de Fabrieksraad nog verder van de arbeiders wil verwijderen en de arbeiders nog minder zeggenschap wil geven in het werk van de Fabrieksraad, terwijl het tegelijkertijd een poging is om de verdeeldheid te vergroten.

Daartegenover menen wij, dat het werk van de Fabrieksraad juist nu meer dan ooit meer afgestemd moet zijn op de belangenbehartiging van de arbeiders en dat de arbeiders een sterkere controle op het werk van de Fabrieksraad moeten kunnen doorvoeren.

DIT IS ONS INZIENS MOGELIJK INDIEN DE ARBEIDERS JUIST NU BIJ DE A.S. FABRIEKSRAADSVERKIEZINGEN ER VOOR ZORG DRAGEN, DAT ZIJ EEN WERKPROGRAM VOOR DE FABRIEKSRAAD SAMENSTELLEN.

In de afdelingen moeten de arbeiders met elkaar bespreken:

WAT DE TAAK VAN HET FABRIEKSRAADSLID MOET ZIJN.

Wanneer dat gebeurt, weten de arbeiders, dat er met hun verlangens rekening wordt gehouden en hebben zij een doorlopende controle op de wijze waarop de gekozen kameraad zijn opgedragen taak vervuld en tevens daardoor een inzicht op welke manier de overige leden van de Raad hun plicht tegenover de arbeiders vervullen.

Wanneer dit als uitgangspunt genomen wordt bij het stellen van de kandidaten, dan zal het mogelijk zijn op basis van de gemeenschappelijke verlangens en grieven

DE NIEUWE FABRIEKSRAAD

belangrijk te versterken!

- 1e EEN PROGRAM VAN GEMEENSCHAPPELIJKE EISEN;
- 2e HET STELLEN VAN UW CANDIDATEN, WELKE BEREID ZIJN TESAMEN MET U IN DE RAAD TE WERKEN AAN DE VERWERKELIJKING VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE EISEN.
- 3e NIET TE KIJKEN NAAR HOE JE GEORGANISEERD BENT, MAAR NAAR DAT WAT JE BEREID BENT TE DOEN VOOR DE BELANGEN VAN DE WERKSPOR-ARBEIDERS.

Het Bestuur.

VERBINDING No.51.

I.D. 113/51.

Onderwerp:

Verspreiding E.V.C. pamflet.

Eigen bericht.

6.35 P.1
05.26
3.315
01.12.2.5

DIENSTGEHEIM

6 MRT 1951
ACD
Datum: 5 Maart 1951.
104674

Hengelo

Ik heb de eer U het navolgende te berichten:
Op Zaterdag 3 Maart 1951, te omstreeks 7.15 uur, werd op een afstand van ongeveer 100 meter van de N.V. Hollandse-Signaal Apparatenfabriek te Hengelo(0), door twee onbekende personen pamfletten verspreid.

Blijkens de kop van het pamflet werd zij uitgegeven door de E.V.C. "De Metaal", en speciaal bestemd voor de arbeiders van de N.V. Hollandse-Signaal Apparatenfabriek te Hengelo(0). De verspreiding van de pamfletten vond dan ook plaats op een tijdstip, dat de arbeiders zich naar de fabriek begaven. Uit de inhoud blijkt, dat het pamflet werd uitgegeven in verband met de binnenkort plaats hebbende aanvullende kernverkiezingen.

Bij nader onderzoek is gebleken, dat vermoedelijk nog deze maand bij voornoemde N.V. kernverkiezingen plaats zullen hebben.

Twee exemplaren van voorengenoemd pamflet worden hierbij gevoegd.

E I N D E .

Op 5 Maart 1951 toegezonden aan het
Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst
's-GRAVENHAGE .

DE METAAL (evc)

Bond van Werkers in de Metaalindustrie en aanverwante vakken.

AAN DE ARBEIDERS VAN
HOLLAND-SIGNAAL.

Binnenkort zullen aanvullende

kernverkiezingen

plaats vinden.
Deze verkiezingen zijn voor alle arbeiders van belang, daar ze plaats vinden in een tijd, waarin door de voortdurende prijsstijgingen, het levenspeil der werkers ernstig wordt bedreigt. Steeds nijpender wordt de nood in de arbeidersgezinnen.

De verdediging en verbetering der belangen der werkers, maakt het noodzakelijk een zo hecht mogelijke eenheid te vormen, met opzijetting van alles, wat hen mogelijk nog kan scheiden.

Het is deze eenheid, die ook bij de aanstaande kernverkiezing tot uiting moet komen.

Bij het stellen van de kandidaten zult ge moeten bedenken, dat de kern voor alles een vertegenwoordiging van alle werknemers is, die als zodanig dient te handelen.

Dit geldt ook voor Holland-Signaal.

Daarom zult ge aan de te stellen kandidaten de grieven en verlangens kenbaar moeten maken, waarvan ge meent, dat ze aan de orde moeten worden gesteld.

Dan zal het niet uitmaken, of het een E.V.Ger., Uniebondslicd of ongeorganiseerde is, die candidaat wordt gesteld, want ze zijn door middel van een werkprogram met de arbeiders verbonden.

Een kern, op deze basis gevormd en werkende op een door de arbeiders samengesteld program, zal haar werk goed doen, omdat ze verzekerd kan zijn van het vertrouwen der arbeiders.

Een eenheid van optreden in de kern wordt hierdoor bevorderd en een onjuist optreden van kernleden wordt dan voorkomen!

Arbeiders van Holland-Signaal.

Bespreekt gezamenlijk Uw grieven en verlangens en stelt daarop Uw kandidaten.

Hiermee bevordert ge de zo noodzakelijke eenheid, die tot stand moet worden gebracht, voor de verbetering van het levenspeil voor alle werkers.

Het bedrijfsbestuur
De Metaal

UITTREKSEL

Uit : OD 345

Naam: MAANDRAPPORTEN NOORD-HOLLAND.

Voor : OD 644 Metaal.

Naam: VLUGSCHRIFTEN EN PERIODIEKEN EVC-ALGEMEEN
DE METAAL

Ag. nr: 103235

Afz. : ID Velsen

Datum: 7-2-51

Aard van het stuk: Maandverslag Januari 1951. Gem. VELSEN.

Op 5-1-51 werd in de gemeente Velsen nabij het Hoogoventerrein pamfletten verspreid vanwege "De Metaal" (EVC). In dit pamflet werd critiek geleverd op het z.g. Schuman-plan.

Uitgetr. door: EMD

Op aanwijzing van: B III

Datum: 17-5-51

644
(Metaal) III

OPROEP

aan de Nederlandse Mijnwerkers en Metaalarbeiders

Wij, arbeiders, werkzaam in de Nederlandse mijnindustrie en bij de Koninklijke Nederlandse Hoogovens en Staalfabrieken N.V., leden van verschillende vakcentralen en ongeorganiseerden zijn op uitnodiging van „De Metaal” te Beverwijk in conferentie bijeengekomen op 26 November om de gevolgen van het Schuman-plan voor de Nederlandse arbeidersklasse — de mijnwerkers en de arbeiders van de K.N.H.S. in het bijzonder — te bespreken. Hierdoor hebben wij gevolg gegeven aan de resolutie van de Internationale Conferentie, welke op 22, 23 en 24 September te Parijs is bijeengeroepen door de Internationale Unies van Mijnwerkers en Metaalarbeiders (beide Beroepsafdelingen van het W.V.V.).

Met grote instemming hebben wij kennis genomen van de resolutie, die door de vertegenwoordigers van de mijnwerkers en metaalarbeiders van Italië, Frankrijk, Duitsland, Groot-Brittannië, België, Nederland, Luxemburg en Saargebied op de Parijse Internationale Conferentie met algemene stemmen werd aangenomen.

Na breedvoerige discussie hebben wij moeten vaststellen, dat het Schuman-plan ten

doel heeft een internationaal kartel op te richten om de West-Europese staal- en kolenproductie om te vormen tot een machtig Amerikaans-Duits oorlogsarsenaal. De oogmerken, die hierbij worden nagestreefd, zijn:

De winsten van de groot-kapitalisten te verhogen ten koste van de werkende bevolking;

de oorlogsvoorbereiding te versterken, in 't bijzonder door de herbewapening van West-Duitsland, en de versterking van de reactionnaire machten voor de onderdrukking van de arbeidersklasse en de gehele werkende bevolking.

Om de nagestreefde oogmerken te bereiken, willen de winstmakers het nationale beschikkingsrecht over de zware industrie — in het bijzonder de ijzer-, staal- en mijnindustrie — nog verder afbreken en daarmee ons land verder ondergeschikt maken aan het Amerikaanse groot-kapitaal.

De plannen van deze trust voorzien in de sluiting van verscheidene mijnen en ijzer- en staalfabrieken.

Daardoor zullen grote groepen van arbeiders ten prooi vallen aan de gesel van de werkloosheid.

Die grote groepen van buiten het productie-proces gesloten arbeiders zullen door de trust worden gebruikt om de lonen in de aan het Schuman-plan deelnemende landen tot het laagste peil omhoog te drukken. Tevens zullen de werklozen dienen om het levensniveau van de werkende bevolking in West-Europa gelijk te schakelen met het laagste (West-Duitsland).

Met grote warmte begroeten wij de heldhaftige strijd van de Italiaanse en Franse mijnwerkers en metaalarbeiders. Wij zenden onze broederlijke groeten van interna-

tionale arbeiderssolidariteit aan deze kameraden, die zich in hun moedige strijd verzetten tegen de stillegging van de industrie door de sluiting van de bedrijven in het kader van het Schuman-plan. Zij doen zich daardoor kennen als de werkelijke verdedigers van hun vaderlandse belangen, zowel als die van de internationale arbeidersklasse.

Wij, arbeiders, werkzaam bij de Nederlandse mijnindustrie en bij de K.N.H.S., zijn ons diep bewust van de noodlottige gevolgen, die de doorvoering van het Schuman-plan ook op het levenspeil en de arbeidsvoorwaarden van de Nederlandse bevolking

124
124
zal hebben, vooral voor de arbeiders in de zware industrie.

Om deze met succes te bestrijden, roepen wij in 't bijzonder de Nederlandse mijnwerkers en de arbeiders bij de K.N.H.S. op, elke verslechtering in hun arbeidsvoorwaarden in vastberaden eenheid van actie krachtig van de hand te wijzen. Speciaal denken wij hierbij aan:

verscherping tarieven, inkrimping van de ploegbezetting, verlenging van de arbeidstijd en verder elke poging van de ondernemers om het arbeidstempo en de man-prestatie tot boven het vooroorlogse peil op te jagen.

Met grote klem roepen wij de gehele Nederlandse werkende bevolking op — in 't bijzonder de werkers in de mijnen en bij de K.N.H.S., als direct bij het Schuman-plan betrokkenen — met alle beschikbare krachten en middelen in nauwe verbondenheid en internationale solidariteit met de werkers in de zogenaamde Schuman-landen voor **de verdediging van de nationale zelfstandigheid en van de Nederlandse zware industrie te strijden.**

Als eerste stap in deze richting besluiten wij de werkelijke bedoelingen van het Schuman-plan aan de werkende bevolking duidelijk te maken en daarom een krachtige voorlichting ter hand te nemen.

Wij, arbeiders in de Nederlandse mijnindustrie en bij de Koninklijke Nederlandse Hoogovens en Staal fabrieken — die het plan Schuman onder meer beschouwen als een belangrijke stap op de weg van de oorlogsvoorbereidingen — begroeten met groot enthousiasme het Handvest voor de Vrede, zoals dat door het Tweede Wereld Vredescongres te Warschau is opgesteld.

Wij zijn er diep van doordrongen, dat dit Handvest voor de Vrede een duurzame vrede tussen de volkeren kan vestigen. Het zal tevens een beslissende slag toebrengen aan de voorbereiders van een derde wereldoorlog.

Wij roepen de Nederlandse werkende bevolking in haar geheel met klem op te strijden voor de verwezenlijking van de in het Handvest voor de Vrede opgestelde eisen van het Tweede Wereld Vredescongres.

Beverwijk, 26 Nov. 1950
Voor de Conferentie,
Het presidium.

VERBINDING No. 51.
No. I.D. 592 /50.
Onderwerp:
Bedrijfscouranten.

6.351.1
5314
DIENSTGEHEIM. 01.4-637.1

28 December 1951.

23 DEC. 1950
ACD/ 100053

Eigen bericht.

Hengelo

Ik heb de eer U het navolgende te berichten:
Op Vrijdag 22 December 1950, te omstreeks 17.30 uur, werd aan de uitgang van de fabriek, de N.V. Machine Fabriek Gebrs. Stork en Co. alhier, door enige onbekende personen-vermoedelijk geen personen uit deze gemeente-een bedrijfscourant verspreid, genaamd: "Stork Koerier".

Blijkens de kop van deze courant is deze uitgegeven door de E.V.C. "De Metaal". Het vermelde redactie-adres is het adres van het gebouw waarin de administratie van de E.V.C. te Hengelo (O) is gevestigd.

Uit de inhoud van dit blad blijkt, dat de verschillende stukjes hierin opgenomen regelrecht komen van werkers van voornoemde fabriek. Wie met de redactie van deze bedrijfscourant belast is, is tot op heden onbekend. Een onderzoek in die richting wordt ingesteld, waarvan bij enig resultaat U bericht zal worden gezonden.

Twee exemplaren van vorengenoemde bedrijfscourant worden hierbij gevoegd.

Einde.

Op 28 December 1950, toegezonden aan het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheids Dienst te AMSTERDAM.

Feb. 19

Utrecht
1/2-51

415 U. 2-2-51
B-II
B-III - II
1/2-51

NS 5 13

BORLOG

E. V. C.
MEER

6044

EENHEIDS VAK CENTRALE UTRECHT. SECRETARIAAT: LANGE SMEESTRAAT 17.

AAN DE LEDEN.

Op 25 Februari a.s. zal het 10 jaar geleden zijn dat de grootse, moedige, heroïsche Februaristaking plaats vond. Bij het herdenken van deze staking gaan onze gedachten terug naar 1941, de tijd dat het moffentuig in ons land heer en meester was.

Grote delen van de Arbeidersklasse heeft toen echter getoond dat zij niet onder de Duitse hiel wenste te leven. Zij hebben ons het voorbeeld gegeven opdat wij ervoor zouden zorgen dat het Duitse barbarisme, nimmer meer een kans zou krijgen.

Thans echter, nog maar zeer kort na de verschrikkelijke oorlog 1940/45, wil men de moordenaars van hen die voor onze vrijheid vielen, opnieuw de wapenen in handen drukken.

DE BEWAPENING VAN DUITSLAND IS ECHTER EEN DODELIJKE BEDREIGING VAN ONS LAND EN VOLK. HET NEDERLANDSE VOLK DIENT EENSGEZIND DEZE BEDREI-

GING AF TE WEREN.

De E.V.C. sluit zich aan bij alle instanties die de 10 jarige herdenking van de Februaristaking 1941 tot een grootse manifestatie willen maken als inzet van een massale actie tegen de herbewapening van Duitsland en een heropleven van het nazidom.

Wij roepen al onze Leden op om op 25 Februari a.s. aan deze grootse manifestatie op het Waterlooplein te Amsterdam, deel te nemen. Meerdere kosten dan het reisgeld a f 2,30 zijn hier niet aanverbonden.

Wij zijn ons er volkomen van bewust dat het een moeilijke tijd voor ons allen is. Als wij echter het besef hebben dat onze huidige moeilijkheden nog maar kinderspel zijn bij hetgeen ons te wachten staat wanneer de oorlogstokers de kans zouden krijgen ons opnieuw in een ellendige oorlog te storten.

Laat dus Uw aanwezigheid op 25 Februari in Amsterdam een offer zijn om de toekomst van de Mensheid veilig te stellen.

Wij willen het U zo gemakkelijk mogelijk maken door U in de gelegenheid te stellen te sparen voor het reisgeld naar Amsterdam. De bode heeft spaarkaarten bij zich en ook op ons kantoor zijn deze spaarkaarten te verkrijgen. Aan U de taak om onze extra trein tot de laatste man of vrouw vol te krijgen.

Met Kam. Groeten,
Het Bestuur.

137, 6000
644
(Metaal)

"DE METAAL"

HOOFDBESTUUR
Prinsengracht 739
Telefoon 39498
33784

Amsterdam, 25 October 1950.

A M S t E R D A M
- - - - -

B./BS. 514/6126
betr. Open Brief Verbondsbestuur
E.V.C.

Waarde Makker,

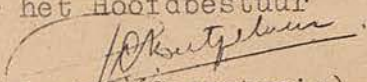
Enige dagen geleden zonden wij U de Open Brief, welke het Verbondsbestuur van de Eenheidsvakcentrale richtte aan de bestuurders en leden van het N.V.V.. Deze Open Brief handelt over een vraagstuk, dat de werken- de bevolking van ons land in al zijn geledingen beroert. Tengevolge van de prijsstijgingen der laatste weken is alweer een belangrijk deel van de , in harde strijd ver- overde tweede 5% teloor gegaan. Indien aan deze prijs- stijgingen niet spoedig een einde komt, dreigt het ge- vaar, dat niet alleen de tweede 5% verloren gaat, doch dat de achterstand in de gezinnen der werkers nog groter vormen zal aannemen en de nood tot aan de lippen zal stijgen.

Waarde Makker, de Open Brief van ons Verbondsbestuur met een daarin vervat program, is in de eerste plaats be- doeld om een eensgezinde actie van de leden van het N.V.V. en E.V.C. tot stand te brengen, gericht op de handhaving van ons levenspeil.

Wij zullen het zeer op prijs stellen, indien U ons Uw mening omtrent de inhoud van de Open Brief, alsmede over de mogelijkheden tot het samengaan van anders- en onge- organiseerden met E.V.C.-ers ter verkrijging van een absolute prijsstop zult kenbaar maken.

Met belangstelling Uw antwoord tegemoet ziende, tekenen wij,

Met kameraadschappelijke groeten
voor het Hoofdbestuur

G.C. Butzel, (Secretaris).

AAN DE ARBEIDERS, WERKZAAM bij Werkspoor.

Makkers,

De aanstaande periodieke verkiezingen van de Fabrieksraad geven aan de arbeiders de gelegenheid zich uit te spreken, of zij het eens zijn met de wijze, waarop door hun vertegenwoordigers in de Fabrieksraad bij verschillende, voor de arbeiders belangrijke kwesties, zijn opgetreden.

De Fabrieksraad toch, kan, als de leden daarin als uitgangspunt nemen

HET BEHARTIGEN VAN DE BELANGEN DER ARBEIDERS,
door zijn optreden tegenover de Directie, een zeer belangrijke bijdrage leveren in het verbeteren van de arbeidsvoorwaarden der Werkspoorders.

Vooraf wanneer de Fabrieksraad zich op het standpunt stelt van het, binnen de poorten van het bedrijf aanwezige, gemeenschappelijke belang van ALLE arbeiders, te werken onder zo gunstig mogelijke sociale voorzieningen, behoorlijke hygiënische verhoudingen, lonen en tarieven meer in overeenstemming met de noodzakelijke kosten van het levensonderhoud enz. enz. en daarvoor als een gesloten eenheid in overleg en samenwerking met alle werkers tegenover de Werkspoordirectie opkomt.

Indien ALLE Fabrieksraadleden dit standpunt als richtsnoer hadden aangehouden, zouden ongetwijfeld belangrijker verbeteringen in de achter ons liggende periode tot stand gebracht zijn.

Te dikwijls hebben vele Fabrieksraadleden zich laten leiden door meningsverschillen, die niet binnen, doch buiten het bedrijf lagen. Te weinig hebben zij hun taak gezien als vertegenwoordigers van ALLE arbeiders in hun afdeling en in voortdurende verbinding met deze te bepalen, wat hun standpunt in bepaalde kwesties diende te zijn.

Daardoor kwam het meermalen voor, dat de Fabrieksraad geen eensgezinde houding in bepaalde zaken innam en daardoor de Directie de gelegenheid gaf, belangrijke verbeteringen niet of onvoldoende en verslechteringen wel door te voeren. Meestal werden de arbeiders niet op de hoogte gebracht van de zaken, die in de Fabrieksraad of van deze met de Directie onderwerp van bespreking waren en konden de Werkspoorarbeiders ook niet hun vertegenwoordigers in de Fabrieksraad adviseren of hen d'or hun optreden ondersteunen.

Hierdoor is een scheiding ontstaan tussen vele leden in de Fabrieksraad en de arbeiders, die hen gekozen hebben. De arbeiders weten niet wat het Fabrieksraadlid van hun afdeling in de raad zo al doet, wat zijn standpunt is en het Fabrieksraadlid weet absoluut niet, wat de eisen en verlangens van de arbeiders zijn. Vooral worden dan ook door de meerderheid van de Fabrieksraadleden beslissingen genomen buiten de arbeiders om en dikwijls zelfs ten nadele van deze.

Zo kon de Werkspoordirectie zonder verzet van de meerderheid in de Fabrieksraad het reisgeld van de forenzen verminderen en kregen deze een belangrijke inkomstenvermindering te slikken.

Het overwerk en de duur daarvan wordt door de Directie in samenwerking met de meerderheid der Fabrieksraad bepaald en wordt dus over de vrije tijd der werkers beschikt, zonder dat zij daarover een woordje konden meespreken.

Nog steeds wordt het door alle Werkspoorders als een ernstige grief gevoeld, dat zij bij ziekte en ongeval tegelijkertijd hun inkomen belangrijk verminderd zien en zou bij een eensgezind en krachtig optreden van de Fabrieksraad tezamen met de arbeiders, deze grief op korte termijn opgeheven kunnen worden.

Noemen wij nog de ingrijpende wijziging van het reglement voor de Fabrieksraad. Binnenskamers voeren de Directie, de bestuurders van de Uniebonden en verschillende leden der Fabrieksraad hierover besprekingen. Doch nog geen enkele maal is aan de Werkspoorarbeiders de gelegenheid gegeven ook hun mening over dit reglement kenbaar te maken, ja zelfs onthouden de meeste Fabrieksraadleden aan diegenen, die hun gekozen hebben en die zij dus vertegenwoordigen, de inhoud en de betekenis van de wijziging van dit reglement.

Ongetwijfeld zouden nog met vele andere voorbeelden het onjuiste optreden van verschillende leden der Fabrieksraad kunnen worden aangetoond. De vele grieven, verlangens en wensen, die in alle afdelingen leven, onderstrepen dit.

Uit dit alles blijkt wel zonneklaar, hoe belangrijk de verkiezingen voor de Fabrieksraad ditmaal zijn, temeer omdat in deze tijd van voortdurende stijgingen der prijzen der meest noodzakelijke levensbehoeften, de door de werkgevers gepropageerde opvoering van het arbeidstempo, de aanvallen op de tarieven, de werkers moeten beschikken over een Fabrieksraad, die steeds en krachtig in overleg en samenwerking met alle Werkspoorarbeiders hun belangen behartigd.

Thans moeten de arbeiders met elkaar uitmaken, welke grieven en verlangens direct oplossing behoeven.

Zij zullen met elkaar dienen na te gaan, welke makker in hun afdeling het beste in staat, doch vooral, welke makker bereid is om in de Fabrieksraad voor deze gemeenschappelijke zaken op te komen.

Om candidaat te zijn is het niet belangrijk tot welke organisatie die makker behoort of dat hij ongeorganiseerd is. Belangrijk is alleen, of deze makker gezien wordt als de beste om de belangen van zijn collega's te behartigen en bereid is om voortdurend overleg te plegen met hen.

De Metaal stelt zich op het standpunt, dat de Werkspoorarbeiders in alle afdelingen, waar kandidaten gesteld moeten worden, onmiddellijk de discussie dienen te openen over:

1. Welke grieven moeten opgeheven en welke wensen en verlangens dienen vervuld te worden;
2. Welke collega zullen zij candidaat stellen, ongeacht zijn vakbondslidmaatschap, opdat zij een vertegenwoordiger in de Fabrieksraad krijgen, die daarvoor wenst op te treden.

Daarbij slechts uitgaan van de gemeenschappelijke belangen voor goede arbeidsvoorwaarden bij Werkspoor, waardoor wij onze gezinnen op een behoorlijke wijze kunnen onderhouden.

HET BESTUUR.

De Metaal

Bond van Werknemers in de Metaalnijverheid en aanverwante Bedrijfstakken
PRINSENGRACHT 739

BV
644 / Metaal

Aan de Metaalarbeiders!

Stelt looneisen bij Uw Werkgevers!

Kameraden,

Sinds de devaluatie zijn, volgens de officiële publicatie van het Centraal Bureau voor de Statistiek, de kosten van levensonderhoud reeds met 11,1% gestegen. Dat betekent dus, dat de koopkracht van het loon sinds September 1949 opnieuw met 6,1% is gedaald, ondanks de eerste 5% loonsverhoging in Januari 1950, die niet verplicht werd opgelegd. En inmiddels hebben nieuwe prijsstijgingen van margarine, vlees en andere levensmiddelen deze cijfers alweer doen verouderen.

De Uniebestuurders zijn mede schuldig aan de grote achterstand van de lonen der Nederlandse werkers. Vermeulen van het N.V.V., De Bruyn van de K.A.B. en Ruppert van het C.N.V. doen zogenaamd heel erg boos tegen de regering en de ondernemers. Ze zeggen heel erg radicale dingen over een nieuwe loonronde, ze dreigen zelfs, dat de Uniebesturen het niet langer nemen. Dat is allemaal voor de schijn. De werkelijkheid is anders.

Deze bestuurders gaven hun stem voor verhoging van de huren met 15%. Men wil daarbij de indruk wekken, dat die huurverhoging niet op de werkers zal drukken, doordat de loonbelasting t.z.t. verlaagd zal worden. Voor de huurverhoging is als datum 1 Januari 1951 vastgesteld, doch voor de verlaging van de loonbelasting heeft men geen datum genoemd. Doch het blijft niet bij huurverhoging. Aangekondigd is, dat de personele belasting en de omzetbelasting verhoogd zullen worden, dat de laatste subsidies op de levensmiddelen zullen vervallen (wat prijsverhoging tengevolge heeft). Tezamen met de reeds verhoogde benzinebelasting verwacht de regering daarvan een totale opbrengst van 437 miljoen gulden. De belofde, maar nog niet verwezenlijkte verlaging van de loonbelasting zou voor de werkende bevolking slechts 110 miljoen gulden verlichting brengen, volgens de raming.

De gevolgen zijn duidelijk:

Men NAM een rijksdaalder en GAF een Joekes-gulden;

Men NAM 11,1 pCt koopkrachtverlaging en GAF slechts 5 pCt loonsverhoging;

**Men NĒEMT 437 miljoen (buiten de huurverhoging)
en GĒEFT 110 miljoen**

Daarbij zal het evenwel nog niet blijven. Minister Stikker kondigde aan, dat de verdere vergrote uitgaven voor oorlogsvoorbereiding het levenspeil der werkers niet onaangetast zullen laten. Tegenover deze snelle verarming der werkers staan reeds toenemende winsten van de ondernemers. Bij een steekproef over 37 willekeurig genomen bedrijven in de metaalnijverheid, stegen de winsten van ca. 82 miljoen gulden in 1948 tot ca. 98 miljoen gulden over 1949. Dat is een stijging van bijna 18%.

Deze vergrote winsten werden in hoofdzaak gemaakt door verscherpte uitbuiting van de werkers door tariefsverscherping, veelvuldig overwerk, werkclassificatie e.d.

Op dit ogenblik wordt door de Stichting van de Arbeid met de regering onderhandeld over de loonpositie. Opnieuw trachten de Uniebestuurders de werkers zand in de ogen te strooien en de groeiende en eensgezinde strijdwil der arbeiders af te leiden, zoals in het verleden. **DEZE MAAL MAG HET HEN NIET GELUKKEN.**

Een kind kan uitrekenen, dat 11,1% kostenstijging min 5% loonsverhoging een tekort oplevert van 6,1%.

Loonsverhoging moet er komen en onmiddellijk !!!

Waarom grepen reeds grote groepen van arbeiders naar het wapen van de staking?

Daarom De Amsterdamse steenzetters waren de eindeloze onderhandelingen door de Uniebesturen over hun eerste 5% moe.

Daarom De Amsterdamse bouwvakarbeiders keren zich tegen de verscherpte tarieven, die door Uniebestuurders en werkgevers zijn overeengekomen en eisen de achterstand in de koopkracht op: ze eisen de tweede vijf percent loonsverhoging.

Daarom De Amsterdamse taxi-chauffeurs vechten tegen bittere armoede, tegen het door Uniebestuurders en ondernemers vastgestelde garantieloon van 18 gulden per week + 10% van het opgereden bedrag; ze willen leven en eisen 36 gulden vast loon en 2% vakantie-toeslag.

Daarom De Rotterdamse havenarbeiders zeggen eveneens halt tegen de verdergaande verarming. Ze eisen tien percent loonsverhoging. Ook de Amsterdamse havenarbeiders hebben eveneens het werk neergelegd voor het verkrijgen van loonsverhoging.

Bij de Hoogovens werd een aangekondigde ploegvermindering door dreiging van staking bij voorbaat ingetrokken. In een ander geval op het bedrijf werd een ploeg versterkt, als gevolg van de dreigende onrust van de betrokken arbeiders.

Bij Verschure & Co. te Amsterdam was een korte, eensgezinde staking voldoende om een tariefverslechtering terug te laten nemen. Bij de boycot van het Argentijnse schip „Cordoba” door de Amsterdamse havenarbeiders stuurde de directie van de N.D.S.M. de reparatieploeg naar huis. De N.D.S.M.-ers waren solidair en de directie riskeerde liever niets.

Uit deze paar voorbeelden blijkt, hoezeer de werkgevers de directe eensgezinde strijd der metaalarbeiders vrezen. „De Metaal” zond aangehecht schrijven aan de werkgeversorganisaties in groot- en klein-metaal.

Doch om de rechtvaardige eis voor loonsverhoging van zes cent per uur met evenredige verhoging van de uurverdiens- en overeenkomstige verhoging van de week- en maandlonen te verwerkelijken moeten de metaalarbeiders onmiddellijk tot actie besluiten.

Daarom moeten zij alle scheidsmuren slechten en een hechte, vastberaden eenheid smeden.

De Uniebestuurders spreken weer over prijsverlaging. Wij zijn daar niet tegen. Maar prijsverlaging is niet alleen afhankelijk van de Nederlandse regering, doch vooral van de wereldmarkt en de winstzucht van het Amerikaanse grootkapitaal.

De arbeidersgezinnen kunnen niet wachten op een mogelijke prijsverlaging in een ver verschiet.

De achterstand moet overbrugd!

Stelt looneisen aan Uw werkgever!

Strijdt als één man voor

LOONSVERHOGING !!

AAN DE WERKGEVERSORGANISATIES,

Tengevolge van de in ons land gevoerde politiek op het gebied van lonen en prijzen, is een grote achterstand ontstaan in de gezinnen van de Nederlandse metaalarbeiders.

Naar het Centraal Bureau voor de Statistiek bekend maakte, zijn sinds de devaluatie van September 1949 de kosten van het levensonderhoud gestegen met 11,1%, waarvan de voor de arbeidersgezinnen belangrijkste post: voedingsmiddelen met ruim 16%. Tegenover deze ernstige verlaging van de koopkracht staat slechts de loonsverhoging van 5% van Januari 1950. Wij moeten daarbij opmerken, dat de lonen van de arbeiders in de groot-metaal voordien sinds Augustus 1947 geen wijzigingen hadden ondergaan, behalve een corrigerende verhoging van de jeugdlonen.

Afgezien van de reeds voor de devaluatie ontstane achterstand en ondanks de 5% loonsverhoging van Januari, hebben o.a. de metaalarbeiders de koopkracht van hun lonen sinds September 1949 dus zien dalen met 6,1%. In dezelfde periode werd in veel ondernemingen het arbeidstempo sterk verhoogd, in hoofdzaak door middel van tariefverscherping.

Vooraf tengevolge van deze door het verhoogde arbeidstempo verkregen productie-verhoging, namen de winsten van de ondernemingen in de metaalnijverheid van jaar tot jaar toe.

Het Hoofdbestuur van „De Metaal” acht deze situatie onhoudbaar. Het protesteert met de meeste klem tegen verdere aantasting van de arbeidsvoorwaarden door opvoering van het arbeidstempo en eist:

- a. onmiddellijke verhoging van alle uurlonen met 6 (zes) cent, met evenredige verhoging van de uurverdienste;**
- b. overeenkomstige verhoging van week- en maandlonen.**

Het Hoofdbestuur wijst er met nadruk op, dat deze looneis op grond van bovenstaande officiële cijfers en de toenemende winsten, volkomen gerechtvaardigd is en dat deze onmiddellijk verwezenlijkt dient te worden. Als eerste poging daartoe nodigt het Hoofdbestuur U uit onderhandelingen over deze looneisen op korte termijn met hem te openen.

HET HOOFDBESTUUR

De Metaal

644 ¹³²
1. Metaal
AFDELING KROMMENIE.

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

ER ZIJN KAPERS OP DE KUST BIJ VERBLIFA!
=====

Kameraden,

Terwijl duizenden arbeiders op het ogenblik in strijd staan voor loonsverhoging en minister President Drees heeft aangekondigd dat over de lonen en prijzen onderhandeld wordt tussen regering en de stichting van de arbeid (dit laatste onder druk van het massaal verzet der werkers) tracht de Directie van de Verblifa door verschillende maatregelen een loonsverlaging door te voeren.

WELKE ZIJN DEZE MAATREGELEN ?

- 1e. Op de laatst gehouden Centrale kernvergadering deelde de Heer Groeneveld mede, dat voor alle fabrieken van de Verblifa voor buitentariefwerk zoveel mogelijk één lijn zal worden getrokken. Dit buitentariefwerk wordt in Krommenie uitbetaald met 20% boven het uurloon. Op enkele andere fabrieken ligt dit lager nl. 10 en 15%. De afgevaardigde op de Centrale kernvergadering waren van mening dat voor alle fabrieken dan 20% moest worden uitbetaald. De heer Groeneveld deelde mee dat de Directie de middenweg wenste te kiezen.

DIT ZOU BETEKENEN, DAT VOOR BUITENTARIEFWERK + 15% ZOU WORDEN UITBETAALD. EEN VERLAGING DUS VAN 5%.

- 2e. De reisgeldvergoeding zal worden verminderd. Op de Centrale kernvergadering werd medegedeeld dat het in de bedoeling ligt om ook de reisgeldvergoeding te verminderen. Reeds betalen nieuw aangenomen arbeiders de eerste gulden reisgeld. Men wil trachten om in de eerste plaats ook hen, die hun reisgeld nog geheel vergoed krijgen, de eerste gulden te laten betalen, om geleidelijk het reisgeld af te schaffen.
- 3e. Bij stagnatie alleen het uurloon uit te betalen. Dit was reeds eerder aangekondigd door de heer v.d. Laan maar dit is tot nog toe niet uitgevoerd, enkele afdelingen uitgezonderd.
- 4e. Bedrijfskleding en kleding vergoeding zal, grondig worden Leren. Dit deelde de heer v.d. Laan aan de kern mede, maar te-

vens deelde hij mee, dat zij die bedrijfskleding droegen, geen kleding vergoeding meer zouden ontvangen.

DIT BETEKEND VOOR DE ARBEIDERS VAN WAS-SERIJ EN GALVANS LOONSVERLAGING.

- 5c. Zij die buitentariefwerken en boven de 20% verdienden zullen gelijk getrokken worden met de afdelingen, waar voor hetzelfde werk 20% wordt uitbetaald.

OOK DIT BETEKENT VOOR EEN AANTAL ARBEIDERS LOONSVERLAGING.

ARBEIDERS VAN VERBLIFA!

De heren Groeneveld en v.d. Laan hebben het dus goed met U voor! Deze maatregelen zullen niet in één bons worden doorgevoerd. Hiervoor vrezen de heren het verzet der arbeiders te veel. Men zal trachten dit bij stukjes en beetjes door te voeren.

Het Bedrijfsbestuur van "De Metaal" acht het echter zijn plicht om U te waarschuwen en op te roepen geen enkele verslechtering te aanvaarden.

Laat het de Directie duidelijk zijn dat er van het loon niets meer af kan, dat sinds de devaluatie de kosten van het levensonderhoud met 11% zijn gestegen. DAT EEN TWEEDE 5% NOODZAKELIJK IS. Geen aantasting van het loon, maar LOONSVERHOGING!!

HET BEDRIJFSBESTUUR.

in oD/44
(Ch...)

Aan de bevolking van de Zaanstreek

De in September bekend gemaakte verklaring van de regering, waarmede toestemming werd gegeven 5% loonsverhoging te geven, was geen uiting van het feit, dat de regering het zo goed meent met het werkende volk van Nederland.

Deze loonsverhoging is afgedwongen door de massale en eensgezinde acties van de 18.000 Amsterdamse en Rotterdamse arbeiders tegen de politiek van verlaging van het levenspeil en oorlogsvoorbereiding, die door de regering wordt gevoerd.

Deze regering zou niet in dienst staan van het kapitaal, wanneer zij ook nu weer niet zou proberen de ondernemers nog zoveel mogelijk te bevoordelen.

Zij doet dit in de eerste plaats door de mogelijkheid te openen van ontheffing van uitbetaling van de 5%. In de tweede plaats wordt de jeugd afgescheept met een toezegging van slechts 2-5% en in de derde plaats wordt de ondernemers de mogelijkheid gelaten de prijzen steeds verder op te schroeven en daardoor hun winsten nog meer te vergroten.

De koers, die de ondernemers en de regering gaan is:

harder werken en soberder leven van de arbeiders!

Ook de Zaanse werkgevers proberen door verscherping van de tarieven en opvoering van het arbeidstempo de reeds uitgekeerde of toegezegde 5% ongedaan te maken, of op een andere manier de loonsverhoging aan de werkers te onthouden.

De hieruit ontstane en rechtvaardige ontstemming onder de arbeiders in vele Zaanse bedrijven, is dan ook groot, daar deze arbeiders zien hoe met hun belangen wordt gesold.

De ontstemming heeft geleid tot eensgezinde stakingen in verschillende bedrijven van de Zaanstreek en wel bij PROMENA BOON, waar de jeugd de eis heeft gesteld van 5% loonsverhoging met een minimum van 4 cent per uur.

Verder bij ONRUST & HOORN, waar de strijd is aangeboden voor de uitbetaling van de tweede 5%, die het personeel nog steeds niet heeft ontvangen.

Terwijl het personeel van de N.V. DIEPVRIES „DE WEEGSCHAAL”, zowel uit de fabriek als op kantoor het werk heeft neergelegd uit protest tegen het ontslag van 10 medewerkers en tegen de opvoering van het arbeidstempo.

De strijd, die al deze makers voeren, is een rechtvaardige strijd. Wij roepen alle arbeiders op om onze strijd eensgezind te ondersteunen!

VOOR de onvoorwaardelijke uitkering van de tweede 5%!

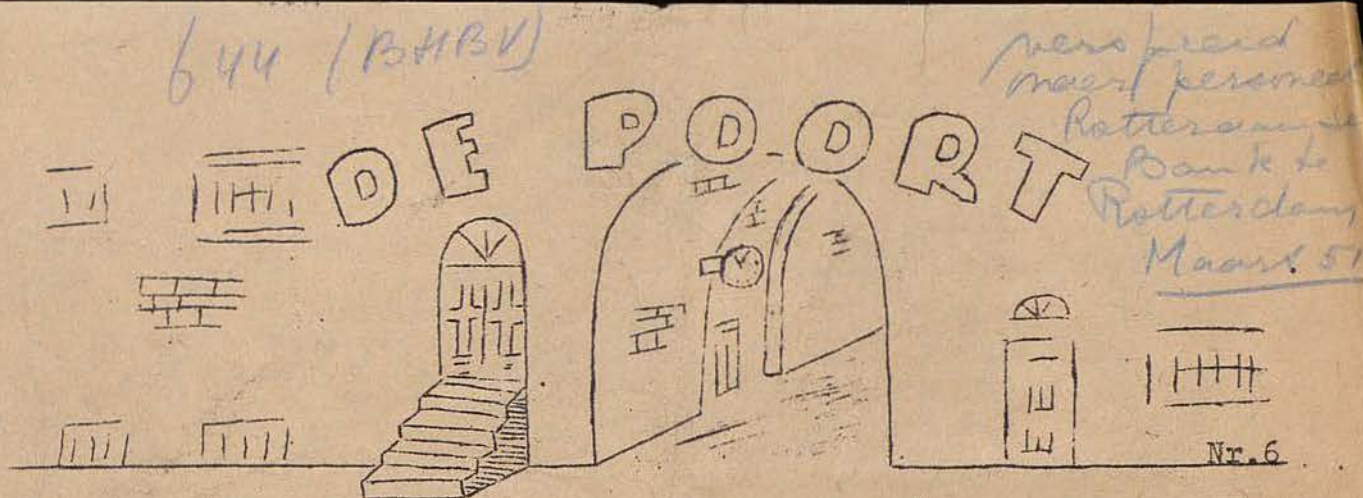
TEGEN verlenging van de werkweek, verscherping van de tarieven en opvoering van het arbeidstempo!

TEGEN elke prijsverhoging!

Onze strijd is ook Uw strijd!

Weest solidair en ondersteunt onze strijd met de daad!

STAKINGSCOMITÉ „DE WEEGSCHAAL”
STAKINGSCOMITÉ PROMENA BOON
STAKINGSCOMITÉ ONRUST & HOORN

UITGAVE VAN DE BOND VAN WERKNEMERS IN HANDEL, BANK- EN VERZEKERINGSWEZEN
B..H. B. V. (E.V.C.) - Red. en Adm. Prinsengracht 739 - 741 - Tel. 33318.

DE A.S. VERKIEZINGEN

Voor de a.s. Contactcommissieverkiezing moeten er weer kandidaten worden gesteld. De Commissie moet worden aangevuld met twee nieuwe leden. Dit moeten collega's zijn, die onze wensen ten volle zullen en kunnen verdedigen.

Verleden jaar bevalen wij twee kandidaten aan en dat niet zonder reden. Collega Visser werd met overweldigende meerderheid gekozen. De ondersteuning van zijn candidatuur bracht nogal enige beroering; omdat sommigen daaruit concludeerden, dat hij B.H.B.V.-er zou zijn.

Een conclusie, die voortspruit uit een verkeerde opvatting over het doel van onze organisatie.

Wij, B. H. B. V.-ers, stellen ons op het standpunt, dat het lidmaatschap van "Mercurius", "St. Franciscus van Assisië", de Christelijke bond of de B. H. B. V. voor de verkiezing niet doorslaggevend mag zijn maar alleen zijn/haar capaciteiten en trouw aan de belangen van alle collega's. Omdat wij allen, hoe ook georganiseerd, dezelfde noden hebben.

Hebben wij niet eenzelfde belang bij een absolute prijsstop? Bij een betaling van het zgn. "normale" overwerk? Bij een behoorlijk salaris? Bij de uitbetaling van vacantietoeslag boven het normale salaris en tantième? Bij gelijke sociale rechten van administratief- en niet-administratief personeel?

Daarom zullen wij allen hiermede zowel met de candidaatstelling als met de verkiezing rekening moeten houden.

We hebben ervaren, dat door de verkiezing van collega Visser in het afgelopen jaar kleine verbeteringen tot stand kwamen. Uiteraard nog veel te weinig, doch toch een bepaald beter optreden.

Op de laatst gehouden personeelsvergadering kwam dat tot uitdrukking. Contact-nieuws, dat streng gecensureerd wordt, zal nu minder onder censuur staan.

Het Fonds voor Bijzondere Noden 1935, hetwelk aan vele collega's onbekend was (omdat zij de bepalingen niet kenden) zal nu door voorlichting meer bekendheid krijgen.

Tot nog toe was het immers zo, dat de lager gesalarieerde praktisch niet in aanmerking kwam en de hogere gesalarieerden uit het Fonds putten. Ons stellende op het standpunt, dat het salaris toereikend moet zijn om ook in geval van bijzondere omstandigheden de daaruit voortvloeiende extra onkosten te kunnen bestrijden, is nu toch ook de mogelijkheid voor de lager gesalarieerden geopend om in geval van ziekte e.d. een tegemoetkoming in de extra kosten te bekomen.

Het aanvragen van de verhoging der pensioenen met 10% betekent - ondanks de aanvankelijke afwijzing - dat de Contactcommissie beter voor de belangen op de bres gaat staan.

Daarom collega's bespreekt onderling de kandidaten en stelt die collega's candidaat, die geacht kunnen worden voor onze gezamenlijke belangen het beste op de bres te zullen staan.

Deze zullen daarbij dan ook alle steun van de beambten ondervinden, welke eensgezinde steun voor de verdediging van onze gemeenschappelijke belangen immers eerste voorwaarde is.

looncongres

10 MAART

A.s. Zaterdag 10 Maart vindt in de Diamantbeurs het looncongres plaats. Dit congres is, hoewel georganiseerd door de E.V.C., een congres van de Nederlandse werkers van hoofd en hand. Aan dit congres nemen naast E.V.C.-ers n.l. ook enige honderden N.V.V.-ers, K.A.B.-ers, C.N.V.-ers en ongeorganiseerden deel.

Het congres vangt te half vijf aan met de verkiezing van een congresleiding uit de congressisten, waarna de voorzitter der E.V.C. een korte inleiding houdt, zodat tot ca. 9 uur discussies kunnen plaatsvinden. Te ca. half tien zal het congres dan beëindigd worden, nadat aan de hand van inleiding en discussies de te volgen weg door de vertegenwoordigers der werkers zal zijn vastgesteld.

Tot het houden van dit speciale looncongres werd door de Algemene Raad der E.V.C. in zijn zitting van 13 en 14 Januari j.l. besloten.

De reden hiertoe is de steeds stijgende prijzen en het achterblijven van de lonen en salarissen.

Volgens het C.B.S. waren de kosten van het levensonderhoud sedert September 1949 (de devaluatie) tot 15 November 1950 met ruim 15% gestegen. In die periode werd slechts 2 X 5% salarisverhoging verkregen. Na 15 November zijn de prijzen nog verder gestegen.

Vandaar dat de Algemene Raad der E.V.C. aan alle werkers het voorstel deed om opnieuw 5% salarisverhoging en tegelijkertijd het afkondigen van een absolute prijsstop te eisen.

tantième volgens de C. A. O. in werkelijkheid is, te verlagen en daarmee dus het gehele salaris.

Verlangt mede daarom dan ook opnieuw 5% en afkondiging van een onmiddellijke en absolute prijsstop.

Deze en andere door de werkers gebrachte en op het congres nog te brengen voorstellen zal de grondslag van dit looncongres zijn. Het is daarom van belang, dat ook enige van onze collega's op dit looncongres vertegenwoordigd zijn waarvoor nog enige toegangskaarten op ons bondskantoor verkrijgbaar zijn.

tantième minus 5%

Over 1950 werd F.32,5 miljoen winst gemaakt, d.w.z. meer dan F.6.000,- per employé.

Dit is klaarlijk nog niet genoeg, want de eerste 5% werd voor een deel met de jaarlijkse verhogingen verrekend. Na de tweede 5% werden bij de jaarlijkse verhogingen opmerkelijke verschillen gemaakt tussen "Verdienende" en "niet-verdienende" afdelingen.

"Normaal" overwerk niet betalen, vacantiëtoeslag inhouden, hier en daar bij de verhogingen een paar tientjes minder geven en er is weer wat meer winst. Vele kleintjes maken immers een grote.

Tenslotte dan nog het tantième berekenen over het salaris vóór 1 September en er is al weer wat "verdiend".

Natuurlijk zegt de directie het anders. Die zegt, dat de tweede 5% bijslag boven het salaris is en daar het tantième over het salaris wordt gegeven enz. Hoewel directie, commissarissen en aandeelhouders evengoed als wij weten, dat de 5% is verstrekt om onze salarissen weer wat op peil te brengen.

Van de vorm bijslag hebben de heren nu gebruik gemaakt om een deel van het salaris, dat het gegarandeerd

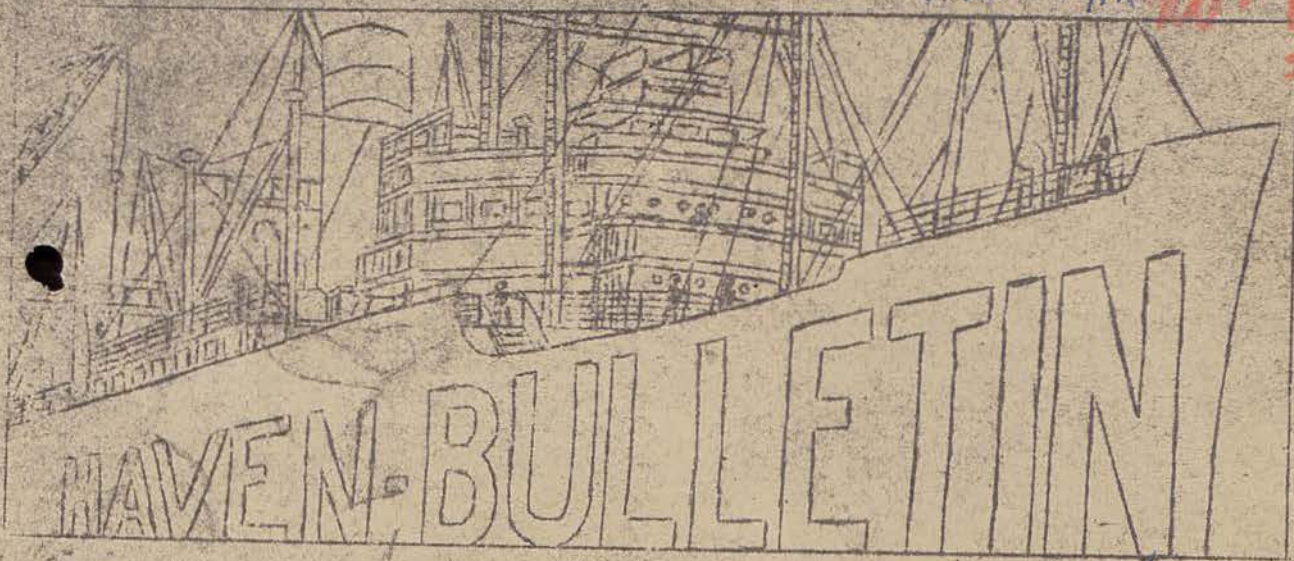
GEEN NIEUW DUIJS LEGER

tegen tegen iedere

vorm van herbewapening van

DUITSLAND

Amsterdam 2/12 1950 13

644
A.B.T.

AAN DE HAVENARBEIDERS!!!

De oorlogstokers leggen met steeds grotere haast hun sinistere plannen ten uitvoer. Op hetzelfde ogenblik dat zij in Brussel het besluit namen om de vroegere beulen van Europa, de S.S. en S.A., weer te bewaken, arriveerde in de Amsterdamse Coenhaven een schip met moordtuig.

De Nederlandse havens zullen worden ingeschakeld voor het herstel van het Nazi-leger.

Dit betekent dat de Nederlandse havenarbeiders zullen moeten lessen voor de vroegere beulen van ons volk.

Wij moeten de oorlogsvoorbereiders aan het verstand brengen dat ons volk geen belang heeft bij de aanvoer van Amerikaanse wapens.

Peter is het als voor die gelden levensmiddelen en bouwmaterialen worden gekocht, die wij gaarne willen lossen!

De aankoop van wapens is de oorzaak van de grote prijsstijging en huurverhoging.

WAPENVOORRADEN IN ONS LAND VERGROTEN HET OORLOGSGEVAAR EN DE ARMOEDE!

HAVENARBEIDERS, DE GROOTSTE WAAKZAAMHEID IS GEBODEN!!!

B E W A A K T D E V R E D E !

Amsterdam. 19/12/50

Het bestuur van de A.B.T.
Afd. Amsterdam.

De Metaal

Kommissie 5-12-'30

~~A XI~~ ^{14/11}
~~B II - IV~~

00 linn (metaal) 13/12 '30

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

AAN DE ARBEIDERS VAN DE BLIKFABRIEK.

Waarde Makker,

Weer is de stelselmatige opdrijving van de tarieven aanleiding geworden tot verzet van de zijde der arbeiders. Bijna dagelijks vinden schernutselingen plaats als gevolg van onjuist berekende tarieven.

Maandag j.l. weigerden een 8 á 9-tal arbeiders aan de IJzerfabriek nog langer de montage van broodtrommels tegen het berekende tarief voort te zetten. Reeds hadden zij een aantal weken gepoogd met dit werk een behoorlijk tarief te halen wat hun onmogelijk bleek. **ZIJ KONDEN ZELFS NIET HET GRONDTARIEF HALLEN.**

Thans werken hun superieuren zich in het zweet op dit werk, om toch maar vooral aan te tonen dat het best gaat met die tarieven. Het zal evenwel blijken dat het **NIET** gaat, dit tarief **NIET** worden herzien.

De overige werkers van de IJzerfabriek zullen de strijd van hun kameraden met alle kracht dienen te ondersteunen, door zich in geen geval het werk van hun collega's te laten opdringen.

De door de werkgevers in samenwerking met regering gevoerde versoberingspolitiek, is de werkelijke aanleiding tot de steeds woerkerende tariefconflicten zoals deze zich bij de VERBLIFA voordoen.

HET DOEL IS OPVOERING VAN DE PRODUCTIE MET MINDER LOONKOSTEN.

Op deze wijze moesten de 2 keer 5% verhoging van de lonen teruggedhaald worden, alhoewel het nuttig effect van deze verhogingen door de prijsstijgingen reeds lang te niet is gedaan.

Sensgezind optreden van alle VERBLIFA arbeiders tegen deze prijsstijgingen is noodzakelijk.

De mogelijkheid hiertoe is aanwezig daar ook de Unie-leiders zich voor een absolute prijsstop hebben uitgesproken.

Z.O.Z.

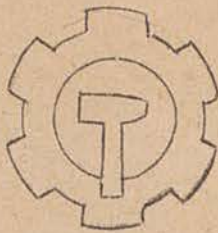
Behalve de opdrijving van de arbeidsprestatie door middel van ongunstige tarieven, worden aan de VERBLIFA nog andere methoden toegepast. Zo neemt hand over hand het z.g. Buiten tariefwerk toe. Dat wil zeggen dat, vooral voor klein werk geen bepaald tarief wordt gegeven. Terwijl de arbeidsprestatie praktisch hetzelfde blijft wordt met dit werk aanmerkelijk minder verdiend dan bij hetzelfde tempo aan ander werk.

Hierin dient ten spoedigste verbetering te komen.
VERBETERING DIE SLECHTS DOOR EENSGEZIND OPTREDEN VERKREGEN ZAL WORDEN..

Laat geen verdere aantasting van Uw tarieven toe en eist gezamenlijk een betere regeling voor het buiten-tariefwerk. Voor dezelfde prestatie, hetzelfde loon.

Dit is de beste ondersteuning voor Uw medewerkers die reeds voor behoud van een rechtvaardig loon in strijd gingen.

HET BEDRIJFSBESTOOR.

DE METAAL

BOND VAN WERKERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN.
Secretariaat: Anthonisstraat 24. - *Van der Meer*

Waarde Jeugdmakers,

Wederom heeft de regering en met haar de Leiding der Unieorganisaties hun minachting getoond voor de Werkende Jeugd. Kwamen wij eers niet in aanmerking voor de z.g. Joekes-gulden, schijnbaar is nu het vlees, het brood, de tabak en alles wat ook voor de jeugd is, niet duurder geworden, want weer komen wij niet in aanmerking voor een loonsverhoging.

Of is er soms Jeugdbrood, Jeugdtabak, enz, en zijn daarvoor Jeugd-prijzen?

Zo is het niet! Ook Uw ouders moeten voor alles dezelfde hoge prijzen betalen.

Makkers wat moeten wij hieraan doen?

Steekt de koppen bijelkaar, maakt lijsten en verzamelt hierop zoveel mogelijk handtekeningen van de jeugdige arbeiders in Uw bedrijf en draagt jullie kern op om namens de ondertekenaars bij de directie alsnog een herziening der lonen te eisen. Laat je niet met een kluitje in het riet sturen. Weigert de kern dit voor jullie te doen, kiest dan zelf je eigenmensen om jullie belangen te behartigen.

Ook gij oudere arbeiders steunt de jeugd in hun strijd, het hadden Uw kinderen kunnen zijn. Zij werken er ook voor en hebben dus ook de zelfde rechten.

Tevens willen wij de jeugd oproepen voor een protestvergadering, die plaats vindt op Vrijdag 13 Januari a.s. 8 uur in AMICITA, aan het Westeinde.

Hieraan vooraf gaat een demonstratie, die vertrekt om 7 uur vanaf het Jac. v. Campenplein, om kracht bij te zetten voor de eis.

5% LOONSV RHOGING OOK VOOR DE JEUGD.

Het jeugdbestuur METAAL.

Kunt gij met het bovenstaande U instemming betuigen, teken dan dit strookje hetgeen na afloop van Uw werktijd weer wordt opgehaald.

Naam

Adres,

Werkzaam bij de firma

De Metaal

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

AFDELING Den Haag

Seer: Antihumanis... 24

dW.

A a n DE ARBEIDERS VAN DE
HAAGSE BEDRIJVEN.

Op Zaterdagmorgen brak in het metaalbedrijf BRASKAMP een staking uit in de afdeling waar haarpoeder wordt vervaardigd. De meisjes in deze afdeling werken onder zeer slechte omstandigheden. Het poeder, waarmee gewerkt moet worden, is giftig. De kleding der meisjes moet met citroenzuur worden gereinigd, zodat er gaten in vallen en ze na een half jaar een nieuw stel moeten kopen.

Erger nog is, DAT DE VOORKOMENDE LONG-SILICOSE DE GEZONDHEIDSTOESTAND VAN DEZE MEISJES ERNSTIG BEDREIGT !!

"Meisjes van 14 tot 20 jaar lopen, in de groei van hun leven, met de tering op het gezicht", zo zei een chef in dit bedrijf.

Deze omstandigheden worden nog verergerd door het hoge arbeidstempo. De meisjes worden uitsluitend betaald per 1000 stuks volli plakken, waarvoor ze de somma van Fl. 2.== ontvangen !

M a a r BRASKAMP VERDIENDE NIET GENOEG !!

Hij wilde de markt concurrerend overstroomen met het home-permanent "INDOLETTA" en besloot deze uitbuiting van de jonge meisjes nog te verscherpen !

Hij bepaalde, dat de meisjes van 14 tot 18 jaar voor 1000 stuks nog maar Fl. 1.50 zouden krijgen ! Boven de 18 jaar slechts Fl. 1.75 ! Dit betekent een loonsverlaging, die varieert van Fl. 4.50 tot Fl. 6.== per week en dat, terwijl de meisjes lonen verdienden van Fl. 11.== tot Fl. 20.== per week.

De meisjes hebben dit niet kunnen aanvaarden. Zij gingen in staking, omdat zij weigeren deze tariefverlaging te accepteren; omdat zij weigeren nog langer zich aan deze roofbouw op hun jonge leven te onderwerpen.

ZIJ EISEN : ongedaan-maken van de tariefverlaging;
het verstrekken van bedrijfskleding;
Fl. 1.80 tramgeld-vergoeding.

Deze eisen zijn gerechtvaardigde eisen.

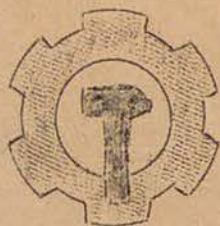
"De Metaal" (E.V.O.) stelt zich onvoorwaardelijk achter deze strijd. Het is de plicht van alle vakorganisaties tegen dit ergerlijk geval van jeugd-uitbuiting mede de strijd aan te binden.

WERKERS, JONGE EN OUD, VAN DEN HAAG, ondersteunt deze strijd van de slachtoffers van de winzucht van Braskamp. S t e u n t h e n m o - r e e l e n f i n a n c i e e l !

VANDAAG ZIJ, MORGEN GIJ !!

HOOG DE SOLIDARITEIT !!

HET BESTUUR.

DE METAAL

Afdeling
Den Haag.

*Metaal
6\$ 644*

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE
BEDRIJFSTAKKEN!

Secretariaat: Anthoenisstraat 24

AAN DE ARBEIDERS VAN ESCHER

=====

De heer Escher heeft 13 arbeiders uit zijn bedrijf op straat gezet. Een ernstig feit dat niet alleen de dertien betrokkenen aangaat maar bovendien EEN BEDREIGINGVORMT VOOR DE BESTAANSZEKERHEID VAN HET OVERIGE PERSONEEL.

Opnieuw zijn de schone sprookjes als zou Nederland door Devaluatie en HARDER WEFKEN er sneller bovenop komen, een flarden gescheurd. Werkvermindering is het motief, dat Escher opgeeft, ondanks zijn uitbreidingsplannen waarvoor hij grote reserves op zij heeft gelegd.

Maar hij wil in de toekomst met minder arbeiders dezelfde en misschien meer productie gaan maken.

Zo wil Escher gaan concureren. Minder arbeiders, betekent voor hem goedkopere productie. Dus niet concureren op de kosten van de winst, maar op de bestaanszekerheid der arbeiders.

"DE METAAL" (E.V.C.) heeft onmiddellijk met haar leden de ontslagen besproken en haar standpunt geformuleerd. Dit luidt!

INTREKKING VAN DE OMSLAGEN. BIJ WERKVERMINDEING; VERKORTING VAN DE ARBEIDSTIJD MET BEHOUD VAN HET VOLLE LOON.

De kosten voor de aanvulling van het loon moeten uit de gereserveerde winst geput worden.

Het Hoofdbestuur van deze organisatie heeft onmiddellijk contact gezocht met de Directie om over de ontslagen en de maatregelen hier tegen te bespreken.

Door afwezigheid van de Directie kon geen onderhoud plaats vinden, doch zodra de Heer Escher terug is, zal opnieuw contact gezocht worden.

Maar ook de arbeiders van Escher mogen niet stil zitten en toezien hoe hun kameraden ontslagen worden.

Bedenkt dat dit lot ook U bedreigt. Daarom bij de eerste ontslagen met kracht hiertegen opgekomen.

Beraadslaagt MET ELKANDER hoe gij dit kunt doen!

EENSGEZIND VERWEER MOET DEZE AANVAL OP UW ALLEER LEVENSPLEIL AFSLAAN!!

=====

Notitie van D VI op schutblad van CO 92652,
overgenomen door ACD 4b,
29-9-50.

Een exemplaar van bijgevoegde bulletin werd mij dd.21-9-50 door de chef-personeel bij "De Schelde" overhandigd. Bij "De Schelde" wist men niet de namen van de verspreiders. Evenmin was na te gaan wie in het bedrijf de gegevens zou kunnen hebben verstreekt voor samenstelling van dit bulletin. Men blijft bij "De Schelde" attent.

D VI, 23-9-50.

ACD 4b
W

Verbinding 98.
No.107 Kabinet.

6.351.1
05.5

Datum 8 September 1950.

Bijlage: 1 bulletin.

6.351.1
05.26

Dienstgeheim.
ACD/ <i>92652</i>

Wijnga

Bijgaand bulleting werd gisterenmorgen bij het aangaan van "de Schelde" in de nabijheid van de toegangspoorten door enige onbekend gebleven personen onder de arbeiders verspreid.

NIET O.K.
ACD/ <i>48</i>
DATE <i>29/9/50</i>
PAR: <i>W.</i>

SCHELDE - BULLETTIN

Uitgave „De Metaal” - Prinsengracht 739, Amsterdam - September 1950

Economen op „De Schelde”

AAN het begin van dit jaar werden bij de Schelde bedrijfseconomen aangesteld. Er was blijkbaar heel wat uit te broeden, vele arbeiders beginnen nu pas te ontdekken dat zij er zijn. Acht maanden hebben zij binnenskamers hun plannen gesmeed. Zijn deze economen nodig op de Schelde? Het zal wel zo zijn dat de aandeelhouders ondanks de vette winsten er nog wat meer denken uit te halen. Het mag dan zijn, dat niet meer als 9% dividend mag worden uitbetaald, maar dan stoppen zij het bij de reserve, totdat de regering weer wat soepeler wordt en deze „steunpilaren” van het volk een paar „millioen” loonsverhoging geeft in de vorm van een hoger dividend. Dergelijke dingen hebben bij de heren weinig haast, er zijn immers middelen genoeg en wat in het vat zit verzuurt niet.

Dat er nu bedrijfseconomen zijn aangesteld komt, naar wij veronderstellen, niet omdat de fabrieksleiding niet zou deugen. Dit is niet aannemelijk, want Arie Smit is door de aandeelhoudersvergadering gekozen tot directeur. Deze kiest op zijn beurt zijn discipelen die weer bij de aandeelhouders in de smaak moeten vallen. Daar zit het 'm dus niet in, want het zou eenvoudig zijn met een meerderheid van aandelen het hele zaakje weg te vagen. Dit is dus niet de reden. Maar de arbeiders ondervinden nu sinds enige tijd wat wel de reden is. Zij kregen bezoek van de discipelen der bedrijfseconomen, de tijdopnemers. Een betrekkelijk kleine afdeling werd met dit bezoek vereerd. Mannen met een horloge in hun hand controleren daar een twintigtal arbeiders. Men volgt hierbij een bedrijfspolitik die zo langzamerhand berucht is geworden, o.a. bij Werkspoor ging het ook zo. Het is altijd een kleine afdeling waar in begonnen wordt en de arbeiders weten niet goed wat zij hiermee aan moeten. Getuige een gesprek tussen twee arbeiders.

De een: „Daar zitten we nu mooi mee in de boot.”

De ander: „Tja.”

De een: „Wat zou jij doen als jij in die afdeling zat?”

De ander: „Wel, ik zou ze deruit s... Maar wat zou jij nou doen?”

De een: haalde zijn schouders eens op. Dit antwoord was nu niet direct het juiste, maar het getuigt in ieder geval van een afkeer die iedere arbeider voelt

voor bedrijfseconomen die in opdracht van de ondernemers er „meer” uit moeten halen. Ze worden aangediend onder een sociaal masker, het is immers alleen maar om een oek voor de arbeiders rationeler werkverdeling te krijgen. De resultaten zijn echter overal nog het zelfde geweest.

Tijdopnemers hebben tot dusverre nog altijd ontdekt dat er harder gewerkt kan worden of dat er een mannetje uit de ploeg verdwijnen kan. Het inschakelen van dergelijke knapen in een fabriek kost bij de aanvang veel geld en dat moet er in ieder geval weer uit. En op de duur verdient de ondernemer er dik aan. Het is daarom nodig dat het antwoord van de arbeiders hierop positiever is. Daartoe moet het onderling vertrouwen sterker worden, dat door de verdeeldheidsaaijerij van de Uniebestuurders steeds meer ondermijnd wordt. De komst der economen heeft heus niet

ten doel om uit te kienen hoe ze het de arbeiders wat gemakkelijker kunnen maken, door b.v. een kraan te laten doen wat anders zeven man met hun botten moeten doen. Daarmede heeft de tijdmetrikerij weinig te maken. De tijd wordt gemeten om de prestaties van de arbeiders te controleren en wat meer zegt, op te voeren. Als eenmaal is vastgesteld hoeveel tijd nodig is voor een karwei, dan staat het te bezien of aan dat karwei een volgende keer nog wat verdiend kan worden.

De arbeiders van de Schelde weten zich dus gewaarschuwd. Talloze voorbeelden uit andere bedrijven tonen aan, dat geen enkele directie ten voordele van de arbeiders zulke hoge kosten voor haar rekening nam. Denk hierover na en zorg ervoor dat ge geen wrange vruchten plukt van extra inspanningen en hoge percentages nu je gangen zo nauwkeurig worden nagegaan.

Wij in het gedenkraam of zij?

VOOR het bouwen van de Franse schepen Carbet en Carimaxe is een premie voor de arbeiders uitgelooft, welke premie in een fonds gestort zou worden, wanneer de schepen op tijd klaar kwamen en de schepen aan de verschillende eisen voldeden zoals voldoende snelheid, zuinig brandstofverbruik e.d.

De schepen zijn nu enige tijd in dienst en zij voldoen aan de gestelde voorwaarden. Voor de bouwers lof!

In de kernvergadering is nu de premie ter sprake geweest en ook het fonds waarin het gestort zou worden. Jammer was alleen dat men niet wist wat te doen met dit fonds. Wel kwam de Vlissingse burgervader met het voorstel om voor de premie die f 100.000.- groot was een zwembad te bouwen, maar hoewel de arbeiders van de Schelde erg sympathiek staan tegenover een nieuw zwembad en de behoeften eraan niet onderschatten, meent men dat de middelen nu niet direct uit hun zak moeten komen. De kern kon dit besluit dan ook niet nemen. Zij verklaarde zich voorstander om de f 100.000.- aan de arbeiders uit te betalen. Na verdeling bleek dat iedere arbeider 31 arbeidsuren uit-

betaald kreeg. Terwijl aan de gepensioneerden 25 uur werd uitbetaald. Tot zo ver was de kern goed.

Nu weet ieder dat de Schelde over enige tijd 75 jaar bestaat. Dit feit moet gevierd worden. Te dien einde nam de kern het besluit om van de 31 uren die zouden worden uitbetaald, 1 uur af te houden. Hier gaat de kern buiten haar boekje. Als ze willen beslissen over geld van de arbeiders, dan dienen deze daarin te worden gekend. Als men daarbij in aanmerking neemt welk doel met dit afhouden van 1 uurloon wordt nagestreefd dan blijkt al duidelijker hoe de kern hier volkomen eigenmachtig handelde. Het is zeker een grote verdienste van de Schelde-ondernemers het 75 jaar vol te houden om vette winsten uit de Vlissingse arbeiders te persen. Maar dat de verschaffers van die winst nu ook nog eens 1 uur van hun loon wordt afgehouden, n.b. zonder dat het hun gevraagd is, gaat toch wel wat ver. Het is nog zeer de vraag of iedere Schelde-arbeider er een uurloon voor over heeft, om zijn of des ondernemers beeltenis op een gedenkplaat te weten, zodat dit beeld voor het nageslacht bewaard blijft.

(Vervolg aan ommezijde 1e kolom onderaan)

Overwerk

DOOR de kern van de fabriek werd op een avond pl.m. 14 dagen voor de vacantie vergaderd. Onderwerp van de bespreking was „Overwerk”. Op deze vergadering werd het besluit genomen om het overwerk niet langer voort te zetten. De directie schijnt deze kernvergadering niet gepresideerd te hebben. De volgende avond werd de kern wederom bijeen geroepen, de kernleden kregen op deze avond een rede van de directeur hemzelf, waarin, zoals zich wel denken laat, wel enige bedreigingen geuit moeten zijn. De kern herriep het besluit van de vorige vergadering en besloot om het overwerk wel te verrichten. Wij willen nu in het midden laten of overwerk in bepaalde gevallen noodzakelijk is. In dit geval echter niet. De Schelde toch, is zo sterk in het aantrekken van arbeiders. Daarbij is het op het gebied waar het 't voorhanden zijnde werk betreft toch een tikkeltje mistig. Het ene moment steekt men de vlag uit omdat men er werk bij heeft gekregen, zoals het geval met die Zweedse order, omdat anders (om het plaatselijk blad te citeren) weleens werkloosheid had kunnen ontstaan. Het volgende moment moet er overgewerkt worden om een schip op tijd van de werf af te helpen. De directie heeft voor ieder moment een ander voorwendsel gereed. We weten dat er mensen zijn die graag overwerken, want zeggen ze, dan heb ik Vrijdags een paar centen meer.

Maar deze mensen juist moeten het eerst tot de erkenning komen dat hun uurloon te laag is, juist omdat zij overwerken. Gesteld dat U per week voor het onderhoud van Uw gezin f 50.— nodig heeft en U er maar f 40.— verdient en dan door overwerken het ontbrekende verdient, dan heeft U in Uw normale werkweek plus de overuren het geld verdient dat voor Uw onderhoud nodig is. Maar als U dan het geld dat U verdiende deelt door het normale aantal werkuren komt U aan het uurloon wat U eigenlijk zou moeten verdienen. Trekt U daar het uurloon af wat U werkelijk uitbetaald is, dan komt U tot het getal dat U te weinig verdient. Nu nog over het werk dat U anderen uit handen neemt, wanneer U overwerk verricht. Het is vandaag de dag zo, dat

WIJ IN HET GEDENKRAAM OF ZIJ?

Arbeiders van Vlissingen, eist dat deze comedie gestaakt wordt en eist het uitbetalen van het U toekomstende.

Het beleid van de kern in deze is fout, zij heeft geen beslissingsrecht tot het afhouden van het uurloon. Dat is een zaak van de arbeiders zelve. Wanneer we nu al voor deze en andere feiten komen te staan, wat moet het dan worden wanneer de ondernemingsraden een feit zijn. Wanneer dan de leden van de kern door de directie uitgezocht worden d.w.z. zij schrapt alle actieve progressieve mensen, mensen die werkelijk voor Uw belangen opkomen, van de lijst, U kunt dan op Uw vingers natellen dat het onsociale maatregelen zal regenen, erger nog dan nu!

er ondanks het geschal van meer produceren en harder werken legio werklozen ingeschreven staan. Wanneer U door overwerk meer uren maakt dan nodig is, werkt U in de tijd van een van die werklozen.

Rekent U zelf eens na hoeveel uren door U allen teveel gemaakt worden en hoeveel mensen daardoor op de straat blijven lopen. Nu was het tot slot nog wel eens aardig om na te gaan, wat de Kon. Mij. „De Schelde” daardoor in zijn zak steekt.

Vacantiebesteding

Wat is het toch druk aan de slootkant

ER is zo het een en ander te doen over vacantie-spreiding en vacantiebesteding. Over dit laatste willen wij het hebben. Ja vacantiebesteding. Voor onze grootvaders was dit geen probleem maar sedert wij weten wat vechten is voor je boterham en sociale rechten zitten we daar een beetje mee. Wat is het geval? We hebben nu vacantie maar geen geld om uit te gaan. Wat zei U, die 2%? Ja, maar die is meestal al op voor we met vacantie gaan. Er is zoveel nodig, hè, en je rekent al ver voor die tijd met dat extra weekloon, als je kinderen kleren moeten hebben of er anderszins wat nodig is.

Er zijn er die voor dit geldprobleem een oplossing gevonden hebben. Op „De Schelde” is zo'n knappe bol. Hij bestudeerde alles wat werd geschreven over de Chinese wijsgeren. En daar is nog al wat uit te leren. Een van die wijsgeren dan ging met vacantie. Wijsgeren houden n.l. ook vacantie. En ziet wat deze mijnheer deed! Ze zijn nu eenmaal een beetje zonderling en deze wijsgeer ging op zijn buik of z'n rug (het juiste vermeldt de historie niet) aan de slootkant in het gras liggen om naar het groeien van de paardebloemen te kijken. Vindt U dat vreemd? Die knappe bol van „De Schelde” niet. Die maakte hier een verhaaltje van en liet het in het personeelsblaadje drukken. We bedoelen het krantje dat de Scheldemensen Vrijdags bij hun loonzakje krijgen. En het sloeg in. Ongelooflijk. We hadden als alle Scheldemensen vacantie en een drukte aan de slootkant, de een op zijn rug, de andere op zijn buik.

Maar hoe we ook zochten. Die knappe bol en ook Arie Smit zagen we er niet bij aan die slootkant.

De huurverhoging

De huurverhoging zal nagenoeg geen verslechtering voor de arbeiders betekenen, aldus beweren regering en Uniebondsleders, daar deze wordt gecompenseerd (vergoed) doordat de loonbelasting naar evenredigheid wordt verlaagd. Men kan de waarheid ten dele verzwijgen en op deze wijze geen directe onwaarheid schrijven of spreken.

De waarheid is echter, dat door de arbeiders niet minder, doch meer belasting moet worden

Van al die mensen, die door Uw overwerk op straat blijven lopen, behoeft De Schelde geen sociale lasten te betalen. Zij behoeft b.v. voor deze mensen geen ziektewet, pensioenfondsen, rentezegels e.d. te betalen.

Denk hierover eens na en weiger overwerk te verrichten. Sta op Uw recht een normale werkweek te maken, eis herziening van de gemeenteklasse-indeling, eis een hoger uurloon en dat het gedoe met het uitkeren van percentages boven het uurloon gestaakt wordt.

Eist het uitbetalen van een voldoende uurloon. Een Scheldearbeider.

betaald. De cijfers van de regering laten weliswaar zien, dat aan inkomsten uit loonbelasting een vermindering van f 110 miljoen wordt begroot, doch dat aan indirecte belastingen, zoals verhoging omzetbelasting, wegvallen van de subsidies, e.d., een verhoging van f 437 miljoen wordt begroot. Dat wil zeggen, dat voor iedere gulden belasting, welke de regering „geeft” er vier terug worden genomen, waar dus nog bij komt de 15% verhoging der huishuren. Hierbij moet men ook niet vergeten, dat duizenden pensioen- en loontrekkers geen loonbelasting betalen, omdat hun inkomen te laag is of hun kindertal te hoog. Ook moet men niet vergeten, dat toen de huurverhoging in de Tweede Kamer werd behandeld en één der leden voorstelde om hieraan gelijktijdig de loonbelastingverlaging te verbinden, de regering dit besluit weigerde. Dus tot nu toe is het zo: de huurverhoging is Wet en wordt straks uitgevoerd, doch de loonbelastingverlaging is slechts een belofte. We herinneren ons nog de meermalen herhaalde belofte, dat de regering de prijzen zou doen dalen. Steeds weer bleek het slechts een belofte te zijn, de prijsstijgingen gaan nog steeds voort. Daarom Schelde-arbeiders, de koppen bij elkaar en de eis gesteld: Loonsverhoging om de gestegen kosten te bestrijden.

Het gebeurde in de Volkshogeschool te Bergen

De directeur van de bekende Beijnesfabriek hield een lezing. Hoewel men kan veronderstellen dat een arbeider van die fabriek geroepen zou zijn om een uiteenzetting te geven hoe de arbeiders der Beijnesfabrieken leven en werken, was de directeur een andere mening toegedaan. Hijzelf hield deze lezing.

In veel woorden, gestaafd met enige weinigzeggende voorbeelden, trachtte deze heer de aanwezige arbeiders-cursisten ervan te overtuigen, dat de arbeiders van deze fabriek zich niet druk behoefden te maken om hun positie te verbeteren, daar hij, de directeur, voor „zijn” arbeiders zorgde als een vader voor zijn gezin. Denk niet, aldus deze weldoener, dat ik niet weet hoe een arbeidersgezin leeft en wat het nodig heeft. Ik heb mij hiervan terdege op de hoogte gesteld.

Toen de lezing ten einde was, werden de arbeiders-cursisten opgewekt hun mening te zeggen of vragen te stellen. Een arbeider, die de vele woorden geduldig had aangehoord, doch toch meende, dat deze directeur zeer vaag was geweest, stelde de vraag of hij nu vond, dat een arbeidersgezin van 4 personen voldoende had aan bijvoorbeeld een inkomen van f 48.— per week. Toen de directeur tot aller onaangename verrassing beweerde, dat een dergelijk gezin met dit inkomen behoorlijk kan leven, voegde de vraagsteller deze „weldoener” toe: „U scheen tijdens Uw lezing wel een gouden papagaai, maar U blijkt nog niet eens een witte raaf te zijn.”

Onderwerp: C.P.N.-bedrijfswerk.

Antwoord : Uw brief Nr. 62957 -
d.d. 10 Juli 1950 -

UITREKSEL

Uit: 02 1288

Voor: 02 644

o.g.v.: R III

Dat.: 11-57

Par.: 498

21 Juli 1950

Naar aanleiding van Uw verzoek om

a. aanvullende berichten te mogen ontvangen t.a.v. onderwerpen, waarin het toegezonden rapport naar onze mening onvolledig is, en

b. aanvullende gegevens te mogen vernemen ten aanzien van bedrijfskranten,

kunnen wij U ten aanzien hiervan enkele aanvullende gegevens toezenden die verband houden met het Hoogovenbedrijf te Velsen, waar op 1 April j.l. 1818 arbeiders uit Beverwijk werkzaam waren, waarbij dan nog komen de 220 arbeiders die te Wijk aan Zee (gemeente Beverwijk) woonachtig zijn.

Fabriekskern:

In Uw brief betreffende de activiteit van de C.P.N. in de bedrijven geeft U een omschrijving wat onder "Fabriekskern" dient te worden verstaan, (5e alinea, onder 1e).

Voor wat de K.N.H.S. betreft ligt daar de organisatie van een door U bedoelde kern echter aldus:

Er bestaat een **BEDRIJFS KERNRAAD**

Deze is samengesteld uit:

A. **ARBEIDERSKERN**

B. **BEAMTENKERN**

Deze organisatieaangelegenheid werd op 20-3-50 gepubliceerd. Wij hebben U dit medegedeeld in onze melding Nr. 163, d.d. 13-4-50.

Bedrijfskrant:

Over hetgeen over de bedrijfskranten geschreven staat op pagina 13 en 14 van het stencil "C.P.N.-Bedrijfswerk", blijkt o.i. niet duidelijk of hier uitsluitend de bedrijfskranten bedoeld worden die door de C.P.N. als Partij op de bedrijven worden uitgegeven, of dat hier ook mede onder worden verstaan de bedrijfskranten die door de neven- of mantelorganisaties van de Partij (b.v. E.V.C.) op de bedrijven worden uitgegeven.

Aannemende dat het laatste mede door U wordt bedoeld, is het ons opgevallen dat over het Communistisch bedrijfsorgaan van de Hoogovens op pag. 23 van bedoeld stencil slechts het volgende staat vermeld:

"Naam van het orgaan: "De Hoogoven"

Eerste exemplaar : April 1949

Laatste exemplaar : October 1949

Totaal ontv. ex. : 3."

Op de Hoogovens wordt als "bedrijfskrant" door de Communisten ook uitgegeven het orgaan "Hoogoven Bulletin".

De uitgave is van "De Metaal" (E.V.C.), Prinsengracht 739 Amsterdam."

Gedurende het eerste jaar van uitgave -(Maart 1949 - Maart 1950)- verschenen 12 nummers, waarvan 11 nummers gedrukt en het 12e gestencild. Wij deden U reeds meerdere malen een nummer toekomen. De beide laatste nummers zonden wij U toe

02 644

(metaal) 02 644 E
DUPLICAAT - 09021
02 644

6.151
07.12.50.3

bij onze melding Nr. 53, d.d. 16-2-50.

De verschijningsdata van de eerste jaargang is als volgt:

Nr. 1	15-3-49
Nr. 2	22-3-49
Nr. 3	28-3-49
Nr. 4	8-4-49
Nr. 5	16-4-49
Nr. 6	23-4-49
Nr. 7	4-5-49
Nr. 8	25-5-49
Nr. 9	26-8-49
Nr. 10	10-49

Nr. 11 6-2-50

Nr. 12 14-2-50 (Extra Hoogoven Bulletin)

Wij hebben de volledige jaargang in ons besit.
Enkele nummers die wij nog in duplo bezaten voegen wij voor U bij deze melding.

De periodiciteit van het orgaan is onregelmatig.

Aanvankelijk leek het er op of het periodiek een weekblad zou worden. Bij de eerste 7 nummers was het dit ook, nadien ging echter de regelmatige verschijning verloren.

De hoge kosten zullen ook hier zeker een factor geweest zijn. De tactlose wijze van colportage echter niet minder. Werden er aanvankelijk nummers op het bedrijf verspreid, al spoedig moest dit daarbuiten geschieden, later vond eerst uitgifte plaats bij en in de omgeving van het Noordzeekanaal, veelal daar waar arbeiders dit kanaal per boot moesten oversteken. Ook de oplaag leek te minderen. Was in het begin vrij gemakkelijk aan een nummer te komen, de latere nummers konden slechts moeilijk worden verkregen.

Na medio Februari 1950 is - voor zover ons bekend - geen nummer van het "Hoogoven Bulletin" meer uitgegeven.

I.D.

De Metaal

48 644
(Metaal)
3

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

ONTSLAG!

AAN DE ARBEIDERS VAN DE BECCON.

Volgens mededeling van de Kern, zal op kort termijn massaal ontslag plaats vinden op Uw bedrijf.

Het ligt in de bedoeling van de directie van de Beccon, om de personeels-strekte terug te brengen op het vooroorlogse peil.

Dit betekent dat een 100 tal arbeiders op straat zullen worden geschopt.

De eerste groep van ca. 30 man zal binnenkort het ontslag worden aangezegd!

Groot is de verontwaardiging en verontusting onder de arbeiders. De kern is hier opgetreden als een instrument van de directie, omde arbeiders deze verslechtering op te dringen.

Een doel van de arbeiders is van mening, dat het hier gaat om minder strijdbare kameraden en "dat deze het nu maar eens moeten voelen".

Deze argumenten ondersteunen de bedoeling van de directie, om het verzet tegen deze ontslagen te rek om te draaien.

Bedenk echter, dat vandaag zij worden ontslagen, maar dat U morgen aan de beurt kan zijn!

Een verslechtering voor een doel der arbeiders (wat ook hun "ingesteldheid" mag zijn.) is voor de directie slechts een begin, om nog meer verslechteringen door te voeren, wanneer U DIT NIET VERHINDERT.

Verontwaardiging alleen is niet voldoende!

AAN DE KERN ZAL MOETEN WORDEN DUIDELIJK GEMAAKT? DAT ZIJ TEN SCHERPSTE TEGEN DEZE ONTSLAGEN ZIJ MOETEN PROTESTEREN!

Er zal een eensgezinde strijd van de arbeiders gevoerd moeten worden, tegen deze dreigende ontslagen.

AIS HET KAN DOOR OVERLEG, MIJN ANDERS AULLEN DE ARBEIDERS DE DIRBOLLE OUDERLIJK MOETEN MAKEN? DAT ZIJ OOK OVER ANDERE MIJDELEN BESCHIKKEN.

DE DIRECTIE VAN DE BECCON MAG NIET SLAGEN !

De arbeiders hebben in deze de volle steun van "DE METAAL" - E.V.C.

Treedt daarom moedig en vastberaden op, in eensgezinde stelling en eist

oo o
OMMEDIJNISCHE INTREKKING VAN DE A.S. ONTSLAGEN
oo

Districtsbestuur
"DE METAAL" - E.V.C.

KROMMIE NIE 0-6-30

De Metaal

08644 (Metaal)

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

AAN DE VERBLIFA-ARBEIDERS .

STEEDS MEER ONTSLAGEN !!!!!

Opnieuw worden enkele tientallen arbeiders met ontslag bedreigd. De brutaal door de Directeur v.d. Laan aangekondigde ontslagreeks wordt hiermede voortgezet. Nieuwe gezinnen zullen aan armoede worden prijsgegeven; de arbeiders wacht D.U.W.-ellende.

Verblifa-arbeiders, de productie voor Vredesdoeleinden zoals de hoogstnoodzakelijke huishoudelijke artikelen etc. takelt steeds meer af. Gepaard daarmede wil de Directie met steeds minder arbeiders de productie voortbrengen en de arbeiders op deze wijze sterker uitbuiten !

In de drukkerij wordt reeds wekenlang overwerk verricht. Desondanks wil men daar een aantal arbeiders ontslaan !

Dit overwerk is nodig, zegt de Directie omdat anders de andere afdelingen niet van voldoende werk kunnen worden voorzien.

Welnu, als de personeelsbezetting in deze afdeling wordt ingekrompen, betekent dit werkvermindering voor andere afdelingen.

Dus, als gevolg hiervan zullen nog meerdere arbeiders moeten worden ontslagen !

Dit werd Woensdag jl., door v.d. Laan bevestigd tegenover eerder met ontslag bedreigde arbeiders.

"ER ZULLEN ER NOG MEER VOLGEN", was het antwoord, toen de arbeiders tegen de aanzegging protesteerden.

De arbeiders wisten evenwel reeds eerder deze voze plannen te door kruisen bij het voorgaande massa-ontslag.

En, v.d. Laan v r e e s t d e a r b e i d e r s !

Hij antzag zich daarom niet om zijn woord te breken en de democratische rechten van de arbeiders te vertrappen.

Z.O.Z.

Nu de Kern bij het eerste massa-ontslag geen willoos werktuig bleek te zijn en deze kameraden zich niet voor het ontslagkarretje lieten spannen, worden zij eenvoudig voorbij gelopen en voor een voldongen feit geplaatst.

ONDANKS DE OVEREENKOMST DAT ZIJ OOK IN ONTSLAG-
KVESTIES GEKEND ZOULDEN WORDEN .

Dit is het spel van de Directie !

BROODROOF - INTIMIDATIE - WOORDBREUK !

Hiertegen moeten wij gezamenlijk stelling nemen !

Daarom ! WIJST DE ONTSLAGEN TERUG !!!!

Verdedigt onze democratische rechten !

- Protesteert per afdeling !

Bescherm de ontslagenen en hun gezinnen !

DAARMEDE VERDEDIG JE JEZELF, EN JE EIGEN GEZIN !!

Het Bedrijfsbestuur.

BULLETTIN No. 13 van het

Amsterdams Haven Vredes Comité

Amsterdam, 2 Juni 1950

AL IS DE LEUGEN NOG ZO SNEL,

Steeds groter wordt de angst van de oorlogsvorbereiders voor de snel groeiende Vredeskrachten. Iedere dag opnieuw sluiten zich honderduizenden mensen, die geen nieuwe oorlog willen, aan bij de honderdenmillioenen, die zich reeds in een hecht Vredesfront aaneengesmeed hebben.

Hoe groot de angst van de oorlogsvorbereiders wel is, blijkt uit het volgende leugenachtige bericht, dat het A.N.P. één dezer dagen uitzond:

" Op Maandag 2e Pinksterdag zijn twee Amerikaanse boten, n.l. de "Robin Goodfellow" en de "Southland", geladen met wapens, de Rotterdamse haven binnengevaren. De wapens zijn onmiddellijk door de havenarbeiders gelost. "

Welk een leugen; welk een bedrog !

Uit niets is gebleken, dat er wapens gelost zijn; achteraf zou van elke kist stukgoed gezegd kunnen worden, dat er wapens of munitie heeft ingezeten.

Waarom werd dit bericht de wereld ingestuurd ?

Met geen ander doel, dan om verwarring te brengen onder de Nederlandse havenarbeiders.

Iedere havenarbeiders zal ogenblikkelijk begrepen hebben waar het de "heren" om te doen is, n.l. de Rotterdamse havenarbeiders als onderkruipers voor te stellen, om zodoende bij de arbeiders van de andere Nederlandse havens twijfel of verwarring te zaaien. Hun opzet is volkomen mislukt en dat kon ook niet anders ! Immers, reeds veeftemaal gaven de Rotterdamse havenarbeiders blijk van hun vastberaden wil voor de Vrede te strijden. Daarom hebben de oorlogsvorbereiders door leugens en bedrog getracht de arbeiders om de tuin te leiden. Het zal echter alles tevergeefs zijn, omdat de Vredeskrachten, door welke sluwbedachte leugers dan ook, zich niet in de war laten brengen !

Toch houdt deze geschiedenis een wijze les in voor de havenarbeiders en wel deze: dat zij hun waakzaamheid in het belang van de Vrede zullen moeten verhogen en dat zij ook voor hun eigen veiligheid nauwlettend zullen moeten toezien, wat de inhoud van de kratten of kisten is. Stel je eens voor, dat een kist, waarvan de inhoud als melkpoeder staat aangegeven, munitie bevat en deze kist zou uit de hijs schieten. De ramp, die daarop zou volgen, willen wij niet beschrijven, doch dit zou ontzettend zijn. Bist daarom van de directie inzage van iedere kist met twijfelachtige inhoud.

Havenarbeiders van Amsterdam, weet waakzaam. Het is strijd voor de Vrede met verdubbelde kracht voort; de overwinning is aan de Vredeskrachten !

A^o d^o d^o 13/6

No. 13

600
644

AAN ALLE WERKERS MET HOOFD EN HAND

In September van het vorige jaar werd de gulden in waarde verminderd. Regering en bestuurders van Uniebonden beloofden plechtig, dat deze „monetaire operatie“ geen daling van Uw levenspeil ten gevolge zou hebben. Zij voorspelden een periode van economische opleving. De devaluatie zou nieuwe werkgelegenheid scheppen en aldus zegenrijke vruchten afwerpen voor de arbeidende mens.

Wat is de werkelijkheid?

Sinds de noodlottige devaluatie zijn de kosten van het levensonderhoud voor een gezin van vier personen met meer dan 10% gestegen. In dezelfde periode werden de lonen echter maar met 5% verhoogd, terwijl grote groepen van werkers zelfs hiervoor niet in aanmerking kwamen.

Bovendien worden de tarieven verscherpt, werktijden verlengd en het arbeidstempo opgejaagd. Het aantal werklozen neemt voortdurend toe en bij de huidige gang van zaken zal dit aantal einde 1950 zeker 200.000 bedragen.

De ondernemers gaat het beter

De maatregelen van de regering en het optreden van de N.V.V., K.A.B. en C.N.V.-besturen, komen uitsluitend ten goede aan de belangen van de ondernemers. Daarvan getuigen de buitensporige winsten, die het bedrijfsleven met de resultaten van de arbeid der werkers maakt, winsten die, zoals de laatst bekend geworden cijfers aantonen, nog steeds in stijgende lijn zijn.

En thans is weer de ondernemingsbelasting op voorstel van minister Lieftinck afgeschaft, terwijl door de maatregelen van de regering de dividendstop tot een wassen neus is geworden.

Het levenspeil van de arbeiders gaat omlaag

Waanzinnige winsten en even waanzinnige uitgaven voor bewapenings- en vernietigingstuig, maar de levensbelangen van de werkers worden verwaarloosd.

Reeds kondigde de directeur van de Nederlandse Bank een nieuwe devaluatie en nieuwe prijsstijgingen aan.

Aan deze brutale aanvallen op Uw levenspeil kan een einde worden gemaakt, als gij U verenigt in de strijd voor een beter leven op grondslag van een concreet en gerechtvaardigd eisenprogramma.

De E.V.C. is van mening, dat in een zodanig programma in ieder bedrijf van de werkgever verlangd moet worden:

- I. DAT DE HUIDIGE LONEN MET 5% WORDEN VERHOOGD;
- II. DAT GEEN VERLENGING VAN DE WERKWEEK, VERSCHERPING VAN TARIEVEN EN OPVOERING VAN HET ARBEIDSTEMPO PLAATS ZAL VINDEN

Werkers met hoofd en hand

Neemt niet langer genoegen met de aanpassings- en verarmingspolitiek en stelt in ieder bedrijf Uw gerechtvaardigde eisen met elkaar op. Bindt de strijd aan tegen verdere afschaffing van de subsidies op de levensmiddelen en de huurverhoging. De acties, die in de bedrijven gevoerd worden, bewijzen, dat eensgezind en vastberaden optreden succesvol resultaat oplevert.

WERKT DAAROM BROEDERLIJK SAMEN, GEORGANISEERDEN EN ONGEORGANISEERDEN. STAAT NIET TOE, DAT DE VERDEELDHEID IN DE VAKBEWEGING NOG LANGER EEN SLAGBOOM VORMT OP DE WEG NAAR EEN BETER LEVEN.

VERDEDIGT UW GEZIN!

VERBONDSBESTUUR
EENHEIDSVAKCENTRALE

"D E M E T A A L"

Bond van Werknemers in de Metaalnijverheid en aanverwante bedr.takken

V E R B L I F A

U i t n o d i g i n g

0/644 Metaal

Hierdoor nodigen wij de leden van "De Metaal" (EVC), werkzaam bij Verblifa, uit tot het bijwonen van een speciale l e d e n v e r g a d e r i n g in de bovenzaal van café "De Roemer" te Krommenie, op Woensdag 20 April, 's middags kwart over vijf (na werktijd)

Op deze vergadering zullen we met onze leden de situatie bespreken, die is ontstaan door de maatregelen van de directie tegen de kern, en zullen we onze verdere actie bespreken, die gevoerd moet worden om de eisen van de personeelsvergadering te verwerkelijken. Het Bedrijfsbestuur.

Komt allen ter vergadering

Toegang op vertoon van bondsboekje!

De Metaal

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

~~ARDELING Krommenie Sijponsteijnstraat 23 Assendelft~~

dW.

ARBEIDERS VAN DE "Verblifa"
=====

Vandaag zult ge Uw vertegenwoordigers in de kern kiezen !
Wellicht zijn er onder U, die van mening zijn, dat deze kernverkiezing niet zo belangrijk is.

Wij willen U erop wijzen, dat deze mening beslist onjuist is.

De kandidaten van "De Metaal" zullen Uw belangen met alle kracht verdedigen, op basis van een aantal punten, die iedere arbeider onderschrijft:

1. REISGELDVERGOEDING VOOR ALLEN;
2. GRATIFICATIE MET DE KERSTDAGEN;
3. TARIEFKWESTIE: INSTELLEN VAN EEN TARIEFCOMMISSIE;
4. GARANTIE-TARIEF VAN 25%;
5. 100% UITKERING BIJ ZIEKTE EN ONGEVAL (verhoogde premie voor rekening van de werkgever);
6. VERGOEDING VOOR VERZUIM BIJ BEZOEK AAN GENEESHEER, TANDARTS ENZ.

Een kern, die ondersteund wordt door het gehele personeel, is een wapen in handen der arbeiders. Dan alleen kan een kern voor de belangen opkomen Dat dit noodzakelijk is, bewijzen de laatste gebeurtenissen bij de "Verblifa".

Dezer dagen plaatste de directie in verschillende streekbladen een advertentie, waarin zij jonge arbeiders(sters) vroeg in de leeftijd van 15 tot 21 jaar. Tegelijkertijd

o n t s l o e g z i j 1 4 à 1 5 a r b e i d e r s.
met het motief, dat deze arbeiders onvolwaardig zouden zijn.

Jonge arbeiders, die veel minder zullen verdienen, worden aangenomen. Hiertegen moet ten scherpste worden geprotesteerd !
Arbeiders van de "Verblifa" !

KIEST DIE KAMERADEN, WAARVAN GIJ WEET, DAT ZIJ TEN ALLEEN TIJDE VOOR UW BELANGEN OP DE BRES ZULLEN STAAN !

KIEST DAAROM DE CANDIDATEN VAN "DE METAAL", AANGESICHTEN BIJ DE EENHEIDSVAKCENTRALE:

Groep geachtoolden:

P. ROND,

Groep onderbazen en stempelzetteren:

H. DE BOER,

J. PEIS,

Groep overig personeel:

G. V/D. HOEVEN.

A. BORSTLAP,

G. DE JONG,

J. ROEKES,

G. ROET.

H e t B e s t u u r.

KERNBESTUUR "VERBLIFA"

Krommenie, Maart 1949.

AAN het PERSONEEL, werkzaam bij de
"V e r b l i f a", KROMMENIE.
=====

Hiermede nodigen wij U uit tot bijwoning van een

p e r s o n e e l s v e r g a d e r i n g
=====

op

DONDERDAG 24 MAART A.S. in
de zaal "ONS GENOEGEN", NOORDERHOOFDSTRAAT om
4 UUR.

Gezien de belangrijke punten, op de agenda vermeld,
dringen wij er op aan, dat ieder aanwezig zal zijn.

U HEEFT EEN KERN BEKOZEN ! Stelt nu de daad en toont
U één met de kern in haar streven naar lotsverbetering voor de
arbeiders in het bedrijf.

DE KERN.

A g e n d a :

1. Bespreking Tariefcommissie;
2. " 25% garantietarief;
3. " 10 cent verhoging grondloon;
4. " reisgeldvergoeding;
5. " 100% uitbetaling ziektever-
zuim.

EENHEID IS ONZE KRACHT

DE METAAL

Bond van Werkers in de Metaalindustrie en aanverw. Bedrijfstakingen.

afd Koog-Zaandijk.
secretariaat
Zuideinde 126

Koog - Zaandijk April 1949

Waarde Makker,

Gedurende den laatsten tijd zijn en worden er door de arbeiders regelmatig acties gevoerd voor loonsverhoging, of tegen het invoeren van verslechteringen.

Wij willen U hierbij herinneren aan de lasserstaking, Bouwvakstakingen, textiestaking e.a.

Door het geven van valsche berichten over het beëindigen van deze acties, waarbij dit beëindigen regelmatig wordt gemeld als een nederlaag voor de betrokken arbeiders, poogt men door middel van de reactionaire pers en radio verwarring onder de arbeiders te brengen en ze op deze manier af te houden van de daadwerkelijke strijd voor hun rechtvaardige eisen.

Op Woensdag ~~13~~ April vindt er een vergadering plaats, avonds 8 uur in het gebouwtje Onze Jeugd
Tuinstraat te Zaandijk.

Hier zal een Hoofdbestuurder aanwezig zijn, om de ware betekenis van deze acties aan te tonen.

Voor het voeren van een goede discussie is het noodzakelijk dat U kennis heeft genomen van de brochure
Politiek en Vakbeweging

Zorgt dus allen in het bezit hiervan te komen!

Ook anders en ongeorganiseerde kameraden zijn welkom!

Kameraden,
laat niemand verzuimen deze belangrijke vergadering te bezoeken!!

Het bestuur

De Metaal

Hoofdbestuur,
Prinsengracht 739,
A m s t e r d a m.

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

M/AG.

AAN de VERBLIFA-ARBEIDERS te KROMMENIE.

=====

Gistermiddag 3 Maart heeft naar aanleiding van de ontslagen een onderhoud plaats gehad tussen de bedrijfsdirecteur v.d. Laan en de voorzitter van "De Metaal", Harry Meijers.

Onze Bond rekent het tot haar taak, maar bovenal tot haar plicht de arbeiders over dit onderhoud in te lichten.

Wat is als belangrijkste vastgesteld?

- 1e. Het artikel in "De Typhoon" en "De Telegraaf" van 2 Maart j.l. werd niet ontkend! Wij citeren uit het artikel in de "Telegraaf" de aanhef:

"De Verenigde Blikfabrieken hebben in haar bedrijf te Krommenie 70 arbeiders moeten ontslaan. Naar wij van de zijde der directie vernemen, moet deze kleine bedrijfsinkrimping gezien worden als een terugkeer naar de normale vooroorlogse verhoudingen. Voor de oorlog werkten te Krommenie 800 mensen, maar geleidelijk zijn dit 1000 man geworden. De directie meent, dat het aantal werknemers op de duur weer terug zal lopen tot het normale peil."

("De Telegraaf" 2-3).

- 2e. Op grond van bovenstaande blijkt dus, dat een ontslag voor meerdere arbeiders dreigende is.
- 3e. Op een vraag van onze voorzitter of de directie bereid was het ontslag in te trekken en onderhandelingen over noodzakelijke maatregelen te openen, weigerde de directie een antwoord te geven en gaf hiermede zijn onwil om het ontslag in te trekken, te kennen.
- 4e. De directie deelde mede dat voorafgaande aan het ontslag een onderhoud had plaatsgevonden met de Uniebesturen. Deze besturen hebben dus met de directie gesproken en de arbeiders niet ingelicht en kennelijk het ontslag aanvaard, want tot dusverre is geen protest van deze besturen verschenen.

Z.O.Z.

Z.O.Z.

De arbeiders zijn thans door onze Bond ingelicht over het onderhoud en weten, waar ze aan toe zijn, nl.:

Verder ontslag dreigt; de directie weigert intrekking van de ontslagen en de Uniebesturen gaan met de ontslagen accoord.

Dit moet voor de arbeiders het sein wezen om hun strijd tegen de ontslagen te verscherpen en met grote, eensgezinde kracht te strijden voor:

I n t r e k k i n g v a n d e o n t s l a g e n ,
#

Zij kunnen hierbij op de volle steun van "De Metaal" (EVC) rekenen.

HET HOOFDBESTUUR.

Amsterdam, 4 Maart 1950.

Laatste Oproep !!

AAN onze MEDE-ARBEIDERS !

Hedenovhtend wordt een nieuwe kern gekozen. De situatie in het bedrijf, we noemen nogmaals de tariefsverslechtingen en massa-ontslagen, noopt de arbeiders der blikfabrieken tot grotere waakzaamheid.

Gezamenlijk optreden is meer dan ooit noodzakelijk. Deze eenheid moet ook in de nieuwe kern tot uitdrukking komen.

De kern immers, heeft als vertegenwoordiging van alle arbeiders, dezer belangen te behartigen. Het mag jullie daarom niet onverschillig laten, wie van ons personeel deel zal uitmaken van de kern.

Samenwerking van alle krachten is noodzakelijk, verdere verdeeldheid daarom verwerpelijk. Verdeeldheid brengen de Unie-besturen, wanneer zij iedere samenwerking met anders- en niet georganiseerden afwijzen. Verdeeldheid brengen ook G. v.d. Hoeven c.s., wanneer hij onder praktisch hetzelfde voorwendsel zich niet verkiesbaar stelt op onze blokljst.

De kandidaten van de blokljst hebben zich verenigd op het volgende gemeenschappelijke program:

1. Verhoging van het loon met de tweede vijf pCt.
2. Tegen de aangekondigde werkclassificatie
3. Vóór vredesproductie
4. Tegen ontslag bij werkvermindering en rationalisatie
5. Bij slapte verkorting van de werktijd met een billijke vergoeding voor de niet-gewerkte uren
6. 90% uitkering bij ziekte en afschaffing van de carenzdag
7. Vergoeding van loon bij bezoek aan tandarts en specialist
8. Verhoging van de pensioenen
9. Kledingvergoeding bij vuile arbeid

Zo gij instemt met deze rechtvaardige eisen; zo gij samen met de nieuwe kern deze wilt verwezenlijken, stemt dan op:

GESCHOOLDEN:

P. ROND E.V.C.

ONDERBAZEN EN STEPELMAKERS:

J. HILDERING N.V.V.

OVERIG PERSONEEL:

J. PELS E.V.C. -

A. BORSTLAP E.V.C. -

K. VELTHUIS E.V.C. -

M. BOOT ONGEORGANISEERD

G. DE JONG E.V.C.

J. KOSTER E.V.C.

7.07.

Laatste Bericht !!

Onze candidaat bij de onderbazen en stempelmakers, J. Hildering, kreeg bezoek van zijn bestuurders, die hem wilden pressen zich terug te trekken van onze lijst, op straffe van royement.

Hij kreeg één uur bedenktijd !!!!!

J. Hildering weigerde aan dit bevel gevolg te geven. De overige kandidaten van de bloklijst respecteren deze consequente houding van J. Hildering en stellen deze daad, welke getuigt van een ernstige wil tot samenwerking, tot voorbeeld aan alle Unie-leden.

Volgen ook zij dit voorbeeld, door te stemmen op de lijst van samenwerking in de strijd voor VREDE en WERK, dan zal de kracht van ons, Verblifa-arbeiders, vele malen sterker zijn en wordt de voorwaarde geschapen voor successen in onze strijd.

-o-o-o-o-

60 604

Lessen

uit de

Lassersstaking

Uitgave van

„De Metaal” - Bond van Werkers in de Metaalnijverheid en
aanverwante bedrijfstakken - Prinsengracht 739 - Amsterdam-C.

INLEIDING

OP 20 December 1948 brak bij de Nederlandse Dok- en Scheepsbouw Mij. (N.D.S.M.) te Amsterdam een staking uit tegen een tariefverlaging van 10%.

De buitengewone felheid, waarmede deze staking bestreden is door de directie, Uniebestuurders, pers, radio enz., getuigt alleen reeds van de bijzondere belangrijkheid van dit conflict, dat in de geschiedenis van de strijd der metaalarbeiders van doorslaggevende betekenis is geweest en in de toekomst nog steeds meer zal blijken te zijn.

De toenemende pogingen van de reactie om het levenspeil der arbeidersklasse verder omlaag te drukken, vonden in de lassersstaking een fel verzet. Het kennisnemen van de ware toedracht van dit conflict en de belangrijkste feiten hieruit, zullen de arbeiders in staat stellen de juiste lessen te trekken. Het zal hun tevens in staat stellen de komende strijd met nog meer kracht en overtuiging te voeren, een voorwaarde, die nodig is om successen te bereiken.

Wij bevelen daarom dit vlugschrift aan in de belangstelling van alle metaalarbeiders, in het bijzonder van die, georganiseerd in de Uniebonden. Hierdoor zullen velen zich een ander beeld over deze moedige strijd vormen, dan hen — voornamelijk door de Uniebestuurders — voor ogen getoverd is.

VOORGESCHIEDENIS VAN HET CONFLICT

DE staking van de scheepsbouw-arbeiders van de N.D.S.M. in het voorjaar van 1946 werd beëindigd met een compromis, dat inhield, dat een z.g. omstandigheden-toeslag van 20% van het uurloon zou worden betaald.

De arbeiders zijn aan het werk gegaan en ondanks de 20% toeslag, — die de productiekosten van het bedrijf beïnvloedden — en ondanks de langdurige staking, werd in 1946 een winst van f 1.099.673 geboekt. In 1947 bedroeg deze winst reeds f 3.028.261.—, terwijl over 1948 een nog gunstiger resultaat verwacht wordt, daar de verlies- en winstrekening over het eerste halfjaar, na afschrijvingen, een exploitatie-overschot aangeeft van f 1.496.484.—.

De omstandigheden voor het bedrijf verbeterden in deze periode, verbeterden zelfs aanmerkelijk. Het levenspeil der arbeiders ging echter niet omhoog. Het daalde vooral in het jaar 1948, met de dag. Ondanks dit was de niets-ontziende winsthonger van de directie aanleiding om de productie op te voeren, zonder dat zulks meerdere loonkosten met zich zou meebrengen.

Zij zag een methode. Door afschaffing van de z.g. 20% omstandigheden-toeslag, en wel in twee etappes van 10%, kon zij het gewenste doel bereiken.

De lassers wezen dit resoluut van de hand en ook hun tariefcommissie weigerde zijn medewerking.

De tegenstanders van de stakers beweren maar al te graag, dat de tariefcommissie deze verlaging wel aanvaard had en dat hier sprake was van woordbreuk. In het verslag van de vergadering tussen enige directieleden en leden van de tariefcommissie lezen wij evenwel:

„Echter weigert men zijn medewerking, omdat men zijn huidige bestaansvoorwaarden van dien aard acht, dat men geen hogere productie wenst te leveren, indien men er financieel en materieel niet op vooruit gaat.”

Dit verslag, dat ondertekend is door Ir. A. A. Gaasterland, lid van de directie, spreekt dus een andere taal en weerlegt alle leugens over woordbreuk.

Ondanks het verzet in het overleg met de tariefcommissie, ondanks waarschuwingen van de lassers, uitgedrukt in moties en petitionnementen, ondanks een twee-tal proteststakingen op 16 en 17 December 1948, ging de directie tot verlaging van de toeslag op de tarieven over. Het antwoord der lassers op deze openlijke aanval bleef niet uit. In een vergadering op het bedrijf op 20 December, de datum, waarop de verlaging zou ingaan, besloten de lassers tot staking.

VERLAGING „OMSTANDIGHEDEN-TOESLAG” IS TARIEFVERLAGING!

AANLEIDING tot de staking was dus de verlaging van de „omstandigheden-toeslag” met 10%, als eerste maatregel om tot algehele afschaffing te geraken. Deze „omstandigheden-toeslag” was gegeven om verschillende storingen in de normale productiegang op te vangen.

Tot deze storingen behoren niet alleen vernielde kranen, machines, hellingen enz., tengevolge van de bezetting, doch behoort ook — en zeker niet in de laatste plaats — de abnormale toestand, waarin één der belangrijkste factoren van de productiegang verkeert: n.l. de arbeider.

Het terugkeren van meer normale toestanden was de voorwaarde, die destijds gesteld was voor de opheffing van de toeslag. Was aan deze voorwaarde voldaan?

Was een verlaging nu gerechtvaardigd?

Natuurlijk, de directie zal zich beijveren om ja te zeggen. Zij redeneert vanuit haar kapitalistisch gezichtspunt en bepaalt zich uitsluitend tot de toestand van de productiemiddelen. Ten aanzien van de arbeiders overweegt zij niet verder dan het hoogstnoodzakelijke, wat nodig is voor de instandhouding van de arbeidskracht.

De arbeiders zeggen echter neen! Zij hebben gezien, dat met de verbetering van de bedrijfstoestanden en dientengevolge van de productie, — het Centraal Bureau voor de Statistiek geeft voor de metaalnijverheid in December 1948 een productie-index aan van 140. (1938—100) — uitsluitend de winsten werden vergroot en hun levenspeil regelmatig daalde.

De noodzakelijke loonsverhogingen, respectievelijk prijsverlagingen, die deze „omstandigheden-toeslag” hadden moeten compenseren, zijn uitgebleven.

Het tegendeel geschiedde, voortdurende prijsstijgingen hebben het levenspeil omlaag gedrukt.

De lassers zijn dientengevolge deze „omstandigheden-toeslag”, ondanks haar tijdelijke karakter, steeds meer als een vast deel van hun tarief, dus van hun inkomen, gaan zien. Een verlaging van deze toeslag kan in deze situatie dan ook niet anders gezien worden als een tariefverlaging en wanneer daartegenover niet harder werken van de arbeiders staat, als een loonsverlaging. Het ontkennen van deze feiten door de tegenstanders van de arbeiders mag dan ook niet anders worden opgevat dan als een camouflage van de steeds slechter wordende toestand van het werkende volk, waarvoor deze tegenstanders verantwoordelijk zijn.

In dit verband is het tevens goed erop te wijzen welk een gevaar deze toeslagen voor de arbeiders betekenen. Door deze toeslag immers hebben de lassers verzuimd de strijd aan te binden voor een hoger loon, dat slechts de enige solide vervanging is voor deze toeslagen.

Met die strijd toch doorbreken zij de politiek van de ondernemers en hun behulpzame krachten om het werkelijke loon laag te houden en dat deel van het inkomen, wat bestaat uit gratificaties, winstdelingen, toeslagen, kinderbijslag enz., zo groot mogelijk te maken. De ondernemers voeren deze politiek slechts om de basis te scheppen om, wanneer zij denken, dat voor hen de situatie gunstig is, het toeslagengedeelte van het inkomen in te korten. De vermindering van de „omstandigheden-

toeslag” bij de lassers was hiervan weer een aanschouwelijk bewijs.

INTIMIDATIE

REEDS vanaf het begin van de staking, ja zelfs reeds vóór het conflict, is door de directie van de NDSM niets nagelaten om dit verzet te breken.

Enige weken vóór de staking ontsloeg zij een 40-tal arbeiders, zgn. omdat er geen werk meer voor hen was. Tegelijkertijd liet men overwerk verrichten in de afdelingen, waar de ontslagen waren gevallen. Deze intimidatie-poging mocht niet baten.

Toen bleek, dat de stakers hun inmiddels op 20 Dec. begonnen strijd zouden doorzetten, volgde een nieuwe intimidatie. Op 24 December 's middags drie uur kreeg de kern twee mededelingen, t.w.:

1. dat de directie door „overmacht”, tengevolge van de staking, was gedwongen een aantal arbeiders naar huis te zenden. Deze zouden geen ontslag krijgen, doch zouden ook geen loon ontvangen;
2. dat de directie zeer teleurgesteld was in het kernbestuur en dat de vrijgestelden onder hen zich vanaf 27 December weer bij hun baas moesten melden voor werk.

Deze poging ging vergezeld van een schrijven aan de stakende lassers, waarin werd aangekondigd, dat ieder, die op 28 December het werk niet zou hervatten, als ontslagen zou worden beschouwd.

Het onder punt 1 aan de kern medegedeelde had de bedoeling paniek onder nog werkende arbeiders teweeg te brengen en tegelijkertijd de afgevoelden tegen de stakers op te zetten, omdat deze zich als slachtoffers van de lassersstaking zouden kunnen beschouwen.

Noch het één, noch het ander is gelukt. Integendeel, de afgevoelde kameraden hebben zich niet als slachtoffers, maar als mede-strijders beschouwd en gedragen. Punt 2 was bedoeld om indruk te maken op de kern.

Het ogenblik was door de directie zorgvuldig gekozen, namelijk aan de vooravond van de Kerstmis, toen geen overleg met de arbeiders meer mogelijk was. De teleurstelling van de directie was begrijpelijk. De kern had niet alles in het werk gesteld om de lassers te bewegen de tariefverlaging te aanvaarden om zodoende de winsten van de scheepvaartbaronnen te vergroten en veilig te stellen.

De poging met het ontslag van de stakende lassers mislukte volkomen. In een stakersvergadering, waar nagenoeg alle lassers aanwezig waren, werd met slechts 4 stemmen tegen en 2 blanco besloten de staking onverminderd voort te zetten.

TERREUR

DE intimidatie ging verder en veranderde in politieterror. Vanaf de eerste dag van de staking was een ruime politiemacht ononderbroken op de been en trachtte, door veel vlagvertoon met overvalwagens en politiehonden, indruk op de stakers te maken. Het posten van de stakers werd practisch onmogelijk gemaakt en iedere samenspraak met werkwilligen werd uiteengejaagd. Met fascistische grofheid werd tegen de arbeiders opgetreden.

De politie nam haar kans waar, toen twee posters, die met vijf werkwilligen wilden praten over hun houding, door deze laatsten werden bedreigd en gepoogd werd de posters in het water te duwen.

De posters werden, op aanwijzing van de onderkruipers, van hun bed gelicht, gearresteerd en met grote haast door de politierechter tot zes dagen gevangenis veroordeeld. De molens van het gerecht maalden hier opmerkelijk vlugger en fijner dan in de processen tegen de fascistische beulen uit de bezettingstijd.

Ook de steuninzameling voor de stakers probeerde de politie onmogelijk te maken door inbeslagname van de steunlijsten en het daarop ingezamelde geld. Stakers

die voor dit doel werkten werden vastgehouden en verbaliseerd.

Deze terreur toont evenwel duidelijk de grote angst, die de bezittende klasse heeft, voor de strijd van de arbeiders.

Evenals echter tijdens de nazi-overheersing de strijd niet te stoppen was, zal het de Nederlandse reactie niet gelukken het toenemende verzet van de arbeiders tegen verslechteringen de kop in te drukken.

Integendeel, het zal, evenals toen, de verontwaardiging vergroten en de solidariteit opvoeren.

BROODROOF

WIJ maakten reeds melding van het voornemen der directie om nog werkende arbeiders af te vloeien. Op 29 December ging de directie hiertoe over en werd aan 184 arbeiders per briefje medegedeeld, dat zij de volgende dag niet behoefden te komen, omdat er tengevolge van de staking voor hen geen werk meer was. Zij kregen geen ontslag en kwamen dus niet voor overbruggingsuitkering in aanmerking. Zij kregen echter ook geen loon, in de vorm van wachtgeld, zodat deze kameraden aan de honger werden prijsgegeven.

De bedoeling van de directie was duidelijk en wij schreven reeds, dat het nergens anders om ging dan om deze arbeiders tegen de stakers op te zetten als zgn. slachtoffers, om op deze wijze te trachten de staking te breken. Een poging, die nog duidelijker werd, toen, onmiddellijk na de staking, de afgevoelden wél in de wachtgeld-regeling werden opgenomen. Bovendien beoogde men op het bedrijf een paniekstemming onder de nog werkenden te verwekken.

De E.V.C. tekende tegen deze maatregel onmiddellijk protest aan en eiste een wachtgeld voor de afgevoelden. In een onderhoud van het Amsterdamse gemeenteraadslid Brandsen met de wethouder van Sociale Zaken van Amsterdam, Steinmetz, deed deze laatste toezeg-

gingen alles te doen om een oplossing voor de afgevlóeiden te vinden. Zijn woord deed hij echter niet gestand en de enige weg die deze wethouder kon aangeven was: Sociale Zaken.

Besprekingen van de Tweede Kamerleden Gortzak en Wagenaar (CPN), met de Minister van Sociale Zaken, Mr. Joekes, stuitten eveneens af op de onwil van de regering om deze zaak voor de arbeiders op te lossen door in te grijpen tegen de onjuiste handeling van de directie der N.D.S.M.

Tenslotte werd een proces tegen de directie aanhangig gemaakt, waarbij de eis gesteld werd: uitbetaling van loon vanwege het niet verbroken dienstverband.

De E.V.C. werd in dit proces in het ongelijk gesteld en de kantonrechter sprak zich uit tegen de getroffen gezinnen. „Overmacht” voor de directie was het motief van de rechter. Die „overmacht”, de staking, was echter ontstaan door een zelfdoorgevoerde maatregel van de directie.

De afgevlóeiden lieten zich niet voor de bedoelingen van de directie gebruiken. Zij stonden pal naast hun stakende kameraden. De Unieleden onder hen werden door het Uniebestuur uitgekeerd. Dit bestuur nam dus, zonder enige vorm van protest tegen het optreden van de directie, de plicht om de arbeiders te betalen van de directie over. De stakende Unieleden echter werden zonder één cent teruggestuurd. Voor hen bleven de weerstandskassen gesloten.

„De E.V.C.-leden werden door de E.V.C. naar Armenzorg gestuurd,” aldus de Uniebestuurders.

Wie gelooft dit praatje van de Uniebestuurders? Wie gelooft dit als men weet, dat de E.V.C. sinds haar korte bestaan reeds 3 miljoen gulden aan in staking zijnde of geslachteerde arbeiders heeft uitgekeerd, en ook nu weer financieel achter de stakende Unieleden stond. De E.V.C.-leden zijn niet naar Armenzorg gestuurd. Zij hebben wekelijks een voorschot ontvangen ter grootte van de stakersuitkering, in afwachting van de uitslag van

het proces tegen de directie, waarvan tegen de eerste uitspraak, die de eis wachtgeld afwees, hoger beroep is aangetekend.

Indien ook de rechter in het hogerberoep ten gunste van het scheepsbouwkapitaal mocht beslissen, dan komt het voorschot te vervallen en wordt het uitbetaalde geld beschouwd als uitkering uit de weerstandskas.

Het ligt niet op de weg der E.V.C., om arbeiders, die bij strijd betrokken zijn, in de steek te laten. Dat laat zij aan andere organisaties over, daarbij wetende, dat de leden dezer organisaties hier in de toekomst zeer zeker een einde aan zullen weten te maken.

ROL VAN UNIEBESTUREN

ZOALS bij alle stakingen zullen wij ons ook nu weer weer moeten afvragen: Hoe was de rol van de Uniebestuurders? Stonden zij aan de zijde van de arbeiders, ja of neen?

De laatste vraag in de belangrijkste en zij moet helaas met „neen” beantwoord worden. Evenals bij praktisch alle conflicten kozen ook hier deze bestuurders de kant van de ondernemers. De huidige leiding van de Uniebonden heeft zich volkomen in dienst gesteld van de belangen der ondernemers en de door dezen beheerste regerings-politiek.

Zij ondersteunen volkomen de politiek van: harder werken en soberder leven. Zij praten met de ondernemers mee over gemeenschappelijke belangen tussen ondernemers en arbeiders, over samenwerking en prediken de noodzakelijkheid van de bedrijfsvrede. Zij zijn hierdoor de trouwe steunpilaren van het op winst beluste ondernemersdom en verkwanselen de belangen der arbeiders, die tegengesteld aan deze winstzucht, een beter levenspeil beogen.

Ook de lassersstaking leverde hiervan weer het bewijs.

Vraagt U om feiten? Hier zijn ze.

1. De Uniebesturen stonden achter de tariefsverlaging en adviseerden enkele dagen voor de staking aan de leden, deze verlaging te aanvaarden. Zij stonden hiermede achter méér productie voor de directie zónder meer loon . . . en dus méér winst.
2. Zij riepen hun stakende leden bijeen en hadden een vergadering van $\pm 4\frac{1}{2}$ uur en een leugen, dat de tariefcommissie eveneens de tariefverlaging aanvaard had, nodig, om van de 110 aanwezigen er 56 voor opheffing te laten stemmen.
3. Zij hielden de kassen voor de stakers gesloten.
4. Zij ondersteunden het afvloeien van de arbeiders en lieten geen enkel protest horen tegen het niet betalen van loon door de directie. Zij namen de plicht van de directie over en betaalden uit de weerstandskassen wél de afgevoelden, maar niet de stakers.
5. Zij riepen op tot onderkruipen en kenden slechts één doel: de staking te breken.

Citaten uit hun pers bewijzen dit:

„Als gij Uw Amsterdamse kameraden wilt helpen, als gij Uw vrijheid liefhebt en prijs stelt op Uw democratische rechten, is het uw plicht deze lieden elke steun te onthouden. Met Franse toestanden zijn de arbeiders hier niet gebaat.”

Dat lezen we in de „Metaalbewerker” van Zaterdag 22 Januari 1949, orgaan van de A.N.M.B.

„Onze Uniebonden zullen natuurlijk hun werkwilige leden niet in de steek laten, maar het is van het grootste belang voor allen, dat deze staking ten spoedigste wordt gebroken.”

Dat lezen we in „St. Eloy” van 22 Januari 1949, het orgaan van de Ned. Kath. Metaalbewerkerbond.

„Wij hebben diep respect voor onze leden, die ondanks gevaar en bedreiging hun plicht hebben gedaan, door gewoon aan de arbeid te blijven. Het doet ons veel genoegen, dat de houding van onze

leden, behoudens een uitzondering, voortreffelijk is. Zij doen de naam van de C.M.B. eer aan.”

Dat lezen we in „De Metaalbewerker” van 15 Januari 1949, orgaan van de Chr. Metaalbewerkerbond.

6. Zij lieten zonder vorm van protest de stakende arbeiders ontslaan. Integendeel, zij begeleidden deze intimidatiepoging van de directie met een brief aan de stakende Unieleden. Hier deden zij eveneens een beroep, het werk te hervatten en zaaiden in dit schrijven pessimisme en defaitisme onder de stakers door de staking als uitzichtloos voor te stellen en schermden verder flink met armoede enz., die de staking voor de betrokkenen tot gevolg zou hebben.
7. Zij strooiden leugen en laster over de stakers en hun leiding rond. Bewijs hiervan was b.v. het praatje van de Armezorg en de volkomen verdraaiing van de feiten bij de opheffing.
8. Zij strooiden geruchten onder de stakers en wilden hiermede de geest ondermijnen.
9. Zij poogden niet de tariefverlaging maar politieke bedoelingen als oorzaak van de staking te suggereren.
10. De Uniebesturen zelf echter bedreven de grofste politiek n.l. een politiek van volkomen ondersteuning van de verslechteringspolitiek van de regering tegen de arbeiders.
11. Zij stelden de beëindiging van de staking voor als een volkomen nederlaag en zonder enig resultaat en pogen hiermede het toenemende verzet af te remmen en de kop in te drukken.

„Feiten zijn koppige dingen” schreef Het Vrije Volk, naar aanleiding van een andere strijd n.l. de havenstaking. „Het Vrije Volk”, dat tijdens de lassersstaking advertenties plaatste voor lassers en daarmede hand- en spandiensten verleende aan het werven van onderkruipers.

Deze feiten, deze koppige dingen, moeten toch wel iets zeggen tot de Unie-leden.

Is het ook hun mening, dat tariefsverlagingen aanvaard moeten worden?

Is het ook hun mening, dat Unie-leden, die hiertegen in strijd gaan, in de steek gelaten moeten worden?

Is het ook hun mening, dat het doel van hun bonden moet zijn stakingen te breken ten behoeve van de ondernemers? Of organiseerden zij zich als arbeiders, om zich sterk te maken tegen de ondernemers, om in dagen van strijd krachtige steun van deze bonden te ondervinden?

Wilden zij strijdorganisaties voor de belangen der arbeiders of wilden zij organisaties, die zich op elk moment in dienst stellen van de vijanden der werkers, de ondernemers?

Deze vragen zullen de Unieleden voor zichzelf moeten beantwoorden en zich aan de hand van de feiten moeten afvragen of hiernaar door hun bestuurders gehandeld is en in de toekomst moet worden.

Wij zijn ervan overtuigd, dat bij een eerlijk onderzoek, de arbeiders tot onze conclusie moeten komen. Dat zij zullen begrijpen, dat wij een juiste strijd voeren en dat zij aan onze zijde moeten staan. Vele Unie-leden begrepen dit reeds en toonden dit in de strijd, ook in de lassersstaking.

Steeds meerderen zullen dit begrijpen en zullen hun bestuurders dwingen de strijd van de arbeiders te steunen. Het ondernemersdom is nog slechts in staat zijn voor de arbeiders heilloze politiek te voeren, dank zij de steun van de Uniebonden. Het deze steun te ontnemen zal voor de arbeiders de voorwaarde scheppen succesvol een beter levenspeil te veroveren.

DE BEËINDIGING VAN HET CONFLICT

NA zeven weken van harde strijd tegen leugen, laster, broodroof, intimidatie, politieterror etc. hebben de lassers hun strijd beëindigd. Zwakke figuren

onder de stakers waren gezwicht voor deze scherpe aanvallen en hadden de strijd opgegeven. De E.V.C. en de stakingsleiding achtten zich niet langer verantwoord de staking voort te zetten en adviseerden deze gesloten te beëindigen. Het advies werd door de stakersvergadering aanvaard en hiermede werd op 9 Februari de staking opgeheven.

De wijze, waarop dit conflict beëindigd werd is op enigszins bijzondere wijze door de arbeiders geschied, hetgeen voor de Unie-besturen aanleiding was om hierover verwarring te zaaien. De stakers namen met algemene stemmen het voorstel uit de vergadering aan dat een besluit tot doorstaken met 2/3 meerderheid genomen moest worden. Een voorstel, wat ons inziens niet juist is, omdat hiermede de mogelijkheid geschapen werd waarbij een minderheid zijn wil aan de meerderheid oplegt. Dit zal slechts door overtuiging moeten geschieden en niet door problematieke stemmingen. De wil om tot deze overtuiging te komen werd nu ernstig geremd. De Unie-bestuurders vinden nu de E.V.C. ondemocratisch omdat bij de stemming 91 voor doorstaken en 65 voor opheffing waren en desondanks de staking werd opgeheven. De E.V.C. heeft zich echter bij dit besluit van de arbeiders neergelegd.

Men kan nu de E.V.C. verwijten, dat zij het voorstel uit de vergadering had moeten ontraden en dan zeggen wij accoord. Men kan echter moeilijk de E.V.C. betichten ondemocratisch te zijn als zij zich bij besluiten van de arbeiders neerlegt. Wie er anders over denkt gebruikt de democratie slechts als lippenbelijdenis en handelt in de praktijk tegenovergesteld.

RESULTATEN UIT DEZE STRIJD

DE reactie en de met haar verbonden dagblad- en vakverenigingspers zullen niet nalaten deze staking als een volkomen nederlaag af te schilderen. Het

geschreeuw van deze heren dient echter alleen gezien te worden als een camouflage van hun medeverantwoordelijkheid aan de toenemende verlaging van het levenspeil der arbeidersklasse.

Deze staking is geen volkomen nederlaag, zoals trouwens geen enkele staking zonder betekenis is. In de eerste plaats hebben de lassers met hun staking een stoot aan het hernieuwde verzet tegen de verslechteringspolitiek van de drie-eenheid, ondernemers-Uniebesturen-regering, en tevens het sein tot de aanval voor een beter levenspeil gegeven. Duizenden arbeiders zijn de lassers onmiddellijk gevolgd en hebben getoond de kluisters van de loonstop te willen verbreken.

Daarnaast heeft de lassersstaking een duidelijke waarschuwing gegeven aan de ondernemers in het algemeen en aan de metaalmagnaten in het bijzonder. Zij hebben deze heren duidelijk gemaakt, dat verslechteringen op verzet, ja het scherpste verzet zullen stuiten. Dit besef zal de ondernemers in hun toekomstige pogen ongetwijfeld tot nadenken manen.

Tenslotte heeft de lassersstaking de lassers gescherpt in hun bewustzijn en dit zal hen ongetwijfeld in de nog komende strijd ten goede komen, zoals iedere strijd de arbeiders scherpt en de ervaringen hen in de toekomst van nut zijn.

Met deze feiten voor ogen valt het niet moeilijk de juiste waarde van berichten over nederlagen enz. te begrijpen.

Zoals reeds boven werd opgemerkt, slechts een schamele poging om de verantwoordelijkheid aan de toenemende verlaging van het levenspeil der arbeidersklasse van zich af te schuiven en de aandacht van zich af te leiden.

Elk stuk strijd, dat de arbeiders voeren tegen deze verlaging, is een aanklacht tegen de politiek, die dit mogelijk maakt.

Het is de regeringspolitiek van hoge prijzen en lage lonen, die de volle ondersteuning van de Uniebesturen geniet en in zijn volle omvang gericht is tegen de belan-

gen van het werkende volk en die door het verwekken van een nederlaagstemming de strijdwil van de arbeiders probeert te breken. Een strijdwil, die tot steeds groter verzet zal leiden en die steeds meer hun bedoelingen duidelijk zal maken.

Het zal hun echter niet gelukken. De arbeiders oordelen over de strijd van de lassers en van andere groepen van arbeiders, niet als kruideniers, die alleen kijken naar het aantal centjes wat in zo'n zaakje, in dit geval een stakinkje, verdiend wordt. Zij oordelen vanuit de betekenis, die een strijd heeft in de huidige periode, die zeer belangrijk is. Een betekenis, die ongetwijfeld nog vergroot zou worden als ook de financiële resultaten ten volle behaald hadden kunnen worden. Voor het niet behalen van deze volledige resultaten moeten echter niet de arbeiders aansprakelijk gesteld worden maar zij, die behagen scheppen in het niet bereiken van deze successen en dat dan betitelen als nederlagen van de strijdende arbeiders, met de bedoeling anderen van elke strijd af te schrikken.

De lassers en in het bijzonder de Unie-leden onder hen kunnen dit oordeel thans vellen. Grotere groepen arbeiders zullen hen hierin volgen.

NABESCHOUWING

DE strijd van de lassers heeft de arbeiders lessen gegeven, die wij in de komende periode moeten benutten. Die komende periode zal een tijdperk zijn van strijd, felle strijd. De belangentegenstellingen nemen toe in het huidige maatschappelijke stelsel en de wrijving tussen ondernemers en arbeiders verscherpt zich meer en meer. Het kapitalisme staat voor onoplosbare moeilijkheden. Omdat het kapitalisme zijn enorme winsten wil handhaven en nog vergroten is het niet in staat de arbeiders een behoorlijk levenspeil te verschaffen. Omdat het een koloniale oorlog voert en nieuwe voorbereidingen voor oorlog treft is het uitgesloten, dat

het de arbeiders de zo dringend noodzakelijke loonsverhoging zou kunnen geven. Naderende crisis, toenemende werkloosheid en scherpe oorlogsdreiging kenmerken de verwording van dit stelsel iedere dag duidelijker. Verdere aanvallen op het levenspeil zijn daarom te verwachten. Reeds is aangekondigd door de regering, die met haar politiek van loonstop en prijsstijgingen de ondernemersbelangen dient, dat huurverhoging een feit zal worden, dat een tweede subsidieverlaging op stapel staat, dat de kolenprijzen voor de industrie, die een zeer belangrijke prijzenfactor zijn, verhoogd zullen worden met 25 á 30%. De op stapel staande werkloosheidsverzekering zal opnieuw $\pm f 1$.— uit het loonzakje halen.

De metaal-baronnen blijven daarbij niet achter. Zij hebben zich de weg gekozen om door tariefverlagingen hun verslechteringspogingen te lanceren. N.D.S.M., Wilton-Feijenoord, Philips, Werkspoor, Fokker, overal hetzelfde streven.

De koning der staalkoningen, Ir. Ingen Housz, heeft op het Marshall-congres te Utrecht de leuze voor de ondernemers opgesteld: De buikreim aangesnoerd en de mouwen opgestroopt. In duidelijke taal wil dit zeggen: Een nog lager levenspeil voor de arbeiders en meer productie, dus meer winst voor de ondernemers.

De arbeiders willen echter iets anders en komen in verzet. De lassersstaking was hiervan een der vele wijzen.

Voor de metaalarbeiders heeft „De Metaal” (EVC) de koers aangegeven en de arbeiders opgeroepen voor strijd voor loonsverhoging van minstens 10 cent per uur. Zij heeft zich hierbij zeer speciaal gericht tot de leden der Unieorganisaties om deze strijd voor loonsverhoging en de daarvoor noodzakelijke vakverenigings-eerheid in hun organisaties aan de orde te stellen.

De les, die uit de lassersstaking getrokken moet worden, leert ons, dat de Uniebesturen, in de strijd tegen verslechteringen en voor lotsverbeteringen, de rem-

mende factor zijn. De leden der Unieorganisaties kunnen en moeten hierin verandering brengen. Het is de voorwaarde om deze strijd tot een succes te maken.

De regering, de bestuurders der Unieorganisaties en de ondernemers zullen alles inspannen om deze strijd te voorkomen en zullen met allerlei middelen pogen de arbeiders hiervan af te houden.

Het kweken van een nederlaagstemming, defaitismezaaijerij, dreiging met honger en ellende, niets zal hen te dol zijn. Zij zullen komen aandragen met de stelling dat de E.V.C. aan politieke stakingen doet en denken hiermede de arbeiders af te schrikken. Laten wij duidelijk zijn. Alle stakingen hebben een politiek karakter. Maar wie bepaalt dit politieke karakter? Dat is niet de E.V.C., dat zijn de regering en zij, die deze regering hierin steunen. De regering immers bepaalt in samenwerking met de ondernemers en Uniebestuurders de loon- en prijspolitiek. Zij immers bepalen, dat de lonen niet omhoog mogen en zij laten toe dat de prijzen stijgen. En als de arbeiders hiertegen in staking gaan, als zij niet langer genoeg nemen met de steeds grotere nood in hun gezinnen, dan is het onvermijdelijk, dat zij in verzet gaan tegen deze regeringspolitiek.

Het politieke karakter van de stakingen wordt dus niet bepaald door de E.V.C., maar door de regering.

Ieder die deze strijd afkeurt, doet echter ook aan politiek n.l.: hij voert politieke strijd met de ondernemers, tegen de werkers.

De arbeiders krijgen dit spel steeds meer door. Het toenemende verzet is hiervan het duidelijke bewijs. Duidelijk demonstreren de werkers hun weerszin tegen de politiek van oorlog, crisis, werkloosheid en lage levensstandaard. Zij wensen vrede en welvaart. Zij wensen een behoorlijk levenspeil.

Hiervoor zullen zij de strijd in steeds heviger vormen aanbinden. Daardoor strijden zij tegen de oorlogsdrijvers, strijden zij vóór de vrede, de wil van alle arbeiders. In deze strijd zullen zij de eenheid vinden, zich hierdoor sterk maken en de voorwaarden scheppen voor succes.

Internationaal zullen zij de band, welke hun bindt met de 70 miljoen werkers van de gehele wereld, verenigd in het W.V.V., niet laten breken en zullen zij op de bres staan voor de internationale vakverenigingseenheid. Een eenheid, die de beste waarborg is voor vrede en welvaart.

Het is de plicht van iedere arbeider, ongeacht zijn organisatie of politieke overtuiging, daarvoor alle krachten in te spannen.

AANMELDINGSFORMULIER voor het lidmaatschap van „De Metaal”

Naam: _____

Voornamen: _____

Adres: _____

Woonplaats: _____

Geboren: _____

*) Geslacht mnl./vwl./geh./ongeh./Aantal kinderen _____

Beroep: _____

Loon per uur fl. _____ per week fl. _____

Naam Bedrijf: _____

Adres Bedrijf: _____

Plaats: _____ Telefoonnummer: _____

Aard van het Bedrijf: _____

Datum _____

Handtekening:

*) Doorhalen, wat niet van toepassing is.

Duidelijk invullen s. v. p.

BV (A) 6004
Mets...

Verenigd
Bladfabriek

Aan onze kameraden !

De toestand aan de Verblifa wordt voor de arbeiders iedere dag ernstiger. Crisisverschijnselen en omschakeling tot oorlogsproductie gaan gepaard met tariefsverslechtingen en massa-ontslagen. Reeds is aan dertig arbeiders ontslag verleend, terwijl voor het resterende deel opnieuw ontslagvergunning is aangevraagd.

Deze ernstige bedreiging van ons aller bestaan eist van ons, dat wij onze krachten verenigen en eendrachtig de strijd aanbinden.

Georganiseerden, van welke vakbond zij ook lid zijn, zowel als ongeorganiseerden, ongeacht de motieven, waarom zij nog niet tot een organisatie zijn toegetreden,

i n d e s t r i j d d i e n e n z i j é é n
f r o n t t e v o r m e n ! !

Uitgaande van deze gedachte hebben onderstaanden zich verenigd op een gemeenschappelijk strijdprogram, dat de volgende punten omvat:

1. Verhoging van het loon met de tweede vijf pct.
2. Tegen de aangekondigde werkclassificatie
3. Vóór vredesproductie
4. Tegen ontslag bij werkvermindering en rationalisatie
5. Bij slapte verkorting van de werktijd met een billijke vergoeding voor de niet-gewerkte uren
6. 90% uitkering bij ziekte en afschaffing van de carenzdag
7. Vergoeding van loon bij bezoek aan tandarts en specialist
8. Verhoging van de pensioenen
9. Kledingvergoeding bij vuile arbeid

Wij zijn er van overtuigd, dat boven opgesomde eisen leven in de hoofden en harten van alle arbeiders van Verblifa. Op basis van bovenstaande strijdprogram nemen onderstaanden in de vorm van een bloklijst deel aan de aanstaande verkiezing voor een nieuwe kern.

O n d e r s t e u n t d a a r o m s t r a k s d e z e
l i j s t d o o r U w s t e m o p o n d e r s t a a n
d e c a n d i d a t e n u i t t e b r e n g e n ! ! !

P. ROND	-	E.V.C.	K. VELDHUIS	-	E.V.C.
J. HILDERING	-	N.V.V.	M. BOOT	-	Ongeorganiseerd
J. PELS	-	E.V.C.	G. de JONG	-	E.V.C.
A. BORSTLAP	-	E.V.C.	J. KOSTER	-	E.V.C.

afg. 46

Taanajh 13

Erasmushout 22

Wormmunt 190

00 6 44 - Metaal OAG 1950
Krommenie

VERBLIFA-BULLETTIN

UITGEGEVEN DOOR "DE METAAL" (EVC) AFD. KROMMENIE.

18 APRIL 1950.-

EENSGEZIND VOOR VREDE EN WERK!

=====

De laatste maanden is door de Verblifa-arbeiders een duidelijk voorbeeld gegeven, welk een kracht zij kunnen ontplooiën, wanneer zij in eenheid optreden. Het eensgezinde protest, dat naar voren kwam bij de aankondiging van een 70-tal ontslagen en dat zich uitte in proteststakingen en petitionnementen, was in staat het verlenen van dit ontslag grotendeels tegen te houden. Tegen de wil van de Uniebesturen in, die steeds maar aandrongen vooral geen actie te voeren, bonden de Unieleden, EVC-ers en ongeorganiseerden gezamenlijk de strijd tegen de ontslagen aan.

In de strijd tegen het opjagen van de productie door tariefsverslechteringen, die de directie ondanks de ontslagen regelmatig tracht door te voeren, is dezelfde samenwerking geboden. Ook hier valt niet op de steun van de Uniebesturen te rekenen. Deze immers voeren iedere dag, ondanks de toenemende werkloosheid, het woord over harder werken, soberder leven.

Evenzo is het gesteld met de strijd tegen de voorbereiding van een nieuwe wereldoorlog, die het ondernemersdom, onder leiding van de Amerikaanse grootindustrieëlen, nodig heeft om de crisis, die het zelf veroorzaakt heeft, te ontgaan.

De Verblifa-arbeiders willen echter geen oorlog en staan niet toe, dat het bedrijf omgeschakeld wordt voor oorlogsproductie.

Zij willen geen ontslagen, maar werk voor allen. Zij willen geen opjagen van de productie, dat hen sneller de straat op drijft.

Wat zij willen is loonsverhoging en daarom een onmiddellijke uitbetaling van de tweede 5 procent!

Zij willen verhoging van de pensioenen en andere noodzakelijke verbeteringen!

Het zijn deze dingen, die de arbeiders, welke zich voor de a.s. kernverkiezingen verenigd hebben op een bloklijst, zich ten doel stellen. In een duidelijk program hebben zij dit aan de arbeiders kenbaar gemaakt.

"De Metaal" begroet deze daad van de Verblifa-arbeiders met warme instemming en zegt hun in de komende strijd alle steun toe.

Slechts door een gemeenschappelijk optreden van alle krachten: georganiseerd in de Uniebonden, in de EVC en ongeorganiseerden, zullen zij successen bereiken.

-o-o-o-

OPNIEUW ONTSLAG TERUGGEDREVEN

=====

Door de directie is enige tijd geleden aan de arbeiders, waarvoor ontslag door het Arbeidsbureau was geweigerd, een serhijvengezonden, waarin geprobeerd werd deze arbeiders zelf ontslag te laten nemen. Deze vlieger ging niet op en alle betrokken arbeiders dienden op tijd hun protest in, waardoor de plannen van de directie mislukten. Prompt ontvingen echter de arbeiders van het Arbeidsbureau een brief, waarin zij weer werden opgeroepen op dit bureau te verschijnen. Achter de namen van de ontslagenen stonden nu de argumenten, waarom de directie deze arbeiders niet langer in dienst wilde hebben.

Het waren fouten, die werden gemaakt (wie maakt er geen fouten) in de afgelopen jaren. De directie zei de hierbij, dat vroeger deze fouten niet zo erg waren, maar er nu goed werk moest worden afgeleverd, daar de concurrentie-strijd heviger wordt. Dit alles zijn snoesjes. Maar ook deze vlieger ging niet op. Door de aan de dag gelegde strijdbare houding van de arbeiders, gedemonstreerd in protest-acties, petitionnementen, vrouwendemonstraties,

alsmede door het consequente protest van de arbeiders op het schrijven van Ir. v.d. Laan, is de commissie, die de ontslag-aanvraag behandelde, opnieuw gedwongen geweest de directie te adviseren deze in te trekken, hetgeen inmiddels is geschied!

Waakzaamheid blijft echter geboden!
De directie zal haar poging herhalen. Het parool van de arbeiders moet echter zijn:

Geen ontslagen!

Geen slachtoffers voor D.U.W. of Sociale Zaken (Maatschappelijk Hulpbetoon)!

Bij vermindering van werk, verkorting van de arbeidstijd tegen een billijke vergoeding!

-o-o-o-

GEEN VERDERE VERDEELDHEID

=====

Naast de lijst, waarop de arbeiders uit de EVC, NVV en uit de ongeorganiseerden zich verenigd hebben voor Vrede en Werk en de programloze lijst samengesteld door de Uniebesturen, is er een derde groepje, dat aan de kernverkiezingen deelneemt. In de vorige kern werden door G. v. d. Hoeven dingen gedaan, die een arbeidersvertegenwoordiger niet passen. We noemen hiervan: het meegaan met de Uniekernleden om de aangekondigde ontslagen nog enige tijd geheim te houden.

Was dit gebeurd, dan had de directie in die tijd ongestoord zijn gang kunnen gaan en de arbeiders zouden geen gelegenheid hebben gehad om hun verzet te organiseren.

Wij noemen verder: het stemmen tegen een personeelsvergadering, ondanks dat een 200-tal arbeiders, tezamen uit vier afdelingen en 80% van de arbeiders van die afdelingen omvattende, zich hiervoor in een petitionnement had uitgesproken.

In plaats van de, op hem terecht gebrachte kritiek te aanvaarden en zijn fouten te herstellen, gaat G. v. d. Hoeven een nieuwe, zeer ernstige fout maken.

Hij gaat met G. Roet en J. Roekens

apart aan de verkiezingen deelnemen.

In tegenstelling tot het streven van de arbeiders, die met hun bloklust de eenheid versterken, gaat hij iets doen, dat de verdeeldheid vergroot.

Het Hoofdbestuur van "De Metaal" heeft nog alles gedaan om v. d. Hoeven op het foutieve van zijn daad te wijzen. Elk contact werd echter door hem botweg afgewezen. Op de eerstvolgende ledenvergadering zullen G. v. d. Hoeven, G. Roet en J. Roekens verantwoording moeten afleggen over hun afkeurenswaardige daad.

De arbeiders mogen zich echter niet door deze verdeeldheidsbrengerij laten misleiden, ook al wordt hiervoor het werkelijke argument, nl. het ontgaan van de kritiek op de fouten van G. v. d. Hoeven in het kernwerk, verdoezeld met argumenten dat hij niet met anders- en ongeorganiseerden op één lijst wil staan. Bij het verzamelen van de handtekeningen voor hun groepje waren zij niet zo kieskeurig.

Overigens gaan ook deze argumenten niet op. Wij beschouwen de Unieleiden als onze kameraden, die wij in de strijd nodig hebben. Als G. v. d. Hoeven niet met de ongeorganiseerden wil samengaan, omdat hij deze klaplopers vindt, dan miskent hij hiermede de noodzaak, dat voor een eensgezinde strijd ook de ongeorganiseerde arbeiders hierin betrokken moeten zijn. Slechts dan is succes mogelijk.

Het groepje G. v. d. Hoeven e.s. vergroot de verdeeldheid en dit is niet in het belang van de arbeiders. maar speelt de directie in de kaart, die lachend toeziet.

Eenheid daarentegen maakt de arbeiders sterk en deze eenheid wordt tot uitdrukking gebracht door de bloklust voor VREDE en WERK.

-o-o-o-

Vóór de 2e 5%

De Metaal

AFDELING KROMMENIE.

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

M/AG

AAN de VERBLIFA-ARBEIDERS !!!

=====

Het aangekondigde ontslag aan een 70-tal arbeiders heeft een danige beroering onder hen teweeg gebracht. Door het eensgezind optreden van de arbeiders, gesteund door "De Metaal" (EVC) kon de directie niet volledig in haar poging slagen.

Ook de Uniebesturen werden gedwongen zich met deze ontslagen te bemoeien. Inplaats echter tot verzet aan te sporen, deden zij alles om de arbeiders van actie af te leiden en gaven hierdoor de directie gelegenheid nieuwe aanvallen voor te breiden.

De directie heeft hiervan onmiddellijk gebruik gemaakt en heeft een aantal van de ontslag aangezegden, waarvoor het Gewestelijk Arbeidsbureau géén toestemming tot ontslag heeft gegeven, een brief toegezonden.

Deze brief is een grove intimidatie-poging. Voor een handje vol zilverlingen probeert de directie de arbeiders te bewegen niet tegen het ontslag, dat in deze brief wordt aangezegd, te protesteren!

Trappen de arbeiders erin, dan is de directie van ze af en is het ontslag met "wederzijds goedvinden" verleend en is geen toestemming van het Gewestelijk Arbeidsbureau nodig, met alle gevaren, zoals geen overbruggingsuitkering enz. daaraan verbonden.

ARBEIDERS VAN DE VERBLIFA!

Deze praktijken zijn onduelbaar en dienen op het felste verzet van de arbeiders te stuiten!

Protesteert met klem tegen deze methoden!

"De Metaal" (EVC) geeft hierbij haar volle steun.

Wij roepen alle ontslagenen en voor ontslag aangezegde arbeiders op voor een bespreking

HEDENAVOND 23 MAART in CAFE "DE ROEMER",
Zuiderhoofdstraat 7, direct na werktijd.

Ook andere Verblifa-arbeiders zijn welkom en kunnen zich hierdoor volledig op de hoogte stellen.

HET BEDRIJFSBESTUUR

De Metaal

AFDELING KROMMENIE.

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

M/AG

AAN de VERBLIFA-ARBEIDERS !!!

=====

Het aangekondigde ontslag aan een 70-tal arbeiders heeft een danige beroering onder hen teweeg gebracht. Door het eensgezind optreden van de arbeiders, gesteund door "De Metaal" (EVC) kon de directie niet volledig in haar poging slagen.

Ook de Uniebesturen werden gedwongen zich met deze ontslagen te bemoeien. Inplaats echter tot verzet aan te sporen, deden zij alles om de arbeiders van actie af te leiden en gaven hierdoor de directie gelegenheid nieuwe aanvallen voor te breiden.

De directie heeft hiervan onmiddellijk gebruik gemaakt en heeft een aantal van de ontslag aangezegden, waarvoor het Gewestelijk Arbeidsbureau géén toestemming tot ontslag heeft gegeven, een brief toegezonden.

Deze brief is een grove intimidatie-poging. Voor een handje vol zilverlingen probeert de directie de arbeiders te bewegen niet tegen het ontslag, dat in deze brief wordt aangezegd, te protesteren!

Trappen de arbeiders erin, dan is de directie van ze af en is het ontslag met "wederzijds goedvinden" verleend en is geen toestemming van het Gewestelijk Arbeidsbureau nodig, met alle gevaren, zoals geen overbruggingsuitkering enz. daaraan verbonden.

ARBEIDERS VAN DE VERBLIFA!

Deze praktijken zijn onduelbaar en dienen op het felste verzet van de arbeiders te stuiten!

Protesteert met klem tegen deze methoden!

"De Metaal" (EVC) geeft hierbij haar volle steun.

Wij roepen alle ontslagenen en voor ontslag aangezegde arbeiders op voor een bespreking

HEDENAVOND 23 MAART in CAFE "DE ROEMER",
Zuiderhoofdstraat 7, direct na werktijd.

Ook andere Verblifa-arbeiders zijn welkom en kunnen zich hierdoor volledig op de hoogte stellen.

HET BEDRIJFSBESTUUR

De Metaal

W. B. G.

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN
AFDELING Krommenie BEDRIJFSBESTUUR "Verblifa"

dW.

EENHEID

IS

ONZE KRACHT!

AAN de arbeiders van de "VERBLIFA".

Waarde Makers,

Herhaalde malen heeft de kern bij de directie aangedrongen op het houden van een personeelsvergadering.

Dit verzoek is steeds weer afgewezen met het motief "dat de directie niet het strijdtoneel wil worden tussen E.V.C. enerzijds en de Uniebonden anderzijds."

Wij staan echter op het standpunt, dat dit motief in het geheel niet in het geding is, noch gebracht behoeft te worden.

Wij, arbeiders van eenzelfde bedrijf, met dezelfde moeilijkheden daaraan verbonden, hebben allen slechts één mening ten aanzien van de vele problemen, die een oplossing behoeven.

En die is: zo spoedig mogelijk een aantal belangrijke kwesties uit de wereld te helpen, zoals tariefcommissie, vaststelling garantie-tarief, verhoging der grondlonen enz. enz.

De kern, als democratisch orgaan van de arbeiders zelf, wenst ook democratisch te handelen.

Dit wordt haar door de directie onmogelijk gemaakt.

Ofschoon de directie zelf accoord is gegaan met het kernreglement, waarin o.a. staat, dat de kern het recht heeft het personeel in vergadering bijeen te roepen, zo zij dit noodzakelijk acht en tevens, dat de directie hiervoor een localiteit zal aanwijzen.

Het is dan ook volkomen logisch, dat de kern in een tijd als deze, waarin de moeilijkheden en strubbelingen zich opstapelen, zich tot de directie heeft gewend, met het verzoek een vergadering te mogen houden.

Nu dit echter geweigerd is, zijn wij de mening toegedaan, dat hier niet stilgestaan mag worden, maar, dat we achter de kern staan **OM DE DIRECTIE DUIDELIJK TE MAKEN, DAT ER EEN PERSONEELVERGADERING KOMEN MOET !!**

Al te lang is reeds gewacht en ondertussen gaat het invoeren van verslechteringen door!

OPJAGEN DER TARIEVEN, INTREKKING REISGELD en, niet te vergeten, het steeds-duurder-wordende levensonderhoud, waarnaast de dreiging der huurverhoging.

Dit alles maakt het absoluut noodzakelijk om met elkander te beraadslagen wat wij in deze kunnen doen om hier een halt te roepen.

Eist daarom een personeelsvergadering!

Gaat achter de kern staan en eist verhoging der grondlonen met 10 cent per uur en een garantie-tarief van 25%!!!!

HET BEDRIJFSBESTUUR "DE METAAL"
"VERBLIFA".

Verspreid te Delft, op Donderdag, 14 Juli 1949, in de nabijheid van de Verenigde Blikfabrieken aan het Zuideinde te Delft.

De Metaal

Wissel naar B.I.
naar B.I.
COB 644

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN
HOOFDBESTUUR Secretariaat: PRINSENGRACHT 739.

AG

AAN DE VERBLIFA ARBEIDERS !

=====

Waarde Makker,

De kapitalistische economische wagen is vastgelopen. Terwijl er nog van alles tekort is, terwijl de arbeiders de gevolgen van de bezetting en de vooroorlogse crisisjaren nog lang niet te boven zijn, komen uit alle delen van het land berichten van ontslagen in de metaalindustrie.

Verschillende kleinere bedrijven zijn reeds gedwongen geworden hun poorten te sluiten, waarvan de arbeiders de dupe werden. In de grotere bedrijven als Pokker, A.D.M. en N.D.S.M. te Amsterdam, Wilton Feijenoord te Rotterdam en Werkspoor te Utrecht dreigen vele arbeiders te worden ontslagen. Op de Groninger scheepswerven is men met de laatste schepen bezig.

Niet alleen in de Metaalindustrie, doch ook in andere industrie-takken heeft de crisis zich aangekondigd.

De jaarverslagen van de Verblifa waren sinds de bevrijding in glorievolle toon opgesteld. De heren directeuren en aandeelhouders hadden alle redenen om verheugd te zijn.

SINDE 1945 BEWOGEN DE WINSTCIJFERS ZICH IN STIJGENDE LIJN ! HET DIVIDEND WERD OPGEVOERD TOT 13 1/2 %, d.w.z., DAT VAN IEDERE DUIZEND GULDEN, DE AANDEELHOUDERS fl. 135.- ONTVINGEN, ZONDER DAT HUN VINGERS GEVAAR LIEPEN TUSSEN EEN MACHINE, AFGEKNEELD TE WORDEN.

Enige maanden geleden werd door de Directie bekend gemaakt, dat de Electro Blikfabriek te Leeuwarden door het Verblifa Concern was opgekocht.

De zaken gaan dus blijkbaar goed, heel erg goed ! En voor de arbeiders? Hebben ideo ook maar in geringe mate meegeprofiteerd van die goede zaken en de steeds groter wordende winsten ?

Daarop weten jullie zelf het antwoord, beter dan wie ook. Jullie waren niet in staat je nieuw huisraad aan te schaffen, zoals de Directie nieuwe machines en fabrieken heeft gekocht. Voor jullie geldt nog steeds de loonstop.

En terwijl de directeuren en aandeelhouders zich in de handen wrijven over de uit jullie arbeid behaalde winsten...

niet kon leven!

ZIJN ER WELLICHT MINDER ORDERS, OF STAGNEERT DE AAN-
VOER VAN MATERIAAL, WAAROP DEZE VOORGENOMEN ONTSLAGEN GEBASEERD ZIJN?

N E E N, MEN WENST HET HUIDIGE PRODUCTIE-PEIL
TE HANDHAVEN MET CA. 10% MINDER ARBEIDERS !

Daardoor wordt goedkoper geproduceerd en zal de winst
nog meer toenemen.

Om der wille van de winst is men bereid 250 arbeiders-
gezinnen aan de honger prijs te geven.

Het voornemen der Directie wordt bekend juist in een
periode, dat in Krommenie de kern niet meer wordt erkend.

IS DIT MISSCHIEN NIET TEVENS EEN DER REDENEN
WAAROM DIE KERN WERD AFGEZET ?

Makkers, een eventueel ontslag kan ieder van jullie
treffen. Het is daarom een dringende noodzaak, dat de kern voor je
belangen kan optreden.

VERDEDIG daarom gezamenlijk je belangen!

WEIGER elk ontslag te aanvaarden!

VERRICHT GEEN OVERWERK!

EIS bij eventuele ontslagen VERKORTING VAN WERKTIJD
MET BEHOUD VAN LOON!

De Directie verdiende MILLIOENEN aan jullie arbeid,
LAAT JE NU NIET ALS BALLAST OVER BOORD ZETTEN !!!!

HET BESTUUR.

De Metaal

Bond van Werkers in metaalnijverheid en aanverwante bedrijfstakken
PRINSENGRACHT 739

09 694

AAN DE WILTON-ARBEIDERS

„Het jaar 1948 was voor de Dok- en Werfmaatschappij Wilton Feyenoord wederom een periode van bevredigende bedrijvigheid”.

Aldus het jaarverslag van Wilton. Tevredenheid van de directie over de gunstige resultaten, dank zij **Uw activiteit** behaald.

Deze tevredenheid wordt volkomen begrijpelijk als we enige cijfers noemen uit de jaren 1947 en 1948.

De productiviteit steeg van 1.009.799 ton in 1947
tot 1.397.980 ton in 1948

Voor herstel, modernisering en uitbreiding werden in 1947 f. 3.563.683 afgeschreven (in één jaar dus), tegen in 1948 f. 4.051.262.

De winst bedroeg na aftrek van alle lasten, in

1947 f. 5.823.241.- en steeg (door Uw productiviteit) in
1948 tot f. 6.528.225.-.

RUIM 6½ MILLIOEN GULDEN WINST, geen kleinigheid!

Hoe was het met de arbeiders, die deze winst mogelijk maakten?

Zij verdienden in 1948 geen cent meer dan in 1947?

Of wil men de één gulden-toeslag bij het intrekken van een deel der regeringssubsidie op het levensmiddelenpakket als een verhoging beschouwen? Zelfs het bestuur van de A.N.M.B. geeft in haar laatste krant „De Metaalbewerker” toe, dat „acheraf gebleken is, dat het meer nemen dan geven was van de regering (wel een late erkenning overigens).

Integendeel, het tekort steeg voortdurend.

Het zou normaal zijn, nu de directie zo „tevreden” is over de gang van zaken in het bedrijf, dat zij...

DE EIS VOOR HOGER LOON BILLIJKTE.

We lezen in het verslag een „ernstige bezorgdheid” over de gestegen sociale lasten, die **absoluut hun grens bereikt hebben.**

Een waarschuwing aan U, werkers van Wilton. Dat, ondanks deze „hoge lasten”, de winsten belangrijk stegen, is, volgens de directie, **normaal.**

En, blijkens de houding, die de Unie-bestuurders aannemen, vinden ook zij dit normaal.

Als arbeiders in verzet komen tegen de politiek van regering en ondernemers, haasten zij zich hun critiekloze ondersteuning aan deze laatsten te geven.

Als Minister Lief tinck het de ondernemers nog gemakkelijker maakt, door de ondernemingsbelasting te verlichten, een maatregel, die direct tengevolge heeft, dat de winsten nog meer stijgen, dan laten deze arbeidersleiders geen geluid horen ten gunste van de arbeiders. Zij tekenen geen verzet aan als de directie van Wilton in haar verslag concludeert: „de arbeidsproductiviteit moet worden opgevoerd en de voortdurende stijging van de sociale lasten **moet worden stopgezet**”.

De H.H. bestuurders van de Uniebonden gaan door dik en dun met de regering, zien er zelfs niet tegenop het verzet van de arbeiders daadwerkelijk te breken.

Arbeiders van Wilton,

Eist Uw aandeel in de opbrengst van het bedrijf!

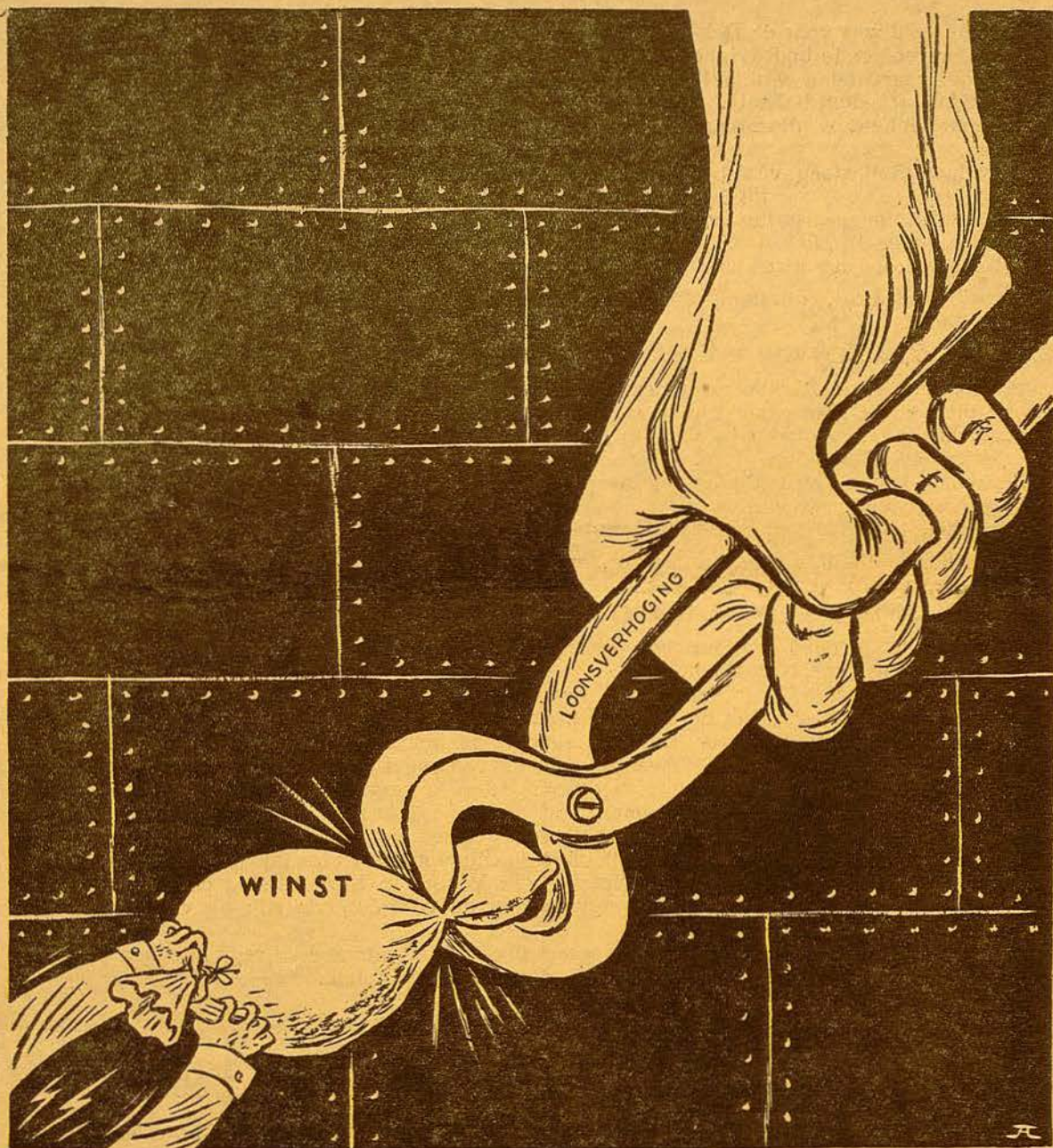
THANS LOONSVERHOOGING, TEN KOSTE VAN DE MILLIOENENWINST, die het bedrijf in 1948 aan de directie opbracht. Behalve de 6½ miljoen te verdelen winst, werd de reserve aangevuld met ruim één miljoen en voor uitbreiding nog eens ruim vier miljoen, omgekend de vier miljoen aan sociale lasten, dus een voor ons waarneembare zuivere winst van **12 miljoen gulden.**

Per arbeider dus ongeveer 40 gulden winst per week.

Loonsverhoging IS DUS MOGELIJK! Loonsverhoging IS NOODZAKELIJK!

Loonsverhoging IS RECHTVAARDIG!

Het Bestuur.

No. 30 /G-1950

Handen

B

Handgeleerd
6. 251.1
05. 26 - 3. 31/2

20 MRT 1950

ACD/ 02051

Ik heb de eer U hierbij te Uwer orientatie te doen toekomen een op de N.V. Werkspoor te Zuilen verspreid pamflet, genaamd de Werkspoorvonk, uitgegeven door de "Metaal (E.V.C.)

16 maart 1950.

141.

Hoofd B.V.D.
te
's-Gravenhage.

Langer werken? NEEN!!

IN de Fabriksraad is door Hofland een voorstel op tafel gekomen om de werkweek met 8 uur te verlengen en de meerverdiensite op een spaarbankboekje te zetten. Het aldus vrijgekomen geld zou dan benut kunnen worden om als kapitaal in het bedrijf of andere bedrijven te steken.

Het bekend worden van dit voorstel heeft grote beroering onder het personeel gebracht en zeer terecht. De arbeiders zijn niet bereid om nog harder te gaan werken, nog soberder te gaan leven, ten behoeve van de winstbelangen van een stelletje ondernemers en de geldverslindende oorlogsvoorbereidingen. De arbeiders zien duidelijk in dat harder werken niet in hun belang is, want er komen er steeds meer arbeiders op straat te staan. Nederland telt volgens officiële cijfers op dit moment reeds meer dan 100.000 werkdozen.

Deze verontrusting onder de arbeiders was voor de voorzitter van de fabriksraad, Hofland, aanleiding om haastig te beweren, dat het maar suggesties van hem persoonlijk waren en dat hij slechts een „balletje wilde opwerpen“.

Iedere weldenkende arbeider begrijpt echter onmiddellijk dat hier de directie achter zit, die met de Uniebestuurders een voortdurende propaganda voeren om harder te werken en minder te eten (maar niet voor hemzelf!).

„De Metaal“ (E.V.C.) heeft dit duidelijk tot de arbeiders gezegd en niet op losse gronden, maar op feiten. Alom in het land is het ondernemersdom bezig het arbeidstempo en de hoeveelheid arbeid op te voeren.

De Blikfabrieken te Krommenie hadden 2 x 3 minuten per dag in werktijd om handen te wassen. Dit half uur per week is afgeschaft. De arbeiders moeten langer werken en de directie steekt het geld in haar zak. Tegelijkertijd werd voor 70 arbeiders ontslag aangezegd. Bij Wilton Fijenoord poogde de directie de arbeiders in de motorhal 55 uur per week te laten werken en spande de kernvoorzitter, de N.V.V.-er Weber, ervoor om dit er bij de arbeiders door te jagen.

De arbeiders van de matrassenfabriek Bos te Winschoten staakten, omdat de directie de werkweek, die altijd 45 uur was, op 48 uur wilde brengen en de in die meerdere tijd gemaakte matrassen-deeltjes niet wilde betalen. Inmiddels is deze staking met een volledig succes voor de arbeiders geëindigd. Mede op deze feiten ziet „De Metaal“ — en met haar de arbeiders — in dit voorstel van Hofland niet zo maar de een of andere gedachten-ontsporing van een fabriksraadsvoorzitter, maar een ernstig pogen van de directie, die met steun van de Uniebestuurders en desnoods ook met fabriksraadsvoorzitters,

de arbeiders scherper wil uitbuiten.

Maar zelfs al zou de bewering van Hofland, dat dit een suggestie van hem persoonlijk was, juist zijn, dan dienen de arbeiders toch de fabriksraadsvoorzitter op zijn vingers te tikken. Voor dergelijke suggesties zijn de directies Hofland zeer dankbaar, maar de arbeiders voelen hiervoor geen steek.

Laat Hofland maar met gezondere ideeën komen, zoals loonsverhoging, 5 Mei vrijaf enz. en zijn(?) ongezonde suggesties zal hij zo snel mogelijk openbaar dienen terug te nemen. Dát strookt meer met de belangen der arbeiders. De arbeiders van Werkspoor hebben echter duidelijk hun onwil getoond om langer te werken en dit moet duidelijke taal zijn voor de directie, Uniebestuurders en meerdere fabriksraadsleden.

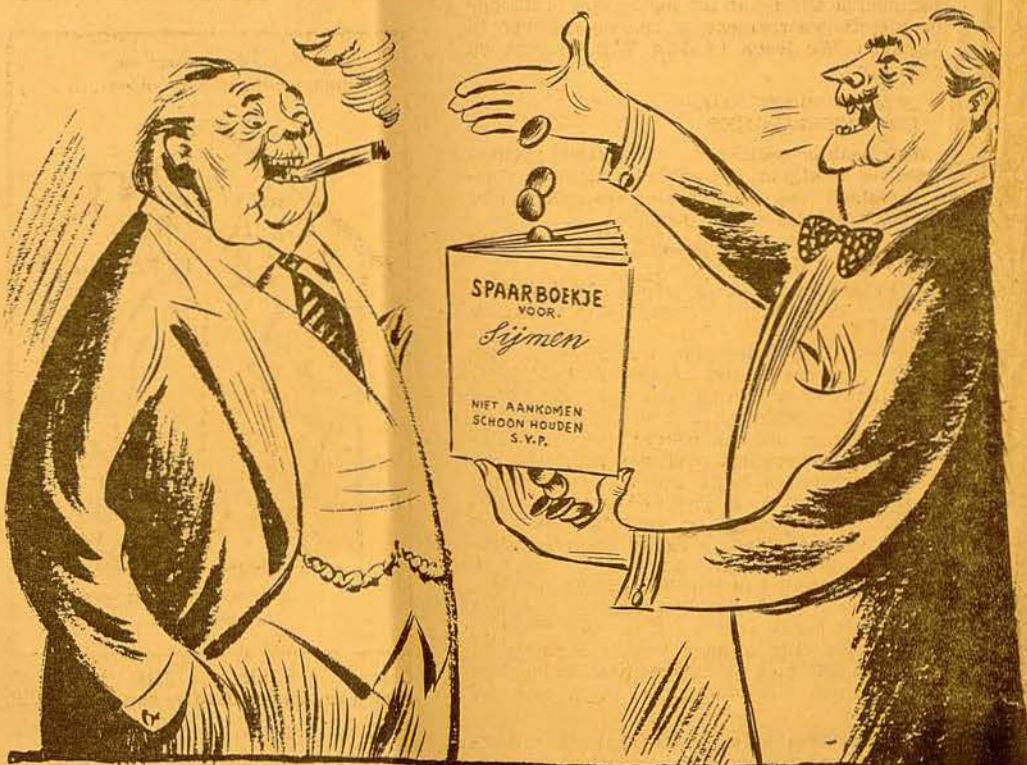
Waakzaamheid blijft geboden. De directie gaat verder en zal haar bedoelingen toch trachten door te zetten. Desnoods zal ze hierbij Hofland als bliksemafleider gebruiken. De aankondiging

van de tariefsverlaging door de directie in begin 1949 heeft de Werkspoor-arbeiders veel geleerd. Ook door het ontkennen van de directie en Uniebestuurders, dat de tarieven verlaagd zouden worden en de mededeling, dat slechts een persoonlijk geschil met Hofland bestond. De tarieven zijn en worden nog steeds verlaagd, maar het „persoonlijk geschil“ met Hofland is opgelost.

Daarom arbeiders, het oog gericht op eensgezind verzet tegen de poging om de werkweek te verlengen. Het eensgezind verzet, dat reeds bestaat moet versterkt worden en nog hechter worden aaneengesmeed.

In vele bedrijven gaven arbeiders van alle richtingen U reeds het voorbeeld en vormden zich comités van actie. Zij vonden de weg om op basis van gemeenschappelijke eisen, hun strijdwil te verankeren, en bereikten hierdoor reeds vele goede resultaten. Succesvolle strijd tegen een langere werkweek is mogelijk, mits gevoerd in eensgezindheid van optreden.

Langer werken en niet uitbetalen..

„want kijk, dan storten we het zó op zijn spaarboekje“

Oorlogsproductie of Vredeswerk

DE voorbereiding voor een derde wereldoorlog demonstreert zich reeds duidelijk in de metaalindustrie. De productie is of wordt omgeschakeld in oorlogsindustrie. Oorlogsupdrachten worden verstrekt, Engelse en Amerikaanse militaire autoriteiten bezichtigen de metaalbedrijven en geven hun orders. Ten behoeve van deze oorlogsvoorbereidingen worden de gerechtvaardigde C.A.O.-eisen van de arbeiders en de noodzakelijke loonsverhoging door de regering, ondernemers en Uniebestuurders opzij geschoven. Ten behoeve van de oorlogsvoorbereiding wordt de productie opgejaagd en door verscherping van de tarieven, overwerk en langere werktijd tracht men dit te bereiken.

De metaalarbeiders willen echter geen oorlogsproductie, maar willen werken voor vredesdoeleinden en zij dienen van hun werkgevers vredesproductie te eisen. Alle krachten dienen voor deze eis te worden ingezet en de grootste kracht is „eensgezind optreden“.

De havenarbeiders van Rotterdam hebben aangevoerd hoe dit moet. Zij vormden zich een vredescomité en zijn vastbesloten, straks wanneer uit Amerika de moordwerktuigen hier-

heen komen, te weigeren deze te lossen. Zij verdienen onze volle steun en solidariteit. De metaalarbeiders dienen hun voorbeeld te volgen en hun krachten te verenigen in een vredescomité.

Het oorlogsgevaar is dreigender dan ooit, beeft dit goed! Maar een versterkte en een actieve strijd voor de Vrede kan haar verhinderen.

Toch ontslagen

DESTIJD werden een aantal arbeiders van Werkspoor naar Pernis gezonden, omdat in Utrecht te veel personeel zou zijn. Wij betoogden dat dit tot bedoeling had, deze arbeiders via Pernis af te vloeien, hetgeen door de Directie en bestuur van de Fabrieksraad ten hevigste werd ontkend. Thans is komen vast te staan, dat voor deze arbeiders eerst in Pernis ontslag is aangevraagd. Omdat dan echter zou blijken, dat dit in tegenspraak is met de hevige ontkening van destijds, heeft men deze arbeiders eerst naar Utrecht gehaald en zijn inmiddels reeds verschillende van hen ontslagen.

Deze methode van de directie moet onmiddellijk ongedaan gemaakt worden door actieve strijd van de arbeiders tegen alle ontslagen.

Overigens wordt hier weer eens duidelijk onderstreept, dat langer werken de werkloosheid vergroot.

Ons aanstaand congres

IN Juni aanstaande vindt het tweede congres plaats van „De Metaal“. Dit congres zal bestaan uit bedrijfsarbeiders en zal zich moeten bezighouden met de problemen van de arbeiders. Daar zal in kameraadschappelijke discussie kritiek worden gebracht op gemaakte fouten en worden vastgesteld hoe die fouten in de toekomst te vermijden.

Daar zullen de Nederlandse metaalarbeiders aan het woord komen en alles wat hen bevoerd zal aan een diepgaande discussie worden onderworpen.

Het congres van „De Metaal“ zal gasten uitnodigen, ook anders-georganiseerde metaalarbeiders, die dan kunnen vertellen hoe een werkelijk arbeiderscongres werkt.

Tarieven groentewagens

MEN is bezig aan de tarieven van de groentewagens te knoeien.

Van 25% van het totale werk van deze groentewagen zijn de tijden gemeten en deze liggen 12% lager dan de geïncalculeerde tijden. De directie wil op grond hiervan de tarieven met 12% verlagen. Dit betekent voor de Wagon- en Bruggenbouw totaal een verlaging van enige percenten. Wie nog mocht geloven, dat de directie het goed met de arbeiders voor heeft, moet zijn Werkspoorcourant van 18 November 1949 er maar eens op naslaan. Op het moment, dat men de tijden aan het meten was, ontkende de directie voornemens te zijn de tarieven te verlagen. We lezen in deze W.S.-courant op pag. 4 n.l.

„TARIEFSVERLAGING GROENTEWAGENS

Het Bestuur deelt mede, dat volgens geruchten de bontijden der groentewagens ter gelegenheid van de routingversnelling met 10% verlaagd zouden worden.

De directie deelt mede, dat dit gerucht uit de lucht gegrepen is.“

Het Fabrieksraadsbestuur vindt 12% teveel en heeft als tussenweg voorgesteld een verlaging van 5%.

Voorts wil het door enige afdelingen, die tot dusver niet mee konden komen, uit het collectieve tarief te lichten en voor zichzelf te laten werken, deze zware pil nog letwat verzachten. Doch hoe men het ook bekijkt, met of zonder compromis-voorstellen van het fabrieksraadsbestuur, het is en blijft een tariefsverlaging.

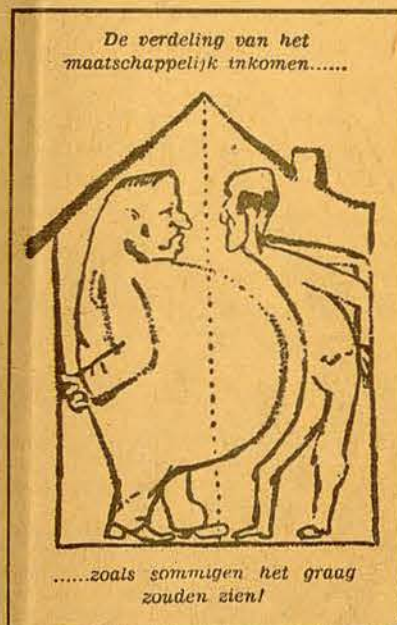
De Uniebestuurders hebben zich evenmin tegen de tariefsverlaging verzet en hebben ook een soort tussenweg aangekondigd op hun ledenvergadering. Deze tussenweg komt overeen met het voorstel van het fabrieksraadsbestuur. Het is echter goed, dat de Unieleden zich nog eens de uitspraak herinneren van Nelemans in het W.S.-bulletin, uitgave van de Plaatselijke Unie Utrecht van de Bedrijfsunie in de Metaalijverheid dd. Januari 1949, waarin hij schrijft:

„Het belangrijkste is, dat het Calculatieschema van Werkspoor ongewijzigd gehandhaafd blijft. Dit wil dus zeggen, dat de bestaande tarieven niet behoeven te worden

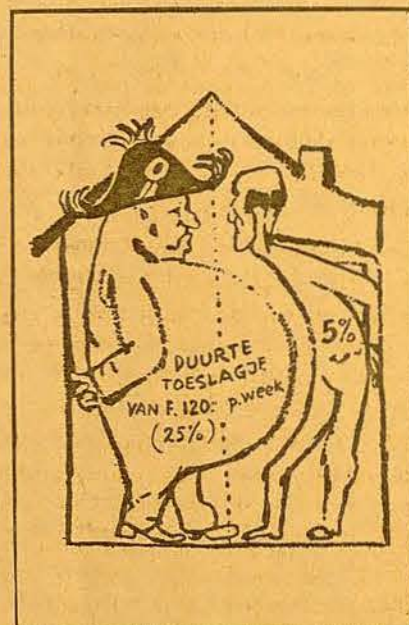
gewijzigd en nieuwe tarieven op de oude wijze zullen worden bepaald.

Het belangrijkste is, dat het Calculatieschema van Werkspoor ongewijzigd gehandhaafd blijft. Dit wil dus zeggen, dat bestaande tarieven niet behoeven te worden gewijzigd en nieuwe tarieven op de oude wijze zullen worden bepaald.“

Vette buiken... holle magen

Overgenomen uit „De Metaalbewerker“, orgaan van de bestuurders van de A.N.M.B.

Zoals het werkelijk is, dank zij deze bestuurders. v. d. Born stemde in de Tweede Kamer vóór de salarisverhoging van de Ministers met 120 pop in de week en tegen een loonsverhoging van 10% en zelfs tegen het verplicht stellen van een magere 5% loonsverhoging van de arbeiders.

De C.A.O.-Uniebesturen capituleren

DE C.A.O., welke in 1948 afgesloten werd, staat op de helling en dat was hard nodig. Tal van gerechtvaardigde eisen van de arbeiders werden toen reeds voorbijgegaan en de doorvoering hiervan wordt nu zo langzamerhand tijd en is vooral voor de lonen dringender dan ooit.

Onder de metaalarbeiders nam de activiteit toe en tal van acties ontstonden. Wij denken aan de massa-acties rondom de 5e Mei, aan de verschillende loonacties, aan de strijd voor vacantieloosheid, die wel toegestaan was, doch vaak afgedwongen moest worden. Wij denken aan de strijd tegen de ontslagen, welke gericht was op intrekking van de ontslagen en verkorting van de arbeidstijd.

Het waren deze harde feiten, die de Uniebestuurders enkele maanden geleden dwongen om voorstellen voor de nieuwe C.A.O. te doen, die rekening hielden met datgene, wat onder de arbeiders leeft. Wij noemen uit deze voorstellen:

- Beperking van de ontslagen bij slapt en verkorting van de arbeidstijd;
- Aanvullende wachtgelduitkering bij werkvermindering;
- 5 Mei vrijaf met behoud van loon;
- Eén week loon vacantie-toeslag;
- Extra vacantie voor de jeugd;
- Principiële standpunten werden naar voren gebracht, zoals afschaffing gemeenteklassen en 100% uitkering bij ziekte en ongeval.

De belangrijkste eis: Loonsverhoging was niet opgenomen. De talrijke boodschappen van de bedrijfsarbeiders voor een hoger eis dan 5% aan het laatste N.V.V.-congres en het geluid hierover op de kadervergaderingen tonen echter duidelijk aan, wat hieromtrent leeft onder de arbeiders. 't Is duidelijk, dat niet kan worden volstaan met de 5%, die men onder het toenemend verzet van de arbeiders genoodzaakt was te geven. De gemiddelde verhoging van 5 cent per uur, die deze 5% betekende voor de metaalarbeiders (na aftrek van de Joekes-gulden) is onvoldoende en de eis van „De Metaal“ van minstens 10 cent per uur is volkomen gerechtvaardigd.

UNIEBESTUURDER VAN DE BORN „DE SLAGENMENS“

Het zoete gefluit over „economische moeilijkheden“ (van de ondernemers) klinkt hem zo aandoenlijk in de oren, dat hij uit puur medelijden de eisen der metaalarbeiders maar weer inslikt.

Het is overigens een program, dat op vele punten tegemoet kwam aan de verlangens der werkers.

De Uniebesturen zijn gaan onderhandelen en zweren bij het zo geroemde „overleg“. Dat doen de werkgevers ook. De resultaten van het overleg doen dit volkomen begrijpen. Op enkele onbetekende veranderingen na, zijn alle oorspronkelijke eisen van de arbeiders door de Uniebestuurders losgelaten. Er wordt niet meer gesproken over ontslag-beperking, werktijd-verkorting, 5 Mei vrijaf, 100% bij ziekte en ongeval, enz.

Het is duidelijk. Het overleg heeft niet opgebracht wat de metaalarbeiders wilden. De Uniebestuurders hebben hierin berust en op grond van hun houding, welke zij tot dusver innamen, is niet te verwachten, dat zij nu andere en scherpere strijdmiddelen gaan toepassen.

„Een ander balletje“

IN de fabrieksraad is nóg een ander balletje opgegooid. Wij zullen maar in het midden laten door wie. Daar hebben de arbeiders wel een oordeel over.

Het gaat over het vergaderen en het mededelen hierover. In verband met een zo groot mogelijke geheimhouding bestaan plannen om in kleiner verband te gaan vergaderen. Dit is vertrouwd en de arbeiders komen minder te weten.

Thans is een deel van de F.R. zelfs van mening, dat het Fabrieksraadlid Scheidt uit de Fabrieksraad moet verdwijnen, omdat hij naar hun opvattingen dingen doet, die in strijd zijn met de belangen van de arbeiders, door teveel uit de klas te klappen.

Een goede arbeidersvertegenwoordiger heeft

Op de a.s. ledenvergaderingen, welke door de Uniebesturen georganiseerd worden, zal de leden wijsgemaakt worden, dat het „economisch mogelijke“ is bereikt, enz. De Unieleden kunnen echter hun besturen geen volmacht geven een C.A.O. te ondertekenen, die geen rekening houdt met de meest voor de hand liggende verlangens van de arbeiders.

Gezamenlijk met de andere arbeiders dienen zij de eenheid van actie te brengen voor hun werkelijke eisen. In talrijke bedrijven gaven de arbeiders reeds het juiste voorbeeld en vormden zij zich comités van actie.

Door navolging van dit voorbeeld scheppen de metaalarbeiders de mogelijkheid successen te bereiken.

De eensgezinde kracht van de arbeiders is altijd sterker dan die der ondernemers.

echter de taak de arbeiders volledig in te lichten over datgene wat hen boven het hoofd hangt. Slechts dan zijn de arbeiders instaat zich tijdig tegen dit soort voornemens te wapenen en hun strijd te organiseren.

Wie anders doet, handelt in strijd met de belangen van de arbeiders.

Weest op Uw hoede!

NAAR wij vernemen komt het reeds meermalen voor, dat bonnen lager geprijsd zijn dan voor hetzelfde werk bij een vorige order het geval was.

Onmiddellijk moet protest worden aangetekend wanneer zulks geconstateerd wordt en dienen de arbeiders te eisen dat de bonnen minstens op de oude tijd geprijsd worden.

Waarom je lid moet worden van „De Metaal”

„De Metaal” (E.V.C.) staat op het standpunt van de klassenstrijd, op basis van de onafhankelijkheid van de vakbeweging aan de regering en de ondernemers en is de enige zelfstandige vakbeweging in Nederland.

„De Metaal” strijdt tegen de verkrachting van het stakingsrecht door de P.B.O. „De Metaal” strijdt tegen oorlogsproductie, tegen opvoering van het arbeidstempo, tegen tariefverscheping, tegen verlaging van de koopkracht, kortom tegen al die dingen, die worden uitgebreed door de regering en ondernemers, die de verlaging van het levenspeil der arbeidersklasse beogen en waarbij dezen de steun ondervinden van de Uniebestuurders.

„De Metaal” strijdt — altijd met de arbeiders — voor de vrede als hoogste goed van de arbeidersklasse, voor verhoging van de lonen met 10 cent per uur onder afkondiging van een prijsstop, voor vrijaf op 5 Mei met behoud van loon, voor vacanti toeslag als een onvervreembaar recht der arbeiders, voor 100% bij ziekte en ongeval, voor drie weken vacantie voor de jongeren tot 21 jaar, voor medezeggenschap bij de vaststelling van de tarieven, collectieve tarieven en rechtvaardige beloning, kortom voor al die belangrijke zaken, die het levenspeil van de metaalarbeiders omhoog kunnen brengen. „De Metaal” staat altijd naast de strijdende arbeiders.

Je moet dus lid worden van „De Metaal”, omdat deze bond de enige werkelijke vakbeweging voor de metaalarbeiders is, omdat „De Metaal” jouw eigen bond is, waar de leden worden behandeld als ledepoppen, die aldaar contributie mogen betalen en verperen mond moeten houden.

12%
Brug
dire
mo
19
de
d

En datte we toffe jongens zijn...

HET VRIJE VOLK — MAANDAG 9 JANUARI 1950

SCHIEDAM

Sinds Hartkoorns jeugd is er heel wat veranderd

Zelfs Metaalbond kwam op zijn receptie

Het weggaan van Jan Hartkoorn, de secretaris-penningmeester van de afdeling Schiedam van de A.N.M.B. is niet bepaald ongemerkt voorbijgegaan.

Zo werden er eerst twee afscheidsavonden voor de leden gehouden en tot slot vond Zaterdagmiddag in de bovenzaal van Musis Sacrum een receptie plaats.

Daar verschenen in hoofdzaak zij, die in de afgelopen jaren met Hartkoorn hebben samengewerkt, zoals de bestuurders der bonden en bondsafdelingen en zij, die hem als hun tegenspeler tegenover zich vonden: De werkgevers en de voorzitter van de werkgeversorganisatie: De Metaalbond.

Het feit, dat deze directeuren en eigenaars van fabrieken als Wilton Fijenoord, Metaalhuizenfabriek „Excelsior”, Machine- en Zuurstoffabriek Hoek, Vlaardingen-Oost, enz. aanwezig waren, bewees, dat er sinds de tijd, dat Hartkoorn als oproerkraaier de laan uitgejaagd werd, heel wat veranderd is.

Daarop doelde ook de heer De Kanter, voorzitter van de Metaalbond, de organisatie van de werkgevers.

Hij noemde Hartkoorn zijn tegenspeler, en sprak zijn vreugde er over uit, dat er in dit opzicht heel wat veranderd is, omdat men vroeger als tegenstanders tegenover elkander stond. De heer De Kanter geloofde, dat deze ontwikkeling gunstig was en wees er op, dat in laatste instantie de belangen toch parallel lopen, omdat men in hoger verband toch hetzelfde doel nastreeft.

„Spekkoper”

H. v. d. Born, de bondsvoorzitter

BIJ het afscheid van de A.N.M.B.-bestuurder Hartkoorn (afdeling Schiedam) werden vriendelijke woorden gesproken door Van de Born en anderen, maar ook door de heer de Canter. (De vermindering van zijn naam laten wij voor rekening van Het Vrije Volk). Dit blad vindt, dat er „heel wat veranderd is”. Het heeft daarbij nog betrekkelijk gelijk ook. Veranderd zijn inderdaad de methoden van de directe tegenstanders van de arbeiders. Hartkoorn is geen „oproerkraaier” meer, maar wordt door de grootste aller groten onder de metaalmachthebbers bewierookt.

Vroeger was men tegenstanders, thans lopen de belangen parallel, omdat in laatste instantie „in hoger verband” toch hetzelfde doel (winst, altijd meer winst) wordt nagestreefd. Toffe jongens, hè? Vinden de arbeiders ook, dat hun belangen parallel lopen met die van de ondernemers?

Zaterdagavond 25 Februari naar het

G.B.-cabaret, met „Laatste Berichten”, in Tivoli

's avonds 8 uur. Kaarten verkrijgbaar: Smeedstraat 17, en aan de zaal.

Werkelijke toffe jongens weten wat ze willen, ze versterken hun strijd en worden lid van „De Metaal” (E.V.C.)

Aanmeldingsformulier voor het lidmaatschap

Naam *)
 Voornamen
 Adres
 Geboren te
 Geslacht mnl./vrl. geh./ongeh. Loon f p. week/maand
 Beroep
 Naam bedrijf

Adres bedrijf
 Aard van het bedrijf
 Datum aanmelding 195.....

*) Blokletters invullen

Contr.bedr.....

Handtekening

Ingeschreven d.d.

Af te geven aan bedrijfsfunctionarissen of opzenden aan „De Metaal”, Prinsengracht 739. Amsterdam-C. Telefoon 33784

Bedrijfsfunctionarissen en werkers, zorgt er voor, dat zoveel mogelijk van deze formulieren bij ons binnenkomen

Verbinding: 32.

BV/G 270-50

Aan de Binnenlandse Veiligheidsdienst
te
's-Gravenhage.

DIENSTGEHEIM.

Hierbij doe ik U toekomen een exemplaar van "Vooruit", inhoudende de resultaten van de Winterpropaganda-actie van De Metaal (E.V.C.), dd. 4 Februari 1950.

Wellicht ten overvloede doe ik U ook een exemplaar toekomen van Hoogoven-Bulletin No. 11, dat hier in enkele metaalbedrijven werd verspreid in zeer kleine oplage. (enkele tientallen).

15-2-1950.

Blaas bij PRB

6. 35. 1 05. 27
17 FEB. 1950
ACD/80126

Verbinding: 19
Pamflet, verspreid bij de Verenigde Blikfabrieken te Utrecht

a f s c h r i f t

Abrecht

DE METAAL, Afdeling Utrecht. Secr.: Lange Smeestraat 11

23 MRT 1950

ACD

AAN DE ARBEIDERS VAN DE "VERBLIFA"

TEGEN HET ONTSLAG !!

VOOR WERKTIJDVERKORTING !!

De directie heeft 19 arbeiders ontslag aangezegd. Evenals de Verblifa-Directie van Krommenie. Die schopt een 70 tal arbeiders de straat op. Zij deelde mede aan de pers dat er nog meerderen zullen volgen daar het bedrijf van 1000 op 800 man personeel zal worden teruggebracht.

Gelijktijdig met deze ontslagen wordt het arbeidstempo opgejaagd en verscherpt men de tarieven. Bij Verblifa te Delft bijv. zijn tarieven die met 100% à 150% verslechterd zijn.

De Verblifa-directie te Krommenie schafte het 2 x 3 minuten handen wassen af en verlengde op deze wijze de arbeidstijd.

Opjagen van het tempo van de arbeid
en arbeiders ontslaan !

Daardoor wordt met minder arbeiders minstens zoveel geproduceerd als voorheen. De directie van Verblifa offert dus de bestaanszekerheid van de arbeidersgezinnen aan de grotere winsten op.

De Uniebestuurders hebben in Krommenie, voórafgaande aan de ontslagen, een onderhoud met de directie gehad. Zij waren dus ingelicht, maar verzuimden de arbeiders te waarschuwen voor het boven hun hoofd hangende onheil en verzuimden zelfs tegen de ontslagen te protesteren. Zij gaven daarmee ook op dit terrein hun steun niet aan de arbeiders, maar aan de werkgevers. Ten behoeve van hun oorlogs- en armoedepolitiek bezweren zij de arbeiders toch vooral harder te werken en soberder te leven. Zijdoen dat ondanks dat zij, beter dan wié ook, weten dat het werkloosheidscijfer met grote aantallen toeneemt.

ALLE arbeiders moeten aan het werk blijven!

De 19 ontslagen mogen niet doorgaan en alle arbeiders van Verblifa te Utrecht, werkenden en ontslagenen, dienen in grote eensgezindheid dit ontslag te verhinderen en de eis tot werktijdverkorting met een schadevergoeding voor de niet-gewerkte uren door wachtgeld of anderszins, moet aan de orde worden gesteld.

Dit stemt volledig overeen met de oorspronkelijke voorstellen van de Unie in het overleg over de nieuwe C.A.O.

Werkenden en ontslagenen, deze aanval op Uw bestaan moet worden teruggewezen. Dit kan met succes door eendrachtig optreden van allen. Reeds vormden de arbeiders van vele bedrijven de weg naar eenheid in hun actie en vormden zij zich door middel van comité's van arbeiders van alle gezindten, een sterke leiding.

Volgt hun voorbeelden! Onze bond zal U met alle haar ten dienste staande middelen ondersteunen in Uw strijd.

Reeds protesteerde "De Metaal" met kracht tegen de ontslagen, zowel in Utrecht als in Krommenie.

G e e n o n t s l a g m a a r w e r k v o o r a l l e n ! !
E i s t v e r k o r t i n g v a n d e w e r k w e e k ! !

HET BESTUUR.

Verbinding: 19

Pamflet, verspreid bij de Verenigde Blikfabrieken te Utrecht

old 21.3.50

a f s c h r i f t

D E M E T A A L, Afdeling Utrecht. Secr.: Lange Smeestraat 11

AAN DE ARBEIDERS VAN DE "VERBLIFA"

TEGEN HET ONTSLAG !!

VOOR WERKTIJDVERKORTING !!

De directie heeft 19 arbeiders ontslag aangezegd. Evenals de Verblifa-Directie van Krommenie. Die schopt een 70 tal arbeiders de straat op. Zij deelde mede aan de pers dat er nog meerderen zullen volgen daar het bedrijf van 1000 op 800 man personeel zal worden teruggebracht.

Gelijktijdig met deze ontslagen wordt het arbeidstempo opgejaagd en verscherpt men de tarieven. Bij Verblifa te Delft bijv. zijn tarieven die met 100% à 150% verslechterd zijn.

De Verblifa-directie te Krommenie schafte het 2 x 3 minuten handen wassen af en verlengde op deze wijze de arbeidstijd.

Opjagen van het tempo van de arbeid
en arbeiders ontslaan !

Daardoor wordt met minder arbeiders minstens zoveel geproduceerd als voorheen. De directie van Verblifa offert dus de bestaanszekerheid van de arbeidersgezinnen aan de grotere winsten op.

De Uniebestuurders hebben in Krommenie, voorafgaande aan de ontslagen, een onderhoud met de directie gehad. Zij waren dus ingelicht, maar verzuimden de arbeiders te waarschuwen voor het boven hun hoofd hangende onheil en verzuimden zelfs tegen de ontslagen te protesteren. Zij gaven daarmee ook op dit terrein hun steun niet aan de arbeiders, maar aan de werkgevers. Ten behoeve van hun oorlogs- en armoedepolitiek bezworen zij de arbeiders toch vooral harder te werken en soberder te leven. Zijdoen dat ondanks dat zij, beter dan wie ook, weten dat het werkloosheidscijfer met grote aantallen toeneemt.

ALLE arbeiders moeten aan het werk blijven!

De 19 ontslagen mogen niet doorgaan en alle arbeiders van Verblifa te Utrecht, werkenden en ontslagenen, dienen in grote eensgezindheid dit ontslag te verhinderen en de eis tot werktijdverkorting met een schadevergoeding voor de niet-gewerkte uren door wachtgeld of anderszins, moet aan de orde worden gesteld.

Dit stemt volledig overeen met de oorspronkelijke voorstellen van de Unie in het overleg over de nieuwe C.A.O.

Werkenden en ontslagenen, deze aanval op Uw bestaan moet worden teruggewezen. Dit kan met succes door eendrachtig optreden van allen. Reeds vormden de arbeiders van vele bedrijven de weg naar eenheid in hun actie en vormden zij zich door middel van comité's van arbeiders van alle gezindten, een sterke leiding.

Volgt hun voorbeelden! Onze bond zal U met alle haar ten dienste staande middelen ondersteunen in Uw strijd.

Reeds protesteerde "De Metaal" met kracht tegen de ontslagen, zowel in Utrecht als in Krommenie.

G e e n o n t s l a g m a a r w e r k v o o r a l l e n ! !
E i s t v e r k o r t i n g v a n d e w e r k w e e k ! !

HET BESTUUR.

De Metaal

AFDELING UTRECHT,
Secr.: C. Nagtegaal,
Leidsekade 114.

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

M/AG

* ARBEIDERS VAN WERKSPOOR

DE DIRECTIE OP HET OORLOGSPAD !!

In de afgelopen maanden zijn door de directie van Werkspoor herhaaldelijk aanvallen gedaan op het bestaan van de arbeiders. Wij noemen slechts de aanvallen op de tarieven van de groentewagens, het stelselmatig verlagen van de bontijden, de overplaatsing van arbeiders van vakgroep 2 naar 3, zoals in de gieterij plaats vond. Deze aanvallen stuitten geregeld op fel verzet van de arbeiders en konden geheel of gedeeltelijk worden teruggeslagen.

Thans wil de directie de werkweek met 8 uur verlengen en heeft hiervoor in de Fabrieksraad een balletje laten opwerpen, waarvoor helaas sommige fabrieksraadsleden zich nog altijd laten gebruiken.

Acht uur langer werken en het meerverdiende geld op een bankboekje storten, waar de arbeiders niet kunnen aankomen. Het geld wordt benut voor het Investeringsfonds, hetgeen in fatsoenlijk Hollands betekent, dat het als kapitaal in het bedrijf of andere bedrijven wordt gestoken.

De directie laat ons werken, geeft een schamel loon en maakt dikke winsten. Nu laat ze ons langer werken, betaalt geen hoger loon, maar gebruikt ons geld om haar winstmogelijkheden te vergroten!

Ondernemers, regering en Uniebonds-bestuurders zeggen: "Harder werken en minder eten, dan komen we er weer bovenop." Ja, Wie ??

DE ARBEIDERS ???

Die worden met tientallen de straat opgeschapt, ook bij Werkspoor. In Amsterdam is voor 22 man ontslag aangevraagd en zijn 18 man op wachtgeld gezet. Te Utrecht zijn de vaste arbeiders, werkzaam op het karwei te Pernis, onder motief van materiaalgebrek naar de fabriek teruggeroepen en de losse arbeiders worden ontslagen. Dit ondanks de kortelings gedane mededeling, dat het aantal arbeiders te Pernis van 400 tot 600 zou worden uitgebreid. Als we harder en langer werken vallen er nog meer ontslagen.

DE ARBEIDERS ???

Die zien elke dag de nood in hun gezinnen groter worden door de voortdurende prijsstijgingen.

DE ARBEIDERS ???

Die zien, dat zij worden uitgeknepen en opgejaagd, om de winsten van de ondernemers te vergroten.

DE ARBEIDERS ???

Die zien, dat men hen opnieuw voor het karretje

tracht te spannen voor de oorlogszuchtige be-
doelingen van de ondernemers en hun handlangers
en hiervoor langer moeten werken, en minder eten.

Harder werken en minder eten betekent voor de arbeiders dus
slechts grotere werklbosheid, grotere nood in hun gezinnen,
toeneming van de oorlogsvoorbereidingen.

ARBEIDERS VAN WERKSPOOR !

Het toenemende verzet van de arbeiders was in staat de regering,
ondernemers en Uniebonds-bestuurders terug te dringen en hun te
noodzaken 5% loonsverhoging te geven. Hun politiek van "minder
eten" heeft hierdoor een gevoelige slag gekregen. Maar, 5%
is ver envoldoende, en dit moet minstens 10% worden.

Daarom eist onze organisatie voor de metaalarbei-
ders een verhoging van 10 cent per uur.

Wij nemen tevens stelling tegen de opvoering van
het arbeidstempo en de verlenging van de arbeids-
tijd.

Wij strijden tegen de verarmings- en oorlogspoli-
tiek van het ondernemersdom en zijn trawanten.

Wij roepen U daarom op tot eensgezinde strijd!!

=====

TEGEN DE LANGERE WERKWEEK !!!

TEGEN DE ONESLAGEN EN TARIEFSVERLAGING !!!

TEGEN DE OORLOGSVOORBEREIDING !!!

VOOR TIEN CENT LOONSVERHOOGING!!

VOOR VREDE EN WELVAART !!!!

=====*

Utrecht, 9 Februari 1950.

HET BEDRIJFSBESTUUR

BEREND BLOKZIJL en RIE LIPS-ODINOT komen op
VRIJDAG, 10 FEBRUARI in "TIVOLI".

Zij zullen spreken over de legendarische strijd
van het Chinese Volk tegen de onderdrukking en over zijn ont-
wikkeling, nadat het zijn juk heeft afgeschud.

Komt en vergroot Uw inzicht in de wereldgeschiedenis!

=====

NAGEKOMEN BERICHT!

In de laatste vergadering van de Fabrieksraad heeft Hofland
medegedeeld, belangrijke zaken in het vervolg in kleinere, vertrouw-
de kring te zullen bespreken. De Fabrieksraadsleden van "de Metaal"
hebben hiertegen fel geprotesteerd en aangetoond, dat een werkelijk-
ke vertegenwoordiger van de arbeiders, deze inlicht over belangrij-
ke kwesties. Zeker als de directie, de werkweek wil verlengen!
Met onder onsjes is slechts de directie gediend.
De arbeiders eisen opening van zaken!

De Metaal

AFDELING UTRECHT,
Secr.: C. Nagtegaal,
Leidsekade 114.

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

M/AG

* ARBEIDERS VAN WERKSPoor

DE DIRECTIE OP HET OORLOGSPAD !!

In de afgelopen maanden zijn door de directie van Werkspoor herhaaldelijk aanvallen gedaan op het bestaan van de arbeiders. Wij noemen slechts de aanvallen op de tarieven van de groentewagens, het stelselmatig verlagen van de bontijden, de overplaatsing van arbeiders van vakgroep 2 naar 3, zoals in de gieterij plaats vond. Deze aanvallen stuitten geregeld op fel verzet van de arbeiders en konden geheel of gedeeltelijk worden teruggeslagen.

Thans wil de directie de werkweek met 8 uur verlengen en heeft hiervoor in de Fabrieksraad een balletje laten opwerpen, waarvoor helaas sommige fabrieksraadsleden zich nog altijd laten gebruiken.

Acht uur langer werken en het meerverdiende geld op een bankboekje storten, waar de arbeiders niet kunnen aankomen. Het geld wordt benut voor het Investeringsfonds, hetgeen in fatscenlijk Hollands betekent, dat het als kapitaal in het bedrijf of andere bedrijven wordt gestoken.

De directie laat ons werken, geeft een schamel loon en maakt dikke winsten. Nu laat ze ons langer werken, betaalt geen hoger loon, maar gebruikt ons geld om haar winstmogelijkheden te vergroten!

Ondernemers, regering en Uniebonds-bestuurders zeggen: "Harder werken en minder eten, dan komen we er weer bovenop." Ja, Wie ??

DE ARBEIDERS ???

Die worden met tientallen de straat opgeschapt, ook bij Werkspoor. In Amsterdam is voor 22 man ontslag aangevraagd en zijn 18 man op wachtgeld gezet. Te Utrecht zijn de vaste arbeiders, werkzaam op het karwei te Pernis, onder motief van materiaalgebrek naar de fabriek teruggedroepen en de losse arbeiders worden ontslagen. Dit ondanks de kortelings gedane mededeling, dat het aantal arbeiders te Pernis van 400 tot 600 zou worden uitgebreid. Als we harder en langer werken vallen er nog meer ontslagen.

DE ARBEIDERS ???

Die zien elke dag de nood in hun gezinnen groter worden door de voortdurende prijsstijgingen.

DE ARBEIDERS ???

Die zien, dat zij worden uitgeknepen en opgejaagd, om de winsten van de ondernemers te vergroten.

DE ARBEIDERS ???

Die zien, dat men hen opnieuw voor het karretje

tracht te spannen voor de oorlogszuchtige be-
doelingen van de ondernemers en hun handlangers
en hiervoor langer moeten werken, en minder eten.

Harder werken en minder eten betekent voor de arbeiders dus
slechts grotere werkloosheid, grotere nood in hun gezinnen,
toeneming van de oorlogsvoorbereidingen.

ARBEIDERS VAN WERKSPOOR !

Het toenemende verzet van de arbeiders was in staat de regering,
ondernemers en Uniebonds-bestuurders terug te dringen en hun te
noodzaken 5% loonsverhoging te geven. Hun politiek van "minder
eten" heeft hierdoor een gevoelige slag gekregen. Maar, 5%
is ver onvoldoende en dit moet minstens 10% worden.

Daarom eist onze organisatie voor de metaalarbei-
ders een verhoging van 10 cent per uur.

Wij nemen tevens stelling tegen de opvoering van
het arbeidstempo en de verlenging van de arbeids-
tijd.

Wij strijden tegen de verarmings- en oorlogspoli-
tiek van het ondernemersdom en zijn trawanten.

Wij roepen U daarom op tot eensgezinde strijd!!

=====

TEGEN DE LANGERE WERKWEEK !!!

TEGEN DE ONESLAGEN EN TARIEFSVERLAGING !!!

TEGEN DE OORLOGSVOORBEREIDING !!!

VOOR TIEN CENT LOONSVERHOOGING!!

VOOR VREDE EN WELVAART !!!!

=====

Utrecht, 9 Februari 1950.

HET BEDRIJFSBESTUUR

BEREND BLOKZIJL en RIE LIPS-ODINOT komen op
VRIJDAG, 10 FEBRUARI in "TIVOLI".

Zij zullen spreken over de legendarische strijd
van het Chinese Volk tegen de onderdrukking en over zijn ont-
wikkeling, nadat het zijn juk heeft afgeschud.

Komt en vergroot Uw inzicht in de wereldgeschiedenis!

=====

NAGEKOMEN BERICHT!

In de laatste vergadering van de Fabrieksraad heeft Hofland
medegedeeld, belangrijke zaken in het vervolg in kleinere, vertrouw-
de kring te zullen bespreken. De Fabrieksraadsleden van "de Metaal"
hebben hiertegen fel geprotesteerd en aangetoond, dat een werkelij-
ke vertegenwoordiger van de arbeiders, deze inlicht over belangrij-
ke kwesties. Zeker als de directie, de werkweek wil verlengen!

M e t o n d e r o n s j e s i s s l e c h t s d e d i r e c -
t i e g e d i e n d.

De arbeiders eisen opening van zaken!

dupl. v. 24061
DIENSTGEHEIM *orig. v. 213* *bergen in*
ed 644
(metaal)

Verbinding: 19
A/3 no 1211'49 EVC
Datum: 25-11-49

a f s c h r i f t

D E M E T A A L

WINTER ACTIE

Waarde Makker,

Zo als je weet zijn wij op 3 October gestart met ons winter propagandaplan. Tot taak hebben wij ons gesteld om tijdens deze actie

50 nieuwe leden in te schrijven
40 EVC Gids abonné's te winnen
f 200 in te zamelen voor het SOL fonds

Je ziet de taak is niet te zwaar gestelt.

Hieronder volgen de resultaten van de maand October:

INGESCHREVEN:

10 nieuwe leden
1 EVC Gids abonné
f 72,35 voor het SOL fonds

De stand in onze punte telling is:

C(ornelis) Nagtegaal, geb. 15-2-12	7½ punt
R.van der Steen, geb. 26-1-21	3½ "
J.Bontrop	1 "
A(ntonio Albertus) Sikken, geb.10-5-12	¾ "
J.d.Rooi	½ "
A(rie Cornelis)van Willigen, 12-10-23	½ "
v.d.Brink	½ "
F(rançois) Boone, geb. 30-5-18	½ "

Kameraad, de behaalde resultaten zijn niet slecht voor de eerste maand maar het kan veel beter. Vooral moet er meer in de bedrijven gewerkt worden.

Het getij is thans gunstig voor ons daar de arbeiders hoe langer hoe meer in gaan zien dat de EVC hun organisatie is, dat de EVC de enigste organisatie is die voor hun belangen VRECHT.

Kameraad, zet hem op in het bedrijf en de resultaten zullen verbluffend zijn.

HET BESTUUR.

GEZIEN:
[Handwritten signature]

De Metaal

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN
AFDELING Utrecht Secret.: Leidseade 114

L/dw.

A a n DE WERKSPOOR-ARBEIDERS.
=====

Vandaag zullen jullie je stem uitbrengen op de kandidaten voor een aantal plaatsen in de Fabrieksraad. Een belangrijke verkiezing, omdat in de komende periode, meer nog als voorheen, hoge eisen aan de F.R.-leden gesteld worden.

De arbeiders zullen in de komende periode alle krachten moeten verenigen en benutten om de aanvallen der ondernemers af te slaan, aanvallen op de tarieven, zoals die in het afgelopen jaar meermalen plaatsvonden en die ook op felle weerstand in de F.R. moeten stuiten.

De moeilijkheden met de directie aan het begin van dit jaar bewezen dit eens te meer.

Duidelijk bleek toen de noodzakelijkheid van meerdere E.V. C.-ers in de Fabrieksraad.

De directie gaat verder. Kapitalen geld worden benut voor wetenschappelijke bureaux en tijdmetingen,

Zij slaat de waarde van tarief-vermindering zo hoog aan, dat stakingen hiertegen worden geriskeerd, zoals onlangs in Amsterdam.

Om de arbeiders een pleziertje te doen en betere tarieven te bezorgen?

Iedere weldenkende arbeider weet wel beter.

Doch niet alleen de Werkspoor-directie, doch met haar het gehele ondernemersdom, is bezig het levenspeil der arbeiders omlaag te drukken. Huurverhoging, afschaffing subsidies, werkloosheidspremie, verhoging personele belasting enz. zijn regeringsmaatregelen, die de uiting zijn van de wil der kapitalisten.

De arbeiders worden afgescheept met de gulden van Joekes.

Doch toen de Werkspoor-arbeiders, zoals vorig jaar, in plaats van een gulden, drie gulden duurtetoeslag eisten, iets wat zeer juist is, dan vindt dit geen gehoor en vinden zij, naast de ondernemers en regering, ook Unie-bestuurders tegenover zich.

Maar als het om een salaris-verhoging van de heren regeerders zelf gaat, dan zijn ze er als de kippen bij.

ZES DUIZEND GULDEN PER JAAR MEER, DAT IS FL. 120.== PER

Z.O.Z.

WEEK, VOOR DE MINISTERS WAS IN ENKELE DAGEN BEKORSTOOFD !

Minsters krijgen het zo maar. Arbeiders krijgen pas verbetering als zij er zelf voor vechten.

"De Metaal" (E.V.C.) staat ten allen tijde naast de arbeiders. Dat doen ook de kandidaten, die gesteld zijn voor de Fabrieksraad. Tezamen met de andere goede kameraden in de F.R. en daarbuiten, zullen zij in staat zijn ZICH MET KRACHT TE VERZETTEN TEGEN DE AANVALLEN VAN DE FAMILIE DAMME EN HAAR ONDERHOORIGEN EN.....

met succes verbeteringen af te dwingen!!!

HET BESTUUR.

KIEST CANDIDATEN VAN

"DE METAAL"!

I. B.: J. VAN RIET

(3.12.06)

Plaatwerkerij: R. v.d. STEEN

(26.1.21)

C. MOL

Bekleiderij: J. MOMMERSTEEG

I. A.: G.J. DE ROOY

(norm-18.12.04)

Gieterij: A. VAN WILLIGEN

(12.10.23)

A. FAAY

(15.5.18)

Schilders: J. TER HAAR

(29.9.07)

De Metaal

Postage I
6m
(Metaal)

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

AFDELING BEVERWIJK/LIJMULDEN

Secret.: Meidoornstraat 26

E/W.

AAN ARBEIDERS EN BEAMBTEN VAN DE
K.N.H.S. EN NEVENBEDRIJVEN.

Nog steeds wacht het personeel op uitbetaling van de Fl. 1.100.000,==, het geld, dat uit de grote winst bestemd was voor de werkers van de K.N.H.S.

Gaait het weer dezelfde lange weg op als het vorig jaar ?

Met het resultaat, dat men van het toen-beschikbare "miljoen een voorschot kon nemen, met terugbetaling van 50 cent per week.

HET GAAT ER VEEL OP LIJKEN !

Weer worden maandenlange "onderhandelingen gevoerd, waarbij twee kernvoorzitters mogen toezien, hoe moeilijk het is toestemming te krijgen voor uitbetaling van zelf-verdiend geld, wanneer het gaat om betaling aan arbeiders.

Typisch, dat de uitkering van vette winsten en tantièmes aan aandeelhouders en directie geen obstakels van deze aard ontmoeten.

Drie en een half miljoen guldens voor enkele winstmakers is dus niet zo gevaarlijk voor ons "arme" landje als de 1.100.000 gulden voor ruim 6000 werkers en hun gezinnen.

Dat de nood in de gezinnen steeds groter wordt,, kwam duidelijk tot uitdrukking door een petitionnement, dat circuleerde in meerdere afdelingen.

In deze afdelingen tekenden bijna alle arbeiders voor volledige en directe uitbetaling.

Het volledig slagen van het petitionnement stond vast. Dit bewezen de afdelingen, waarin ermede gewerkt werd.

Echter, bij het bekend-worden hiervan liet de directie, geschrokken, publiceren, dat iedere verzamelaar van handtekeningen voor dit petitionnement, of staande voet zou worden ontslagen.

Hieruit blijkt duidelijk, dat de directie de directe strijd der arbeiders vreest.

Treurig is dan ook de rol van de tweede Voorzitter der arbeiderskern, die de petitionnementsactie met het aloude stok-

paardje Z.O.Z.

paardje een "communistiche rel" kenschetste en, ondanks zijn persoonlijke ervaring rondom "het miljoen" van het vorig jaar, aandrang op vertrouwen en geduld.

Ijverig verschuilt deze "arbeidersvertegenwoordiger" zich achter de moeilijkheden met College en belasting-instanties.

Hij doet het voorkomen, dat de actie der arbeiders de zaak van de uitbetaling slechts kan schaden.

Dit ontkennen wij beslist. Zie hier een paar voorbeelden uit de praktijk:

De arbeiders van Werkspoor werden op dezelfde manier misleid in 1948, toen zij directe uitbetaling eisten van 72 uren, maar het in één dag gedaan kregen, toen zij het bijltje erbij neergooiden.

Bij Wilton Feyenoord werden ook een berg onoverkomelijke bezwaren van dezelfde aard (College en loonstop !) in 1947 in een paar uur algemene sit-down "weggezeten" en bereikte men onmiddellijke betaling van 96 uur.

Het is dan ook niet zo'n wonder, dat Ir. Ingen Housz zich liever achter een nevelgordijn verschuilt om de strijd der arbeiders voor hun recht te ontgaan.

PERSONEEL VAN DE K.N.H.S.:

VOLGT HET VOORBEELD VAN WERKSPoor EN
WILTON !

EIST VOLLEDIGE EN ONMIDDELLIJKE UITBETALING, ZOALS ZIJ
EENSGEZIND OOK HET PETITIONNEMENT TEKENDEN !!

L a a t U n i e t w e e r m i s l e i d e n ! !

HET BESTUUR.

De Metaal

APD, DITB, etc.
Sociaal Instituut
117

- 8 DEC. 1949

75223

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

EENHEID IS ONZE KRACHT!

Het Hoofdbestuur der Bond van Werknemers in de Metaalnijverheid heeft onder andere mede geschreven aan het Ministerie van Sociale Zaken gezonden

AFSCHRIJFT.

Amsterdam, 15 November 1949.

Aan ZIJNE Excellentie Mr. A.M. Jozias
Minister van Sociale Zaken,
DE HAAG.

"Excellentie."

Door de dodelijke en andere oorzaken zijn de prijzen van de levensbehoeften in 1949 verder gestegen, welke prijsverhogingen niet door een loonsverhoging zijn gecompenseerd. Distansgevoel is het wettelijke loon gehaald en de sinds het einde van de oorlog bestaande spanningen tussen loon en prijzen toegenomen.

Het kan de minister bekend zijn, dat hi reeds steeds naar kritiek buiten het bereik van de arbeidsgerechtigden zijn gekomen. Hetgeen voor het werkend volk een hel is de komende feestdagen op gepaste wijze te vieren.

Daarom dringt het Districtale Bestuur der B.V.C. er bij Uwe Excellentie op te insistieren op om te bevestigen, dat aan de arbeidende bevolking, zwaar en vooral in particuliere ondernemingen, is overpriced, drijvend verband met de laatste feestdagen - Sint-Elisabeth, Kerstdagen, en Nieuwjaar - een gratificatie wordt uitvaardigd van minimum een week-loon, onvermindert de algemene gratificatie van 27 toelating bij de schikking van 16 Mei 1949.

Het Districtale Bestuur acht overeenkomstig met roep van noodzaak, ten behoeve van hen, die uitkeringen ontvangen en krachtens de sociale verzekering, de noodtoets-ouderschapsvoorzieningen of op andere wijze door de overheid worden gesteund, dan wel werkzaam zijn bij de I.O.S.

Z.O.Z.

WAAROM het DISTRICTALE BESTUUR DER B.V.C.
- g.B. Dr. de Haan.

Wraak

DIENSTGEHEIM

Verbinding: 19

Datum: 5-12-49

B/3 no 1238'49 Werkspoor

Dit pamflet is verspreid aan de fabriek van Werkspoor NV
te Zuilen.

B

207

GEZIEN:

RS

De Metaal

 GEZIEN:

PS

00644

Metale

 BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

 Afdeling U t r e c h t Secret.: Leidsekade 114

M/dw.

 A a n DE WERKSPoor-ARBEIDERS.

 =====

In de Gieterij zijn in de loop van de laatste twee maanden + 10 arbeiders z.g. tijdelijk in ander werk gezet.

Ben deel bleef in vakgroep 2, de rest ging naar vakgroep 3. Voor allen wordt echter de gieterij-premie niet meer uitbetaald.

Thans is het zover gekomen, dat op de klokkaart voor de arbeiders, welke naar vakgroep 3 zijn overgeplaatst, naast het oude loon het nieuwe, lagere loon is aangebracht.

EEN BELANGRIJKE LOONSVERLAGING/BEDREIGT DEZE ARBEIDERS !!

LOONSVERLAGING. in een tijd, dat alles

duurder wordt en de nood in de gezinnen met de dag stijgt !

Deze bedreiging geldt echter niet alleen deze, doch ALLE arbeiders. Ook in andere afdelingen wordt een dergelijke maatregel voorbereid.

Daarnaast staan de tarieven aan een voortdurende bedreiging bloot. We herinneren ons nog allen de tariefaanvallen aan het begin van dit jaar. Thans wil men ook voor de groentewagens nieuwe tarieven gaan vaststellen.

Hogere tarieven ? Iedere Werkspoor-arbeider weet wel beter.

Maar verlagings van de tarieven van de groentewagens, betekent verlagings van het collectief tarief.

We zien dus, de verslechtering voor de gieterij-arbeiders staat niet op zichzelf.

Het is dus zaak, dat alle arbeiders, de gehele Fabrieksraad inbegrepen, hun stem laten horen tegen deze verslechteringen.

KENT DAAROM UW TAAK. :

EIST INTREKKING VAN DE MAATREGELLEN IN DE GIETERIJ !!

EIST HANDHAVING VAN DE HUIDIGE TARIEVEN VOOR DE GROENTEWAGENS !!

Geen verslechteringen,
Geen verdere opvoering van het
arbeidstempo !!

HET BESTUUR.

Wacht
27/12-49

EENHEIDSVAKCENTRALE

Werkers van Nederland!

De nieuwe golf van prijsstijgingen, die de laatste maanden heeft plaatsgevonden, had tot gevolg, dat het toch al te lage levenspeil van het werkende volk wederom ernstig werd aangetast.

Terwijl de prijzen van de meest noodzakelijke levensbenodigdheden onophoudelijk zijn gestegen, hield de regering, met de krachtige steun van de besturen der Uniebonden, de lonen en salarissen op hetzelfde peil. Een uitzondering werd slechts gemaakt voor de salarissen der ministers, die met honderdwtintig gulden per week werden verhoogd. Op de werkelijk verdiende lonen der arbeiders echter zagen we de laatste tijd herhaalde aanvallen.

● Onrust in de bedrijven

Deze loon- en prijspolitiek vloeit noodzakelijk voort uit de deelneming aan het Marshall-plan en het Atlantisch Oorlogspact, die een volledige onderwerping aan het Amerikaanse groot-kapitaal meebrengt. Zij vormt een schreeuwende aanklacht tegen het beleid der regering en heeft in alle takken van het bedrijfsleven grote beroering veroorzaakt. Hardnekkige strijd moest worden gevoerd om aanvallen der reactie op de werkelijk verdiende lonen af te slaan, of om te voorkomen, dat de tarieven werden verlaagd. In de bouwvakken en de gemeentebedrijven voerden groepen arbeiders met succes strijd ter verhoging van hun lonen. Het is deze toenemende strijdwil, die de regering, ondernemers en Uniebondbesturen heeft genoodzaakt tot het bekend maken van de maatregelen, die zij in verband met de toenemende duurte denken te nemen. Zij stellen de werkers in het vooruitzicht:

een verhoging der lonen met 5% met een minimum van f 2.50 per week, kleine aanpassingen van de kinderbijslagen en de nooduitkeringen voor ouden van dagen.

● Deze 5 pct is onvoldoende

omdat de prijsstijgingen tot aan de devaluatie (waarvoor slechts de Joekes-gulden als compensatie werd gegeven) alleen al de 5% te boven gaan;

omdat de prijsstijgingen na de devaluatie tot nu toe door deskundigen opnieuw op 4 à 5% worden geschat;

omdat de regering van plan is tegelijk met de looncorrectie een verder deel van de subsidies te laten vervallen, hetgeen nieuwe prijsverhogingen in zich bergt;

Bovendien wordt over de prijsstijgingen, zoals b.v. dezer dagen met het

varkensvlees, tot 1 Januari a.s. — de datum van de voorgestelde loon-correcties — niet gesproken.

● **Harder werken!**

De voorgestelde 5% moet tevens dienst doen om de arbeiders tot harder werken aan te drijven, teneinde de winsten der ondernemers — die nog regelmatig stijgen — te verhogen.

Geen wonder, dat van werkgeverszijde grote waardering voor de houding der „erkende“ Vakcentralen werd uitgesproken.

Men verbergt achter de voorstellen een grootscheepse aanval op het levenspeil en de arbeidsvoorwaarden van de werkende bevolking.

● **Dit MOET en KAN worden voorkomen!**

De regering, ondernemers en Uniebestuurders hebben onder druk van de toenemende strijd, waarin de Eenheidsvakcentrale leidinggevend is opgetreden, 5% loonherziening in het vooruitzicht moeten stellen.

Zij zullen echter trachten door verdere prijsstijging hun verarmingspolitiek verder door te voeren.

● **Dit MAG NIET gebeuren!**

Het Verbondsbestuur der E.V.C. roept de werkers dan ook op, om in de bedrijven de strijd met verhoogde kracht voort te zetten.

Het roept de anders- en ongeorganiseerden op de **EENHEID VAN ACTIE** tot stand te brengen en gezamenlijk de strijd aan te binden

- voor een onmiddellijke loonsverhoging van tenminste 10 pct
- tegen elke poging om het arbeidstempo op te voeren
- tegen de voorgenomen huurverhoging
- voor onmiddellijk verbod van verdere prijsverhogingen

Alleen Uw eensgezinde optreden is in staat dit te bereiken!

Voor Uw eendrachtig optreden zal de reactie moeten wijken!

Werkers van Nederland bedenkt:

IN DE EENHEID LIGT UW KRACHT

HET VERBONDSBESTUUR DER
EENHEIDSVAKCENTRALE

De Metaal

74971

*6000
aard*

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN
AFDELING D e l f t

Secr: Bosschastraat 48

dW.

A a n DE ARBEIDERS VAN DE N. K. F.

De personeelsraad is op 9 November met de directie in "Het Prinsenhof" bijeen geweest, waar onder meer aan de orde zijn gesteld de punten:

gratis-verstrekking van bedrijfskleding
en

de verslechtingen, die in de tarieven op te merken zijn.

Deze bespreking had geen resultaat, met als argumenten:

bedrijfskleding - mag niet van de Rijksbemiddelaars

en, toen uitkwam, dat de Rijksbemiddelaars daarmee niets te maken hebben:

"Ik wil voor jullie niet in de gevangenis komen".

Daarmee was de zaak voor hem af.

tariefverslechting - waarneembaar in het loonzakje met
1 1/2- & 2%;

oplossing van Mr. Proos: HARDER WERKEN !

Dit was voor de E.V.C. aanleiding om zich in vergadering hierover te beraden, waar tenslotte de volgende eisen tot stand kwamen:

- 1e. GRATIS WERKKLEDING;
- 2e. GEEN AFBRAAK VAN DETARIEVEN, CONTROLE DOOR DE ARBEIDERS OP DE TARIEVEN;
- 3e. PUBLICATIE VAN DE VERRICHTINGEN VAN DE PERSONEELSRAAD OP DE AANKONDIGINGSBORDEN;
- 4e. EEN EXTRA-TOESLAG VOOR DE KOMENDE FEESTDAGEN, BUITEN DE REEDS-BESTAANDE TOESLAGEN;
- 5e. VERHOOGING VAN DE Fl. 1.- == DUURTETOESLAG TOT Fl. 2.50.

Z. O. Z.

De vergadering was van mening, dat dit slechts minimum-eisen zijn, die voor directe inwilliging vatbaar zijn.

Smoesjes als "het mag niet", snijden geen hout. In vele andere bedrijven, ook in Delft, wordt bijvoorbeeld reeds gratis bedrijfskleding verstrekt.

Neen, als het voor henzelf gaat, dan duurt het bij de heren-ondernemers en regering echter niet zo lang.

De aandeelhouders en couponknippers behoeven niet zo lang op hun geld te wachten.

En, kijk eens naar de loonsverhoging van de ministers van Fl. 6000.== per jaar of van \pm Fl. 120.== per week; kijk eens naar het voorstel, dat in de Gemeenteraad van Delft in behandeling komt om de wethouders een loonsverhoging te geven van Fl. 4500.== op Fl. 5400.==, dus Fl. 18.== per week; dat is meer dan de ouden van dagen krijgen.

Wij zijn van mening, dat onze eisen alleszins redelijk zijn.

Wij leggen deze eisen dan ook aan de arbeiders voor.

BESPREEKT ZE MET ELKAAR EN BERAADSLAAGT, HOE JE DEZE INGEWILLIGDHEID KUNT KRIJGEN !

JE KUNT HIERBIJ OP de volle steun van onze organisatie rekenen !!

HET BESTUUR.

Ontvangen van Directie N.V.
Rotterdamse Electriciteit Ma.
v/r H. Cron G.A. R. de
schiedman 22 49 25 NW 49 abn D VI
W.D. Geer (metaal)

"De Metaal"

Bond van werknemers in de Metaalnijverheid en aanverwante Bedrijfstakken.
Secr: Heemraadsingel 185. Telefoon: 51705. Afd: Rotterdam.

AAN ALLE ARBEIDERS, WERKZAAM OP DE TERREINEN
VAN DE CALTEX EN B.P.M.

Waarde Makers.

De Moelijkheden, welke bij herhaling voorkomen bij de onderaan-
nemers, die hun bedrijf uitvoeren op het Caltex en B.P.M. terrein, zijn
aanleiding, dat wij een ERNSTIG WOORD tot de arbeiders richten van deze
ondernemers.

Wij moeten vaststellen, dat deze moeilijkheden voortkomen uit het feit,
dat naar het oordeel van de ondernemers, het loonzakje nog te goed ge-
vuld is, m.a.w. dat de lonen nog te hoog zijn.

Wij behoeven jullie er niet op te wijzen dat; de prijzen voortdurend
stijgen, de sporen van de DEVALUATIE reeds duidelijk merkbaar zijn.
Iedere dag opnieuw horen wij van moeder de vrouw, dat de prijzen zelfs
van de meest noodzakelijke levensbehoeften, met sprongen omhoog gaan,

DAARNAAST ZIEN WIJ, DAT DE ONDERNEMERS IN SAMEN WERKING MET DE UNIEBE-
STUREN POGEN, DE LONEN EN DAARMEE HET LEVEN SPEIL DER WERKERS NOG MEER
TE VERLAGEN.

De ondernemers kunnen echter geen enkele verslechtering doorvoeren,
als de arbeiders niet bereid zijn verslechteringen te aanvaarden.

In talrijke gevallen is door het eensgezind optreden van de arbeiders
DE AANVAL OP HUN LOON AFGESLAGEN.

Blijkbaar was ook de directie van de Moor van mening, dat de lonen te
hoog waren en deelde de arbeiders mee, dat met ingang van Maandag 21
November de lonen zouden worden verlaagd.

DE KERN VAN DEZE FIRMA BEGREEP OP DE JUISTE WIJZE
HAAR TAAK EN WEES DE LOONSVERLAGING VAN DE HAND.

In een personeelsvergadering, die daarop plaats vond, waar zowel de
directie als Nooter, Voorz: van "De Metaal" afd: R. dam aanwezig waren,
poogde de directie haar voorstel aannemelijk te maken.

Nooter zette op duidelijke wijze uiteen, dat geen enkele verslechtering
kan worden aanvaard.

Uit de discussie van de arbeiders kwam duidelijk naar voren, dat de
arbeiders geen loonsverlaging zouden aanvaarden en dat niet zou worden
geschroomd, hiertegen de strijd aan te binden.

DOOR HET OPTREDEN VAN HET PERSONEEL, NAM DE DIRECTIE HAAR VOORSTEL TERUG.
Ook de directie Filius meende nu maar tot de aanval te moeten overgaan
en probeerde zij in een door haar belegde personeelsvergadering, de ar-
beiders van een noodzakelijke loonsverlaging te overtuigen.

De Secr: van "De Metaal" die door het personeel was uitgenodigd, wist op
de juiste wijze de DEMAGOGIE van deze directie te ontzenuwen, waarna het
personeel met ALGEMENE STEMMEN besloot, geen loonsverlaging te aanvaar-
den en zonodig eveneens hiertegen de strijd aan te binden.

Makers, door het EENSGEZINDE OPTREDEN van de kern en het personeel van
de Moor en Filius werd de aanval op het loon afgeslagen en duidelijk
werd gedemonstreerd, dat door juist en gemeenschappelijk optreden, iedere
aanval op het levenspeil, kan worden afgeslagen.

Voor de arbeiders van lagendijk in het bijzonder, die niet de eenheid
van optreden konden bereiken, waardoor de loonsverlaging een feit werd,
MOET DIT EEN DUIDELIJKE LES ZIJN, voor de arbeiders in het algemeen, is
het optreden van de arbeiders bij de Moor en Filius een DUIDELIJK VOOR-
BEELD, wat kan worden bereikt, indien de arbeiders GEMEENSCHAPPELIJK
OPTREDEN.

TREK HIERUIT UW CONCLUSIE!!!!

SLAAT IEDERE AANVAL OP UW LOON AF!!!!

GEORGANISEERDE EN GEMEENSCHAPPELIJKE STRIJD LEIDT TOT SUCCES.

Het Bestuur.

*afgeleverd door
vrijgemaakt CO 74345*

DE ACTIE

UITTREKSEL	
Uit	: OD 1228
Ag.no.	: 74345
Voer	: OD 644- <u>II</u>

BIJ

WERKSPOOR

TE

AMSTERDAM

UITGAVE:

"DE METAAL",
Prinsengracht 739,
AMSTERDAM.
Telefoon: 33784.

Prijs 2 cent.

AAN DE METAALARBEIDERS!

Het is zeer leerzaam voor de werkers in de metaalnijverheid om de gebeurtenissen, die aanleiding waren tot het jongste conflict bij Werkspoor te Amsterdam, alsmede het conflict zelve, aan een beknopte beschouwing te onderwerpen.

Daardoor zal iedereen het optreden van de Werkspoor-directie, maar vooral het optreden van de bestuurders der Uniebonden ten aanzien van de strijd der arbeiders, duidelijk worden en kan iedereen zien, waartoe de politiek van samenwerking tussen deze bestuurders en de ondernemers leidt.

DE AANLEIDING.

Bij Werkspoor werden reeds sedert geruime tijd in verschillende afdelingen tijd-opmetingen verricht.

Deze tijd-opmetingen, die, op verlangen van het College van Rijksbemiddelaars, doorgevoerd moeten worden, werden oorspronkelijk door het bekende - en bij de arbeiders beruchte - Bureau Berenschot verricht, doch stuitten op een zó sterke weerstand van de zijde der arbeiders, dat dit Bureau, na een rapport te hebben uitgebracht, zijn werkzaamheden staakte.

Berenschot werd later vervangen door een z.g. Arbeids-Analysebureau.

Men poogde hiermede bij de Werkspoorders de indruk te wekken alsof op dit terrein en in deze materie medezegenschap gegeven was, nu de tijdmetingen door de arbeiders zelve geschiedden.

De directie was zich evenwel bewust, dat er toch nog steeds een grote weerstand tegen de tijd-opmetingen zou blijven bestaan, ondanks deze voorstelling van zaken. Te goed begrepen de arbeiders van Werkspoor, dat de tijd-opmetingen niet gedaan werden om de metingen zelf, doch om de resultaten - en het gebruik daarvan, ten aanzien van de beloning. Per slot van rekening geeft geen enkele bedrijfsdirectie duizenden guldans uit aan "wetenschappelijke" bureaux en Arbeidsanalyse

als ze daarvan windeieren verwacht, in plaats van groter bedrijfsresultaat, dus groter winst. Om zo min mogelijk belemmeringen in de weg te leggen, werd door de directie met de Fabrieksraad de afspraak gemaakt, dat de tijdmetingen

uitsluitend op basis van
vrijwilligheid

zouden plaatsvinden. Degene, die niet "getimed" wilde worden, behoeft dit niet toe te staan en de "klokkenman" die zich dan te verwijderen.

HET WAS ECHTER DE DIRECTIE VAN WERKSPoor, DIE IN DEZE HET GEGEVEN WOORD TRAK!

(Dat komt meer voor bij directies!).

Op Donderdag 29 September werd plotseling, zonder overleg met - of kennisgeving aan de Fabrieksraad, zonder overleg ook met de betrokken arbeiders, uit een ander vastje getapt. De baas in de Revolverdraaijerij poogde de arbeiders van zijn afdeling, door bedreiging met bepaalde maatregelen, te dwingen de metingen op zich te laten toepassen.

Toen op Vrijdag 30 September een tijd-opnemer in de Revolverdraaijerij verscheen, leidde dit tot de eerste openlijke vorm van verzet, tengevolge waarvan de klokkenman weer verdween. Onmiddellijk zonden de arbeiders een delegatie naar het bestuur van de Fabrieksraad (bedrijfskans) met de eis, dat een vergadering met alle revolverdraaijers zou plaatsvinden, voordat de tijdmetingen zouden worden doorgevoerd. Het bestuur van de Fabrieksraad bestaat uitsluitend uit leden van de Uniebonden en deze wensten aan het begrijpelijk verlangen van de arbeiders niet tegemoet te komen. Niettemin, de klokkenman verdween.

Op Zaterdagochtend daaraanvolgend, werd de kwestie zeer scherp gesteld.

Men poogde een arbeider, door dreiging met schorsing, murw te maken. Dit lukte en in overspannen toestand stond de betrokken arbeider toe, dat bij hem de tijden opgenomen werden. Doch onmiddellijk reageerden zijn collega's en zetten de machines stop. Daarop schorste de directie het slachtoffer. Na een sit-down-

staking van een uur, werd de schorsing ingetrokken en de tijdopname stopgezet. De directie was, door de eensgezinde houding van de arbeiders, gedwongen terug te trekken.

Inmiddels hadden de arbeiders uit de Machinale 1 zich met de revolverdraaijers solidair verklaard.

's Maandags werd toen niet meer geklokt, doch, zoals later bekend werd, vond op die dag een bespreking plaats tussen bestuurders van de Uniebonden en de directie van Werkspoor. Wat daarin besproken is, wordt duidelijk, als men ziet, wat toen verder gebeurde. Dinsdag 4 October kwam de tijd-opnemer terug en, toen de revolverdraaijers zich daartegen wederom, bijna zonder uitzondering, verzetten,

werden allen op staande
voet ontslagen!

De avond-ploeg van de Revolverdraaijerij verklaarde zich solidair met hun ontslagen kameraden van de dag-ploeg en ook zij werden met dezelfde maatregel gestraft. Deze gebeurtenis, die grote beroering bij de Werkspoorarbeiders verwekte, was voor het bestuur van de Fabrieksraad nog steeds geen aanleiding iets voor de betrokkenen te ondernemen. Pas veel later, onder scherpe druk der arbeiders, was echter het bestuur van de Fabrieksraad verplicht een bespreking met de directie hierover te voeren.

Wij komen hierop later nog terug.

HET CONFLICT.

Woensdagochtend 5 October stonden dus, zowel de arbeiders van de dag- als avond-ploeg van de Revolverdraaijerij als ontslagenen buiten de fabriekspoorten.

Nog diezelfde ochtend werd door "De Metaal" aan de Werkspoorders een manifest uitgegeven, waarin werd verklaard, dat onze Bond onvoorwaardelijk achter alle arbeiders stond en de nog-werkende ar-

beiders van Werkspoor werden opgeroepen de strijd aan te binden tegen de directie, opdat alle ontslagen ~~in~~ getrokken werden.

Eveneens werd tegelijkertijd een manifest aan de Amsterdamse metaalbedrijven verspreid, waarin opgeroepen werd tot morele en financiële ondersteuning aan de uitgesloten.

Algemeen en fel was de verontwaardiging onder alle Werkspoor-arbeiders over deze brutale maatregel van de woord-brekende directie. Voortdurend groepten de arbeiders samen en bespraken zij eventuele maatregelen, die genomen dienden te worden om het ontslag ongedaan te maken. Delegaties werden uit vele afdelingen naar het bestuur van de Fabrieksraad en de directie afgevaardigd om voor de uitgesloten op te komen.

Inmiddels waren de uitgesloten in vergadering bijeengekomen, waar zij de situatie bespraken en tevens de maatregelen ter verdere ontwikkeling van de strijd tegen de directie, in samenwerking met de kameraden in het bedrijf. Als eerste werd een Actie-commissie gekozen, waarin, zowel leden van de Uniebonden als van "De Metaal", naast enige ongeorganiseerden, zitting namen.

's Middags met schafttijd verzamelden zich ongeveer 1200 arbeiders op het terrein van Werkspoor, waar zij toegesproken werden door een bestuurder van "De Metaal" via een geluidversterkingsapparaat. Deze verklaarde hen de achtergrond van het conflict en de bedoelingen van de directie met het ontslag.

Tevens werden zij opgeroepen zich solidair te verklaren met de uitgesloten makers.

De daarop-gehouden stemming, waarin de overgrote meerderheid van de aanwezigen zich uitsprak voor het neerleggen van het werk tot alle ontslagenen weer aan de arbeid waren, bewees de grote verbondenheid van de nog-werkenden met de uitgesloten kameraden.

Door het onjuist-optreden van een Werkspoor-arbeider op het beslissend moment, die, in plaats van zich bij het genomen besluit neer te leggen, wederom met allerlei neven-problemen op tafel kwam, de aandacht van de uitsluiting hierdoor afleidde en daarna het voorstel deed om alsnog een delegatie naar het bestuur van de

Fabrieksraad en de directie te zenden, ontstond er verwarring en verdeeldheid onder de Werkspoor-arbeiders, tengevolge waarvan men niet meer wist hoe te handelen.

Enige honderden arbeiders verlieten de fabriek, terwijl enige afdelingen, in afwachting van het resultaat der delegatie, niet het werk neerlegden, doch wel op het fabrieksterrein bleven, zonder vooreerst alsnog het werk te hervatten.

De delegatie boekte geen resultaat. De verwerking had tot gevolg, dat daarna geen massaal en daadwerkelijk optreden volgde.

Den doortastende daad, gebaseerd op de genomen besluiten van de arbeiders, zou van doorslaggevende betekenis voor het verder verloop van het conflict geweest zijn.

Donderdagmiddag werd het personeel opnieuw via de geluidsversterking toegesproken, nu door enige uitgesloten zelve en opgeroepen voor een personeelsvergadering op diezelfde avond om gemeenschappelijk de verder-te-nemen maatregelen te bespreken.

De politie, die reeds gedurende beide voorgaande dagen voortdurend gepoogd had de strijdende kameraden uit de omgeving van de fabriek te verdrijven om het contact tussen de nog-werkenden binnen en de uitgesloten buiten de fabriek te belemmeren, greep ook nu weer in.

Zij drong de woning, waarin het versterkingsapparaat was opgesteld, binnen en nam dit in beslag.

Onder de druk der leden van de Uniebonden en van de felle verontwaardiging van alle arbeiders, was het Uniebestuur gedwongen zich ook met het conflict te bemoeien. Dit beleegde eveneens Donderdagavond een bijeenkomst voor zyn leden.

Op beide vergaderingen werd door alle aanwezigen unaniem het standpunt ingenomen, dat met alle middelen geijverd moest worden de uitsluiting ongedaan te maken. Aan de bestuurders der Uniebonden, die poogden het optreden van de Werkspoor-directie te verdedigen, werd, na dikwijls-zeer-felle discussie, de leden de opdracht gegeven het standpunt van de Unieleiden, dat alle ontslagen moesten worden inge-

trokken, met alle kracht te verdedigen bij de directie. Hier dient de vraag te worden opgeworpen, waarom de leden van de Fabrieksraad nog steeds geen vergadering over deze ernstige zaak hadden geëist van het bestuur van de Fabrieksraad. Dit had zeer zeker wel moeten gebeuren.

Gedurende de daarop-volgende dagen onderhield de Actie-commissie een voortdurend en nauw contact met de arbeiders in de fabriek, door middel van dagelijkse uitgave van manifesten en Voorlichtingsbulletins, alsmede door discussies vóór de aanvang en na beëindiging van de werktijd en tijdens de middagschaft. Aan de Amsterdamse metaalbedrijven en in de omliggende buurten werd ook een manifest uitgegeven, waarin de stand van zaken werd uiteengezet en opgeroepen tot solidariteit.

Een intensieve solidariteitscampagne werd georganiseerd en had tot resultaat, dat gedurende de actie een bedrag van ongeveer Fl. 5500.— kon worden ingezameld. De sympathie, zowel van de arbeiders van Werkspoor als van andere metaalbedrijven en van de buurtbewoners, bleek onverdeeld aan de zijde der uitgesloten te zijn.

Zaterdagochtend 8 October vond dan het onderhoud tussen de bestuurders der Uniebonden en de directie van Werkspoor plaats.

Na afloop van dit onderhoud, werden aan een aantal buiten-de-poort-staande arbeiders oproepen thuisbezorgd en zich maandagochtend op het bedrijf te melden. Na een bespreking met een vertegenwoordiger van de directie, konden zij het werk hervatten.

63 uitgesloten echter ontrongen geen op roepen. In plaats van zich met alle kracht in te zetten om de opdracht van de ledenvergadering uit te voeren (alle uitgesloten arbeiders weer terug in het bedrijf), namen de Uniebestuurders genoegen met een ontslag aan 63 kameraden. De actie-commissie doorzag de bedoeling hiervan, namelijk een poging om in de rijen der uitgesloten een splitsing tot stand te brengen.

Zij adviseerde aan de opgeroepen het werk te hervatten en gezamenlijk met alle andere nog-werkende

arbeiders, de strijd in de fabriek zelve voort te zetten.

Voor de bestuurders van de Uniebonden was, ondanks de zeer duidelijke opdracht der leden, hiermede de zaak afgedaan.

Een lid van de A.N.M.B. ontving het volgend laconiek schrijven:

"W. Vro.,

"Door deze bericht ik U, mede namens collega van Zijl, dat door de organisatie alles is gedaan om een redelijke oplossing te vinden, doch de directie is niet bereid U terug te nemen. Inmiddels, tekent,

vriendschappelijk groetend,
Namens de afdeling Amsterdam,

H. van Eerde.

(get. P.C. Bomas, bestuurder)."

Geen enkele poging dus om, met inzet van alle krachten desnoods, de ontslagen arbeiders weer in het bedrijf te brengen. "Alles doen" van de Uniebesturen betekende hier: 63 arbeiders en hun gezinnen aan werkloosheid prijsgeven. "Alles doen" betekende in ieder geval geen strijd met en voor de arbeiders, doch uitsluitend een deemoedig buigen voor - en daardoor een welkome hulp aan de directie.

De arbeiders van Werkspoor, ook de Uniebondsleden, dachten er echter anders over. De actie werd voortgezet en het bestuur van de Fabrieksraad moest, onder de uitgeoefende druk, de kwestie opnieuw bij de directie aanhangig maken. Het gevolg van dit optreden van de arbeiders was, dat de directie gedwongen werd opnieuw een aantal arbeiders op te roepen.

DE WEDDING EN DE ROL DER UNIEBESTURDEKS.

De besturen der Uniebonden pogen ook nu weer in het conflict tussen arbeiders en ondernemers hun optreden als behartigers en verdedigers van de belangen der directie te verbergen onder veel ge-

schreeuw en verdraaiing van feiten.

In "De Metaalbewerker" van 29 October pogen de bestuurders van de A.N.M.B. met leugens een volkomen verkeerde voorstelling van zaken te geven. Zij trachten de E. V.C. in de schoenen te schuiven, dat deze organisatie de schuld heeft, dat 32 kameraden buiten het bedrijf gesloten zijn. Wij zullen, aan de hand van de feiten, de houding en de rol van deze bestuurders eens wat nader gaan bezien, waardoor ieder kan vaststellen, wie de werkelijke schuldigen zijn.

Zoals hiervoor reeds gezegd, vond op Maandag 3 October een bespreking plaats tussen de bestuurders der Uniebonden en de directie van Werkspoor. Dit onderhoud vond dus plaats, lot goed op lezer, één dag, voordat de directie de arbeiders uit de Revolverdraaijerij ontsloeg. Wij zijn zo vrij om aan te nemen, dat men zich in deze bespreking niet met koetjes en kalfjes heeft beziggehouden, doch met de situatie in de Revolverdraaijerij, in verband met de tijd-opmetingen, met de ontstemming, de weerstand en de onrust.

De bestuurders der Uniebonden zijn in deze bespreking ongetwijfeld door de directie van Werkspoor ervan op de hoogte gesteld, dat zij van plan was de volgende dag opnieuw te klokken in bovengenoemde afdeling en tevens, dat zij tegen te-verwachten verzet van de zijde der arbeiders scherpste maatregelen zou nemen.

's Maandags waren de bestuurders der Uniebonden dus precies op de hoogte met wat Dinsdag stond te gebeuren. Hier doen zich enige vragen voor, die om antwoord schreeuwen:

- 1a. Waarom hebben de bestuurders der Uniebonden niet onmiddellijk de arbeiders gewaarschuwd voor datgene, wat de directie van plan was?
- 2a. Waarom hebben zij niet onmiddellijk, in samenwerking met de arbeiders, tegen-maatregelen genomen, die het voornemen der directie konden verhinderen?

Het antwoord hierop kan niet moeilijk zijn.

Zij hebben niet gewaarschuwd en niet s daar tegen ondernomen, omdat zij zich bij het voornemen van de directie had

den neergelegd, omdat ook zij van mening waren, dat met harde hand tegen de strijdende arbeiders moest worden opgetreden.

Daarom werd ook de vergadering van de Fabrieksraad op diezelfde Maandagavond te elfder ure afgelast, omdat men voorkomen wilde, dat de eerlijke en strijdbare arbeiders in dit college de kwestie van de Revolverdraaijerij aan de orde zouden brengen en de eis zouden stellen, dat tegen de woord-brekende directie moest worden opgetreden.

Het was dus met voorkennis en goedvinden van de bestuurders der Uniebonden, dat de Werkspoor-directie de arbeiders uit de Revolverdraaijerij op staande voet ontsloeg.

Het zal voor iedere arbeider duidelijk zijn, dat deze bestuurders niet van plan waren om, in welke mate dan ook, voor de uitgesloten en op te komen.

Door de grote verontwaardiging onder de arbeiders en onder druk hunner leden, werden zij door de eensgezinde en strijdbare houding gedwongen de opdracht te aanvaarden om bij de directie, ten gunste van de uitgesloten en op te treden.

Dat zij echter niet van plan waren ernstig deze opdracht uit te voeren, wordt wel bewezen door het feit, dat zij tegen het voornemen van de directie geen stelling hadden genomen en bevestigd door het hiervoor gepubliceerd schrijven van het A.N.M.B.-bestuur aan één van de leden.

Tegen de wil van deze Unie-bestuurders in en uitsluitend door de eensgezinde wil en het optreden van de arbeiders van Werkspoor, gesteund door onze Bond werd de directie gedwongen een groot aantal arbeiders terug te nemen.

Uit bovenstaande blijkt zeer duidelijk het verbond van de directie met de Unie-bestuurders om gezamenlijk de strijd van de Werkspoor-arbeiders tegen de methoden bij de tijd-opmetingen te pogen te breken. Duidelijk blijkt, dat de Unie-bestuurders de schuldigen zijn, dat 32 kameraden uitgesloten werden, doordat zij, die op de hoogte waren, hebben gezwegen en

niets ter afweer hebben gedaan en later ook geen poging hebben ondernomen om de strijd van de Werkspoor arbeiders voor het ongedaan-maken der ontslagen te ondersteunen. Geen enkel parool is door hen uitgegeven om de strijd der arbeiders te ondersteunen. Zij begaarden zich slechts tot politieke hetze en verdachtmaking en het "parool" "aan het werk blijven", wetende, dat een korte, met kracht gevoerde actie, de arbeiders een volledig succes hadden kunnen bezorgen.

DE STRIJD GAAT VERDER.

De actie bij Werkspoor leert ons, dat de arbeiders de grootst mogelijke waakzaamheid ten aanzien van het optreden der besturen van de Uniebonden in acht dienen te nemen, omdat zij hun politiek van samenwerking met de ondernemers zó ver doorvoeren, dat zij bereid zijn gezamenlijk met dezen tegen de arbeiders op te treden.

De actie bij Werkspoor leert ons echter eveneens, dat door eensgezind optreden van de arbeiders zelve de ondernemers tot concessies kunnen worden gedwongen en van de bestuurders der Uniebonden bepaalde toezeggingen kunnen worden afgedwongen.

Bij Werkspoor werd door de arbeiders in de Revolverdraaierij de eenheid tot stand gebracht tegen de methoden der directie bij de tijdopmetingen. Na de maatregelen der directie (met medewerking der Uniebondsbestuurders) vonden de Werkspoorarbeiders elkaar in hun gemeenschappelijk optreden tegen de directie.

Doch ook leert de actie bij Werkspoor ons, dat geen volledig resultaat werd behaald, omdat men, in plaats van de strijd voortdurend op een hoger plan te brengen, ging afwachten, wat het resultaat der onderhandelingen zou zijn. De resultaten van de onderhandelingen tussen directie en Uniebestuurders zouden ongetwijfeld volkomen zijn geweest, indien de arbeiders niet hadden afgewacht, doch zelf aan de onderhandelingen kracht hadden bijgezet, door directie actie in het bedrijf.

Bij de thans-aan-de-gang-zijnde onderhandelingen

de nieuwe G.A.O. in de groot-metaalnijverheid, zal men bovenstaande goed in het oog dienen te houden. De werkgevers hebben voorstellen ter tafel gebracht, die belangrijke verslechtingen voor de arbeidsvoorwaarden inhouden.

De arbeiders dienen daartegen strijd te organiseren. Zij mogen daarbij geen vertrouwen koesteren in de politiek van overleg en samenwerking van de besturen der Uniebonden en niet lijdzaam afwachten, wat het resultaat der onderhandelingen zal zijn.

Alleen door daadwerkelijk optreden kunnen de werkgevers gedwongen worden hun verslechteringsvoorstellen terug te nemen.

Alleen door daadwerkelijk en eensgezind optreden, zijn de werkers in de metaalnijverheid in staat belangrijke en noodzakelijke verbeteringen aan hun loonen en andere arbeidsvoorwaarden aan te brengen.

Alle voorwaarden daartoe zijn aanwezig. Alle arbeiders kampen voortdurend met een steeds groter wordend tekort.

De eisen van de arbeiders, georganiseerd in de Uniebonden, zijn in vele opzichten dezelfde als die van de werkers, georganiseerd in "De Metaal" en eveneens van de (helaas nog vele) ongeorganiseerden.

De strijd voor verbetering van de bestaansvoorwaarden biedt voor alle werkers in de metaalnijverheid de mogelijkheid daarin gemeenschappelijk op te treden en daardoor succes te behalen.

NIET AFWACHTEN, MAAR HANDELEN !

Amsterdam, NOVEMBER 1949.

HET HOOFDBESTUUR.

IN
EENHEID VAN
OPTREDEN
LIGT
ONZE KRACHT

AANMELDINGSFORMULIER.

Afdeling _____
Naam _____
Voornamen _____
Adres _____
Woonplaats _____
Geboren _____
Man/vrouw _____ Gehuwd/ongehuwd _____
Naam Bedrijf _____
Adres bedrijf _____
Aard bedrijf _____
Beroep _____
Loon per maand, week, uur _____
Datum aanmelding _____

Handtekening

NIET INVULLEN !

Bondsnummer _____

De Metaal

108

644

(Metaal)

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN
Afd.: ARNHEM Seor.: JOH. de WITTLAAN 101.

AG

Waarde Makker,

Veel en ingrijpend zijn de maatregelen, die de regering voornemens is uit te voeren, tegen het levenspeil der werkende bevolking. De aangekondigde verslechtingen ter gelegenheid van de Opening van de Staten Generaal, de daarop gevolgde devaluatie vormen een ernstige bedreiging van ieders levenspeil, die met werken voor zich en de zijnen in het levensonderhoud moet voorzien.

Het is daarom noodzakelijk dat de werkende bevolking beschikt over een apparaat, dat haar leiding en steun kan geven in de noodzakelijke strijd voor de verdediging van de bestaansmogelijkheden.

De arbeidersklasse heeft dit apparaat in de enige strijdbare vakbeweging van ons land, de E.V.C., waarvan wij als afdeling Arnhem van "De Metaal" een levend en bewust deel zijn.

Dit apparaat echter moet zowel naar binnen als naar buiten verstevigd en uitgebouwd worden. Van het Hoofdbestuur hebben wij richtlijnen ontvangen voor de Propaganda-Campagne 1949-1950, waaraan ook onze afdeling zijn deel zal bijdragen.

Ten einde de mogelijkheden, die wij in Arnhem hebben ter versterking van onze Organisatie en Uw moeilijkheden in de verschillende bedrijven grondig met elkaar te bespreken, nodigen wij U uit tot het bijwonen van de

ALGEMENE LEDENVERGADERING van "DE METAAL"
op
WOENSDAG, 26 OCTOBER des avonds om 8 UUR,
in
HET GEBOUW der EVC, KLARENDAALSEWEG 62.

Wij rekenen op Uw aanwezigheid, terwijl ons is toegezegd, dat een Hoofdbestuurder voor ons zal spreken over de DEVALUATIE en haar gevolgen voor de koopkracht der arbeiders.

Voor het Bestuur:

J. MINNAARD, (seor.)

Verb. 19
B/3 no 1119'49 Werkspoor
Datum ontvangst: 31-10-49
Pamflet, verspreid op Werkspoor-Zuilen.

a f s c h r i f t

Werkspoor
"DE METAAL"
afd. Utrecht
Leidsekade 114

AAN DE ARBEIDERS VAN WERKSPOOR

Binnenkort zult gij de Fabrieksraad door verkiezingen moeten aanvullen. Gij hebt er alle belang bij dat deze aanvulling een versterking van Uw positie in het bedrijf wordt.

Een Fabrieksraad kan voor de arbeiders van zeer grote betekenis zijn indien deze is samengesteld uit strijdbare kameraden, die slechts de belangen van de arbeiders willen dienen.

Immers, de tegenstelling tussen de belangen van de Werkspoorarbeiders ende Werkspoor-directie zal ook in de kern en haar werkzaamheden tot uitdrukking komen.

De huidige Fabrieksraad voelt de behoefte aan versterking in deze strijd en heeft hieraan in haar vergaderingen meermalen uiting gegeven.

In de komende tijd zullen hoge eisen gesteld worden aan de Fabrieksraad. In de voor ons liggende periode staan ons blijkens de verklaringen van de bankdirecteur Holtrop c.s. vele verslechtingen van ons levenspeil te wachten. De jongste gebeurtenissen bij Werkspoor-Amsterdam leveren reeds de duidelijke bewijzen hiervan.

Niet alleen voor Werkspoor, doch voor de gehele metaalnijverheid staan verslechtingen op het program van de ondernemers.

De voorstellen die de metaal-werkgevers voor de nieuwe C.A.O. naar voren hebben gebracht, betekenen allen verslechtingen.

Werkclassificatie, vermindering van de extra betaling bij ploegendienst, ziekte uitkering afhankelijk van het aantal dienstjaren, ongeoorlogd verzuim niet alleen in mindering van het loon doch bovendien van de vakantie te brengen, scherpere looncontrole's enz. enz. zijn enkele er van. Daarnaast vinden in de bedrijven tariefverscherpingsplaats en ook Werkspoor kan daarover zijn woordje meespreken.

Ontslagen vallen links en rechts om ons heen.

WERSPOOR ARBEIDERS, van U hangt het af in hoeverre de plannen van het ondernemerdom zullen slagen.

KIEST DAAROM IN UW FABRIEKSRAAD STRIJDABARE KAMERADEN !

K i e s t c a n d i d a t e n v a n " D E M E T A A L "

Het Bestuur.

GEZIEN:

N O T A no. 6/14

nieuws agendum

Voor: B/III
Van : D/VI

Door D/VI ontvangen van contact Wilton Fijenoord op 13 October 1949

D/VI 14 October 1949

Series BE 17ho.
bergen - 00644.
(Hetal)

*Bone D. V. ontvanger van Milton Fyeland
Contact op 13 Oct '49.*

„De Metaal” Bond van werknemers in
de Metaalnijverheid en aanverwante bedrijfstakken
Prinsengracht 739 - Amsterdam - Telefoon 33784

OPROEP

Aan de werkers in de metaalindustrie

Kameraden,

In December aanstaande loopt de huidige CAO voor de groot-metaal-industrie ten einde. Deze CAO, waaraan het College van Rijksbemiddelaars zijn bindende loonregelingen ontleent voor vrijwel alle takken van de metaalnijverheid

behoeft zeer dringend verbeteringen

Deze behoefte is zo dringend dat ook de Uniebesturen — onder de toenemende druk van de Unieleden — verschillende „wijzigingsvoorstellen” hebben moeten opstellen.

Reeds herhaalde malen heeft „De Metaal” aangetoond, dat de huidige loon- en arbeidsvoorwaarden absoluut onvoldoende zijn. Aan de hand van de besluiten van het Tweede E. V. C.-congres heeft de bondsraad in een met vertegenwoordigers van de afdelingen en grote bedrijven uitgebreide vergadering een program van eisen opgesteld, dat wij hierbij aan U voorleggen.

PROGRAM VAN EISEN

Loonsverhoging

Verhoging uurlonen met 10 cent per uur. Overeenkomstig de uurloonsverhoging plus tarief dienen voor technisch-, toezichthoudend- en administratief personeel in de metaalnijverheid de weeklonen met f 6.— en de maandlonen met f 25.— verhoogd te worden.
Afschaffing van de gemeenteklasse-indeling, met optrekking van de lonen tot die welke gelden voor de hoogste gemeenteklasse.

Uitkering bij ziekte en ongeval

100 pCt zonder carenzdagen. Wekelijkse uitbetaling door de werkgever.

Vacantie

1. Eén week loon vacanti toeslag voor ALLE arbeiders;
2. Voor arbeiders met extra zware arbeid: drie weken betaalde vacantie en anderhalve week vacanti toeslag.

Pensioenen

1. Premiebetaling ten laste van de werkgever;
2. Verhoging van de pensioenen.

Tegen werkloosheid

1. Verbod tot ontslag bij slapteen, in verband hiermede, verkorting van de arbeidstijd en handhaving van de oorspronkelijke loonhoogte;
2. Premiebetaling voor werkloosheids- en wachtgeldverzekering ten laste van de werkgever.

Nationale feestdag

5 Mei vrijaf met behoud van loon en zonder derving van snipperdagen.

Vergoedingen

Volle vergoeding voor:
a) reiskgeld;
b) dokters- en specialistenbezoek.
Gratis verstrekking van werkkleding.

Personeelsvertegenwoordiging

1. Candidaatstelling en -verkiezing van de arbeidersvertegenwoordigers onder gelijke voorwaarden uit en door alle arbeiders, met opheffing van beperkende bepalingen voor de jeugd;
2. Verbod tot ontslag aan door arbeiders gekozen vertegenwoordigers in kernen, tariefcommissies e.d.

JEUGDEISEN

Lonen

1. Verhoging van de jeugdlonen;
2. Verlaging van de leeftijdsgrens tot 23 jaar voor geschoolden, tot 22 jaar voor geoefenden en tot 21 jaar voor ongeschoolden;
3. Gelijk loon bij gelijkwaardige arbeid voor mannelijke en vrouwelijke arbeidskrachten.

Vacantie

1. Drie weken betaalde vacantie voor jeugdige werknemers tot en met 21 jaar;
2. Vacanti toeslag van anderhalve week loon.

Werkgelegenheid

Verplichte opnemng van gedemobiliseerden in hetzelfde bedrijf, waar zij werkten, voordat zij gedwongen werden in het leger te gaan.

Verhoging van de gulden loonbijslag tot f 2.50

In tegenstelling tot de wijzigingsvoorstellen van de Uniebesturen zijn dit zeer concrete eisen die door iedere metaalarbeider onderschreven kunnen en zullen worden. De voorstellen van de Uniebesturen zijn niet concreet. Immers hun „wijzigingsvoorstellen” behelzen geen loonsverhoging. Zij willen dit voor de arbeiders belangrijkste vraagstuk eerst „bespreken in December” ondanks het feit dat onder meer Oosterhuis, de nieuwe voorzitter van het NVV, in de Eerste Kamer vaststelde, dat de koopkracht sinds de subsidieverlaging van vorig jaar met drie en een half procent verminderd is. Oosterhuis erkende, dat de „Joekes-gulden” onvoldoende was. Hij sprak niet over de tekorten die zijn ontstaan na Augustus 1947, de laatste officiële loonsverhoging voor de arbeiders in de groot-metaal. In tegenstelling tot „een bespreking van de lonen in December” stelt ons program van eisen loonsverhoging als eerste en belangrijkste eis aan de orde.

Bovendien moet de gulden van Joekes veranderd worden in een wekelijkse RIJKSDAALDER in de zak van de arbeiders

De Uniebesturen „voelen” voor afschaffing van de gemeenteklassen, maar stellen deze niet als eis. „De Metaal” ziet

geen enkel steekhoudend argument voor gemeenteklassen-indeling.

Omdat de prijzen voor levensmiddelen, kleding en schoeisel e.d. in stad en op het platteland overal even hoog zijn en het grootste gat in de beurs van het arbeidersgezin slaan.

De Uniebesturen stellen „het principe van 100 pCt uitkering bij ziekte en ongeval voorop”, zij eisen echter geen 100 pCt, doch slechts 90 pCt.

De verplichte premiebetaling voor het ongelukkige pensioentje van negen gulden per week na 45 jaar betalen heeft van het begin af de verontwaardiging van de arbeiders opgewekt. Die wekelijkse gulden is een vermindering van de koopkracht, die ernstig wordt gevoeld door de gezinnen. De Uniebesturen spreken niet over een

premiebetaling ten laste van de werkgevers

Dr. Beel heeft als Hoge Vertegenwoordiger van de Kroon in Indonesië „geploeterd”. Tropenjentellen dubbel vandaar dan ook, dat hij voor zes maanden dienst per jaar 12.000 gulden pensioen krijgt. Wij weten niet of zijn pensioentje premievrij is, maar wel weten wij, dat het „pensioen” van de metaalarbeiders daar schril tegen af steekt. Voor dezelfde diensttijd van zes maanden met verplichte betaling van een gulden per week ontvangen de metaalarbeiders slechts tien cent per week pensioen.

Onder de druk der strijdbare houding van de arbeiders hebben de Uniebestuurders de

Nationale Feestdag

In hun wijzigingsvoorstellen opgenomen als een vrije dag met behoud van loon. Wij juichen dat toe, omdat de arbeiders de overwinning op het Hitler-fascisme ieder jaar willen gedenken. Wij ondersteunen het voorstel van de Uniebesturen door dit als een eis van de arbeiders in ons program op te nemen.

De verplichte verzekering tegen de gevolgen van onvrijwillige werkloosheid wordt in de Unievoorstellen niet besproken.

De arbeiders kunnen geen cent van hun loon meer missen, voor geen enkele premie.

Bovendien kunnen zij niet aansprakelijk worden geschild voor de gevolgen van een kapitalistisch wanbeheer, waardoor een toenemende werkloosheid reeds nu valt waar te nemen. Alleen de ondernemers hebben invloed op het ontslaan van arbeiders, zij dienen dus ook verplicht te worden om de premie voor werklozenverzekering te betalen, uit hun winsten dan wel uit de gevormde reserves.

Belangrijke eisen zijn in ons program opgenomen voor de jeugd, die dringend op inwilliging wachten en al sinds lang als redelijk door de arbeiders worden aangevoeld.

Van „gevoelens” „principes” en „loonbesprekingen in December” kunnen de metaalarbeiders thans de kruidenier niet betalen.

Hun noden behoeven concrete daden, thans!!

Het program van „De Metaal” is concreet, het is aangepast

aan de directe behoeften van de werkers.

Daarom moeten deze eisen dan ook ten spoedigste worden ingewilligd. Dit program van eisen is niet uitsluitend bestemd voor de leden van „De Metaal”. Integendeel alle werkers in de metaalnijverheid hebben dezelfde dringende behoeften. De inwilliging van deze eisen is voor allen even noodzakelijk. Natuurlijk is niet te verwachten dat de ondernemers, de regering en de Unie-bestuurders zich hier voor zullen haasten. (De praktijk is een harde leermeester en heeft dit wel geleerd.)

Nodig is, dat voor inwilliging gestreden wordt en vooral gemeenschappelijk.

De achter ons liggende periode bewees meer dan eens, dat door strijd verbeteringen bereikt worden.

Om hiertoe te komen is nodig dat ALLE arbeiders zich over ons Program van Eisen beraden en dit met elkaar bediscussieren.

Wij roepen Unie-leden, E.V.C.-ers en ongeorganiseerden op om gemeenschappelijk de vorm van actie in 't bedrijf en daarbuiten te bepalen, welke noodzakelijk is om de verbeteringen af te dwingen. Van de onverdeelde steun van „De Metaal” kunt U verzekerd zijn.

**DOOR EENSGEZINDE STRIJD
NAAR EEN REDELIJK BESTAAN**

08644

De Metaal

Bond van Werkers in metaalnijverheid en aanverwante bedrijfstakken

PRINSENGRACHT 739

AAN DE WILTON-ARBEIDERS

„Het jaar 1948 was voor de Dok- en Werfmaatschappij Wilton Feyenoord wederom een periode van bevredigende bedrijvigheid”.

Aldus het jaarverslag van Wilton. Tevredenheid van de directie over de gunstige resultaten, dank zij **Uw activiteit** behaald.

Deze tevredenheid wordt volkomen begrijpelijk als we enige cijfers noemen uit de jaren 1947 en 1948.

De **productiviteit** steeg van 1.009.799 ton in 1947 tot **1.397.980** ton in 1948

Voor **herstel, modernisering en uitbreiding** werden in 1947 f. 3.563.683 afgeschreven (in één jaar dus), tegen in 1948 f. 4.051.262.

De **winst** bedroeg na aftrek van alle lasten, in

1947 f. 5.823.241.- en steeg (door Uw productiviteit) in 1948 tot f. 6.528.225.-.

RUIM 6½ MILLIOEN GULDEN WINST, geen kleinigheid!

Hoe was het met de arbeiders, die deze winst mogelijk maakten?

Zij verdienden in 1948 geen cent meer dan in 1947?

Of wil men de één gulden-toeslag bij het intrekken van een deel der regeringssubsidie op het levensmiddelenpakket als een verhoging beschouwen? Zelfs het bestuur van de A.N.M.B. geeft in haar laatste krant „De Metaalbewerker” toe, dat „acheraf gebleken is, dat het meer nemen dan geven was van de regering (wel een late erkenning overigens).

Integendeel, het tekort steeg voortdurend.

Het zou normaal zijn, nu de directie zo „tevreden” is over de gang van zaken in het bedrijf, dat zij

DE EIS VOOR HOGER LOON BILLIJKTE.

We lezen in het verslag een „ernstige bezorgdheid” over de gestegen sociale lasten, die **absoluut hun grens bereikt hebben.**

Een waarschuwing aan U, werkers van Wilton. Dat, ondanks deze „hoge lasten”, de winsten belangrijk stegen, is, volgens de directie, **normaal.**

En, blijkens de houding, die de Unie-bestuurders aannemen, vinden ook zij dit normaal.

Als arbeiders in verzet komen tegen de politiek van regering en ondernemers, haasten zij zich hun critiekloze ondersteuning aan deze laatsten te geven.

Als Minister Liefstuck het de ondernemers nog gemakkelijker maakt, door de ondernemingsbelasting te verlichten, een maatregel, die direct tengevolge heeft, dat de winsten nog meer stijgen, dan laten deze arbeidersleiders geen geluid horen ten gunste van de arbeiders. Zij tekenen geen verzet aan als de directie van Wilton in haar verslag concludeert: „de arbeidsproductiviteit moet worden opgevoerd en de voortdurende stijging van de sociale lasten **moet worden stopgezet**”.

De H.H. bestuurders van de Uniebonden gaan door dik en dun met de regering, zien er zelfs niet tegenop het verzet van de arbeiders daadwerkelijk te breken.

Arbeiders van Wilton,

Eist Uw aandeel in de opbrengst van het bedrijf!

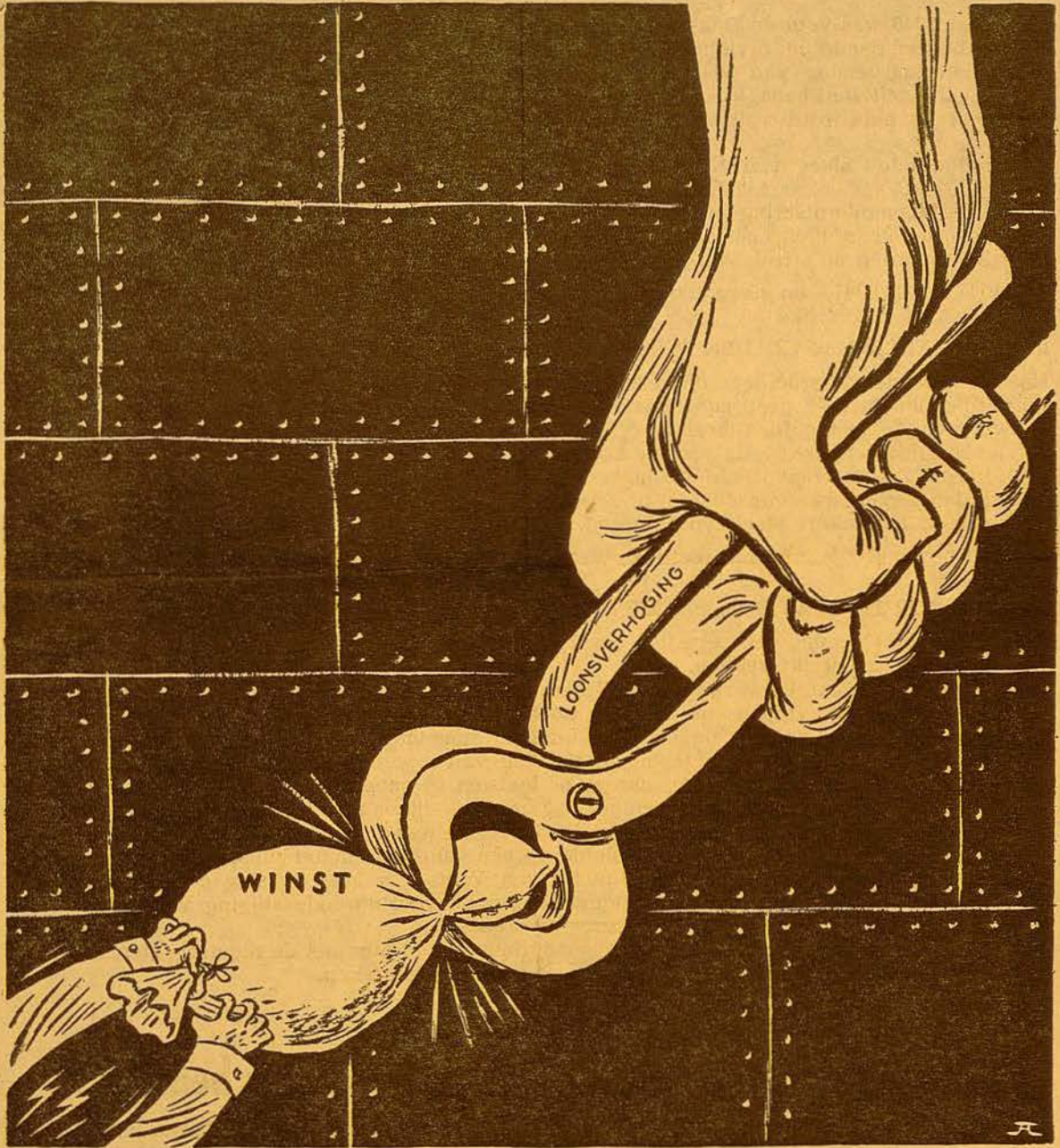
THANS LOONSVERHOOGING, TEN KOSTE VAN DE MILLIOENENWINST, die het bedrijf in 1948 aan de directie opbracht. Behalve de 6½ miljoen te verdelen winst, werd de reserve aangevuld met ruim één miljoen en voor uitbreiding nog eens ruim vier miljoen, omgerekend de vier miljoen aan sociale lasten, dus een voor ons waarneembare zuivere winst van **12 miljoen gulden.**

Per arbeider dus ongeveer 40 gulden winst per week.

Loonsverhoging **IS DUS MOGELIJK!** Loonsverhoging **IS NOODZAKELIJK!**

Loonsverhoging **IS RECHTVAARDIG!**

Het Bestuur.

Aan H.B.

Van B. St.

een bijlage

→ *Hevd 2*
deurma
B III

16 Mei 1949

60 644 (Metaal)

23 MEI 1949

Valans *W*

12 JULI 1949

AD 65056

P. B.

Bijgaand wordt toegezonden een exemplaar van nr. 4 van het N.D.S.M.-Bulletin, uitgave van de metaalgroep der E.V.C. In het betreffende blad wordt het N.D.S.M.-personeel nogmaals opgewekt bij de kernverkiezing op E.V.C.-candidaten te stemmen. Tevens wordt de aandacht van de lezers gevestigd op een nieuw actie-punt: de onrechtmatig verklaarde inhouding van 6 procent der tariefgeldten.

~~B III aef V~~

23 MEI 1949

D. H. K. 12/7/49

B VI / BKS 15/11/49

P. B. 15/7/49 o.g. 15/7/49 O.S.

HOOGOVEN-BULLETTIN

No. 2 - Uitgave „De Metaal” (E.V.C.) - Prinsengracht 739, Amsterdam

DE VUISTEN INEEN!

HET was een zeer druk bezochte vergadering, waarin Berend Blokzijl het woord voerde over de problemen bij de hoogovens en het geschil, dat ontstaan is tussen de E.V.C.-kernleden en de bond „De Metaal”, waarvan het merendeel tot voor kort lid was. Degenen, die denken dat deze vergadering belegd was om een gevecht met de persoon Mulder te kunnen voeren en hem daarbij eens behoorlijk van katoen te geven, die heeft het mis. Mulder is geen probleem, Mulder is slechts een arbeider met een naar onze opvattingen verkeerd ingestelde mening, die hij op die vergadering ten volle heeft kunnen verdedigen.

De openbare vergadering in Beverwijk was belegd om het probleem van de arbeiders te bespreken, namelijk: het probleem van het loonzakje. Dat is het probleem, waarover iedere arbeider, ongeacht de kleur van zijn politieke of godsdienstige jasje, het eens kan zijn.

Berend Blokzijl heeft dat probleem tot in bijzonderheden uitgemeten. Hij ging daarbij uit van het enig juiste standpunt, met name van de belangentegenstelling tussen ondernemer en arbeider. Of, anders gezegd, welke plaats wij in het productieproces innemen en welke de ondernemers innemen. En hij toonde aan, dat de arbeiders geheel andere en tegengestelde belangen hebben dan de ondernemers.

Sprekende over de zogenaamde gemeenschappelijke belangen stelde Blokzijl het als volgt:

„Zeker er zijn inderdaad gemeenschappelijke belangen tussen een arbeider en een directeur van een bedrijf. Bij voorbeeld als het de zuiverheid van de Nederlandse lucht betreft. Of ik zou met de heer Ingen Housz in een schaakclub kunnen zitten en samen zouden we een probleem op het schaakbord kunnen oplossen. Maar als wij het hebben over „gemeenschappelijke belangen” in het raam der loon- en prijspolitiek, dan spits ik mijn oren en vraag me af, wat er achter die term: „gemeenschappelijke belangen” verborgen gaat. Laten wij ons niet de illusie maken, dat wij als loontrekkers op dat essentiële punt dezelfde belangen zouden hebben als de eigenaar van de productiemiddelen.”

En vervolgens schilderde hij de houding van Ingen Housz en alle andere ondernemers, als er een tijd van laagconjunc-

tuur zou zijn. Dan zou de eerste maatregel van Ingen Housz zijn, om zijn winsten en daardoor het tantième toch nog zo hoog mogelijk te houden niet door zijn tantième af te schaffen en ook niet met de afschaffing daarvan van de overige directie-leden en commissarissen, maar door de lonen van de arbeiders te verlagen.

Op grond van deze tegenstellingen moeten wij ons werk verrichten als organisatie en als door de arbeiders gekozen kern en moeten wij scherp opletten, heel erg wantrouwend zijn, als in dit verband gesproken wordt van „gemeenschappelijk belang”, of van algemeen belang. Geen enkel bedrijf, ook het hoogovenbedrijf niet, is een liefdadige instelling. Elke onderneming is er met het uitsluitende doel om winst te maken en liefst zo groot mogelijke winst.

De kern onder leiding van Mulder staat op het standpunt, dat de hoogovenarbeiders met die van andere bedrijven niets te maken hebben. Ook Ingen Housz tracht dat regelmatig te suggereren. Maar hier houdt zelfs het „gemeenschappelijke” belang van Ingen Housz op. Omdat hij naast zijn grote baan als directeur van de hoogovens nog een aantal kleine baantjes heeft als commissaris in andere bedrijven, waarvan de directeuren veelal weer commissaris zijn bij de hoogovens. Blokzijl schilderde toen het wezenlijke verschil, dat bestaat in de belangen van Ingen Housz en van de arbeiders, een verschil van tientallen guldens per uur. Het is zo, dat Ingen Housz in een uur tijds een arbeiders-weekinkomen verdient, uitsluitend aan extraatjes. Die extraatjes komen voort uit de hoge winsten, welke op hun beurt weer gemaakt worden, doordat de arbeiders ze produceren met hun arbeid.

Om zonder ernstige fouten ons werk als kern te kunnen vervullen, moet de verbinding met kameraden buiten het bedrijf, via de vakbeweging, niet verloren gaan. Want daardoor kan het gebeuren, zoals het de kern van de hoogovens is gebeurd, dat het „eigen” bedrijf — ons bedrijf, zoals men zo vaak hoort zeggen, terwijl er nog geen schroevendraaier van ons bij is en we door de terreinpolitie worden gecontroleerd of we misschien wat van ons bedrijf in de zak hebben — dat we het bedrijf gaan zien als een eilandje van rust in een baai van sociale onrust. Maar het probleem van het loonzakje bestaat voor alle bedrijven en de ondernemers beperken zich ook niet tot het eigen bedrijf alleen.

„Als Mulder en de anderen de bond verlaten hebben, dan was de grondslag daarvoor, welke reden men er ook wenst bij te slepen niet anders dan: Hier zijn wij als kern en wij zullen onze eigen peultjes wel doppen en jullie, vakbeweging en arbeiders, hebt daar niets mee te maken.”

aldus veroordeelde Blokzijl de houding van de kern.

Aan het slot van zijn rede deed Blokzijl nog een beroep op de noodzakelijke eenheid, die de arbeiders voor geen macht ter wereld zullen prijsgeven:

„Laten we nu niet de ene vuist uit de andere halen, kameraden. Hoe groot de meningsverschillen ook mogen zijn als jullie aan het einde van de week langs de loonloketten gaat, dan zijn jullie allemaal slechts een nummer, dat op je loonzakje is vermeld. Voor de directie zijn jullie geen afzonderlijke personen, die betaald worden als sociaal-democraat, katholiek enz. De lonen zijn bij decreet vastgesteld en worden van toepassing gebracht op alle arbeiders en daarom mogen wij één ding nooit doen: namelijk de vuisten uit elkaar trekken, omdat buiten de deur de lachende derde staat, het ondernemersdom.” (vervolg op pag. 2)

OPENBARE VERGADERING

SPREEKT OVER

De miljoenenwinsten van de ondernemers, het huishoudboekje van het arbeidersgezin, de politiek en de vakbeweging

op Donderdag 24 Maart, 's avonds 7.30 uur, in het „Flora-Theater”, Zeeweg 113. IJmuiden-Oost - Toegang vrij - Ruime gelegenheid tot discussie

BEREND BLOKZIJL
VOORZITTER VAN DE E.V.C.

Daarvoor wordt gepookt

IN ons vorige nummer pakten wij het „zwarte loon” van Ingen Housz bij de kop. 70.000 guldentjes per jaar als extra en alleen nog maar van de Hoogovens, die hij niet met twee kwartjes terug hoeft te betalen.

De Hoogovens is een groot bedrijf en het is Ingen Housz niet kwalijk te nemen, dat hij zo'n grote zaak niet alleen de baas kan. D'r staan dan ook nog een hele rits van zijn kornuiten naast hem, die hem dapper helpen met dat zware karwei.

Een daarvan is Ir. Damme, directeur van Werkspoor en onder-voorzitter van de raad van commissarissen bij de Hoogovens. Bij de Hoogovens verdient-ie maar een loopjongensloontje, dat is maar 6079 gulden per jaar. De moeite eigenlijk niet waard. Maar Damme heeft nog meer van die baantjes en bij elkaar ontvangt hij dan toch nog een lief beetje.

Hij verdient nog een kleine bijverdiens- te van:

Werkspoor als president-directeur f 16.238
Demka als commissaris f 3.125
Heemaf als commissaris f 2.326
Amsterdamse Ballast Mij. als commissaris f 19.000
N.V. Industrie v/h Lohuizen als commissaris f 6.000

Dat is bij elkaar met de slordige fooi van de Hoogovens mee een dikke f 52.000. En daarvoor moet die buikriem nou wat

DE VUISTEN INEEN! (vervolg van pag.1)

MULDER heeft zich in zijn discussie hoofdzakelijk beperkt tot het citeren van artikelen uit „De Waarheid” om daarmee te trachten het bewijs te leveren, dat de Eenheidsvakcentrale een communistische organisatie zou zijn, dat de E.V.C. stakingen laat uitbreken, omdat Paul de Groot dat wil en omdat Moskou en de Kominform daar zo'n enorme behoefte aan hebben. Hij sloot dan ook met de woorden:

„Het spijt ons verschrikkelijk, maar wij zijn het niet eens met het beleid van bepaalde communistische bestuurders, wij wensen niet ondergeschikt gemaakt te worden aan de belangen van de C.P.N.” Daardoor plaatste Mulder zich op een lijn met het kamp van de ondernemers, van de tegenstanders der arbeiders. Reeds vanaf de bevrijding hebben die dat sprookje rondgebaaid. Om de communisten te treffen?

Nee, om de arbeiders van de strijd af te houden en hun nood te verdoezelen. Als een katholieke arbeider bij Ingen Housz komt vertellen, dat hij er niet langer van kan komen, dat hij loonsverhoging wil hebben, dan denkt Ingen Housz dat hij met een communist te doen heeft.

aangetrokken worden, omdat Ingen Housz en Damme er niet meer van konden komen. Consumenten-crediet is hun inder- tijd ook al geweigerd en toen hadden ze allebei ruzie met hun Cornelia's.

JAN BRASSER TERUG

IN ons vorige bulletin publiceerden wij de brief, die Kabel en Mulder aan Jan Brasser deden toekomen als antwoord op zijn verzoek om bemiddeling van de kern voor herplaatsing op het bedrijf. Jan heeft het daarbij niet laten zitten en heeft zich opnieuw tot de kern gewend. Hier volgt zijn schrijven:

Aan de arbeidersvertegenwoordiging der K.N.H.S.

Waarde Makkers,

„In antwoord op Uw schrijven dat ik van Uw bestuur mocht ontvangen inzake mijn verzoek tot medewerking aan mijn rechts- herstel het volgende:

Het heeft mij ten eerste teleurgesteld, dat een bestuur van een arbeiders-vertegen- woordiging op een dergelijke wijze op mijn schrijven heeft gereageerd. Noch de juri- dische tegenwerpingen, noch de onjuiste ont- kenning van de heer Konings hadden naar

Als katholieke textielarbeiders in het Brabantse dorpje Gemert ten einde raad naar het stakingswapen grijpen, dan worden zij uitgekreten voor communisten. Maar de belangen van de arbeiders zijn één en ondeelbaar. Een aanval op de communisten is een aanval op de arbeidersklasse in zijn geheel. Wij vragen jul- lie, hoogovenarbeiders, is het Moskou dat de subsidies op de levensmiddelen ver- laagst? Is het Moskou, dat een miljoen onder jullie op deze wijze verdeelde? Is het de C.P.N. die de lage loonstop afkon- digde? Is het de C.P.N. die in de staal- fabriek de prestatie wil opjagen door vier afsteken per dag te laten maken? Het antwoord op al die vragen is nee. Maar als „De Metaal” voor de arbeidersbelan- gen optreedt, dan heet het plotseling com- munistische activiteit.

DE openbare vergadering heeft aan de aanwezigen een heldere opklaring gebracht over vele problemen, maar voor- al over het probleem, de strijd voor een dikker loonzakje. Die strijd kan slechts gevoerd worden in nauwe samenwerking met de vakbeweging. Daarom moet de kern voortdurend contact onderhouden met de vakbeweging en met de arbeiders in het bedrijf.

Maar nu in ernst; dat zijn dus de „ge- meenschappelijke” belangen, waarover die „sociaal-voelende” directeuren de mond zo vol hebben. De arbeiders weten beter en zullen hun rechtvaardige loon- eisen steeds weer blijven stellen en er voor strijden onder leiding van de vak- beweging en hun nieuwe kern.

Bij hun kan het er af en bij ons moet het er bij, dus.....?

mijn mening aanleiding mogen zijn om zonder meer vast te stellen, dat U voor mij niets meer kon doen.

Het is mij bekend dat aan de loswal of buit- haven direct als chef is geplaatst de voormalige kringleider der NSB van Breda: VERHAGEN; dat in de staalfabriek is te werk gesteld de voormalige S.S.-er: STROO- STRA en dat naast deze met naam en func- tie in landverradelijke organisaties bekend zijnde personen nog vele politieke delin- quenten in het bedrijf te werk zijn gesteld. En dit, terwijl er naar het woord van Ko- ningin Wilhelmina: „In Nederland geen plaats zal zijn voor landverraders.”

Hoewel het U bekend zal zijn dat ik geen aanhanger ben van de Monarchie heb ik mij volledig achter deze opvatting geplaatst en dringt de vraag zich op of het predicaat: „Koninklijke” door de Koningin aan de K.N.H.S. verleend slechts een vlag is, welke een geheel tegengestelde lading verbergt, voor wat betreft de leiding van het bedrijf. Hoewel de handlangers van de vijand van gisteren zich wel evenals bij hun soort- genoten, met kleem „onschuldig” zullen heb- ben verklaard, zou ik weigeren met dezen op één lijn gesteld te worden en,

WEIGER IK ZEER BESLIST

tegenover deze politieke delinquenten als een lagere rangs burger beschouwd en behandeld te worden.

De pertinente toezegging van de heer Van Koeveeringen, dat plaatsing mogelijk is, als- mede het feit dat nog steeds arbeiders worden aangenomen, hadden toch zeer zeker door Uw bestuur moeten worden aangegrepen om een herplaatsing te bepleiten.

Het is om deze reden, dat ik mij nogmaals tot U wend met het dringende verzoek, als- nog alles in het werk te stellen om herplaat- sing mogelijk te maken. Ik dring er bij U op aan zo groot mogelijke spoed te betrach- ten, daar mijn financiële positie uiteraard niet rooskleurig is en ik in grote moeilij- kheden verkeer.

Vertrouwende daarom binnen korte tijd een bericht in gunstige zin van U terug te ontvan- gen, verblijf ik,

met kameraadschappelijke groeten,
w.g. J. Brasser

P.S. Een afschrift van deze brief zond ik aan het H.B. van „De Metaal”.

THANS wordt Mulder opnieuw de ge- legenheid geboden om zijn „gevoel” te laten spreken. In zijn antwoord op de eerste brief van Brasser, liet hij zijn ge- voel spreken, zo verklaarde hij op de vergadering in Beverwijk. Het was echter niet Mulders „gevoel” dat hem inspireerde. Het is zijn verkeerde in- zicht. Daardoor heeft hij weer eens laten zien, dat vertegenwoordigers van de ar-

beiders een kwestie — welke dan ook op sociaal-economisch terrein — nimmer mo- gen beoordelen van uit het „neutrale” standpunt, dat boven de partijen staat. Mulder is arbeidersvertegenwoordiger en moet dus elk vraagstuk van uit het ar- beidersstandpunt beoordelen.

Met Jan Brasser heeft hij dat niet gedaan en verloor hij het standpunt van de ar- beiders — dat tegengesteld is aan het on- dernemersbelang — volkomen uit 't oog. En, gewild of ongewild, men dient dan het tegengestelde belang, het belang van de ondernemer.

Komt Brasser nu terug? De arbeiders van de Staalfabriek en van alle andere afdelingen zullen helpen om deze vraag te beantwoorden. Zij zullen acties ont- ketenen onder de leuze: Jan Brasser terug. Handtekeningen moeten verzameld, dele- gaties moeten naar de kern en de direc- tie, vergaderingen moeten belegd, want een der besten uit de bezetting wordt geweerd uit Uw midden. Jan Brasser wordt geweerd, die in 1943 als eerste de poort uitstapte, ondanks het optreden van de directie, waarin nog gedeeltelijk de- zelfde personen zitting hebben.

In de komende dagen zullen de hoog- ovenarbeiders alle krachten inspannen om Jan Brasser met behoud van zijn oude rechten weer in het bedrijf te bren- gen. Laat het doorklinken tot in de direc- tiekamers: JAN BRASSER TERUG!

15 Juni 1946
Nr. 2

Wilhelmina, bij de gratie Gods,
Koningin der Nederlanden, Prinses van
Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Oorlog d.d.
12 Juni 1946, Gehel. Litt. L 114;

HEEBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

Toe te kennen den BRONZEN LEEUW aan:
den Reserve-wachmeester Jan BRASSER
van het wapen der artillerie,
voormalig Gewestelijk sabotage-commandant der Binnenlandsche
Strijdkrachten, te voren leider van een sabotage-groep ook in de
Raad van Verzet,
wegens:
„Heeft zich door het bedrijven van bijzonder moedige en beleid-
volle daden in den strijd tegenover den vijand onderscheiden;
door het onder doorlopend risico voor zijn persoon:
organiseeren van proteststakingen bij het Hoogovenbedrijf te VEL-
DRA (waarbij hij als smelter werkzaam was) in verband met af-
wijking van het personeel naar DUITSCHLAND in de Meisagen 1943;
het saboteren in het Hoogovenbedrijf, o.a. het laten verbranden
van smaltovens;
het medewerken aan de stunts voor:
de bevrijding gevangenen te ARNHEM;
de bevrijding gevangenen uit het Wilhelmina-Gasthuis te
AMSTERDAM;
de bevrijding gevangenen uit de Weteringschans,
het medewerken aan aanslagen op de P.E.N.-centrale te BEVERWIJK,
de Zuurstoffabriek „Elastra” te AMSTERDAM,
spoorlijnen in NOORD-HOLLAND,
de bevolkingsregisters te HILLO en WORMERVEER
en ten slotte het strafaffen van Gestapo- en S.B. agenten.
Aldus bewezen een der beste verzetslieden te zijn, die den
strijd tegen den Duitschen overheerscher voerden.”

Onze Minister enz.

Het Loo, den 15 Juni 1946
(get.) WILHELMINA

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
De Secretaris-Generaal van het Ministerie van Oorlog,
(get.) RITVELD.

Uitgegeven voor woordelijk gelijkklidend uittreksel
DE SECRETARIS-GEENERAAL,

750-7470 (A) 12440-746

Hierboven een foto-copie van de oorkonde, waarin de grote verdiensten van Jan Brasser, alias „Witte Ko”, beknopt worden opgesomd. Deze oorkonde behoort bij de BRONZEN LEEUW, van welke hoge onderscheiding wij hier- naast een afbeelding plaatsen. Deze onderscheiding werd door Koningin Wilhelmina aan Jan Brasser uitgereikt als beloning voor zijn voorbeeldig en moedig gedrag tijdens de fascistische overheersing.

● Eist volledige uitbetaling van het miljoen
● Kiest straks strijdbare kerels in de kern

DE KERNVERKIEZINGEN

KERNVERKIEZINGEN zijn in een bedrijf altijd een belangrijke gebeurtenis. Zoveel te meer zijn de a.s. kernverkiezingen bij de hoogovens een zaak, die de volle aandacht van elke arbeider moet hebben. Dan toch zal het er om gaan, of er een kern uit de bus komt, die met de vakbeweging wil samenwerken, of één, die daarvan niets wil weten, zoals die nu bestaat. Dat laatste is een gevaar, dat de arbeiders reeds aan de lijve hebben ondervonden.

Alleen reeds de grote teleurstelling bij de verdeling van het miljoen — eigenlijk kunnen we beter schrijven de niet-verdeling — levert het bewijs, waartoe een kern afzakt als zij niet een nauw contact met de vakbeweging onderhoudt en als zij alle problemen afhandelt zonder daar de arbeiders in te betrekken. Een steeds verdere verwijdering van het arbeidersbelang zal daarvan het gevolg zijn, waardoor tenslotte alleen maar het ondernemersbelang gediend kan zijn. Ook de ervaring van Jan Brasser, die geheel ten onrechte op formalistische gronden door de kern het bos in gestuurd is, wijst op dat gevaar.

Bij een dergelijk zelfstandig optreden — zo op de manier van: we zijn toch al grote kerels — wordt geen gebruik gemaakt van de ervaringen van de vakbeweging en wordt de kracht van de arbeiders miskend. De enorme kracht van de hoogovenarbeiders, waarvoor de directie een hartgrondige angst koestert. Zo hartgrondig, dat zij alleen reeds met een dreiging van die kracht bereid is tot toegeven. Dat is bewezen bij de 6 cent premievoorschot in 1947, die onder dreiging met Uw kracht werd afgedwongen.

Naar Mulder heeft medegedeeld, zal hij met een aantal van zijn volgelingen in de verkiezingen met een „eigen” lijst uitkomen. Het werkprogram van Mulder kan geen ander zijn, dan hij tot nu toe volgde. In de eerste plaats vanwege zijn standpunt inzake de belangentegenstellingen tussen ondernemers en arbeiders; in de tweede plaats, omdat Mulder zich niet wil en niet meer kan laten ondersteunen door een vakbond en dus geheel op zijn eigen inzichten is aangewezen.

Dit program zal de arbeiders steeds verder van huis voeren. Er is geen tweede miljoen te verdelen, maar straks komt Ingen Housz om aan de buikriem te sjorren. En dan houdt de opvatting van Mulder alweer ernstige gevaren in voor de arbeiders. Hij is bereid om zonder strijd een compromis te aanvaarden — een compromis over verslechtingen is altijd een nadeel voor arbeiders — als er door strijd geen verslechting behoeft te worden aanvaard.

Dat gevaar kan evenwel voorkomen worden. Dat ligt aan de arbeiders zelf en aan niemand anders. Bij de aanstaande

kernverkiezingen moeten kameraden worden gekozen, die wel bereid zijn om met de arbeiders en de vakbeweging samen te werken en die in staat zijn en de moed hebben om met de arbeiders weerstanden op te werpen tegen de bedoelingen van de buikriem-ridder.

„De Metaal” (E.V.C.) is daarom van mening — dit is besproken op ledenvergaderingen — dat een lijst van zulke kameraden moet worden samengesteld. Daarvoor is op de levenvergaderingen een verkiezingscommissie samengesteld van arbeiders uit alle afdelingen van het bedrijf. Deze commissie zal een voordracht uit gestelde kandidaten samenstellen in samenwerking met het hoofdbestuur, welke voordracht aan de ledenvergadering ter goedkeuring en zo nodig voor wijzigingen zal worden voorgelegd.

Iedere kandidaat zal dus aan een grondige critiek worden onderworpen en de arbeiders van de hoogovens kunnen er zeker van zijn, dat de kandidaten van onze lijst hun vertrouwen voor de volle honderd procent waardig zullen zijn. Wij waken de arbeiders op om kandidaten in te zenden bij:

C. SCHERINGA,

Meidoornstraat 26, IJmuiden-Oost.

Wacht niet tot de laatste dag. Handelt snel en doeltreffend.

Stijgende productie!

.... Stijgende lonen?

HET jaarverslag van 1947—1948 van de K.N.H.S. vermeldt, dat de ruw-

ijzerproductie in het boekjaar had bedragen: 322.585 ton.

In het boekjaar 1946—1947 bedroeg die: 222.129 ton.

Een productieverhoging dus van meer dan 100.000 ton, dat is dus bijna vijftig procent.

Ook de winsten liepen in het boekjaar 47/48 heel sterk op en daarmee het tantème van Ingen Housz en de commissarissen.

En de lonen? Stegen die ook zo geweldig? Het Sociaal Economisch Bureau van de EVC heeft aan de hand van officiële cijfers vastgesteld, dat de koopkracht van een loon veertig gulden per week sinds November 1947 met ruim tien procent is gedaald.

De walserij-Oost produceerde in de maand November 1948 1200 ton meer dan gewoonlijk. Werden de arbeiders ernaar betaald? Zij kregen voor hun extra productie vier sigaren.

Klim in je pen

VAN verschillende hoogovenarbeiders bereikte ons de vraag, of dit bulletin ook open staat voor de pen van de arbeiders. Wij beantwoorden dat met ja, natuurlijk ja.

Dit bulletin is speciaal voor de hoogarbeiders en niets is ons liever dan dat jullie er zelf ook in schrijven. Klim daarom maar rustig in je pen en schrijf over dingen, die je belangrijk acht, dat ook je andere kameraden moeten weten.

Copy kun je inzenden aan ons kantoor: Prinsengracht 739, Amsterdam, of aan C. Scheringa, Meidoornstraat 26 IJmuiden-Oost. Zet er even bij dat het voor het Hoogoven-Bulletin is.

(Hierlangs afknippen)

Versterkt juist nu de vakbeweging!

Aanmeldingsformulier voor „De Metaal”

Ondergetekende _____

wonende _____ te _____

geboren _____ te _____

Werkzaam bij Hoogoven-afdeling _____

Loon per uur _____ per week _____

geeft zich hiermede op als lid van „De Metaal”

Handtekening

HOOGOVEN-BULLETTIN

No. 3 - Uitgave „De Metaal” (E.V.C.) - Prinsengracht, Amsterdam

De handtekening der vijf en veertig HUN DEMOCRATIE

MET grote spanning zien de arbeiders op het hoogovenbedrijf uit naar de aanstaande kernverkiezingen, omdat zij zich hebben voorgenomen om een andere en meer strijdbare kern te kiezen dan zij tot nu toe hadden. De hoogovenarbeiders wensden zich een kern, die in samenwerking met henzelf en met de vakbeweging alle belangrijke problemen oplost en geen kern, die arbeiders en vakbeweging aan zijn laars lapt en zijn eigen weg bewandelt.

Thans is per circulaire Nr. 369 bekend gemaakt hoe de candidaatstelling voor de aanstaande kernverkiezingen zal plaatsvinden, welke regelingen zijn getroffen. Zoals reeds met zovele zaken is de kern ook met het ontwerp kernreglement niet bij onze bond gekomen om over zulk een uitermate belangrijk probleem van gedachten te wisselen. Het gevolg is dan ook, dat het huidige reglement voor de kernverkiezingen weinig meer met democratie te maken heeft.

De Vakraad heeft zijn goedkeuring gehecht aan het nieuwe kernreglement. Wie of wat is die Vakraad, die de bevoegdheid heeft om over de rechten van de hoogovenarbeiders te beslissen? De Vakraad bestaat uit een paar Uniebestuurders en een paar werkgeversbond-bestuurders. Damme van Werkspoor, Ingen Housz van de hoogovens, De Boer van de N.D.S.M. en meer van deze groot-ondernemers hebben in de Vakraad een dikke vinger in de pap. En dergelijke mensen moeten over de democratische rechten van de hoogovenarbeiders beslissen en hun goedkeuring hechten aan het kernreglement. Volkomen logisch, dat dergelijke heren met medewerking van Van den Born en Van den Brink van de Uniebonden, daarvan iets brouwen, dat geheel in hun kraam te pas komt en waarbij de arbeiders pas in laatste instantie ook mogen meedoen. Het product is er dan ook naar. Met dit kernreglement hebben Ingen Housz en de Uniebestuurders geen ander doel, dan te trachten om de vooruitstrevende, strijdbare arbeiders zoveel mogelijk buiten de kern te houden. Voor wat de Unieleden betreft probeert men dat

door te voeren door zeer grote bevoegdheden voor de besturen te reserveren, waardoor deze van boven af invloed op de gang van zaken uitoefenen. Voor de leden van „De Metaal” — waarop men uiteraard geen invloed kan uitoefenen — tracht men dat te bereiken door de bond als zodanig geheel uit te sluiten of althans zoveel mogelijk achteruit te stellen en moeilijkheden in de weg te leggen.

Een onderdeel daarvan is de candidaatstelling bij de kernverkiezing. De Uniebonden kunnen hun kandidaten zonder meer, zonder handtekeningen indienen en de besturen krijgen drie volle weken de tijd om een en ander te organiseren. De andere arbeiders, ook de leden van „De Metaal”, moeten voor de candidatenlijst tenminste vijf-en-veertig handtekeningen verzamelen en zij hebben daarvoor slechts tien dagen tijd. Het verschil in toepassing van democratische rechten springt hier wel zo duidelijk in het oog, dat iedere arbeider met zijn klompen kan voelen, dat er van bevoordeling van een bepaalde groep sprake is. De ene groep arbeiders wordt bevoorrecht boven de andere, maar iedere arbeider moet in het bedrijf even hard werken en ieder afzonderlijk wordt in dezelfde mate uitgebuit.

Het liefst waren Ingen Housz en de Uniebestuurders zover gegaan met hun reglement, dat zij de overige arbeiders helemaal van de kern hadden uitgesloten. Maar dan zouden hun werkelijke bedoelingen al te duidelijk zijn gebleken. Nu worden hun bedoelingen nog min of meer verdoezeld met een schijn van democratie. Doch men legt de arbeiders en „De Metaal” zoveel moeilijkheden in de weg,

dat het stellen van kandidaten niet bepaald een eenvoudige zaak is. Blijkbaar hoopt men daardoor de arbeiders van het stellen van kandidaten af te houden, om op die manier op elegante wijze toch het gewenste doel, zo weinig mogelijk strijdbare arbeiders in de kern, te bereiken.

„De Metaal” gaat de opgeworpen moeilijkheden niet uit de weg en onze bond zal met succes aan de verkiezingen deelnemen. Met succes schrijven wij, omdat wij verzekerd zijn van het vertrouwen der arbeiders. Dat wordt bewezen door de aanmelding van nieuwe leden, juist nu ná de laatste draai van Mulder. Dat vertrouwen zal niet beschaamd worden, omdat bij onze kandidaten niet de kleur van het vakbondsasje beslissend is om candidaat gesteld te worden, maar uitsluitend het feit of men bereid is in samenwerking met bond en arbeiders met alle krachten samen te spannen om de belangen van de arbeiders te behartigen. Dat is de enige eis, die de arbeiders aan hun kern moeten stellen. Mulder en de zijnen hebben ernstig gefaald door een onjuist inzicht in de strijd tussen arbeiders en ondernemers en een daaruit voortvloeiend slecht contact van kern en vakbeweging. Daardoor is het miljoen niet verdeeld op een wijze, die de arbeiders wensten, namelijk: alles in het loonzakje. Daardoor hebben Mulder en de zijnen toegestaan, dat een der beste verzetsstrijders van ons land, Jan Brassier geen recht is gedaan, terwijl gewezen S.S.-ers en collaborateurs met hun goedvinden in het bedrijf zijn opgenomen.

De kandidaten van „De Metaal” zullen arbeiders moeten zijn, die wel over een
(Vervolg op pag. 2)

UNIELEDEN,

koopt en leest de brochure

POLITIEK EN VAKBEWEGING

Uitgave van het Hoofdbestuur der E.V.C. - Prijs 5 cent

Wees niet voorbarig met je handtekening

IN de nieuwe ondemocratische bepalingen van de kernverkiezingen, waarvoor Mulder c.s. en de Uniebestuurders verantwoordelijk zijn, staan richtlijnen aangegeven, op welke wijze de kandidaten gesteld moeten worden. Tenminste 45 stemgerechtigde arbeiders moeten hun handtekening plaatsen op de kandidatenlijst. Daarbij moet door de arbeiders scherp worden opgelet, want hier schuilt ook een hele vette adder onder het gras. Als je namelijk op *meer dan één lijst* je handtekening plaatst — dus b.v. op de lijst van „De Metaal” en op de lijst van Mulder — dan wordt je handtekening voor beide lijsten ongeldig. Daardoor zou het kunnen gebeuren, dat onze kandidatenlijst in het geheel niet in aanmerking zou komen, omdat er één of meer handtekeningen op voorkomen, die ook op een andere lijst staan.

De verkiezingscommissie

HET reglement voor de kernverkiezingen kan niet bepaald bogen op een normale opvatting over democratie. Behalve de meer dan ergerlijke achteruitstelling van hele groepen arbeiders bij de Unieleiden, blijkt dit ook nog uit de Verkiezingscommissie.

(Vervolg van pag. 1)

Hun democratie

goed inzicht beschikken in de strijd tussen ondernemers en arbeiders. Het zullen arbeiders moeten zijn, die wel in nauw contact met bond en arbeiders willen handelen en begrijpen, dat alleen zo'n optreden succes voor de arbeiders kan brengen.

De eerste taak, die onze kandidaten zich stellen als zij door de arbeiders in de kern gekozen zijn, is de volledige verdeling van het miljoen in de loonzakjes en dan niet als een voorschot. En bovendien zullen zij in de kern onmiddellijk gaan ijveren voor recht aan Jan Brasser. De hoogovenarbeiders stellen daarom dan ook zeer hoge eisen aan hun kandidaten. Zij zullen scherp moeten toezien aan wie zij hun handtekening verlenen. Mulder en de zijnen zullen trachten Uw handtekening op zijn lijst te krijgen. Bedenk dan evenwel, dat U dan Uw steun en handtekening niet meer kan geven aan kandidaten, die strijdbaar zijn, die hetzelfde standpunt innemen over het miljoen als U zelf.

„De Metaal” is met de arbeiders bezig om zijn kandidatenlijsten voor iedere afdeling samen te stellen. Weest derhalve niet voorbarig met Uw handtekening en tekent straks in overeenstemming met Uw belangen. Tekent op de lijsten van „De Metaal”.

Geeft dus je handtekening slechts aan één lijst en dan natuurlijk aan de lijst van „De Metaal”.

Als de kandidatenlijst wordt ingediend, dan moet van iedere daarop voorkomende kandidaat een verklaring worden bijgevoegd, waaruit blijkt, dat hij een eventuele plaats in de kern ook werkelijk wil aanvaarden.

Bovendien moeten onze kandidaten erop letten, dat zij *slechts op de lijst van onze bond voorkomen*. Zouden zij ook nog op een andere lijst voorkomen, dan worden zij geschrapt en daar zijn de arbeiders van hun afdeling niet bij gediend.

Tenslotte delen wij nog mede, dat voor iedere afdeling niet meer kandidaten op een lijst mogen voorkomen, dan er plaatsen in de kern door die afdeling te bezetten zijn.

Deze is samengesteld uit: Kabel, Mulder, en Sauer, die door de kern zijn benoemd. Behalve deze drie, die de arbeiders vertegenwoordigen, hebben daarin nog zitting: Konings, Verhoog, Blaauw en Mej. Mr. Meijer. De laatste vier hebben zitting voor de directie.

Een eigenaardige opvatting van Mulder en de zijnen over democratie, die dit reglement in de oude kern hebben uitgedokterd. Het gaat om de democratische rechten van de arbeiders en de vertegenwoordigers van Ingen Houz hebben in verkiezingscommissie een uitgesproken meerderheid van vier tegen drie. In zo'n commissie zijn de belangen van de arbeiders in goede handen.....

Wie mag kiezen?

ALLE arbeiders mogen aan de verkiezing deelnemen, die op 1 Januari 1949 de leeftijd van *achttien* jaar hebben bereikt en voordien tenminste gedurende *drie maanden* in dienst van het bedrijf zijn geweest. Iedere arbeider, die dus zijn invloed op de verkiezing van de nieuwe kern wil laten gelden, moet er op toezien, dat hij op de kiezerslijst komt en hem een stembiljet wordt uitgereikt.

Wie mag gekozen worden?

GEKOZEN worden kunnen uitsluitend de *vaste arbeiders*, die op 1 Januari 1949 de leeftijd van *vijf en twintig* jaar hebben bereikt en op die datum tenminste *drie maanden* in dienst van het Hoogovenbedrijf zijn geweest. Bij het stellen van kandidaten moeten we daar dus ernstig op letten, opdat er geen kandidaat gesteld wordt, die niet aan de hier gegeven voorwaarden kan voldoen.

Treed toe

tot

„De Metaal”

Hoeveel kandidaten?

HIERONDER geven wij een opsomming van de verschillende bedrijfsafdelingen met daarachter het aantal kernleden, dat door iedere afdeling kan worden gekozen. Daar er bepaald is, dat niet meer kandidaten per afdeling en per lijst mogen worden gesteld dan er plaatsen in de kern beschikbaar zijn, kunnen de arbeiders dus tegelijk zien hoeveel kandidaten voor hun eigen afdeling gesteld mogen worden.

Afdeling	Aantal kernleden
Binnenhaven	1
Buitenhaven (met inbegrip van Staalhaven en Weegbrug)	2
Bouwafdeling	2
Buizengieterij	2
Centrale	1
Electrotechnische afdeling (voor binnen- en buitendienst ieder één vertegenwoordiger)	2
Hoogovens	3
Instrumentmakerij en Laboratoria	1
Magazijn en Chauffeurs	1
Cokesovens	2
Ovenbouwafdeling	2
Slakkenverwerking	1
Staalafabriek	5
Transportwezen Kernploeg	1
Transportwezen Werktuigkundige Onderhoudsdienst	1
Vervoer	2
Walserij Oost	5
Walserij West	2
Werktuigkundige afdeling (met inbegrip van Algemene Werkplaats en Brandweer). Voor C.W. 2 en voor Buitendienst 1 vertegenwoordiger	3
IJzerpark	1
Mekog	3
Cemij	1
Totaal	44

De nieuwe kern zal dus uit 44 leden bestaan. De arbeiders zullen er op moeten toe zien, dat het *strijdbare kerels* zijn, die hun belangen in de komende twee jaren moeten behartigen!

„De Metaal” zal ze kandidaat stellen, julie moeten de rest doen. En denk erom, het miljoen is nog steeds niet verdeeld. Bovendien is Jan Brasser nog geen recht geschied.

Een goede kern heeft daarin reeds direct een taak te vervullen.

De Metaal

90 644
(Metaal)

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN
Afd. Amsterdam-Nwe Keizersgracht 61-Tel. 54860.

Aan de arbeiders van de
N.D.S.M.

Kameraden,

Groot is de verontwaardiging onder U over het feit dat de lassers het Winsttaandeel NIET uitbetaald hebben gekregen. Evenals U hebben ook zij in 1948 hun beste krachten gegeven, waardoor in dat jaar het bedrijf een netto-winst van ruim 3 miljoen gulden behaalde.

Dit is opgebracht door de krachtsinspanning van ALLE arbeiders en dus ook van de lassers. Het niet uitbetalen van het Winsttaandeel is een grote ONRECHTVAARDIGHEID en de arbeiders van de Ned. Dök en Scheepsb. Mij mogen niet toestaan, dat deze onrechtvaardigheid tot gevolg heeft, dat de lassers voor hun kinderen geen schoentjes, geen kleren kunnen kopen, dat de vrouw het zo hoog nodige voor het gezin niet kan aanschaffen.

**KAMERADEN, DE KERN MOET VOOR DEZE ZAAK OPKOMEN,
ZIJ ZAL MET ALLE KRACHT DIENEN OP TE TREDEK ZODAT DE LASSERS HUN WINSTAANDEEL KRIJGEN ! !**

De Unie-kernleden WEIGEREN echter voor de belangen van de lassers zich in te zetten. Zij weigeren dus als vertegenwoordigers van de arbeiders hun plicht te doen.

Door deze handelswijze ondersteunen zij in feite de directie en verlenen hun medewerking daardoor aan de aandeelhouders opdat deze ten koste van de gezinnen der lassers nog groter winst uitbetaald krijgen.

Arbeiders van de N.D.S.M., gij zult het dienen te zijn, die de kern en het kernbestuur in zijn geheel moeten dwingen, bij de directie de uitbetaling van het Winsttaandeel voor de lassers te verkrijgen.

Aanstaande Dinsdagochtend is het kernbestuur in vergadering bijeen en wij roepen U op, uit alle afdelingen delegaties naar dit kernbestuur te zenden en te eisen van haar, dat zij haar plicht in deze als vertegenwoordigervan de arbeiders nakomt.

**DINSDAGOGHTEND DUS UIT ALLE AFDELINGEN VAN HET
BEDRIJF DELEGATIES NAAR HET KERNBESTUUR ! !**

ALLEN OP DE BRES VOOR DE LASSERS !

Het Bestuur.

Verbinding: 19
 Datum: 31-5-49
 A/3 574'49 EVC

7 JUNI 1949

ACD 63557

"De Metaal", Bond van Werknemers in de Metaalnijverheid en aan-
 verwante bedrijfstakken.
 AFDELING UTRECHT

Secr. ; Leidsekade 114

E E N H E I D
 I S
 O N Z E K R A C H T

AAN DE ARBEIDERS VAN WERKSPoor

Werkspoorders!

Op 5 Mei hebt jullie je lot in eigen hand genomen. Op de botte weigering van de directie om een halve dag vrijaf betaald te geven, hebt jullie als één man de fabriek verlaten.

Terecht staan jullie op het standpunt, dat de nationale feestdag een betaalde vrije dag behoort te zijn.

Toen bleek dat de directie er niets voor voelde om deze niet gewerkte uren uit te betalen, kwamen de Uniebesturen haar te hulp met een manifest, waarin werd medegedeeld, dat deze zaak in de Vakraad zou worden besproken.

Tevens werd, zo tussen neus en lippen, opgemerkt, dat het achteraf niet zou meevallen om de werkgevers alsnog bereid te vinden die uren te betalen en in een rondschrijven aan de vertrouwenslieden werd jullie eendrachtig optreden de bekende communistische rel genoemd. Daarmee poogden zij reeds bij voorbaat jullie te verzoenen met de gedachte, dat het onmogelijk zou zijn om de halve dag betaald te krijgen.

De Vakraad heeft vergaderd en naar verluidt moet er nog weer eens over gesproken. Onze Bond is in de Vakraad niet vertegenwoordigd, dus weten we niet hoe het daar toegaat. Maar het is toch wel zeer bedenkelijk als over een halve dag betaald vrij-af al minstens twee maal door de ondernemers en de met hen samenwerkende Uniebestuurders moet worden vergaderd.

Overigens zijn wij met jullie bevreesd dat er nog een derde vergadering aan zal worden gewijd en een vierde en zo nodig nog een vijfde.....

Dan zijn tenslotte de arbeiders alhaast vergeten dat in 1949 de nationale feestdag niet betaald was. De geschiedenis moet op de lange baan worden geschoven, zoals al met zoveel belangrijke zaken het geval was!

DAT MAG NIET GEBEUREN! De Vakraad heeft er maar weinig mee te maken. Het is niet de Vakraad, die betalen moet, maar de directie van Werkspoor moet deze halve dag vergoeden.

Daar moet je dus aankloppen. En het kan er heus wel af. Over 1948 werd niet minder dan fl. 6.541.369,- winst gemaakt.

Op 5 Mei nam jullie je lot in eigen hand. Wil je nu deze zaak op de lange baan laten schuiven om ten slotte in het vergeetboek terecht te komen?

Natuurlijk niet. Maar dan moeten jullie, evenals op 5 Mei, zelf je zaken behartigen. Eist uitbetaling van de 5e Mei. Laat de directie, laten de Uniebesturen een duidelijk antwoord geven:

BETALEN OF NIET.

Eist dat antwoord onmiddellijk en bepaal op korte termijn je houding!!

"DE METAAL" (E.V.C.) STAAT NAAST JULLIE!!

HET BESTUUR.

Opzien.

G E H E I M.

Aan de Centrale Veiligheidsdienst
te
's-Gravenhage.

p-β

CV/G 652 -49.

Hierbij doe ik U toekomen:

- 1e. de brochure "Politiek en Vakbeweging", welke brochure is behandeld op de E.V.C.-kaderbijeenkomsten op 9, resp. 23 April 1949. (Zie verslag kadervergadering Arnhem CV/G 653-49 d.d. 6-5-49)
- 2e. een exemplaar van het Kaderorgaan "Stalen Banden", van De Metaal (E.V.C.)

Wellicht ten overvloede ontvangt U hierbij nog de Nos. 5 en 6 van de Hoogoven-bulletins en No. 1 van het N.D.S.M.-bulletin, beide uitgaven van De Metaal (E.V.C.) te Amsterdam.

Arnhem.
6-5-1949.

Stalen BANDEN

ORGaan VAN EN VOOR HET KADER VAN „DE METAAL“

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

Redactie: Dagelijks Bestuur, Prinsengracht 739, Tel. 32097-33821-39498, Amsterdam-C.

NO. 8

21 Maart 1949

POLITIEK EN VAKBEWEGING

+++++

Dit is de titel van de belangrijke brochure, waarin is opgenomen de verklaring van het Bestuur der E.V.C., welke is uitgegeven naar aanleiding van de jongste stakingsacties.

Belangrijk, omdat zij de problemen behandelt waarmee grote delen van de arbeidersklasse worstelen. De één meer, de ander minder.

Problemen als het optreden van de regering en de Unie-bestuurders, die vooral problemen zijn van vele Unieleden. Problemen als: zijn deze stakingen politieke stakingen? Zijn deze stakingen het resultaat van de steeds toenemende nood onder de arbeiders of zijn zij georganiseerd op bevel van de G.P.N. of Moskou?

Problemen over het feit welke resultaten hebben deze stakingen opgeleverd, waarbij het zeer belangrijke vraagstuk van de publicatie natuurlijk aan de orde komt.

Kortom, wij nemen aan, dat ieder kaderlid van "De Metaal" deze belangrijke verklaring, die volledig is opgenomen in het nummer van "Werkend Nederland" van 26 Maart, heeft gelezen en bestudeerd.

Zo niet, hij doet dit alsnog. Maar daarvoor alleen is deze verklaring niet uitgegeven. Zij is opgesteld om, vooral onder de leden van de Unie-organisaties, opklaring te geven over de jongste acties en hun byzonderheden.

Het is om deze reden, dat deze verklaring niet alleen een punt van diepgaande bespreking in onze organisatie zal gaan uitmaken, maar, dat wij, tevens met de leden der Unie-organisaties, over de problemen van gedachten gaan wisselen.

Wij mogen ons daarom dan ook niet beperken tot de kadervergaderingen, welke op 9 - en 23 April gehouden worden en waarvoor in dit nummer een overzicht van de plaatsen waar zij worden gehouden, is opgenomen. Deze

vergaderingen zullen ons kader moeten scherpen voor wat ons verder te doen staat en hen helpen in de opklaring onder de Unieleden.

Wij steden reeds, wij mogen ons niet beperken tot de leden van de E.V.C.. Daarom zullen, in aansluiting op de kadervergaderingen, informatiebijeenkomsten worden belegd, waaraan op grote schaal anders-georganiseerden kunnen deelnemen.

De organisatie van deze informatiebijeenkomsten mag niet het karakter dragen van openbare vergaderingen, doch zij dienen systematisch voorbereid te worden.

De candidaat-bezoekers dienen stelselmatig in de bedrijven aangezocht te worden en onze bedrijfsbesturen en onze leden hebben hierin een zeer belangrijke taak.

De brochure, welke, zeer speciaal voor de Unieleden, bestemd is, daar onze leden hiervan kunnen kennismaken uit "Werkend Nederland", is tot dit doel bijzonder geschikt. Nauwkeurig moet worden nagegaan welk Unielid deze brochure gekocht en gelezen heeft. Deze Unieleden immers zullen zich het meest voor de informatiebijeenkomsten interesseren.

Voor de plaatsen Amsterdam, Hengelo en Rotterdam zijn deze bijeenkomsten reeds op stapel gezet en zijn onze bedrijfsbesturen bezig de voor hun bedrijf toegemeten delegatie zo'n breed mogelijke samenstelling te geven. Dit laatste vooral zal bepalend zijn of wij in ons doel geslaagd zijn.

De overige plaatsen zullen spoedig volgen en rechtstreeks contact zal worden opgenomen.

---0---

Ten aanzien van de dreiging van een derde wereldoorlog, zegt de ver-

klaring van het Bestuur der E.V.O.

"De strijd van de internationale arbeidersklasse voor haar gemeenschappelijke doeleinden is niet gericht tegen enig volk in de wereld, maar tegen de uitbuiting van velen, ten bate van enkelen; deze strijd gaat tegen de machten, die bezig zijn een derde wereldoorlog voor te bereiden."

en

"De E.V.O. wil actief aan de strijd voor de vrede deelnemen en begroet allen als bondgenoten, die hetzelfde doel nastreven, ongeacht waar deze zich bevinden en onder welke politieke - en economische systemen zij leven."

Dus ook ongeacht van welke vakorganisatie zij deel uitmaken. Ongetwijfeld zal de actieve strijd voor de vrede, met name onder de N.V.V.-arbeiders, warme weerklank vinden. Bij het organiseren van de informatiebijeenkomsten, zullen onze kaderleden hiermee ernstig rekening moeten houden. De strijd voor breed en vrede is één en ondeelbaar. De uitnodiging, die de E.V.O. heeft ontvangen voor deelname aan het Wereldcongres voor de vrede, dat van 20 - 24 April te Parijs zal worden gehouden, is dan ook met volle instemming aanvaard.

De voorbereidingen om te komen tot een representatieve delegatie, welke uit 20 man mag bestaan, zijn in volle gang.

"De Metaal" mag hierbij drie man afvaardigen en heeft hierbij direct maatregelen genomen, dat die industriëlen, die het belangrijkste zijn voor de metaalnijverheid, vertegenwoordigd zijn. Na rijp beraad, zijn hiervoor uitgekozen de scheepsbouw, de hoogovens en de machinebouw. Het tot-stand-brengen van de afvaardiging is in volle gang en wij zijn ervan overtuigd een werkelijke vrede-delegatie tot stand te brengen.

"Vredes-delegatie", hetgeen betekent, dat aan de leden hiervan niet bepalend is hun geloof, hun politieke overtuiging, hun vakorganisatie, doch nitsluitend of zij onvoorwaardelijk trouw zijn aan het behoud van de vrede

en bereid zijn actieve strijd te voeren tegen het dreigend oorlogsgevaar.

De leden van de delegatie zullen op de informatiebijeenkomsten worden voorgesteld aan de arbeiders uit de overige bedrijven, die op deze wijze kennis krijgen van wie de metaalnijverheid vertegenwoordigt en welke zij hun vredeswensen kunnen meegeweten naar het Congres.

Het organiseren van deze informatiebijeenkomsten op een zo goed mogelijke wijze, wordt hiermede nog eens extra onderspreekt. Moge al onze kaderleden zich hiervan terdege bewust zijn en al hun krachten geven voor dit belangrijk stuk werk, in dienst van het werkend volk.

WAAR VINDEN DE KADERVERGADERINGEN PLAATS ?

+++++

De kadervergaderingen, welke vooraf gaan aan de informatiebijeenkomsten, worden gehouden op 9 - en 23 April

De vergaderingen van 9 April vinden plaats:

ALKMAAR, Café "Centraal", Hofplein, van 4 - 8 uur;

AMSTERDAM, Hotel "de Kroon", Rembrandtsplein 17, van 3 - 10 uur;

DORDRECHT, Gebouw "American", zaal 4, Groenmarkt 47, van 4 - 8 uur;

ENSCHDEDE, Café "de Vluchte", Oldenzaalsestraat 153, van 3 - 7 uur;

GRONINGEN, Huis "de Bours", Veemarkt, van 4 - 8 uur;

DEN HAAG, Gebouw "Amicitia", zaal 21, Westeinde 15, van 4 - 8 uur;

HAARLEM, Gebouw "Nijverheid", Jansstraat 85, van 4 - 8 uur;

HEERLEN, Café Bosman, Valkenburgerveg 18, van 5 - 9 uur;

KOOG A/D. ZAAAN, Hotel "De Waakzaamheid", van 3 - 6.30 uur;

ROTTERDAM, Gebouw "Odeon", Gouvernestraat, van 4 - 8 uur;

TILBURG, Café "Havenzicht" (J. Kamminga), Piushaven 22, van 4 - 8 uur;

UTRECHT, Gebouw Kunsten en Wetenschap.

pen, Mariaplaats 27, van 4 - 8 uur;

Plaats en aezvangsuur van de vergadering op 23 April zullen wij in ons volgend nummer bekend maken. Wij rekenen erop, dat alle kaderleden van "De Metaal" op deze kadervergaderingen vertegenwoordigd zullen zijn, opdat zij voor de komende taken, waarvan het organiseren en het bijdragen in de discussie op de kaderbijeenkomsten zeer belangrijk zijn, volkomen berekend zullen zijn.

LESSEN UIT DE LASSERSSTAKING

+++++

Het conflict bij de lassers van de N. D.S.M. te Amsterdam is reeds enige tijd achter de rug.

Desondanks heeft het Hoofdbestuur van "De Metaal" gemeend de leervolle lessen uit deze staking zo ruim mogelijk onder de arbeiders te verbreiden.

Hierfor is een brochure geschreven, welke inmiddels aan alle afdelingen is toegezonden voor de verkoop onder de metaalarbeiders. Wij zijn ervan overtuigd, dat deze brochure op talrijke vragen, welke, vooral onder de Unieleiden, t.a.w. dit conflict zijn gerezen, een juist antwoord geeft en dat deze brochure ons tevens de lessen zal verschaffen, die nodig zijn voor de komende strijd.

De prijs voor deze smakelijk uitgevoerde brochure, welke, ondanks zijn omvang, toch zeer gemakkelijk leest, bedraagt Fl. 0.10 en kan voor iemand, die belang stelt in de strijd van de arbeidersklasse, geen bezwaar zijn. Wij verwachten dan ook, dat onze kaders ons binnen enkele weken het goede bericht zullen zenden, dat de brochure is uitverkocht. Een klein kwantum is voor nabestellingen nog op ons kantoor, dus niemand hoeft bij vraag, zonder aanbod te zitten.

De brochure bevat tevens een aanmeldingsformulier aan de achterzijde, zodat ook de versterking van onze organisatie in de verkoopactie ter hand gekomen kan worden.

Bedenkt: EEN VERSTERKING VAN ONZE BOND, IS EEN VERSTERKING VAN DE STRIJD VAN DE ME-

TAAIARBEIDERS I

HET GESCHIL BIJ DE HOOGOVENS

+++++

In de pers zijn ~~er~~ verschillende mate indrukken gevestigd onder de arbeiders, als zouden er grote spanningen zijn tussen onze leden Hoogoven-arbeiders en onze Bond.

Met ~~markende~~ kappen en onvolledige artikelen poogt men verwarring in onze rijen te zaaien. Wat is er echter aan de hand ?

Reeds geruime tijd bestonden er meningsverschillen tussen onze organisatie en enige kaderleden, voornamelijk zitting hebbend in de bedrijfskern, over de wijze van werken van de laatste. Contact met de organisatie werd praktisch door deze kernleden niet onderhouden, hetgeen ertoe leidde, dat inzichten ontstonden onder deze kaderleden, die nooit ~~de~~ van onze kaders kunnen zijn.

Standpunten, als zouden er gemeenschappelijke belangen tussen ondernemers en arbeiders bestaan, zijn in volkomen tegenstelling met de werkelijkheid en met de lijn der E.V.C., die zich baseert op deze werkelijkheid.

Standpunten, die ertoe leidden, dat deze kaderleden steeds verder afzakken van de strijd voor de belangen der arbeiders.

Een treffend voorbeeld hiervan was de verdeling van een miljoen gulden, die de Hoogoven-directie zogenaamd voor de arbeiders ter beschikking had gesteld en hetwelk slechts tot doel had de loonstrijd, die ontegenzeggelijk gekomen had, te ontgaan.

De Directie wilde dit miljoen voor scholingsdoeleinden etc. benutten.

De kern zei: het moet in het loonzakje.

Een juist standpunt, maar wat je niet doorgevoerd krijgt, wanneer

js niet met de arbeiders en hun organisaties hiervoor gezamenlijk optreedt.

De feiten hebben dit dan ook bewezen en het milioen is niet, zoals de kern aanvankelijk wilde, in het loonzakje van de arbeiders gekomen. Het is gedeeltelijk ter beschikking gesteld in de vorm van voorschotten, die de arbeiders kunnen opnemen en gedeeltelijk benut voor bovengenoemde fondsen.

De directe nood is niet opgelost.

Een ander voorbeeld was het optreden van de kern inzake een oud-verzetstrijder Jan Brasser, iemand, die door de voormalige koningin, als één der beste verzetstrijders is onderscheiden.

Deze kameraad, die niet onmiddellijk na de bevrijding zijn werk kon opnemen, door voortzetting van zijn werk uit de illegaliteit, zij het dan in andere vorm, is thans werkloos en komt er bij de Hoogovens niet meer in, ondanks het feit, dat hem dit destijds is toegezegd. De kern nu, houdt zich z.g. neutraal, maar het resultaat van deze neutraliteit is, dat Jan Brasser nog op de keien staat. De kern moet hier arbeidersvertegenwoordiger zijn en niet neutraal, maar aan de zijde van de arbeiders, in dit geval van de arbeiders Jan Brasser, staan.

Deze houding van de kern is door ons Hoofdbestuur fel gecritiseerd en toen kwamen argumenten als opdrachten van de C.P.N. enz. Men leze de verklaring der E.V.C. en men begrijpt de waarde van deze argumenten.

Het gevolg van één en ander was, dat een aantal kaderleden bedankte voor onze organisatie. Aan het hoofd stond P. Mulder, die, sinds de bevrijding eerst lid was van de E.V.C., toen naar het N.V.V. ging, toen weer lid werd van de E.V.C. en thans weer (nog) dakloos rondloopt. Een bericht ging naar de pers en, voordat wij van het bedanken kennis hadden, konden wij dit uit de krant vernemen.

Moet ons deze situatie verontrusten? Geenszins! Natuurlijk vonden wij het onprettig, dat een aantal arbeiders voor onze organisatie bedankte. Menings-

verschillen, die er zijn en altijd zullen blijven, dienen in de organisatie opgelost te kunnen worden.

De Hoogoven-arbeiders zijn echter duidelijk door ons voorgelicht en, in enige bulletins, is onze mening naar voren gebracht. Insteeds van teruggang zien wij, dat juist nu een behoorlijk aantal nieuwe leden zich voor onze organisatie gemeld heeft, hetgeen ons bewijst, dat onze inzichten door de arbeiders gedeeld worden.

Wij staan aan de vooravond van de kernverkiezingen bij de Hoogovens. En ook hierbij zijn wij ervan overtuigd, dat de arbeiders zullen tonen vertrouwen in de E.V.C. en haar vakbondspolitiek te stellen.

OPROEP

++

Vele Nederlanders betuigden hun instemming met het streven, neergelegd in de oproep tot het Wereldcongres voor de vrede, welke uitging van het Internationale Contactbureau van Intellectuelen voor de Vrede en de Internationale Democratische Vrouwenfederatie.

De oproep zelve vindt U gedrukt in de brochure "Politiek en vakbeweging". Onder deze Nederlanders treffen wij o.a. aan:

Prof. Dr. W.F. Wertheim,
Jhr. Dr. N. van Suchtelen, letterk.,
Dr. C. van Ende Boas,
Ir. S.J. Rutgers,
Henriëtte van Eijck, letterkundige,
Theun de Vries, letterkundige,
Rijnvis Feith (den Haag), psychiater,
Li Alma Heynen,
Charley Toorop, schilderess,
Haakon Stotijn, musicus.

Over de gehele wereld stuurden reeds organisaties, gezamenlijk 310 miljoen leden tellende, adhaesie-betuigingen.

Bedrijfsarbeiders! Blijft niet achter; kaderleden ondersteunt in Uw bedrijf elk initiatief hierin. Zo dit er nog niet is, pleegt overleg met Uw mede-arbeiders en neemt Uw maatregelen.

Zendt de adhaesie-betuigingen uit de bedrijven naar:

Haakon Stotijn, Johan Verhulststraat
26, Amsterdam-Z.

Voor onze kaderleden geldt vanzelfsprekend, dat zij daarnaast de organisatie volledig op de hoogte houden.

STAKERSKRANT

Uitgave E.V.C. afd. Amsterdam

PRINSEGRACHT 739 - TEL. 33381

No. 12

26 Maart 1949

Prijs 10 cent

ACTIES IN HET BOUWBEDRIJF CONFLICT BIJ AANNEMER HESSELS

Broodroof als strijdmiddel der reactie

Bij het betonbedrijf van Hessels, dat werk uitvoert voor de Ballast Mij, is sedert geruime tijd o.a. kameraad Arie van Dijk als timmerman werkzaam. Hij is de vertrouwensman van de ploeg en wie Arie kennen, weten dat hij zijn houding op de juiste wijze bepaalt als het de verdediging van de arbeidersbelangen betreft.

Zulk een vertrouwensman is een doorn in het oog van de heren aannemers. Reeds lang werd er gezocht naar een motief om hem kwijt te raken.

Tenslotte slaagde aannemer Hessels erin van het Gewestelijk Arbeids Bureau vergunning te verkrijgen voor 5 man; reden: afloop der werkzaamheden.

Nu was het varkentje gewassen, zo meenden de heren. Voor enkele werd het ontslag ongedaan gemaakt; voor hen zou de baas heel grootmoedig wel een gaatje weten te vinden.

De ontslagvergunning voor Arie van Dijk evenwel werd in toepassing gebracht, hij kon vertrekken.

G.A.B. tegenover de arbeiders

Het Gewestelijk Arbeidsbureau is een neutraal bemiddelingsinstituut. Het moet toezien, dat het ontslagrecht door beide partijen gehandhaafd wordt. Het mag eerst ontslagvergunning verlenen, als na onderzoek is komen vast te staan, dat een wettige reden tot ontslag aanwezig is.

We kennen uit het grijze verleden de grenzeloze willekeur van werkgevers tegenover hun ondergeschikten. Er was een tijd, dat de ondernemer naar hartelust zijn arbeiders de keien kon opsturen, ook al was er geen enkel steekhoudend motief voor aanwezig. Al te dikwijls werd het werkelijke motief verzwegen; arbeiders die voor hun recht opkwamen en een voorbeeld voor hun kameraden waren, werden eenvoudig ontslagen met de mededeling: voor jou is er geen werk.

Gaat deze toestand van volslagen rechteloosheid terugkeren in Nederland? Kan men in 1949, terwijl een Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen geldend is en de geleerdste juristen aan het dokteren zijn met het Arbeidsrecht, weer evenals in het onzalige verleden arbeiders ontslaan, indien zij naar het oordeel van de baas te progressief zijn?

Het heeft er alle schijn van, dat het G.A.B. zeer willige medewerking verleent aan het weer in het leven roepen van deze wantoestanden. Een eenvoudig onderzoek, met inschakeling van de A.B.W.B. (E.V.C. Bouwvak), had aan het licht gebracht, dat er van afloop der werkzaamheden geen sprake was!

Aannemer Hessels heeft zich in bijzijn van de arbeiders en van onze bestuurders uitgelaten op de wijze van: van Dijk is een figuur die ik liever niet op mijn werk heb.

De vergunning tot ontslag is niet verantwoord; het is een tegemoetkoming aan een afkeurenswaardig reactionair streven van een ondernemer. Het is een tekortkoming van het G.A.B., waartegen ten scherpste geprotesteerd moet worden.

Arbeiders solidair en strijdbaar

De ploeg, waarin Arie van Dijk werkt, blijkt een gezonder rechts-

gevoel te bezitten dan de ambtenaren van het G.A.B. Zij doorzagen ogenblikkelijk de ware motieven voor het ontslag. En zij lieten hun collega niet slachtofferen! De hele ploeg van 8 timmerlieden ging in staking en stelde de eis: intrekking van het ontslag. Een prachtige houding! Hier wordt het bewijs geleverd, dat de arbeiders ook bereid zijn de strijd aan te binden tegen onrecht en willekeur.

Laten de heren ondernemers rekening houden met deze mentaliteit; laten zij tot het inzicht komen, dat men in 1949 niet met de arbeiders kan doen wat men wil!

STAKING BIJ MUIS Bouwwakarbeiders paraat

Het blijkt, dat de bouwondernemers de hoop nog niet hebben opgegeven wat betreft het verlagen van de lonen der bouwvakarbeiders. Het blijkt tevens, dat zij een valse hoop koesteren, want iedere nieuwe aantasting van de lonen wordt ogenblikkelijk scherp afgevozen en de geschiedenis leert, dat de bouwvakkers de strijdmiddelen der arbeiders goed weten te gebruiken.

Het is thans het aannemingsbedrijf Muis te Diemen, dat een flinke loonsverlaging aankondigde. Waarschijnlijk in de veronderstelling verkerende, dat het nu wel geslikt zou worden. Het was misgerekend: het muisje van de loonsverlaging kreeg het onvermijdelijke staartje, het werk werd ogenblikkelijk plat gelegd. Vijftig bouwvakarbeiders gingen in staking. Het betreft leden van de Uniebonden en van de EVC, benevens een aantal ongeorganiseerden.

De ABWB (EVC), die op dit terrein over een rijke ervaring beschikt, heeft de leiding van het conflict.

De actie van de ABWB voor een verhoogd basis-uurloon voor het gehele bouwbedrijf, die reeds door zeer vele leden der Uniebonden volledig onderschreven en krachtig gesteund wordt, blijkt steeds

meer de enige juiste oplossing voor de ordening van het loonbestel in de bouwnijverheid aan te geven.

Ook de nieuwe ervaring van deze vijftig makkers zal het zijne bijdragen tot de versterking en het welslagen van deze loonactie voor het gehele bedrijf. De steeds weerkerende stakingen worden uitsluitend veroorzaakt, doordat het contractloon te laag is en dus de ondernemers steeds weer trachten, met een beroep op dit onbruikbare en zelfs gehate contract, het levenspeil der werkers drastisch omlaag te drukken.

Wij hebben vertrouwen in de stakers, zowel de EVC-ers als de Unieleden. Zij zullen met te meer kracht en overtuiging de actie van de ABWB helpen voeren. De Unieleden zullen de reeds zeer grote druk op hun bestuurders nog doen toenemen. De bouwvakkers op de andere werken en in de kampen, ook zij, die juist een heftige loonstrijd achter de rug hebben, zullen in hun activiteit nog gestimuleerd worden en... zij zullen als vanouds de solidariteit in toepassing brengen, opdat deze staking op volle kracht gevoerd kan worden en tot de overwinning zal leiden.

Politiek en Vakbeweging

De reeds in het vorige nummer van de Stakerskrant opgenomen belangrijke verklaring van de E.V.C. inzake de arbeidsconflicten der laatste maanden is in brochure-vorm verschenen. Deze samenvatting van de belangrijkste lessen uit de strijd, vormt uitstekend scholings- en propaganda-materiaal.

In het bijzonder leden der Unie-organisaties wordt lezing en bestudering ten zeerste aanbevolen.

Te bestellen bij de besturen der bedrijfsbonden.

PRIJS 5 CENT

Actie in het Veenbedrijf

Eerste staking met succes bekroond

Het is tot nu toe blijkbaar aan de aandacht van het grote publiek en van de dagblad- en vakpers ontsnapt, hoe zich de toestand in de Drentse veenstreek heeft ontwikkeld en aan welke spanning de werkende bevolking dezer streek in de laatste weken ten prooi is. De jaarlijkse turfcampagne, die thans voor de deur staat, verschaft gedurende een beperkt aantal maanden een bestaan aan vele duizenden veenarbeiders en wie ook maar iets afweet van de levensomstandigheden in het veengebied, waarover „Onze Toekomst” in dit en vorige nummers reeds een en ander gepubliceerd heeft, kan zich de jaarlijks terugkerende spanning vlak voor het aanbreken van de werkzaamheden voorstellen.

AANVAL OP DE LONEN

Dit jaar zijn de gevoelens en verwachtingen van de arbeiders wel van heel bijzondere aard. Ook de werkzame bevolking van dit deel van ons land, waar het aloude handwerk van het turfwinnen beoefend wordt en de moderne, gemechaniseerde industrie met zijn dichtbevolkte arbeiderscentra nog slechts schoorvoetend is doorgedrongen, ook deze bewoners van de vlakke en sombere veenstreken maken op gevoelige wijze kennis met de loonstop-politiek onzer regering.

Er bestaat een Collectieve Arbeids Overeenkomst, die een waardeeloos stuk papier is, want de tot nu toe in werkelijkheid geldende lonen en tarieven hebben altijd belangrijk afgeweken van de in dit officiële document vermelde lonen en tarieven.

Zoals in alle bedrijven in Nederland is nu ook in de veenderijen de aanval van de reactie — en waarlijk niet voor de eerste maal! — ingezet op het wel zeer sobere levenspeel der werkers.

Deze aanval was misschien wat minder bruut dan elders; het was nog niet nodig de looncontroleurs van de regering op pad te sturen, een moordende lastercampagne in de pers is tot heden nog niet onttekend. Men heeft zich eenvoudig beperkt tot onschuldig lijkende contractbesprekingen met de Uniebestuurders, welke besprekingen tot gevolg hadden, dat het be-

staande contract ongewijzigd verlengd is. Men begrijpe goed: het bestaande contract, waar niemand zich aan hield.

Van de zijde der verveners is tegelijkertijd een „onschuldige” fluistercampagne ingezet. Men kon de afgelopen maanden zo hier en daar het geluid opvangen: de veenboeren zullen zich straks aan de bepalingen van de C.A.O. houden. Er groeiden op deze wijze zeer gemengde gevoelens: enerzijds dachten sommige arbeiders het zal wel loslopen met de lonen, want het contract wordt niet verlaagd; anderzijds was er een neiging kleine verslechtingen te slikken, want invoering van het naakte contractloon van de heren van de Unie zou nog veel erger zijn.

VERFOEILIJKE ROL UNIEBESTUURDERS

Ieder ziet de berekende sluwheid van de Uniebestuurders, die door hun contractbesprekingen met verzwijging van de werkelijke loonverhoudingen en met volkomen negeren van de schrikbarende gestegen kosten van levensonderhoud, de weg effenden voor de ondernemers om hun aanval ongemerkt in te zetten. Vastgesteld moet worden, dat de leden der Unie-organisaties wat meer druk op hun bestuurders hadden moeten uitoefenen inzake de vaststelling van het nieuwe contract. Blijkbaar hebben deze leden zo volledig hun vertrouwen in hun bestuurders opgezegd, dat zij er de voorkeur aan gaven zich volkomen afzijdig te houden, hun kruut te bewaren totdat de campagne een aanvang neemt, en zich met de E.V.C.-ers aanen te scharen, om de mogelijkheden van strijd voor verbetering te bespreken.

Het feit, dat een openbare vergadering van de E.V.C., te Emmer-Compascuum gehouden, door meer dan 60% N.V.V.-leden bezocht werd, spreekt in dit opzicht boekdelen. Terwijl de Unievergadering in N. Weerdinge wel iedere twijfel aan het gezonde inzicht der arbeiders inzake hun directe belangen grondig opheft: aanwezig waren 2 bestuurders en 1 Unielid!

Het behoeft in het geheel geen verwondering te wekken, dat onder de leden van de Unie weinig belangstelling voor het Uniecontract bestaat. Niet alleen komen in het daarin vastgestelde loon geenszins de werkelijke behoeften van de arbeiders tot uitdrukking, ook de inwendige vakbondsdemocratie ziet er vreemd uit bij de Unie. Op een avondvergadering was de gelegenheid opengesteld

om zich over het contract uit te spreken, in de middag van dezelfde dag was reeds bekend, dat het contract ongewijzigd gehandhaafd bleef.

STRIJDGEEST BIJ DE ARBEIDERS

Het moge dan vaststaan, dat de leden der Unie-organisaties zich nog niet voldoende bewust bleken van de beslissende invloed in de eigen organisaties, die ze toch gezien hun strijdbare houding op de veenderijen wel degelijk bezitten; deze Unie-leden tonen zich bij de verdediging hunner lonen tegen de werkgevers wel heel goed bewust van hun beslissende macht. Er is in dit opzicht geen enkel onderscheid tussen leden van de E.V.C. en leden van welke Uniebonds dan ook. Het gemeenschappelijke werk op het veld, de gemeenschappelijke strijd voor hun gezin, doet al deze arbeiders in volstrekte eensgezindheid tegen de bazen optreden.

In de strijd zijn ze één, zoals ze in het afwijzen van het papieren loondecreet, waaraan de bestuurders der Uniebonds zo welwillend meegewerkt hebben, één zijn. Uitgehouden openbare en kaderbijeenkomsten was reeds komen vast te staan, dat men bij het begin der werkzaamheden niet op de voorwaarden van het contract aan de gang zou gaan; zoals trouwens in de afgelopen jaren nog nimmer volgens contractvoorwaarden gewerkt was.

De grote vraag, die de geesten in spanning hield, was nu: wat zullen de ondernemers doen bij de aanvang van het turfseizoen? Achten zij de tijd gekomen om hun slag te slaan? Heeft de verraderlijke rol van de bestuurders der erkende organisaties, die geen kip op de vergadering krijgen, die niet te vinden zijn als de arbeidersbelangen verdedigd moeten worden, die alleen oog hebben voor de belangen van het veenbedrijf — dat is vóór de brandkast van de werkgevers — voldoende verdeeldheid en verwarring gebracht onder de arbeiders? Heeft het gefluister over contractlonen-engeen-cent-meer, dit vieze ondergrondse wapen, dat steeds meer tegen de arbeiders ingezet wordt, de geesten der werkers murw genoeg gemaakt, om zonder gevaar voor bedrijfsstoornissen de loonsverlaging te kunnen doorvoeren? Welnu de proef is genomen, en de arbeiders hebben hem glansrijk doorstaan. De eerste aanval der reactie is gebroken.

STEL DE OVERWINNING VEILIG!

De ploeg toch, die als een der eerste het veld inging met de baggermachine, kreeg te horen, dat ze zouden werken op contractloon. De ploeg eiste het oude loon, dat in geen enkel contract vermeld is, en toen dit geweigerd werd was de staking een feit. Het spit is afgebeten voor alle veenarbeiders in deze campagne, en de eer van deze daad van grote betekenis komt toe aan 8 Unieleden (6 van

het N.V.V. en 2 van de C.N.V.) en 2 ongeorganiseerden.

Niet de onruststokers van de E.V.C. voerden het conflict door, doch leden van dezelfde Unie, wier aan het kapitaal verknochte leiders de C.A.O. afsloten. Geen politieke motieven „van bepaalde zijde” waren hier oorzaak van de staking, doch de aanval van de winstmakers op het levensbestaan van de werkers en hun gezinnen. Voor de zoveelste maal is hier op klare, ondubbelzinnige wijze door de nuchtere feiten, die soms zo koppig kunnen zijn, bewezen, dat de toenemende nood der arbeiders en de onmenselijke jacht naar winst ten koste van het schamele bestaan dezer arbeiders de oorzaken van arbeidsconflicten zijn.

De Uniebestuurders zijn voor de zoveelste maal als handlangers van de ondernemers en voorvechters van de armoedepolitiek onzer oorlogzuchtige regering door hun eigen leden ontmaskerd.

Binnen enkele dagen capituleerde de veenbaas volledig. Het werk werd hervat op de door de arbeiders gestelde condities. Een machtige stimulan voor alle ploegen, die straks volgen zullen. Een veelbetekenende waarschuwing voor de ondernemers, die minder oirbare plannen mochten koesteren op het gebied van de loonberekening. Een alarmsignaal voor de Uniebestuurders, voor wie het niet anders kan betekenen dan de aankondiging van het naderende einde hunner funeste heerschappij bij het vaststellen van loondecreten.

De veenarbeiders zullen goed doen reeds nu maatregelen te nemen. Wat verzuimd is tijdens de contractbesprekingen moet en kan thans snel ingehaald worden.

De overwinning van de eerste ploeg moet voor de gehele campagne veilig gesteld worden.

Reeds nu kunnen plaatselijke actie-comités gevormd worden uit alle schakeringen, die zich in beeraad met de werkers moeten uitspreken over de lonen, die zullen gelden als het werk begint.

De vast te stellen looneisen moeten op de plaatselijke omstandigheden en mogelijkheden afgestemd worden.

De comités oefenen een strenge controle uit, dat op alle veenderijen de eisen volledig ingewilligd worden en onderhouden een ononderbroken contact tussen de verschillende plaatsen en gebieden van de veenstreek.

De leden en bestuurders van de B.L.Z. (E.V.C.) hebben een grote taak in deze. Van hun activiteit, hun bezielende voorbeeld, hun voorlichting en opklaring zal veel afhangen.

ONZE LONEN MOGEN NIET AANGETAST WORDEN!

HET SUCCES VAN DE EERSTE PLOEG BEWIJST ONZE GROTE KRACHT!

D.U.W.-ACTIE

Werktijdverlenging afgeslagen

Arbeiders van het D.U.W.-object „Eendrachtspolder” te Halfweg weigerden zich bij een verlenging van de werktijd van 12 tot 1 uur op Zaterdag neer te leggen. Zij werden, zoals in de „sociale” D.U.W. gebruikelijk is, voor twee dagen geschorst.

Na bemiddeling door het Landelijk D.U.W.-bureau der E.V.C. bij de Inspectie te Alkmaar werd de schorsing tot één dag verminderd en de werktijd op bevredegende wijze geregeld.

Een zelfde geval deed zich voor op een object in de Wieringermeer, waar Zaanse arbeiders aan het werk zijn. Ook hier werd door tussenkomst van het D.U.W.-bureau der E.V.C. overeenstemming bereikt.

„British” en „Turmac”

De staking duurt onverminderd voort

Vorige week maakten wij melding van de pogingen van de „BRITISH”-directie om haar bedrijf opnieuw opgang te brengen. Dat is immers bittere noodzaak voor deze directie, die reeds meer dan 8 weken met een gesloten fabriek zit. Deze pogingen bestonden uit het plaatsen van advertenties in „Het Parool” en „De Volkskrant”. In deze advertenties kondigde de directie aan, dat zij van plan was haar bedrijf opnieuw open te stellen. De „vroegere” leden van het personeel konden opnieuw in dienst komen, op de oude voorwaarden natuurlijk. Reeds de vorige week deelden wij mede, dat deze poging volkomen was mislukt. Wij konden dit zeggen, omdat de stakers en staaksters van de „BRITISH” door massale demonstraties het antwoord hadden gegeven op deze advertenties, waarmee zij getuigenis aflegden van hun onverzettelijke wil door te staken, totdat hun gerechtvaardigde eis zou zijn ingewilligd.

HET BEDRIJF BLIJFT GESLOTEN

De gebeurtenissen van de afgelopen week bewezen opnieuw, dat wij gelijk hadden met de mening, dat deze advertentie-„actie” mislukt was.

Dat merkten wij op Maandag 21 Maart, deze dag was een zeer belangrijke dag, omdat te verwachten was, dat nu de directie uitvoering zou geven, aan wat zij in de advertentie had aangekondigd, n.l. het openen van de fabriek.

Zij was daartoe niet in staat. In plaats van zich naar het werk spoedende arbeiders en arbeidsters van de „BRITISH” zagen we tientallen postende staaksters en stakers aan de ene kant, ettelijke agenten met „russen” — compleet met hond — aan de andere kant. Ongetwijfeld een andere situatie, dan de directie had gehoopt. Behoudens de juffrouwen en de bazen, die reeds 8 weken in een lege fabriek de dag door brengen, ging niemand het bedrijf binnen.

STAKERSVERGADERING

Deze overwinning bespraken de stakers en staaksters met elkaar j.l. Dinsdag op een stakersvergadering.

In een stamvolle zaal van gebouw „De Leeuw” luisterden de stakers en staaksters naar de enthousiaste en heldere rede van kameraad Sip, de voorzitter van de ABTI (EVC) en van kameraad Westering, de voorzitter van de stakingsleiding. Op deze vergadering zijn belangrijke besluiten genomen. In de eerste plaats is besloten om een personeelskrant van de „BRITISH” te gaan uitgeven onder redactie van de jeugdgroep met enkele oudere kameraden. Deze krant geboren uit de staking, zal ook blijven verschijnen wanneer de staking is opgeheven. Want de strijd zal er altijd gevoerd moeten worden. Deze krant wordt een onmisbaar hulpmiddel van de werkers van „BRITISH” bij hun strijd voor een beter bestaan.

Verder werd een motie aangenomen, waarin de stakers en staaksters van de „BRITISH” en de „TURMAC” met kracht protesteerden tegen de oorlogsvoorbereiding en waarin zij beloven alles te zullen doen, om deze nieuwe oorlog te voorkomen. In deze motie eisen de stakers en staaksters stopzetting van de oorlog in Indonesië. Zij begroeten het initiatief tot het organiseren van een vredescongres te Parijs.

Daarmee bewijzen zij begrepen te hebben, dat hun strijd een onderdeel vormt van de strijd van alle werkers ter wereld voor vrede en een menswaardig bestaan.

Uit deze twee besluiten spreekt de kracht van de staking. Maar duidelijker dan ooit werd deze kracht gedemonstreerd toen — op verzoek van een makker, die meende, dat de staking niet gedragen werd door de meerderheid van de stakers en staaksters — gestemd werd over een motie inhoudende het onverminderd voortzetten van de staking. Slechts negen mannen waren tegen deze mo-

tie. Alle anderen stonden als één man (en één vrouw!) op, toen gevraagd werd wie vóór de motie was.

SOLIDARITEIT

De solidariteit van alle werkers is één van de sterkste wapenen van de strijdende arbeidersklasse. Deze solidariteit komt tot uitdrukking in de duizenden guldens die bijeen werden gebracht voor de uitkering aan de stakers. Maar die komt ook op een andere wijze tot uitdrukking. En dat merkten de beide directies.

Bij de „Turmac” weigerden enkele transportarbeiders om de tabak op te laden die uit het Amsterdamse bedrijf naar de fabriek in Zevenaar moest worden gebracht om daar verwerkt te worden.

Bij de „British” moest deze week een kolenschuit worden gelost. De 12 arbeiders, die dit moesten doen, weigerden, omdat zij dit werk terecht als besmet beschouwden. De directie kwam er aan te pas, om

Loonsverhoging

N. ter Kuile — Enschede

Een deel van het personeel van dit textielbedrijf, de z.g. „vaste” arbeiders hebben een loonsverhoging van 1 tot 6 cent per uur afgedwongen.

Wie wil nog beweren, dat de in de zogenaamde CAO's vastgestelde lonen toereikend zijn?

hen te overtuigen dat deze kolen gerust konden worden gelost. Maar de kolenwerkers verlieten de schuit en lieten de directie in de kou zitten.

Deze solidariteit heeft de directies opnieuw de nederlaag doen lijden.

Deze solidariteit heeft de stakers en staaksters opnieuw een overwinning bezorgd.

Daardoor wordt de staking steeds sterker!

Daardoor zullen we winnen!

Wereldcongres

Voorstanders van de Vrede 20 April te Parijs

De oproep van een aantal geleerden en kunstenaars van wereldnaam in samenwerking met de Internationale Democratische Vrouwenfederatie heeft, blijkens de jongste persberichten, een verrassend grote instemming in alle delen van de wereld ontmoet.

In vele landen hebben reeds grote organisaties op allerlei gebied en bekende persoonlijkheden hun instemming met het doel van de initiatiefnemers betuigd en deelneming aan het massale congres te Parijs toegezegd.

Ook in Nederland leeft de vredesgedachte en de wil om voor de vrede te vechten zeer sterk en in alle groeperingen van het volk. Een respectabele lijst van bekende figuren, die actief het congres willen steunen, is reeds gepubliceerd. Namen als: Piet Lentz (cellist), Mr Wiessing (publicist), Marius Flothuis (componist), Prof. W. F. Wertheim, Theun de Vries (letterkundige), Henriëtte van Eyck (letterkundige), Charley Toorop (schilder), zijn voor velen geen onbekende.

Natuurlijk vormen de arbeiders ook in de strijd tegen het oorlogsgevaar de sterkste en invloedrijk-

ste factor. De arbeiders zijn elke dag in de strijd tegen de oorlog betrokken. Hun positie als loontrekkenden wordt rechtstreeks door de praktijk van de oorlog en de voorbereiding van nieuwe oorlog in gevaar gebracht. Hun te lage lonen zijn mede een gevolg van de in de kapitalistische landen gevolgde oorlogspolitiek.

Hun strijd voor sociale en materiële verbeteringen is onvermijdelijk een strijd voor de vrede.

Het spreekt vanzelf, dat de vakbeweging, die zich voor de strijd voor lotsverbetering uitspreekt en deze strijd krachtig voert, met evenveel kracht en overtuiging het plan van dit Vredescongres ondersteunt.

De Eenheidsvakcentrale zegt haar volle medewerking toe voor wat de afvaardiging van Nederlandse bedrijfsarbeiders naar het Congres betreft. Zij roept de arbeiders op uit hun midden delegaties te benoemen en door vrijwillige bijdragen de deelneming dezer delegaties mogelijk te maken.

De strijd voor de vrede is de strijd voor ons brood!

Over leugens gesproken!

In December van het vorige jaar vertrok Ad. Vermeulen, hoofdbestuurder van het N.V.V. naar Amerika. Onze in „Werkend Nederland” weergegeven veronderstelling, dat dit niet veel goeds beloofde en dat Vermeulen, die tijdens de bezetting zeer prettig met de fascistische samenwerkte, in Amerika zijn voorkeur voor buitenlandse verbanden op een weinig aantrekkelijke manier zou tonen, wekte grote verontwaardiging bij de N.V.V.-bladen. Wij deden niets dan schelden en liegen, volgens de heren. Wij bevelen de lezing van het onderstaand citaatje uit „The Dispatcher” van 18-2-49, het orgaan van de I.L.W.U. (Amerikaanse Havenarbeiders) met warmte aan en laten het aanwijzen van de leugenaars aan de lezer over:

„De afdeling buitenland van de I.L.W.U. heeft een communiqué ontvangen van Ad. Vermeulen, algemeen secretaris van het N.V.V., waarin verzocht wordt om ondersteuning van de Nederlandse politiek in Indonesië.”

Een rapport van zeven vel was bijgevoegd, waarin de schrijver de Nederlandse koloniale politiek verdedigt, d.w.z. waarin hij het bombarderen, martelen en terroriseren van de Indonesische bevolking en zelfs het buiten de wet stellen van de Indonesische vakbeweging verdedigt....

Wie spreekt over politiek in de vakbeweging?

Aanmeldingsformulier

Naam

Adres

Plaats

Beroep

Leeftijd

Werkzaam bij

Man — Vrouw

.....

gehuwd

Loon

ongehuwd

wenst zich op te geven als lid van de bedrijfsbond

..... der E.V.C.

Actie in de Textiel

Katholieke wevers voerden zelfstandig de strijd
Staking Ewofa met succes bekroond

Na de textielarbeiders te Gemert, die enkele weken geleden zulk een voorbeeldige en succesvolle strijd gevoerd hebben, zijn het thans de wevers van de firma De Rooy te Eindhoven, die zich met een korte, maar krachtige staking van zes dagen tegen de winsthonger van de directie gekeerd hebben. Een grote gebeurtenis in de geschiedenis van dit bedrijf; het was n.l. de eerste staking, die hier plaats vond sinds de vestiging.

Het was tot nu toe gebruikelijk, dat de arbeiders bij het verwerken van slecht materiaal het gemiddelde loon van de laatste zes weken ontvingen. Hiervan werd plotseling door de directie afgeweken. Het loon werd op grond van de geleverde prestatie — met slecht materiaal — vastgesteld en was dienstgevolg vijf tot acht gulden lager voor een aantal arbeiders. Dit was voor de arbeiders van de weverij aanleiding in staking te gaan.

Het betref hier uitsluitend katholieke arbeiders, waaronder niet één EVC-lid was.

Dienstknachten van het kapitaal

De arbeiders uit Nueneen werden door de kapelaan geprest het werk te hervatten. Het had geen enkele uitwerking. De arbeiders zagen zeer goed in, dat deze geestelijke buiten zijn bevoegdheid ging. De geestelijke zorg behoort tot zijn terrein; de verdediging van de stoffelijke belangen kunnen de arbeiders zeer goed zelf ter hand nemen.

In de plaatselijke pers werd medegedeeld, dat er van loonsverlaging geen sprake was. Dat dit bericht weinig overtuigingskracht bezat voor de betrokken arbeiders, is begrijpelijk als men weet, dat ze reeds 5 tot 8 gulden minder in het loonzakje hadden! Waarom sturen dergelijke leugenbladen geen fotograaf, om een afdruk van de loonzakjes te maken? Het antwoord ligt voor de hand: arbeiders, die in verzet komen, moet men met alle middelen bestrijden en belasteren. Het viel thans, evenals in Gemert en evenals in het jongste conflict in de Drentse vennen, moeilijk om er een „communistiche rel” van te maken. De bekende, smerige politiek om één bepaalde groepering, die klaarblijkelijk nogal vrees verwekt in de kringen van de uitbuiters en hun nietswaardige vazallen, te treffen door valse voorlichting en leugens, kon hier niet doorgevoerd worden. Geen nood! Dan tast men de strijdende arbeiders zelve aan, door te liegen, dat zij zich tegen een denkbeeldige loonsverlaging verzetten!

Ook de Unie heeft hier haar bekende duit in het zakje gedaan. De bestuurder van St. Lambertus (R.K. Textiel) Van der Steen was, zoals gebleken is, van bovengenoemde publicatie op de hoogte. Hij wilde wel met de directie gaan „praten”, zo deelde hij de

stakingsleding mede, maar: eerst het werk hervatten.

Slechts één onderkruiper heeft zich aan de strijd onttrokken. Volgens Van der Steen was deze arbeider de enige, die zijn plicht gedaan heeft.

Dubbele overwinning

Dat het optreden van genoemde figuren als de geestelijke en de R.K. bondsbestuurder, die toch in een plaats als Eindhoven een grote autoriteit zouden moeten bezitten, de arbeiders niet van hun stuk kon brengen, mag wel als een overwinning beschouwd worden. Zelfstandig hebben deze wevers

hun besluit genomen en hun actie met de daaraan verbonden werkzaamheden als steun-inzameling en leiding van het conflict gevoerd. De verontwaardiging over de vijandige handelwijze van hun bestuurder is groot, een ervaring tmeer, die het inzicht van deze arbeiders ten aanzien van de taak der vakbeweging alleen maar ten goede kan komen.

De tweede overwinning was het volledig terugkrabbelen der directie. Toen bleek, dat de R.K. bestuurder niet in staat was onderkruipers aan het werk te krijgen, was de directie voor de stakingsleding te spreken. Daarvoor, ook vóór het conflict, wenste ze geen

arbeiders-vertegenwoordiging te ontvangen.

Eensgezinde actie der arbeiders, die altijd de productie en dus de winsten in gevaar brengt, is een nimmer falend middel om koppige en eigengereide bazen tot bezinning te brengen. De meest trotse kapitalistennek wordt gedwongen zich te buigen, als de arbeiders het willen en hun onweerstaanbare macht demonstreren. Zo ook hier. In de bespreking werd volledig afgestapt van het standpunt: loonbetaling op grond van de geleverde prestatie, ongeacht de kwaliteit van het materiaal.

Er werd overeengekomen, dat in elk geval het contractloon gegarandeerd was en dat bijbetaling na overleg zou geschieden in gevallen, waarin de wevers door slecht materiaal gedupeerd zouden zijn. Ook de Eindhovense textielarbeiders hebben een waardevolle bijdrage geleverd in de grote kamp van de Nederlandse arbeiders tegen de reactie.

Staking in Tilburg

Loonsverlaging door opvoering der prestatie bij Verschure-Piron

Een ploeg draadmakers van veertig man wenste zich niet neer te leggen bij maatregelen, die verhoging van het arbeidstempo en verlaging van het loon ten gevolge hadden. Met een beroep op de middagploeg om het voorbeeld te volgen zijn deze veertig man in staking gegaan.

Uit de stakers, waaronder zowel Uniebondsleden als E.V.C.-ers en ongeorganiseerden zijn, is een stakingsleding gekozen, die ogenblikkelijk de organisatie van de steunactie ter hand heeft genomen. De steeds groter wordende spanning tussen de kosten van het levensonderhoud enerzijds en de inhoud van het loonzakje anderzijds; de steeds meer voelbare uitwerking van de armoede-politiek onzer regering, die grote kapitalen aan de afschuwelijke oorlog in Indonesië besteedt; het duizendvoudig herhaalde verraad der Uniebestuurders, die het volk in ellende laten verkommeren wreekt zich in de vele arbeidsconflicten, die overal in het land uitbreken. Het is de strijd om het naakte bestaan, de verdediging van het dagelijks brood, die de arbeiders uit vele plaatsen en vele bedrijven tot actief optreden brengt. Het is het begin van grote gevechten, die ook in Nederland niet kunnen uitblijven.

Arbeiders in Brabant.

Arbeiders in Nederland!

Steunt de strijd met alle kracht.

Werkt met de Sol-lijsten. Offert wat ge missen kunt. Weest solidaire met de kameraden, die hun plicht verstaan en weerstand bieden aan de reactionaire politiek van loondruk.

Het gaat om ons aller levenspeil

Het gaat om ons aller bestaan. Het gaat om ons loon, om uw loon, om hun loon.

Meen niet, dat een aanval op de veenarbeiders alleen deze veenarbeiders aangaat.

Meen niet, dat een aanval op de Brabantse textielarbeiders, die tot conflicten aanleiding geeft, alleen op deze textielarbeiders gericht is.

Meen niet, dat de verdediging van de bouwvaklonen een zaak alleen van de bouwvakarbeiders is.

Ons aller loon, ons aller gezin, is in gevaar. Er is geen afzonderlijke politiek van havenbaronnen of van het textielkapitaal.

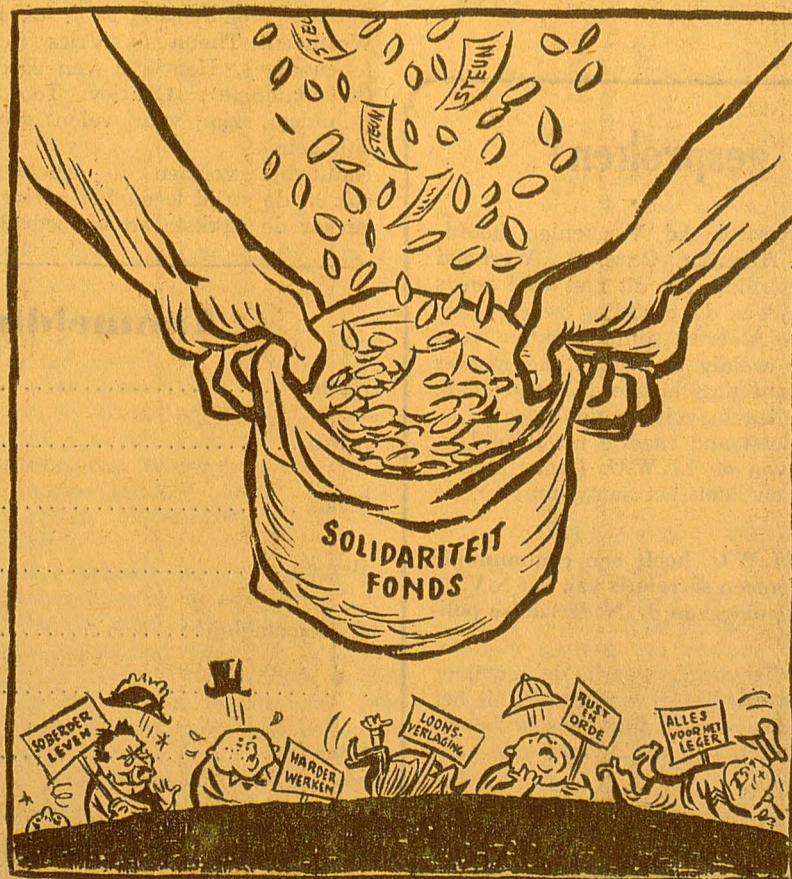
Er is één politiek. Die van de gezamenlijke ondernemers, die hun brandkasten tot berstens toe willen vullen en die daartoe U en ons en alle werkers tot hongersnood toe willen uitbuiten.

Er is één strijd. Die van alle arbeiders, die de armoede en de honger afwijzen. Die allen de oorlog en de voorbereiding van nieuwe oorlogen afwijzen.

Er is één strijd. De strijd voor ons aller welvaart, die bedreigd wordt door de ondernemers en hun dienstknachten. De strijd die de duurzame vrede wil en deze vrede zal verwezenlijken.

WIJ ALLEN STAAN MIDDEN IN DEZE STRIJD. ZORGT DAT HET SOLIDARITEITSFONDS VLOT FUNCTIONEERT. ZORGT, DAT DE STEUNGELDEN BLIJVEN TOEVLOEIEN. DE STRIJD GAAT ONVERMINDERD VOORT. DE SOLIDARITEIT WORDT STEEDS KRACHTIGER EN STEEDS PRODUCTIEVER.

HIERVOOR MOET IEDER ZIJN STEENTJE BIJDAGEN.

Verbinding: 19
Datum: 23-3-49
C/3 no 314'49 EVC
(Zie o.m. rapport C/3-230'49 dd 7-3-49)

24 MRT 1949

50392

" DE METAAL "

Bond van Werknemers in de Metaalnijverheid en aanverwante Bedrijfs-
takken.

Prinsengracht 739, Amsterdam-C.

A a n d e W e r k s p o o r d e r s

T A R I E F I N G E V A A R !

In een Nieuwjaars-mededeling aan het Bestuur van de Fabrieksraad te Utrecht, deelde de Directie mede, dat de tarieven "herzien" zullen worden.

Wat het betekent als ondernemers van tariefsherziening spreken, is zonder meer voor iedere arbeider duidelijk. Kapitalisten bedoelen daarmee nooit een verbetering voor de arbeiders. Daarvoor spannen zij zich niet in, ook de Damme's niet.

De metaalbaronnen willen maar een ding, namelijk hun enorme winsten nog meer vergroten. En door de tarieven te verscherpen, bereiken zij dat doel met een tweesnijdend mes.

Minder tarief betekent voor de arbeiders harder werken om hetzelfde loon te verdienen.

De kapitalist krijgt dus meer producten voor dezelfde loonkosten en dus meer winst.

De arbeiders van de Amsterdamsé Droogdok Mij, N.D.S.M., Fokker en andere bedrijven, kunnen daarover meespreken. De metaalarbeiders zijn echter niet van plan verslechteringen zonder slag of stoot te aanvaarden. Het antwoord op de tariefverlaging bij de N.D.S.M. was een felle staking, welke de lassers zeven weken, tegen alle laster, terreur en intimidatie in, voerden. Bij Wilton-Fijenoord, Gusto, "De Merwede" en andere bedrijven, hebben de arbeiders zich met succes tegen de poging tot tariefverlaging verzet.

Ook de Fabrieksraad van Werkspoor in Utrecht tekende reeds verzet aan tegen de aanval op het loonzakje.

Zij stelde zich op het standpunt, dat het Werkspoor-calculatie-systeem goed is en zeker geen "herzieningen" van directie-zijde nodig heeft.

De Directie voelde zich daarmee op glad ijs en gooide de strijd over een andere boeg. Zij zette een persoonlijke aanval op de voorzitter, Hofland, in en stelde de Fabrieksraad te Utrecht buiten werking. Hiermee poogt zij de aandacht van de werkelijke bedoelingen af te leiden. Door problemen van persoonlijke aard op te werpen, tracht zij het werkelijke probleem van de arbeiders, de tariefverlaging, naar de achtergrond te dringen.

In een vergadering met de Fabrieksraad verklaarde het Uniebestuur achter de arbeiders te staan. In een speciaal "Werkspoor-bulletin" schrijft Nelemans, districtsbestuurder van de A.N.M.B. te Utrecht, het volgende:

"Het belangrijkste van deze oplossing is, dat het calculatieschema "van Werkspoor ongewijzigd gehandhaafd blijft. Dat wil dus zeggen, "dat bestaande tarieven niet behoeven te worden gewijzigd en nieuwe "tarieven op de oude wijze zullen worden bepaald".

Uit deze woorden blijkt dus, dat de oorspronkelijke bedoeling reeds bij de dispensatie in December 1948 was, om de tarieven te herzien, dus te verlagen. Dit blijkt trouwens ook uit het schrijven van het College van Rijksbemiddelaars over de dispensatie. In onderhandelingen met de Uniebestuurders is toen overeengekomen, de tarieven niet te verlagen, maar een wijziging te brengen in de uitbetaling. Voor 35% verdiend tarief wordt in Amsterdam slechts 32% en in Utrecht 34% uitbetaald.

Welk verschil deze verminderde betaling heeft met tariefverlaging, hebben de Uniebestuurders de arbeiders nog niet kunnen wijs maken. Nelemans zegt in het "Werkspoor-bulletin" dat de tarieven niet gewijzigd zullen worden.

Is de praktijk van de Uniebesturen in overeenstemming met hun woorden? Weer verwijzen wij naar de N.D.S.M., waar de ondernemers, met steun van die besturen tariefverlagingen konden doorvoeren. Wij verwijzen naar de actie van de Werkspoor-arbeiders te Amsterdam in het laatst van het vorige jaar, waar de Uniebestuurders zich niet achter de eisen der arbeiders plaatsten. Die eisen waren: volledige dispensatie tot uitbetaling van het bereikte tariefpercentage, alsmede van het ach erstallige tarief. Als straks de klokjes en meer van dergelijke dingen achter de arbeiders in de fabriek komen, dan weten zij dus waarom het gaat. Zij mogendanook geen klokjes dulden of die nu in handen zijn van een vreemde meneer, of in handen van een "kameraad" uit de fabriek.

Thans zijn er bij Werkspoor opnieuw pogingen tot tariefverlaging gedaan. En de Unie haast zich om de woorden van Nelemans in het "WS bulletin" ongedaan te maken en per circulaire van 15 Februari aan de vertrouwenslieden van de A.N.M.B. te Utrecht, suggereert zij, dat er van enige verlaging geen sprake is.

Het zou slechts een kwestie zijn over de werkwijze van de Fabrieksraad en "alle geruchten over tarifaangelegenheden e.d. zijn volkomen uit de lucht gegrepen."

De feiten zijn anders dan de woorden van de Unie, getuige de Nieuwjaarsmededeling van de directie. Maar ook getuige de tariefverlaging bij Wagon- en Bruggenbouw in Utrecht, waar de tarieven in één week tijds terugliepen van 30 op 26%.

Is die tariefsverlaging ook uit de lucht gegrepen? De arbeiders weten beter, ook al gaat het geraffineerd. Onder scherpe druk van de arbeiders werd voor die week het tarief op 28% uitbetaald.

De feiten logenstraffen dus de woorden.

Er dreigt gevaar in Utrecht en dan tevens in Amsterdam, waar dezelfde Damme's de scepter zwaaien.

Het tarief is in gevaar. Door opvoering van de prestatie zonder loonsverhoging wil men de arbeiders harder laten werken.

Door een aanslag op het collectieve systeem tracht men de arbeiders te verdelen. Ook het collectieve systeem is een doorn in het van de directie. Het belemmert haar in haar pogingen de tarieven te verlagen, omdat dit direct een hele werkplaats of afdeling treft en daardoor ook het verzet van zo'n gedeelte te verwachten is. Het persoonlijk tarief brengt voor de directie niet dit gevaar.

De Werkspoor arbeiders van Utrecht en Amsterdam moeten tegen dit streven van de directie de eisen stellen:

Handhaving van de bestaande tarieven

Handhaving van het collectieve systeem

De Werkspoor arbeiders moeten de aanval op hun levenspeil beantwoorden met een tegenaanval en de strijd aanbinden voor

DIRECTELOONSVERHOGING!

De moeilijkheden van onze gezinnen worden met de dag groter. De voortdurende prijsstijgingen als gevolg van een regeringspolitiek die milliarden wegslingert aan oorlogsdoeleinden, maken een loonsverhoging dringend noodzakelijk.

Te strijden voor loonsverhoging betekent tegelijkertijd een positieve bijdrage in de strijd van de arbeidersklasse voor de vrede. Elke cent, die wordt onttrokken aan het grootkapitaal kan niet nog eens worden uitgegeven voor oorlogsdoeleinden.

Werkspoorders, slaat hiertoe de handen ineen

S M E E D T D E E E N H E I D V A N A C T I E !!

HET BESTUUR.

van
GEZIEN:
RS

„De Metaal“

Bond van werknemers in de metaalnijverheid en aanverwante bedrijfstakken
Amsterdam, Prinsengracht 739 — Telefoon 39498.

644
Metaal

Kameraden,

De staking der lassers van de N.D.S.M. is beëindigd. Na zeven weken felle strijd tegen verdachtmaking, intimidatie en politiereur, besloten zij de staking op te heffen. Zeven weken van moedige strijd leverden zij tegen een tegenstander, die zijn krachten had verzameld uit de ondernemers, Unie-bestuurders, pers en radio. De ondernemer ontsloeg de stakers en stuurde honderden andere arbeiders de straat op, zonder enig inkomen. De Unie-bestuurders, die in hun kranten in alle toonaarden schreven, dat zij deze staking zouden breken en dat de onderkruipers helden zijn, beperkten zich niet tot hun geschrijf alleen.

Met alle middelen

van intimidatie en laster tot broodroof door het gesloten houden van de weerstandskassen, hebben zij hun voornemen ten uitvoer trachten te leggen. Zij betaalden uit de weerstandskas wél de door de directie uitgesloten Unie-leden, maar niet hun stakende leden en poogden daardoor de overige afgevoelden tegen de stakende lassers op te zetten. Door een zestiental moleststakers onder de druk van 15 bestuurders te plaatsen, gelukte het de Unie-bestuurders nog 15 onderkruipers in het bedrijf te brengen.

De politie van Amsterdam arresteerde een tweetal stakers, die door de politierechter onmiddellijk in de gevangenis werden opgesloten.

Na zeven weken dappere strijd

tegen deze stromen van terreur en laster, hebben de stakers thans hun staking beëindigd. Bovenstaande terreur, verdachtmakingen en broodroof van meer dan 200 arbeidersgezinnen door uitsluiting, hebben hen doen besluiten thans ongebroken de arbeid te hervatten.

Zij besluiten deze strijd in de wetenschap, dat zij aan het streven van de ondernemers, regering en Unie-bestuurders om het levenspeil van de arbeidersklasse te verslechteren, een **krachtige weerstand hebben geboden** en dat zij daardoor aan verdergaande verslechtingen een halt hebben toegeroepen.

De moedige staking van de lassers was een lichtend voorbeeld en een dreigende waarschuwing van strijd tegen aanvallen op het levenspeil. De lassers hebben met hun staking getoond, dat de metaalarbeiders niet bereid zijn om

inkomstenvermindering zonder strijd te aanvaarden.

Na zeven weken stonden nog ruim 200 lassers ongebroken in de strijd. Ingevolge een desbetreffend besluit, genomen in een stakersvergadering op Woensdag 9 Februari l.l., heffen de lassers thans hun heldhaftige staking op om hun krachten opnieuw te groeperen, teneinde in andere vorm hun strijd voort te zetten. Door hun moedige strijd gesterkt, weten zij zich de

overwinnaars van morgen.

De lassers roepen alle metaalarbeiders op om met groot élan en ongekende kracht de solidariteit met de stakers in andere bedrijven op te voeren en die stakingen door strijd voor eigen eisen met alle ten dienste staande middelen te ondersteunen.

HET BESTUUR.
DE STAKINGSLEIDING

Naar wenselijkheid zullen deze manifesten van een aanmeldingsformulier worden voorzien.

FOLDERS

Deze zullen bestaan uit goed verzorgde aanmeldingsformulieren, welke in ruime mate in folder-vorm zullen worden uitgegeven.

PLAKMOTTO'S.

Deze zullen, goed uitgevoerd, worden verstrekt en kunnen als aanplakreclame in de bedrijven worden benut.

ONZE KRANT.

„De Werker in de Metaalnijverheid” zal in de bedrijven moeten worden gebracht. Het organiseren van het doorgeven van onze krant, na gelezen te zijn door onze leden, dient hierbij als uitgangspunt te worden genomen. Ook kunnen extra nummers in beperkte omvang worden aangevraagd aan het Hoofdbestuur. Eén en ander dient tijdig vóór de verschijning van onze krant te geschieden.

scholing

Goed geschoolde kaders en leden zijn in staat de organisatorische problemen gemakkelijk aan te pakken.

Een dergelijk kader is tevens in staat eventuele teleurstelling gemakkelijker te doorstaan.

De E.V.C. heeft een groot scholingsplan in voorbereiding en afhankelijk daarvan, zal het Hoofdbestuur van „De Metaal” haar toekomstig scholingswerk opbouwen.

Daarnaast zal ons kaderorgaan „Stalen Banden” in de toekomst op veelvuldiger wijze verschijnen en zal diverse problemen grondig behandelen, zal wenken geven in ons komende werk, zal de werkers de feiten en gegevens verschaffen in hun propaganda. Ook de internationale verhoudingen in de vakbe-

weging zullen hierbij niet mogen worden vergeten. Kortom, dit orgaan zal in belangrijke mate moeten worden uitgebreid en onze werkers in kennis moeten brengen met de vele problemen.

Van bijzondere waarde voor de scholing van onze kameraden is ook het lezen van de E.V.C.-gids en het deelnemen aan de E.V.C.-gidsclubs. Kaders, bedenkt: „Kenniss is macht.”

publicaties resultaten

Hiertoe hebben wij de beschikking over „De Werker in de Metaalnijverheid” en Stalen Banden.”

Deze organen zullen op regelmatige wijze verslagen moeten geven over het verloop der campagne. Daarbij zullen, naast de resultaten in de afdelingen, ook vooral de resultaten in de bedrijven naar voren moeten worden gebracht.

Regelmatig doorgeven van deze resultaten is hiertoe eerste vereiste.

Het verdient tevens aanbeveling goede werkers in onze krant naar voren te halen, met publicatie van hun foto en resultaat.

doel propaganda-actie

Het doel, wat het Hoofdbestuur zich voor deze actie stelt, is ons ledental op te voeren tot 30.000 leden. Afdelingsgewijze worden geen doelgetallen gesteld. Het centrale doelgetal zal meer de aandacht trekken van de afdelingen op de gemeenschappelijke taak.

het starten van de campagne

De start van deze actie zal worden ingezet op de Bondsraadsvergadering van 16 October a.s., terwijl direct daarop streek-kadervergaderingen op 23 October zullen worden gehouden.

Naast de andere belangrijke vraagstukken, die zullen worden behandeld, zullen deze vergaderingen dienen om de geestdrift en de aanpak voor deze

actie op te wekken. Onmiddellijk na de ontvangst van dit plan, kunnen echter reeds de voorbereidende maatregelen worden getroffen.

het afsluiten van de campagne

Bij het bereiken van het 30.000e lid zal deze campagne, in een landelijke werkersbijeenkomst, worden afgesloten. De werkers uit de afdelingen zullen dan bijeenkomen en, naast de vraagstukken van onze strijd, zullen de beste prestaties op gepaste wijze worden beloond. Bondsvlaggen, boekwerken, etsen, bondsspeldjes in bijzondere uitvoering, etc., terwijl daarnaast iedere werker een blijvende herinnering aan deze actie zal worden aangeboden.

centrale leuze

De leuze waaronder deze actie gevoerd wordt is:

EENHEID IS ONZE KRACHT

slot

Voor ons ligt het plan. Thans komt het er op aan dit in werkelijkheid te gaan omzetten.

Geestdrift, gepaard aan grote werklust, is de eerste voorwaarde.

Ons Congres stond in een laaiend enthousiasme en voor de komende periode klonk uit aller monden de werklust. Wanneer wij erin zullen slagen deze woorden in daden om te zetten, dan zullen de resultaten niet uitblijven.

Wij eindigen met de woorden, die Dolf Heiligers uit Delft op ons Congres sprak aan het slot van zijn toespraak bij de bekrachtiging van Statuten en Reglementen, die de stichting van onze bond betekende.

TROSSEN LOS WIJ VAREN!”

Dat het met volle kracht moge zijn en in een juiste koers.

Voor het Hoofdbestuur,
H. J. Nooter, (Propagandaleider)

DE METAAL

Bond van Werknemers in de
Metaalnijverheid
en aanverwante Bedrijfstakken
Prinsengracht 739
Tel.: 39498 - 32097 - 33821
Amsterdam-Centrum

PROPAGANDAPLAN
1948-1949

inleiding

De toenemende aanvallen op de lonen, tarieven, de bedrijfsdemocratie en andere veroverde rechten bewijzen, dat het kapitalisme niet in staat is het levenspeil der arbeiders in stand te houden en te verhogen en tegelijkertijd haar winsten te handhaven en uit te breiden.

Deze onmacht van het kapitalisme kenmerkt zich door de brute pogingen het levenspeil en de bestaande rechten der arbeiders aan te vallen, om hiermede te trachten haar zekere ondergang uit te stellen.

„De Metaal” heeft op haar stichtingscongres in duidelijke taal de wegen en middelen aangegeven, die de arbeidersklasse zal moeten toepassen om deze aanvallen met succes af te slaan en deze om te zetten in een positieve strijd voor betere levensvoorwaarden. Deze taken omvatten:

1. Ononderbroken strijd voor de eenheid der metaalarbeiders in de bedrijven, in het gehele land, in de gehele wereld;
2. Verhoging van de koopkracht;
3. Verbetering van de arbeidsvoorwaarden;
4. Uitbreiding van de bedrijfsdemocratie;
5. Verbeterde pensioenvoorziening, ten koste van de winsten;
6. Premievrije werkloosheidsverzekering van onbepaalde duur;
7. Ondersteuning van de jeugdeisen.

Meerdere malen hebben de arbeiders reeds bewezen de strijd te willen en kunnen aanbinden voor hun gemeenschappelijke dagelijkse belangen. Eensgezind gingen Unie-arbeiders in strijd met hun E.V.C.-kameraden. Tegen de wil van hun Uniebestuurders in, die in een hecht front met de ondernemers en de regering, er zelfs niet voor terugdeinsden openlijk te pogen deze strijd der arbeiders te breken en tegen te gaan.

„De Metaal” zal in de komende strijd de motor zijn. Versterking, zowel naar binnen als naar buiten zal hierbij zijn geboden.

Dit ligt ten grondslag in onze komende propaganda actie.

Versterking van de activiteit van onze kaders en onze leden in het algemeen, zal onze Bond hecht en sterk maken.

Versterking van ons ledental zal het leger der vooruitgang vergroten.

Talrijk zijn nog de ongeorganiseerden. Hen bewust maken en tot organisatie brengen, zal de macht van de georganiseerde arbeiders-klasse versterken en zal een ruggesteun zijn voor de arbeiders in de Unie-organisaties, die hun strijdbereidheid voor de gemeenschappelijke belangen van de arbeiders steeds meer tonen.

Het zal de basis vormen voor een versterking van het gemeenschappelijke optreden, de basis voor onze strijd voor de eenheid, ons hoogste doel.

Kameraden, moge deze opdracht, ons door het congres van „De Metaal” gegeven, mede door de propaganda-actie 1948-1949, tot werkelijkheid worden.

„De Metaal” hiervoor het beproefde en geschikte middel zijn.

huisbezoek en propaganda in de bedrijven

In onze actie van het vorige jaar konden zeer goede prestaties worden bereikt door het huisbezoek.

De topafdelingen Amersfoort en Almelo, die resp. de eerste en de tweede ronde wonnen en hiermede ieder de bonds slag veroverden, hebben hier toonaangevend werk verricht. Ook in deze actie zal het huisbezoek een onontbeerlijke factor zijn.

Een goede organisatie van het huisbezoek-apparaat is hiertoe eerste voorwaarde. Voor wenken bij de organisatie verwijzen wij naar „Stalen Banden”, No. 6 van 15 Juni, terwijl de komende nummers hieraan eveneens nog aandacht zullen besteden.

Het huisbezoek stelt ons niet alleen in staat om het gesprek te openen met het a.s. lid, doch tevens met de vrouw, die vaak ook haar bezwaren heeft, vooral vaak bezwaren van financiële aard.

Het huisbezoek is een belangrijke factor, tevens, omdat het een uitstekende scholing betekent voor onze kaders, terwijl het tevens een bijdrage is ter oriëntatie van de stemming onder de arbeiders.

Bij het huisbezoek moet tevens, ter verspreiding van onze ideologie, onze lectuur worden aangeboden. Wij denken hierbij speciaal aan onze E.V.C.-gids.

Het huisbezoek dient onherroepelijk te worden verbonden met een krachtig propagandawerk in de bedrijven.

Door het intensief-werken met manifesten en folders kunnen wij de verzamelde arbeiders in de bedrijven bereiken.

De mogelijkheid van discussie in ruime omvang wordt daardoor ongetwijfeld geschapen en een groot terrein ligt voor onze werkers open. Het organiseren van dit werk in de bedrijven moet daarom dan ook de ononderbroken aandacht hebben van onze bedrijfsbesturen en contactleden in de bedrijven. Zij

immers, zullen het best de meest effectvolle methode kunnen vinden.

Een voortdurend raadplegen van de afdelingsbesturen en omgekeerd een voortdurend contact tussen afdelingsbesturen en de bedrijven is hiertoe ten zeerste noodzakelijk.

Het combineren van ons huisbezoek met het propagandawerk in de bedrijven, vereist eveneens onze volle aandacht. Kameraden, die in het bedrijf reeds zijn bewerkt, kunnen, indien nodig, nog eens thuis worden bezocht, hetgeen veelal het laatste zetje betekent.

Wanneer deze belangrijke onderdelen van ons propagandawerk goed worden aangepakt en op de juiste wijze worden gecombineerd, is een grote bijdrage aan het slagen van onze actie geleverd.

propagandamateriaal

MANIFESTEN.

Door het hoofdbestuur van „De Metaal” zullen op diverse tijdstippen manifesten worden uitgegeven, welke de arbeiders bekend maken met de problemen in de metaalnijverheid en de problemen in de bedrijfstakken hiervan.

Daarnaast is het noodzakelijk, dat speciale bedrijfsmanifesten, d.w.z. afgestemd op de verhoudingen per bedrijf, zullen verschijnen.

Zo zullen manifesten verschijnen, speciaal gericht tot de arbeiders van de N.D.S.M. of Wilton Feyenoord enz.

Hiervoor is echter nodig, dat de afdelingsbesturen een hecht contact onderhouden met deze en andere bedrijven om goed over datgene wat leeft in de bedrijven te zijn geïnformeerd om zo, in samenwerking met het hoofdbestuur, tot dergelijke manifesten te komen.

Al deze manifesten zullen in de bedrijven stof tot discussie geven en voor onze werkers basis zijn voor de taken, ons gesteld.

Embrou B

Verbinding : no. 67.

No. : 96/49 ID.

Datum: 3 Febr.1949.

Volgno.
7 FEB. 1949
ACB/54936

M E D E D E L I N G .

Bijgaand gelieve U aan te treffen een vlugschriftje, dat gisteren (2 Februari 1949) op diverse plaatsen in de omgeving van de Philipsfabrieken is verspreid.

Omtrent de persoon der verspreiders zijn geen nadere bijzonderheden bekend geworden.

" E I N D E "

54956

„DE METAAL“

Bond van Werknemers in de Metaalnijverheid en
aanverwante Bedrijfstakken

Prinsengracht 739, Amsterdam-Centrum, Telefoon 39498 - 32097

Aan het Philips-personeel

Kameraden,

Met ingang van het nieuwe jaar, heeft de directie tegelijkertijd een nieuwe loonschaal ingevoerd.

Looncorrecties, als door Philips doorgevoerd, eisen de grootste waakzaamheid van de arbeiders. Het is ten enenmale ondenkbaar, dat de Philips-directie „zó maar“ de lonen van de arbeiders zou verhogen.

In Amsterdam in de scheepsbouw heeft de directie gepoogd de tarieven met 10% te verlagen, waartegen de lassers (de groep, die het eerst voor deze „correctie“ in aanmerking kwam) in staking zijn gegaan. Behalve in Amsterdam zijn in verschillende grote metaalbedrijven in het land moeilijkheden in verband met veranderingen in de tarieven.

Het komt er altijd op neer, dat de arbeiders harder moeten werken om hetzelfde loon te blijven verdienen.

Ook Philips heeft, naast de looncorrecties, de tarieven „gecorrigeerd“. Er is voor ons geen enkele reden om aan te nemen, dat Philips met deze correcties andere bedoelingen zou hebben, dan de directeuren van de scheepsbouw en andere werkgevers in de metaalindustrie. De bedoeling kan slechts zijn om de productie — en daardoor de winsten — te vergroten, ten koste van het levenspeil van de werkers.

Kameraden, beoordeelt de toegepaste correcties in loon en tarief met uiterste waakzaamheid.

Neemt **onder geen voorwaarde** genoegen met verslechtingen, hoe klein deze op het eerste gezicht ook mogen schijnen.

**Weest paraat en verdedigt in hechte
eenheid uw levenspeil !!**

Het Hoofdbestuur.

Stalen BANDEN

ORGAAN VAN EN VOOR HET KADER VAN „DE METAAL“

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNUYVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

Redactie: Dagelijks Bestuur, Prinsengracht 739, Tel. 32097-33821-39498. Amsterdam-C.

UITTREKSEL

OD 883

54919

OD 644-Metaal

No. 7

Amsterdam, 17 Januari 1949.

TWEE ZIELEN

+++

De regering sprak in meerdere gevallen:
"De arbeidersvrede werd niet noemenswaard verstoord."

De ondernemers merken in de jaarverslagen op, dat:

"tengevolge van een onverstoorde arbeidsvrede de productie een regelmatige voortgang vond, hetgeen er in belangrijke mate toe heeft bijgedragen, dat de resultaten van onze onderneming alleszins gunstig te noemen zijn."

Het Bestuur van de A.N.M.B. (N.V.V.) constateert in het Bondsorgaan "De Metaalbewerker" d.d. 24-12-'48:

"Wij kunnen echter niet nalaten er nu reeds onze vreugde over uit te spreken, dat het gemiddelde contributiebedrag per lid niet onbelangrijk is gestegen en dat van de Weerstandskas geen grote offers werden gevraagd, omdat de arbeidersvrede gelukkig gehandhaafd kon worden."

Wij merken hierbij op, dat:

De regering de arbeidersvrede nodig heeft om op bevel van de kapitalistische machtshebbers de nodige verslechtingen te kunnen doorvoeren;

de regering grote uitgaven doet (2.000.000.000 gulden) voor oorlogsdoeleinden, welk geld ergens vandaan moet komen;

de regering een bron voor die gelden vindt in verlaging van het levenspeil der arbeiders door prijsverhogingen en verhoging van indirecte belastingen;

de regering op deze weg kan voortgaan, indien zij kan blijven spreken over onverstoordde arbeidsvrede;

de ondernemers een direct belang hebben bij de door de regering gevolgde politiek, omdat de lage lonen hen in staat stellen rustig de enorme winsten te incasseren;

de ondernemers alleen wat van hun wisten zullen afstaan, indien zij daartoe gedwongen worden door de arbeiders;

de ondernemers dus met begrijpelijke in-

stemming verwijzen naar de "gunstige resultaten van de ondernemingen", welke in de eerste plaats het gevolg zijn van de onverstoordde arbeidsvrede;

de Uniebestuurders op het standpunt staan van "samenwerking" met de ondernemers op basis van het "gemeenschappelijke belang van arbeider en ondernemer bij de productie";

de Uniebestuurders de regeringspolitiek geheel ondersteunen om verschillende redenen, waarvan wij er slechts enkele noemen, te weten:

de politieke verbondenheid door lidmaatschap van dezelfde politieke partijen;

de afspraken met Marshall en Foster Dulles, om "zonder brokken te maken" het levenspeil te verlagen;

de regering, ondernemers en Uniebesturen niet alleen op grond van hun uitlatingen over arbeidsvrede tegen de arbeiders samenspannen, maar deze uitlatingen in gelijkgerichte daden omzetten;

deze daden en uitlatingen aantonen, dat het werkelijk is: "twee zielen, één gedachte" of beter gezegd:

Drie handen beschermend om de vette kapitalistische buik;

wij als kader maar één taak hebben, namelijk:

met alle ten dienste staande middelen te strijden voor loonsverhoging, waarbij de verstroring van de arbeidersvrede (staken) het meest doorslaggevende middel is, dat blijkens de vreugde van de drie-eenheid, regering-ondernemers-Uniebesturen, het meest gevreesd is.

KAMERAAD

heb juist JIJ niet vergeten om dat berichtje over dat kleine gevalletje in je bedrijf op te sturen aan de redactie van "De Werker in de Metaalnijverheid"? Maak dat verzuim goed en stuur het!

LOONSVERHOOGING,

++++

krijgen we niet door alleen maar te praten over de noodzakelijkheid ervan.

Van die noodzaak zijn wij diep door-drongen. En wij niet alleen, maar nog meer de arbeidersvrouwen, die zich dikwijls suf moeten praktizeren hoe ze de eindjes aan elkaar kunnen knopen.

LOONSVERHOOGING krijgen we pas als we daarvoor de strijd aanbinden. Er zijn vele vormen van strijd, van onderhandeling, petitionnement of personeelsvergadering tot staking toe. De vorm van de te voeren strijd zal in overleg met onze besturen in de bedrijven door de arbeiders zelf bepaald moeten worden, waarbij van onze kaderen kernleden het initiatief wordt verwacht.

LOONSVERHOOGING zullen we ook niet krijgen door alleen als "De Metaal" of als leden van onze Bond de strijd te voeren. Iedere metaalarbeider heeft belang bij loonsverhoging. Daarom moeten wij er voor zorgdragen, dat onze eisen mede-ondersteund worden door de leden van de Uniebonden. Het zal van onze activiteit afhangen of zij deze strijd in hun organisaties aan de orde stellen en daarbij spreken over de noodzakelijke eenheid in de vakbeweging.

LOONSVERHOOGING komt tot stand door strijd. De Bondsraad van "De Metaal" zal zich in zijn vergadering bezighouden met de te volgen strijdmethode en hierover een verklaring afgeven. Deze verklaring wordt in zijn geheel opgenomen in ons Bondsorgaan van 22 Januari a.s. Kort daarna zullen een aantal kadervergaderingen worden gehouden, waarvoor het materiaal tijdig aan ons kader wordt verstrekt. Hier zullen we met elkaar bespreken wat nodig is om te komen tot de noodzakelijke L O O N S V E R H O O G I N G!

AMSTERDAM gaat naar het

G.B.-CABARET

op MAANDAG, 24 JANUARI A.S.

in "BELLEVUE", ingang Marnixstraat

en op

WOENSDAG, 2 FEBRUARI A.S.

in "HET ZONNEHUIS" voor de kameraden van Tuindorp - Oost-Zaan.

Beide voorstellingen beginnen om

8 UUR 's AVONDS. Kaarten bij de bode

en aan het kantoor NW.KEIZERSGRACHT 61.

(Toegangsprijs f. 0.60).

MEER SOLIDARITEIT.

++++

Ons kader weet, dat:

de lassers van de N.D.S.M. te Amsterdam sinds 20 December staken tegen tariefverlagingen en -ondanks intimidatie, ontslag, onderkruipers van de Uniebonden, uitsluiting van kameraden, die weigeren besmetwerk over te nemen - de strijd ongebroken voortzetten;

de meisjes van de Confectiefabriek "Hollandia" te Amsterdam sinds 20 December ongebroken strijden voor loonsverhoging;

een 250 tal havenarbeiders te Amsterdam een strijd voeren voor loonsverhoging, een aantal hetwelk nog steeds toeneemt;

dat er conflicten zijn bij de schoonmaaksters van de Gemeente te Amsterdam, bij de bouwvakarbeiders, bij de textielarbeiders in Twente enz.;

dat iedere dag deze conflicten zich uitbreiden met andere, omdat steeds meer arbeiders de noodzakelijke strijd tegen verslechteringen en voor loonsverhoging gaan aanbinden.

Maar ons kader weet blijkbaar niet, dat er juist in deze tijd hard, heel hard moet worden gewerkt voor het "Sol-fonds".

In de bedrijven, bij de huisvrouwen, de kleine winkeliers, overal moeten juist onze mensen than's met de daad tonen, dat die strijd hun sympathie heeft.

Met steunlijsten, steunbonnen, personeelsbesluiten in bedrijven of afdelingen daarvan om b.v. een uurloen af te staan voor de stakers en met alle andere ten dienste staande middelen moet het geld bijeen worden gebracht.

Het materiaal voor het "Sol-Fonds", als:lijsten, zegels, busjes e.d. is in grote hoeveelheid aanwezig bij het bestuur van de Plaatselijke Centrale. Wij mogen ons aan deze strijd niet onttrekken; geen verontschuldiging kan worden aanvaard, die ons verschonen kan wanneer we niet alle krachten inzetten om veel, zoveel mogelijk geld in te zamelen. En dan.... vlugge hulp is dubbele hulp. Afdelingsbestuurders zendt daarom wekelijks het geld op aan:

N. HILLEBRAND, PRINSENGR. 739, A'DAM en vermeld er even bij: "VOOR SOL-FONDS". Kameraden, wij rekenen op U:

HOOG DE SOLIDARITEIT

EENHEID IS ONZE KRACHT I

+++++

Onder die lauze voeren we onze propa- ganda-actie. Speciale aanmeldingsformulie- ren zijn uitgezet. Je weet wel, die met die ketting en dat nummertje op de achterkant, waar wat "achter" zit.

Een onpartijdige commissie, gevormd uit onze medewerkers op het Bondskantoor, is aan het trekken gegaan en hier is het resultaat over de maand December: Aanmeldingsformulier

J. van Aelst, Rotterdam no. 4127

J. Kuipers, Groningen " 2365

en een kameraad uit de ledenwerfploeg van de afdeling Leiden " 3432.

Die drie knapen ontvangen elk een boek- werk naar keuze.

Iedere maand worden de binnengekomen formulieren op een hoopje gegooid en er drie stuks uitgetrokken. De nummers beslissen of je er al of niet bij bent (bij de prijswin- naars dan). Zorg er voor, dat er zoveel mo- gelijk formulieren van je binnenkomen (met ketting en nummer). Hoe meer nummers, hoe meer kans en je helpt onze Bond sterker maken. Dat is nodig voor onze vakbondspoli- tieke strijd, want:

EENHEID IS ONZE KRACHT!

DE E.V.C.-GIDS.

+++

"Voor de rest gaat het best, heel best, alleen die ene abonné, daar zitten we nog mee.

En voer de verdere rest, gaat het best, want jullie zorgen voor de rest."

(Vrij naar Sijmen).

De E.V.C.-Gids is wat je noemt HET van HET voor een kaderlid, dat prijsstelt op een gedegen kennis van alle problemen, waarmee de E.V.C. te maken heeft. Sinds de E.V.C.-Gids als geïllustreerd maandblad wordt uitgegeven, is het aantal abonné's en losse lezers meer dan verdriedubbeld. Dat wil zeggen: van plus minus 3000 is de oplage vergroot tot 10.000 exemplaren.

"De Metaal" heeft hierin een werkzaam aandeel gehad. Alleen door onze mensen zijn sinds Augustus 1948 meer dan 900 abonné's aangesjouwd. Dat bewijst overigens alleen maar dat er grote belangstelling bestaat voor de E.V.C.-Gids en dat er nog veel abonné's te winnen zijn. Als we allemaal een beetje aan- pakken, dan is het heel goed mogelijk om nog deze winter ons aandeel te verdubbelen. Hoe meer lezers, hoe beter de E.V.C.-Gids kan worden verzorgd.

DE STAKING BLJ DE N.D.S.M.

++++++

De Unie-organisaties zijn naarstig aan het werk, niet om met de arbeiders het gevecht tegen de ondernemers voor verbe- teringen en tegen verslechtingen aan te binden, maar om de voor dit doel strijdende, arbeiders in de rug aan te vallen.

Manifesten en publicaties in de dag- bladen pogen de strijd van de lassers der N.D.S.M. in een onjuist daglicht te stellen. Zij denken hiermede de overige arbeiders tegen deze strijd op te zetten en hen de ogen te sluiten voor de grote gevaren, die niet alleen de N.D.S.M.-las- sers bedreigen, maar alle arbeiders in de Metaalnijverheid.

De argumenten, die zij hierbij ge- bruiken zijn zo doorzichtig, dat de be- doeling van deze heren er duimendik op- ligt. Een tweetal der belangrijkste zul- len we hier naar voren brengen en van re- pliek voorzien.

1. Het is geen tariefverlaging, maar verlaging van een zgn. outillage- toeslag (om tandighedentoeslag). De omstandigheden zijn weer nor- maal en zij kan dus vervallen. Het is geen inkomstenverlaging, want als de arbeiders iets harder werken, dan blijft de inhoud van het loonzakje gelijk.
2. De E.V.C. brengt de arbeiders op een vitaal punt van het bedrijf in staking en degenen, die hier- van door "afvloeiing slachtoffer worden" stuurt ze naar Sociale Zaken. De Unie steunt echter haar afgevlode leden wel.

Ons antwoord:

De outillage-toeslag van 20%, waarvan men nu 10% wil afnemen, werd inderdaad be- taald met de bedoeling om, indien de toe- stand dit toeliet, deze weer terug te ne- men.

De arbeiders zijn deze toeslag met het steeds duurder wordende leven, als een vast deel van hun loon gaan zien. De arbeiders letten niet zo zeer op de naam die men aan hun loon geeft, naar meer op de inhoud, welke iedere week in het loon- zakje zit.

De arbeiders zullen er echter voor moeten zorgen, dat de politiek van het driemanschap ondernemer-regering-Uniebe- stuurders om het werkelijke loon laag te houden en het deel wat bestaat uit tarief-

gratificaties, toeslagen, winstdeling, kinderbijslag enz. zo groot mogelijk te houden, wordt tegengegaan.

Op deze wijze immers pogen de heren de basis te scheppen om, wanneer zij denken dat de situatie gunstig is, dit deel in te korten, zoals thans bij de lassers het geval is en dus op deze wijze de inhoud van het loonzakje te verlagen.

Dit kan voorkomen worden door harder werken zeggen nu de Uniebestuurders en werken dus mee als "arbeidersleiders" aan het streven der ondernemers om door meer prestatie en minder loon hun winsten te vergroten.

2. Het was niet de E.V.C., maar het was de directie, die met goedkeuring van de Uniebestuurders, de verlaging aankondigde bij de lassers. Hierop gingen de lassers in staking en die strijd steunt de E.V.C.

De directie laat personeel afvloeien en poogt deze arbeiders op te zetten tegen de stakers. Zij stuurt deze arbeiders naar huis, zonder geld, maar ontslaat ze niet, zodat ze niet voor overbruggingsuitkering in aanmerking komen en ook geen ander werk kunnen zoeken.

Men wil deze arbeiders kennelijk tenlaste laten komen van de stakingskas met als doel deze te verzwakken en denkt om hiermede de strijd van de arbeiders te breken.

De E.V.C. stelt zich op het standpunt, dat de directie deze mensen moet betalen en het strekt de Uniebestuurders niet tot eer, dat zij de moeizaam opgebrachte contributie-oanten gebruiken om de plicht van de directie over te nemen. De stakers-Unieleden keert ze echter niet uit.

Zolang echter de directie weigert, voor welke weigering de E.V.C. een proces op kort geding aanhangig heeft gemaakt, zal de Gemeente bij moeten springen.

Tot slot willen we dit er nog van zeggen, dat op deze schandalige houding van de Uniebestuurders slechts één antwoord past, n.l. morele en financiële steun aan de stakers:

Moreel door strijd voor eigen eisen; financieel door een ongekeerde opvoering van de geldinzameling.

Vervolg van rechterzijde.

vangt op de zitting van het uitvoerend comité van het Wereldvakverbond, zal zich namens 6.700.000 arbeiders tegen de vernietigingsplannen verzetten.

KALEIDOSCOOP.

++++

"De Volkskrant" d.d. 14 Januari '49.

Ir. A.H. Ingen Housz (directeur van de Hoozovens) sprak op het Congres van de Stichting van de Arbeid te Utrecht:

"Laten wij dankbaar zijn, doch niet zelfvoldaan. Integendeel de buikriem aangesnoerd, de mouwen opgestroopt en vooruit!"

8½ miljoen winst, dus begrijpelijk dankbaar.

Nog meer winst, dus arbeiders, buikriem aansnoeren.

Maar waar blijft de verdeling van het miljoen, wat de arbeiders is beloofd?

"Het Parool" d.d. 7 Januari '49.

In een interview, hetwelk een correspondent had met de Amerikaanse Heer Lovestone, hoofd van de politieke afdeling van het Bureau voor "International Labor Relations" (Internationale arbeidsbetrekkingen) lezen we:

"De Heer Lovestone vroeg mij, of het mij bekend was, tot welk doel de N.V.V.-bestuurder Ad. Vermeulen naar de V.S. was gekomen. Ik kon hem alleen vertellen, dat ik juist in "Het Parool" een verklaring had gelezen van de zijde van het N.V.V., dat genoemde heer hier besprekingen kwam voeren inzake het plan-Marshall en zijn reis niets uitstaande had met de Indonesische kwestie. De Heer Lovestone sprak die tegenspraak een pertinent tegen. De heer Vermeulen was, hoewel hij reeds een week in de V.S. vertoefde, nog niet bij hem geweest, maar had wel contact gezocht met A.F.o.L. en het doel van zijn komst was geen ander gebleken dan inlichtingen te verstrekken over de houding van het N.V.V. ten opzichte van de positionele actie."

"Waarheid" d.d. 13 Januari '49.

"De secretaris van de Confederatie van Latijns-Amerikaanse arbeiders, Ocampo, heeft in Londen verklaard, dat de vernietiging van het Wereldvakverbond een zware slag zou betekenen voor de progressieve krachten over de wereld. Salvador Ocampo, die de voorzitter van de Confederatie, de bekende arbeidersleider Tolodano, vervolg linkerzijde onderaan)

dit manifest, wach hedenmorgen, in a'dam
bij de diverse in amsterdam gezetigde
fabrieken en werkplaatsen verspreid.

a'dam- 27-1-89

hm

„De Metaal”

Bond van Werknemers in de Metaalnijverheid en aanverwante Bedrijfstakken

Prinsengracht 739 - Telefoon 39498, 33821 en 32097 - Amsterdam

OPROEP

AAN DE METAALARBEIDERS

Kameraden,

Sinds 20 December 1948 zijn de lassers van de N.D.S.M. (Nederlandse Dok- en Scheepsbouw Maatschappij) te Amsterdam in staking tegen een door de directie aangekondigde tariefverlaging.

Sindsdien heeft men van vrijwel alle kanten een stroom van onjuiste berichten, laster en verdachtmakingen op de Nederlandse werkende bevolking losgelaten.

Wij achten het onze plicht hiertegen onze stem te verheffen om de metaalarbeiders in het algemeen en de unieleden in het bijzonder volledige opklaring te verschaffen over de staking en de gebeurtenissen daaromheen, opdat de arbeiders hun houding weten te bepalen.

Wat ging aan deze staking vooraf?

Reeds in November 1947 maakte de directie het voornemen kenbaar om de tarieven van de lassers met 20% te verlagen en dat voornemen in étappes te willen uitvoeren.

Doch in die tijd zat het bedrijf zó vol met reparatie-opdrachten, dat men het veiliger vond het voornemen voorlopig niet ten uitvoer te brengen en geen moeilijkheden met de arbeiders te veroorzaken.

Na een 40-tal arbeiders plotseling te ontslaan (ter intimidatie van het personeel), achtte de directie in het najaar van 1948 de tijd gekomen om haar slag te slaan. Zij kondigde aan, dat binnen korte tijd de eerste verlaging van 10% zou worden doorgevoerd. In een tweetal vergaderingen en door middel van een petitionnement verklaarden de lassers zich algemeen

tegen de tariefverlaging.

Besprekingen tussen directie en tariefcommissie werden gevoerd, waarbij de laatste duidelijk het standpunt van de lassers naar voren bracht en verdedigde. De directie wilde niet naar rede luisteren en verklaarde, dat met ingang van 20 December de

verlaging zou ingaan.

De lassers protesteerden opnieuw. Een waarschuwingsstaking van een halve dag was het antwoord van de arbeiders, waaraan alle lassers op een enkeling na deelnamen. Ook dit protest werd door de directie hooghartig terzijde gelegd.

Op 20 December kwamen de lassers vóór werktijd bij elkaar en besloten, na gehouden stemming, tot gebruik van het scherpste wapen: **de staking.**

Intimidatie en broodroof

was het antwoord van de directie. Blijkbaar geschrokken door de vastbesloten houding van de lassers, poogde men hen door middel van ontslag tot overgave te dwingen. Dat hielp niet en toen ging men over tot broodroof, met de bedoeling de andere arbeiders van de N.D.S.M. tegen de stakende lassers op te zetten.

Ongeveer 250 arbeiders uit verschillende afdelingen werden door de directie naar huis gestuurd, zonder geld, maar ook zonder ontslagbewijs. Daardoor komen zij niet in aanmerking voor overbrugging en kunnen ook geen ander werk krijgen. Alle intimidatie-pogingen bleven zonder succes.

Gedurende de gehele ontwikkeling namen de unie-bestuurders niet de moeite de problemen met de leden te bespreken om een gezamenlijke houding te bepalen. Pas na het uitbreken van de staking werden zij actief en — zoals men van die heren gewend is,

niet voor, maar tegen de stakers.

Toen was geen moeite hen te veel. Vergaderingen werden belegd om de unieleiden te bewegen de strijd op te geven; brieven werden aan hen verzonden met een oproep het werk te hervatten en waarin gepoogd werd, defaitisme onder de stakers te brengen door te beweren, dat de staking

„uitzichtloos” zou zijn, en dat armoede zou dreigen in duizende gezinnen; manifesten werden verspreid, waarin de onderkruipers als helden werden vereerd; een persconferentie werd gehouden om de dagbladlezers tegen de stakers te beïnvloeden.

Eén van de voornaamste argumenten van de unie-bestuurders bij deze hele campagne is wel, dat de verlaging van de outillage-toeslag (omstandigheden-toeslag) eigenlijk geen tariefverlaging betekent en dus geen inkomstenverlaging is. De lassers hebben daarover een andere mening.

Na de tariefstaking in 1946 werd een toeslag van 20% betaald, waarvan de opzet was, dat deze zou verdwijnen als de omstandigheden dat zouden toelaten. De lassers zien die toeslag echter als een vast deel van het loon, waarop ze recht hebben, evenals kinderbijslag, loonbijslag, winstuitkering, gratificaties e.d....

Deze mening heeft bij hen te vaster post gevat, naarmate

het leven duurder is geworden.

Een verzuim hierbij is, dat zij niet hebben gestreden om bij de stijgende kosten van levensonderhoud een concrete loonsverhoging af te dwingen. Al die toeslagen, die de regering en de ondernemers en Uniebestuurders als tijdelijk zien, kunnen gemakkelijk worden ingetrokken, waarbij men zich gaarne op „redelijkheid” beroept.

Omdat de toeslag al jaren bestaat, de winst van het bedrijf deze gemakkelijk toelaat en het leven steeds duurder wordt, achten de lassers de omstandigheden niet in overeenstemming met een wegvallen van de 10% en zien zij de toeslag als een deel van hun loon en de verlaging als

loonsverlaging.

De Uniebestuurders beweren, dat de verlaging geen vermindering van inkomsten tengevolge behoeft te hebben, als de lassers maar wat harder werken. Dat betekent echter, dat die bestuurders het streven van de ondernemers naar meer winst ondersteunen, n.l. door grotere productie voor hetzelfde loon. Natuurlijk wordt door de reactie en de uniebestuurders weer gesproken over een „E.V.C.-rel”. „De Metaal” van de E.V.C. zou een sleutelpositie in het bedrijf hebben uitgezocht om daardoor het bedrijf te verlammen, om onrust te zaaien in verband met de oorlog in Indonesië. Doch hier ligt de leugen te dik op, dat ook maar één arbeider dat zou kunnen geloven. Het was niet „De Metaal”, die de lassers de 10% tariefsverlaging wilde geven. Het was niet „De Metaal”, die daarvoor als datum 20 December koos.

Het waren de scheepsbouwbaronnen, die en de verlaging en de datum bepaalden, terwijl ze wisten, dat de lassers geen verlaging zouden accepteren. Het zijn de uniebestuurders, die met de scheepsbouwbaronnen onder één hoedje spelen en de staking trachten te breken, door de onderkruipers als helden te vereeren.

Op grond van dergelijke onjuiste argumenten onthouden die uniebestuurders zich van steun aan de staking en laten zij de weerstandskas gesloten. De weerstandskassen van de Unie hebben tot en met 22 Jan. ondersteuning gegeven aan de zogenaamde „molest-stakers”. Vanaf Maandag, 24 Januari moeten zij maar gaan onderkruipen. De stakende unieleiden, die zich niet achter een molestmoesje wensen te verschuilen, kregen geen uitkering. Maar de Uniebesturen ondersteunen wel de „afgevoerde” leden. Daardoor wordt de weerstandskas gebruikt om het de scheepsbouwbaronnen mogelijk te maken,

de staking te breken. De weerstandskas van de Unie neemt de plicht van de N.D.S.M.-directie over om arbeiders, die in dienst zijn en blijven van de N.D.S.M., een zeker steunbedrag te betalen. Thans is echter de tijd aangebroken, dat de arbeiders zich op de meest krachtige wijze moeten verzetten tegen elke verslechteringspoging van de ondernemers en wij menen, dat in dat verzet moet kunnen worden gerekend op de

volle steun en medewerking van de Uniebonden.

Zoals reeds bij zovele stukken arbeidersstrijd wordt deze steun ook nu weer niet gegeven en moeten de lassers ervaren, dat de uniebesturen zich aan de zijde van de ondernemers scharen.

Hieraan moet een einde komen!

Wij richten ons dan ook met klem tot de leden van de Unie-organisaties, met kracht op te komen tegen dit optreden van hun bestuurders en van hen te eisen, dat zij

de strijd van de lassers ondersteunen.

Wij roepen de Unieleden op van hun bestuurders te verlangen, dat elke verslechtering wordt tegengegaan en dat de strijd voor verbetering van ons levenspeil door een onmiddellijke actie voor loonsverhoging wordt aangeboden.

Wij roepen hen op, juist nu de vakbewegingseenheid in hun Bonden aan de orde te stellen die nodig is om de strijd met succes te voeren.

Juist de lassers, die thans in de strijd zijn gewikkeld, begrijpen meer dan ooit de dringende noodzaak van één sterke vakbeweging.

Tenslotte richten wij ons tot **ALLE** metaalarbeiders, om de handen ineen te slaan en de lassers met alle vernogen te ondersteunen.

Geeft uw morele steun

door zelf met de meeste kracht en alle middelen, actie te voeren voor
Uw eisen,

Geeft financiële steun

door met gulle hand in te tekenen op de lijsten voor de staking bij de N.D.S.M. en op die van andere kameraden, die thans in de strijd staan. Wij stellen een groot vertrouwen in de Nederlandse metaalarbeiders en niet tevergeefs, daarvan zijn wij ons bewust!

Steunt, steunt Hun strijd is uw strijd!

No.: 14-534.e.

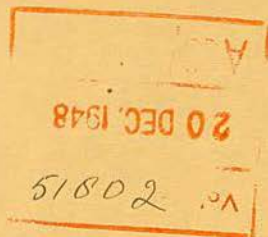
Haarlem

B

Hierbij moge U aantreffen een exemplaar van een aanplakbiljet van de E.V.C., waarmede eerstdaags een actie zal worden begonnen.

A 13 December 1948.

Aan de:
Centrale Veiligheidsdienst
Javastraat 68
's-Gravenhage.

51802

**EENHEID
IS ONZE
KRACHT**

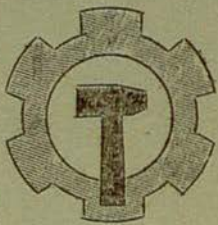
De Metaal

BOND VAN WERKNEMERS IN DE METAALNIJVERHEID EN AANVERWANTE BEDRIJFSTAKKEN

Recl. Solmanis 05 1228

49107

De Metaal

Leiden

Presenteert:

De Mandalika's

in een

GEVARIEERD

PROGRAMMA

op 2 November a.s.
in "DE BURCHT"
's-avonds 8 uur

Entree: 25 cent.

contrôle

PROGRAMMA

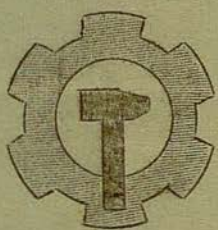
1. Mondorgels zingen
2. Conférence
3. De Mandalika trekkers
4. Toneelschets
5. De Mandalika meisjes
6. Balletdans
7. Flor Cors

8. De Mandalika meisjes
9. Balletdans
10. Conférence
11. Mondorgels zingen
12. F i n a l e

PAUZE

Conférence: C. de Graaf

49107

Reg. No. 51228

EENHEIDSVAKCENTRALE

Vondelstraat 54, Amsterdam-W.

Aan de arbeidende bevolking

Tot nu toe werd door de overheid nagenoeg 700 miljoen gulden per jaar besteed voor toeslagen op de prijzen van de eerste levensbehoefte.

De regering heeft thans besloten dit bedrag met 330 miljoen gulden te verminderen.

Als gevolg hiervan zullen de kosten van het levensonderhoud in belangrijke mate toenemen.

Reeds zijn prijsverhogingen aangekondigd voor:

**BROOD,
BOTER,
SUIKER,
VARKENSVLEES,
SPIJSOLIE,
ZEEP,
ANTHRACIET,
GAS EN LICHT.**

Deze prijsverhoging denkt de regering voor de arbeidende bevolking ongedaan te kunnen maken door met ingang van 1 November aan de werknemers **BOVEN DE 23 JAAR** een bijslag op de lonen van *f* 1.— per week toe te kennen.

Wat betekent dit?

Het N.V.V.-bestuur heeft op 9 September van dit jaar in een nota aan de Ministerraad uitgerekend, dat bij **VOLLEDIGE** afschaffing van de levensmiddelentoeslagen de kosten van het levensonderhoud voor een gezin van 4 personen met *f* 5.— à *f* 6.— per week zullen stijgen.

Nu de regering besloten heeft de levensmiddelentoeslagen **NAGENOEG MET DE HELFT** te verminderen, kan verwacht worden, dat de kosten van het levensonderhoud voor een gezin van 4 personen met ongeveer *f* 2.50 per week zullen stijgen.

De arbeiders **BOVEN** 23 jaar zullen derhalve na 1 November de koopkracht van hun lonen met *f* 1.50 per week en de arbeiders **BENEDEN** 23 jaar met *f* 2.50 per week zien dalen.

Ook de regering weet dit!

Daarom wil zij de arbeiders dwingen met minderwaardiger verbruiks-
goederen genoeg te nemen.

WITTEBROOD VOOR DE RIJKEN

Slecht bruinbrood en aardappelen voor de werkers.

ANTHRACIET VOOR DE RIJKEN

Cokes voor de werkers.

ROOMBOTER VOOR DE RIJKEN

Margarine voor de werkers.

Ieder weldenkend mens zal op het standpunt staan, dat de arbeidende
bevolking deze verlaging van het levenspeil niet kan dragen.

Dienovereenkomstig stelde het hoofdbestuur van de E.V.C. op 11 October
aan de Ministerraad voor:

De toeslagen op de levensmiddelen te handhaven

De kosten daaraan verbonden, kunnen bestreden worden door:

VERMINDERING VAN DE UITGAVEN VOOR OORLOGSDOELEINDEN EN VERHOGING VAN DE BELASTING OP DE WINSTEN DER GROOT- ONDERNEMERS.

De Minister-President, de heer Drees, liet weten, dat de regering hierover
niet wenste te spreken.

De huidige regering wil de kosten ten behoeve van het militarisme laten
betalen door de arbeiders en tezelfdertijd de winsten van de ondernemers
veilig stellen.

Arbeiders van Nederland!

De E.V.C. roept U op tegen deze gedragslijn van de regering en de Stichting
van de Arbeid krachtig stelling te nemen en het huidige, toch al zo lage
levenspeil, met hand en tand te verdedigen.

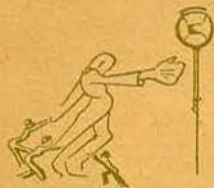
Het verminderen van de toeslagen op de levensbehoeften met een bedrag
van 330 miljoen gulden mag niet ten koste komen van de werkers.

VERLANGT van de werkgevers een onmiddellijke toekenning van f 2.50
duurtetoeslag op de huidige lonen voor **ALLE** werkers.

VERLANGT van de regering maatregelen, opdat deze duurtetoeslag niet
doorberekend wordt in de prijzen.

karwei-arbeiders, ploegendienst, her- en omscholing etc.

Zij strijdt voor een algehele vernieuwing van het werken in tarief. Zij beoogt daarbij een rechtvaardige beloning van meerdere prestatie en verwerpt elke vorm van tarief, die ons weer wil terugvoeren naar het vooroorlogse jaagsysteem. Volledige controle en medezeggenschap bij de tariefbepaling is hier eerste vereiste.

Ook haar behoort erkenning, medebeslissing, gebruik van radio-zendtijd etc.

Zij strijdt voor eenheid in de vakbeweging en streeft naar één organisatie van alle werkers in de metaalnijverheid.

Vele malen is reeds op één of ander front de strijd tot een uitbarsting gekomen. Steeds hebben de

werkers de E.V.C. aan hun zijde gevonden. Vele successen in de bedrijven konden worden bewerkstelligd.

Dit alles is echter nog niet voldoende. Wij zijn ons hiervan volkomen bewust. Grotere kracht zal nog moeten worden ontplooid.

Van deze kracht zal ook U deel moeten uitmaken. Alleen door gezamenlijke inspanning zullen wij in staat zijn onze programs tot werkelijkheid te maken. Wij doen daarom een ernstig beroep op U:

Sluit U aan bij de E.V.C.!

EENHEIDSVAKCENTRALE
Bedrijfsgroep
METAALNIJVERHEID
Rozengracht 19' Amsterdam-C.

de **E.V.C.**
bedrijfsgroep
Metaalnijverheid
vraagt

Uw aandacht

49107
Aan de E. V. C. Metaalnijverheid
Rozengracht 19' - Amsterdam-C.

NOTEERT U MIJ ALS LID S.V.P.

Naam

Voornamen

Adres

Geboren te

Geslacht mnl/vrl. geh./ongeh.

Loon fper week/maand

Beroep

Naam Bedrijf

Adres Bedrijf

Aard van het Bedrijf

Handtekening

Dit formulier opzenden of afgeven aan het
E.V.C. Bestuur in Uw bedrijf of afdeling.

WAT IS DE E. V. C.?

Zij is een vakbeweging, geboren tijdens het verzet tegen de fascistische overheersing.

Zij is gegroeid onder de sterke drang naar eenheid van alle werkers, ongeacht hun geloof of politieke overtuiging.

Zij is aangesloten bij het Wereld Vak Verbond, dat de vakbewegingen van vrijwel alle landen ter wereld heeft verbonden en ruim 70 miljoen werkers omvat.

Zij berust op het principe der bedrijfsorganisatie en verschilt hiermede volkomen van de oude beroepen-organisaties. Iedere werker in een bedrijf, ongeacht zijn beroep, wordt in deze bedrijfsorganisatie ondergebracht. De verdeeldheid bij het behartigen der gemeenschappelijke belangen maakt hier plaats voor een eenheid van optreden.

De diverse bedrijven zijn naar hun aard ondergebracht in bedrijfspgroepen. Alle metaalbedrijven electro-technische bedrijven, classificeer-bedrijven, isolatie-, burgersmeden-, automobiel- en garage-bedrijven, verwarmingsindustrie, carrosserie- en wagenbouwindustrie, rijwielreparatiebedrijven etc. die wat hun aard betreft, tot de metaalnijverheid worden gerekend, zijn ondergebracht in de Bedrijfspgroep Metaalnijverheid.

Waarvoor strijdt de Bedrijfspgroep METAALNIJVERHEID?

Zij strijdt vooreen algemene verbetering van ons levenspeil; voor verhoging der lonen,

welke ten koste zal moeten gaan van de kapitale winsten, welke de ondernemers maken.

Zij strijdt voor medezeggenschap der arbeiders, zowel op sociaal- als op economisch terrein. Zij strijdt voor verbetering van de sociale wetgeving.

Zij strijdt voor een verhoging der levensmiddelenrantsoenen en uitbreiding van de extra voeding.

Zij strijdt voor verbetering onzer arbeidsvoorwaarden: voor betere waarborg bij ziekte en ongeval door hogere uitkeringen, voor verbeterde indeling de vakgroepen,

voor vacantieregelingen, waarbij iedere werker 12 dagen vakantie heeft en een week vacantietoeslag, voor verbeterde regelingen voor

05.644

Eenheidsvakcentrale

Landelijke Bedrijfsgroep Metaalnijverheid
Rozengracht 19, Telefoon 39487
Amsterdam-C.

Werkers in de Metaalnijverheid, wij vragen u

AANDACHT

De Regering, de Stichting van de Arbeid, de Raad van Vakcentralen, ja wie niet al hebben U steeds in alle toonaarden laten horen, wat U gepresteerd heeft in de afgelopen twee jaren.

De productie is opgevoerd en dat is in belangrijke mate te danken aan de verhoging van Uw arbeidsprestaties. U moogt daarop trots zijn en met reden. Wij denken daarbij b.v. aan de bouw van de „WILLEM BAREND SZ”, de tinbaggermolens, de schepen, de bruggen, doch ook aan de vervaardiging van gebruiksgoederen in vele soorten.

Reeds eerder hebben wij ons in een Oproep tot U gewend om Uw eisen

- a. verhoging der minimum-lonen met 10% met een evenredige verhoging van het maximum;
- b. vakantie-toeslag van 50%, welke nog dit jaar moet worden verstrekt;
- c. verhoogde uitkering bij ziekte en ongeval,

niet door beloften van anderen, maar door daden van Uzelf tot werkelijkheid te maken. Door de ondersteuning van deze actie zouden Uw eisen waarschijnlijk reeds ingewilligd zijn. Doch de Unie heeft in Amsterdam — waar desondanks toch nog tienduizend metaalbewerkers gedurende twee uren het werk hebben neergelegd, evenals in vele andere plaatsen — Uw actie voor lotsverbetering doorkruist. Met een manifest onder het motto „Open vizier” werd de eensgezinde wil tot strijd versplinterd. De E.V.C. had enige „eisen van 1946 van de rommel-zolder” gehaald. Tussen haakjes „de rommel-zolder” van de E.V.C. schijnt voor de Unie nog bruikbare zaken te bevatten, want in genoemd manifest zegt de Unie, dat die eisen al zo goed als ingewilligd waren:

„ werd op 20 Mei zeer verregaand overeenstemming verkregen omtrent de lonen is slechts een praktisch minimaal verschil gebleven, terwijl omtrent punt b. over een vergoeding van een extra bijdrage vrijwel geen financieel, doch theoretisch verschil bestaat. Ook punt c. heeft kans op een gunstige oplossing.”

Aldus het manifest, dat vervolgt, dat aan de Looncommissie van de Stichting van de Arbeid, in samenwerking met het College binnen 14 dagen over de belangrijkste punten een uitspraak gevraagd zal worden.

Open vizier is thans meer dan ooit gewenst. Volgens genoemd manifest zou reeds op 12 Juni j.l. een beslissing verwacht kunnen worden. Heeft U er al iets van gemerkt in Uw loonzakje? Is U in staat met de lof van de Regering en alle anderen Uw gezin te onderhouden?

Open vizier: de eerste eis van de Unie luidt:

de minima met 10% verhogen

en dat betekent, dat hij, die reeds 10% boven het minimum verdient (en wie doet dat niet?) praktisch niets zal merken. Een praktisch verschil.

Open vizier: het College staat een toeslag van 2% van het jaarloon toe. **Het mag,** maar U heeft daarop geen recht, want het **moët niet.** Een theoretisch verschil.

Directe strijd is hier geboden

voor een week extra bij Uw vakantie

Open vizier: Een verregaande overeenstemming betekent nog geenszins een inwilliging van de gestelde eisen, want het College van Rijksbemiddelaars heeft het laatste woord en de Regering hanteert met bewonderenswaardige handigheid een loonstop.

Kameraden, thans schrijven we niet 12 Juni, maar reeds 3 Juli, dat is drie weken later. Nog steeds is er geen beslissing gekomen. Is U niet met ons van mening, dat het zo niet langer kan gaan? Vindt U ook niet, dat er eindelijk iets definitiefs tot stand moet komen? Geloof U, dat er een definitieve oplossing zal komen, zonder strijd van de arbeiders zelf?

U heeft de productie en Uw prestaties verhoogd, zonder vooraf eisen te stellen. De Regering heeft U gezegd, dat alleen verhoogde prestaties tot een verhoogd inkomen aanleiding kunnen zijn. En dat is thans de hoogste tijd.

Daarom wekken wij U op om gezamenlijk in de bedrijven de ontstane toestand te bespreken. Slechts in de grootste eenheid is de arbeidersklasse in staat zijn rechten af te dwingen. Kijkt er daarom niet naar van welke organisatie U lid is of welke Uw politieke of godsdienstige gezindheid is. Bereidt in de bedrijven Uw eigen strijd voor Uw eigen belangen voor. Laat U niet op een dwaalspoor leiden.

**Geen beloften van anderen,
maar daden van Uzelf!**

Hoog de strijdbare eenheid!

Het Hoofdbestuur van de
EENHEIDSVAKCENTRALE
Bedrijfsgroep Metaalnijverheid

HET SCHERM GAAT OP

Aan de werkers in de Metaalnijverheid

Met veel bombarie hebben de besturen van de Uniebonden in de Metaalnijverheid in Augustus 1947 aangekondigd, dat zij o.a. in samenwerking met de Metaalbond een „Fonds tot voorbereiding van pensioenvoorzieningen in de Metaalindustrie” tot stand hadden gebracht.

Het college van Rijksbemiddelaars hechtte zijn goedkeuring aan dit Fonds en verplichtte de metaalarbeiders f 1.— per week premie te betalen.

Gij betaalde, zonder dat U wist, welke rechten daarmee verworven werden voor de oude dag.

Maar thans na bijna een jaar gaat het scherm op en krijgen we te zien, waarvoor Gij wekelijks een gulden hebt moeten storten

De vakraad heeft namelijk een bekendmaking gedaan inzake het pensioenfonds. In een officiële mededeling van de vakraad wordt de sluier van geheimzinnigheid, welke tot nu de bestemming van de wekelijkse premie verborg, enigszins opgelicht.

Deze mededeling draagt o.a. de handtekening van de voorzitter van de A.N.M.B., H. J. v. d. Born en van de voorzitter van de Katholieke Metaalbewerkersbond, J. G. v. d. Brink. En welke zijn nu de onthullingen, die de vakraad zich verwaardigt te doen? In deze mededeling worden de rechten bekend gemaakt, die de metaalbewerkers zich voor hun oude dag zullen verwerven uit hoofde van de door hen en voor hen gestorte premie in het pensioenfonds. Wij lezen o.a. in deze mededeling:

„Uit de ontvangen gegevens is afgeleid, dat een ouderdomspensioen kan worden verkregen van 20 cent per week voor iedere week, dat de verschuldigde bijdrage is betaald, een weduwe-pensioen van 10 cent per week en een wezen-pensioen van 2 cent per week.”

Wij zullen een voorbeeld geven van de pensioenrechten van een arbeider, die trouw iedere week zijn premie heeft laten inhouden gedurende de tijd van 45 jaar. Deze man zal op zijn 65e jaar ontvangen een pensioen van 45 (jaar) \times 52 (weken) maal 20 cent = $45 \times 52 \times 20$ cent = f 468.— per jaar of f 9.— (negen gulden) per week.

Indien deze man komt te overlijden dan zal zijn weduwe de helft van dit bedrag krijgen uitbetaald, dat is f 4.50 er week. En als hij dan kinderen heeft beneden de zestienjarige leeftijd, krijgen deze 1/10 gedeelte van 9 gulden is 90 cent per week.

Een weduwe dus met b.v. drie kleine kinderen ontvangt in totaal een bedrag van f 4.50 plus 3×90 ct. = f 7.20 per week. Komt ook de moeder nog te overlijden, dan worden zijn kinderen onverzorgd achtergelaten, want dan

wordt de uitkering per kind beneden de zestien jaar verdubbeld en ontvangt ieder kind 2×90 ct. = f 1.80 per week. De door het pensioen veroverde gezinsinkomsten zijn dus in het gunstigste geval na 45 jaar premiestorting.

- a. ouderdompensioen f 9.— per week
- b. bij overlijden, weduwpensioen „ 4.50 per week
- c. weduwe- plus wezenpensioen „ 4.50 per week
plus f 0.90 voor ieder kind per week
- d. wezenpensioen (na overlijden van de moeder) „ 1.80 per week

Hoeveel geld betaalt een Metaalbewerker in 45 jaar?

Een eenvoudig rekensommetje. Per jaar wordt hij gedwongen te betalen 52×1 gulden = 52 gulden, over 45 jaar is dat dus 52×45 gulden = 2340 gulden. Dat is echter het zuiver betaalde bedrag zonder dat daarbij de samengestelde rente is berekend. Laten we aannemen, dat dit geld 3% rente opbrengt, dan zal het kapitaal na 45 jaar zijn aangegroeid tot f 4893.43, dat is dus bijna vijfduizend gulden

Wat ontvangt de arbeider in ons voorbeeld daarvoor terug?

Het Centraal Bureau voor de Statistiek heeft uitgerekend, dat de gemiddelde Nederlander op zijn 72e jaar overlijdt. Gemiddeld zal dus slechts gedurende zeven jaar van het pensioen genoten kunnen worden. Als de arbeider in ons voorbeeld dus op gemiddelde leeftijd komt te overlijden, kan hij in het gunstigste geval ontvangen:

$$7 \times 52 \times f 9.- = \text{de somma van f 3276.-}$$

De arbeider heeft dus na 45 jaar reeds f 1617.43 meer betaald, dan hij aan ouderdompensioen zal terug ontvangen. Doch ook de werkgever betaalt wekelijks een gulden. Ook dat bedrag is na 45 jaar aangegroeid tot een kapitaal van f 4893.43, zodat in wezen $f 1617.43 + f 4893.43 = f 6510.86$ per verzekerde gemiddeld door het fonds niet wordt uitbetaald.

Zo is dan eindelijk het scherm gedeeltelijk opgetrokken en iedere metaalbewerker, ook U, kan thans zelf uitrekenen, welke onbezorgde toekomst hij zich voor zijn oude dag kan verzekeren, door wekelijks een gulden van zijn loon te laten inhouden.

De Uniebestuurders in de vakraad zijn bij hun optreden in deze voor de arbeiders zo belangrijke aangelegenheid zeer sluw te werk gegaan, door met mooie voorspiegelingen geld los te krijgen.

Gij stortte gedurende een jaar wekelijks een premie van een gulden, zonder dat U Uw rechten ter inzage kreeg. Maar nu blijkt, dat de verzorging van Uw oude dag op alle punten tekort schiet en dat U veel meer moet betalen, dan U gemiddeld ooit zult kunnen trekken.

Ook de E.V.C. Metaal is voorstander van een pensioenregeling.

Maar voordat de betalingen van premie een aanvang nemen, zullen de arbeiders inzage moeten hebben van de rechten, die zij zich met hun premie verzekeren.

De E.V.C. Metaal wekt alle arbeiders in de Metaalindustrie op, de betalingen voor het pensioenfonds van de vakraad te staken, totdat betere bepalingen zijn vastgesteld.

Bovendien adviseert de E.V.C. Metaal elke arbeider terugbetaling te eisen van de reeds betaalde premies op grond van de volkomen ontoereikendheid van het huidige pensioenfonds van de vakraad.

Staat op Uw rechten, eist Uw geld terug en eist medezeggenschap bij de verdere ontwikkeling van pensioenvoorzieningen.

Verspreid bij de N D 3 M de Amsterdam

op 15-4-48

O.D. 644

E.V.C.-METAAL

Aan de werkers in de Groot-Metaalnijverheid

Een belangrijke gebeurtenis staat voor de deur.

Het collectieve contract, afgesloten tussen de Unie-besturen en de werkgevers, is per 30 April opgezegd en voorbereidingen voor wijzigingen van dit contract zijn getroffen.

Dit houdt tevens in, dat de bindende regeling van het College van Rijksbestedelaars, die voor alle arbeiders, zowel van Unie-organisaties als van E.V.C.-Metaal, ongeorganiseerd van kracht is, gewijzigd zal worden.

Alle arbeiders zijn dus geïnteresseerd bij datgene wat komen gaat.

Alle arbeiders dienen dus een woordje mee te spreken.

De E.V.C.-Metaal heeft reeds in 1946 belangrijke verbeteringen in de overige arbeidsvoorwaarden naar voren gebracht in een ontwerp-C.A.O.

De E.V.C.-Metaal heeft op 31 Januari 1948 in een landelijke vergadering met 500 vertegenwoordigers uit de bedrijven haar algemene eis van

10% LOONSVERHOGING

aan de orde gesteld.

De E.V.C.-Metaal heeft in 1947 een krachtige actie gevoerd voor een aantal eisen, die nog steeds niet zijn ingewilligd, ondanks de beloften en suggesties van de Unie-besturen in de zomer van 1947, dat over de verhoogde lonen nog slechts een „practisch minimaal verschil” bestond en dat de vacanti toeslag nog maar een „theoretische” kwestie was.

De door de Unie-besturen als „rommelzolder-eisen” betitelde verlangens van de E.V.C.-Metaal waren:

10% loonsverhoging van de minimum- en maximum-lonen;

1 week vacanti toeslag;

100% bij ziekte en ongeval.

De regeling, welke in 1947 van kracht werd, hield slechts een kleine verhoging in van de minimum-lonen en vrijwel geen verhoging van het maximum.

Vacanti toeslag werd niet opgenomen, de regering stond slechts de uitbetaling van 2% van het jaarloon voor 1947 toe. Het was geen recht, doch slechts een gunst.

De uitkering bij ziekte en ongeval werd gebracht op 90%, doch slechts bij langere duur der ziekte of ongeval dan 12 dagen, indien de werknemer mede de hogere premie betaalt.

De eisen der E.V.C. blijven dus onverminderd van kracht !

Bij een nieuwe regeling dient met de eisen, die in de schoot der arbeidersklasse geboren zijn, rekening te worden gehouden.

Samengevat komen zij hierop neer:

- 1. Verhoging van de bestaande lonen met 10 procent;**
- 2. Vacantietoeslag van 1 week loon;**

Daarnaast dienen onderstaande verbeteringen in de nieuwe regeling te worden opgenomen:

- A. Verbeterde betalingsregeling van overwerk
Overwerk uitsluitend te verrichten na overleg
en met goedkeuring van de personeelsvertegenwoordiging**

Voor de eerste twee uren vóór en voor alle uren na de normale arbeidstijd tot 24 uur 's nachts een toeslag van 50%;

Voor alle uren van 24 uur 's nachts tot aan de beëindiging van de aaneengesloten taak en 's Zaterdags na 18 uur een toeslag van 100%;

Voor alle uren op Zondag tussen 8 en 17 uur een toeslag van 100%;

Voor alle uren op Zondag van 0 tot 24 uur, behalve tussen 8 en 17 uur, een toeslag van 200%;

Voor alle uren op erkende Christelijke- en algemene feestdagen, niet op Zondag vallende, een toeslag van 200%;

- B. Verhoging uitkering bij ziekte en ongeval
tot 100 procent van het loon;**
- C. Voor alle uren in ploegendienst, welke buiten de voor het
bedrijf vastgestelde normale arbeidstijd van de dagdienst vallen,
een toeslag van 50 procent**
- D. Vacantie van drie weken
voor jeugdige personen beneden de 21 jaar**

De E.V.C.-Metaal is er zich van bewust, dat deze eisen volledig verantwoord zijn.

De hoge winsten in de metaalnijverheid laten deze verbeteringen voor de arbeiders alleszins toe.

Kameraden, u zult met ons van mening zijn, dat boven geformuleerde verlangens redelijk en billijk zijn, dat zij sociaal wenselijk en economisch verantwoord zijn. Denkt slechts aan de grote spanningen tussen uw loon en de behoeften van uw gezinnen en denkt aan de grote winsten van ondernemers, aandeelhouders en financiers-kapitaal (de grote banken).

Onderschrijft u de rechtsgrond van bovenstaande eisen?

Zo ja, laat u dan niet beïnvloeden door politieke hetze, waarmee u in uw sociaal-economische noden geen verbetering kunt bewerkstelligen en waardoor uw macht verdeeld wordt.

Zo ja, stelt dan deze eisen aan de orde bij elke daarvoor geschikte gelegenheid.

Zo ja, strijdt dan met uw kameraden van de E.V.C.-Metaal voor de verwezenlijking van uw gerechtvaardigde verlangens en verbetert uw positie.

HET HOOFDBESTUUR DER E.V.C.-METAAL.

C. V. D.
=====

Breda, 23 December 1947.

Vaigno
29 DEC 1947
ACD/26733
BUREAU B
30-12-47

No: 535/-47-Geheim.

Onderwerp: "E.V.C.-propaganda bij de
N.V.Philipsfabrieken te Eindhoven!"

Bijleggen : één.

OPGEBO

Hierbijgaand heb ik de eer U.H.E.G.te doen toekomen, een afschrift van een pamflet, uitgaande van de "Bedrijfsgroep Metaalnijverheid" der Eenheids-Vak-Centrale, Afdeling Eindhoven, naar de inhoud waarvan ik moge verwijzen.

Bijgaand afschrift-pamflet, werd mij heden van bevooroordeelde zijde te Eindhoven, toegezonden, onder mededeling, dat de verspreiding van deze pamfletten, in den avond van j.l. Vrijdag, 19 December, bij het uitgaan der Philipsfabrieken, aan de uitgangspoorten, onder de arbeiders heeft plaats gehad.

Mede in verband met de op dat tijdstip reeds heersende duisternis, is niet geconstateerd kunnen worden, door welke personen die verspreiding (uitdeling) onder de uit de fabrieken komende arbeiders geschiedde.

W.

A a n
De Heer Hoofd van de C.V.D.
J a v a s t r a a t, 68.
's-GRAVENHAGE.

Aan de werkers van de Philipsbedrijven.

De gehele pers heeft dezer dagen in grote opmaak bekend gemaakt, dat in de maand October de productie het voeroorlogse peil heeft overschreden en nu staat op 103%.

Ook in ons bedrijf is het productiecijfer aanmerkelijk hoger dan in 1938 en heeft het cijfer 120 reeds overschreden.

Vol lof is men ook hier voor de werkers, maar van deze lof kan men zich niet voeden.

Weer naderen de Kerstdagen.

Zal allen de disch der begunstigen overvloedig zijn?

Overvloedig door de arbeid van Uw handen?

Overvloedig maar dan ten koste van U.

Aan de beampten van ons bedrijf werden hoge tantième's uitbetaald. Voor de arbeiders schiet er een foel van f. 10,-- over, met een toeslag voor de kinderen.

Wordt hier met 2 maten gemeten?

Een weekloon kan volgens de directie niet betaald worden, door een verbod van de zijde van het College van Rijksbemiddelaars.

De Hoogovenbedrijven betalen wel een week loon uit.

Gelden voor deze arbeiders andere maatstaven?

Hebben de arbeiders van Philips niet evengoed hun aandeel in de sterk verhoogde productie geleverd?

Werkers van Philips, verzet U tegen deze achterstelling.

Eist met alle U ten dienste staande middelen een gratificatie van ten ten minste een week loon.

Eist, dat de fabriekskern onmiddellijk met de Directie in overleg treedt!

Eist Uw recht! Hetzelfde recht, dat voor allen moet gelden!

GEMEENTEPOLITIE EINDHOVEN

AAN:	
Van:	DE Heer J.G. Crabbendam,
Datum:	30-7-'47

UITGEBODEN

Volgno.
29 JULI 1947
ACD 19785

Javastraat 68,

GEHEIM.

's-GR A V E N H A G E.

Uw kenmerk

Uw brief van

Ons kenmerk

EINDHOVEN

No. 92/I.D.

22 Juli 1947.

Onderwerp

Ik deel U hierbij mede, dat op de in aanbouw zijnde betonbouw bij de N.V. Philips pamfletten waren bevestigd, waarin werd opgeroepen tot één middag staken nl. op 24 Juli a.s.

Uit de letterlijke tekst zij geciteerd:

"Nog dit jaar willen wij, evenals andere groepen arbeiders, een behoorlijke, doorbetaalde vacantieweek hebben!

Wij willen een verhoging van de contractlonen!

Wij willen 100% vergoeding van het loon bij onwerkbaar weer! Deze eisen zullen echter eerst ingewilligd worden, wanneer wij massaal onze stem hiervoor verheffen.

Daarom roepen wij U op Donderdag 24 Juli a.s. één middag het werk te staken

onder de leuzen:

Geen overbruggingsfooi in de vacantieweek, maar een doorbetaalde vakantie met 50% toeslag!

Geen geldelijk nadeel bij regen en vorst, maar 100% vergoeding!

Geen contractlonen beneden het bestaansminimum!

Voor medezeggenschap in de bedrijven!

Zo alleen bevorderen wij een snelle wederopbouw van Nederland!

Het Hoofdbestuur der Landelijke Bedrijfs-
groep Bouwnijverheid der Eenheidsvaccen-
trale, Prinsengracht 739 - 741 Amsterdam
(Centrum)

Bezoekt de

OPENBARE VERGADERING

op Donderdag 24 Juli 1947 in de grote zaal "De Oranjeboom"
Lijmbeekstraat 173. Aanvang 3 uur.

Spreker: Jan van Es, Bestuurslid Amsterdam.

De Hoofdcommissaris van Politie,

Typ. MK.
Coll.

Bijlagen

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

's-Gravenhage, 5 Juni 1947
Javastraat 68.
111539.

No.: B.16836

tel.:
112778.

Dict.: H. typ.: SvD.14.

Onderwerp: Manifest E.V.C.

G E H E I M.

Aan de arbeiders, werkzaam in de metaalnijverheid te Amsterdam, is op 2 Juni 1947 een manifest uitgereikt, van de volgende inhoud:

"EENHEIDSVAKCENTRALE.

Landelijke Bedrijfsgroep
Metaalnijverheid, Rozengracht 19,
Amsterdam.

Werkers in de Metaalnijverheid.

Met grote geestdrift en sympathie is onze oproep, (zie no.B. 16777 dd. 5 Juni 1947) gericht aan de Nederlandse metaalwerkers, ontvangen.

Onze oproep ter ondersteuning van onze actie voor:

- 1e. Verhoging der minimumlonen met 10% met een evenredige verhoging van het maximum.
- 2e. Vacantietoeslag van 50%, welke nog dit jaar moet worden verstrekt.
- 3e. Verhoogde uitkering bij ziekte en ongeval.

Wij kunnen ons over deze algemene instemming verheugen en wij zijn hierdoor gesterkt in ons vertrouwen, dat deze eisen, door ons reeds maanden geleden gesteld en gepropageerd, leven in de harten der arbeiders.

Betekent

AAN:

Z.E. de Minister van Binnenlandse Zaken
Z.E. de Minister van Justitie
Hr. Commissaris der Koningin, Noord Holland
Hr. Hoofd G.S. III B.
Hr. Hoofd Sectie III, M.I.D., Marinestaf,
Hr. Hoofdcommissaris van Politie, Rotterdam
Hr. Hoofdcommissaris van Politie, Den Haag
Hr. Hoofdcommissaris van Politie, Utrecht
Hr. Hoofdcommissaris van Politie, Groningen.

Betekent dit echter, dat hiernede aan de voorwaarden voor het slagen van deze actie, voldaan is?

Betekent dit, dat de Regering zal gaan inzien, dat zij haar loon- en prijspolitiek, waarbij de loonstop eerste gebod is, zal moeten loslaten?

Betekent dit, dat ondanks het feit dat werkgevers en Unie-organisaties naar verluidt, overeenstemming op sommige punten bereikt hebben, een overeenstemming die wij van harte toejuichen, hiernede de doorvoering van deze eisen een feit is?

Meermalen zijn reeds door de arbeiders, via hun organisaties, eisen gesteld, meermalen was met de werkgevers overeenstemming bereikt, betreffende de gestelde eisen. Helaas de Regering besliste vaak anders.

ZAL HET OOK THANS ZO GAAN?

Willen deze eisen inderdaad doorgevoerd worden - en dat moeten ze - dan zal de regering, die het laatste woord in deze zaken heeft, moeten gaan gevoelen, dat het de arbeiders ernst is.

DAAROM, STEUNT DEZE STRIJD EN NEEMT DEEL AAN DE PROTESTACTIES!

Alleen wanneer wij dit allen ernstig voornemen, zal de Regering gedwongen worden, deze eisen in te willigen. De leuze uit onze oproep geldt thans meer dan ooit:

GEEN BELOFTEN VAN ANDEREN, MAAR DADEN VAN UZELF.

Doet mee aan de massa-proteststaking op Maandag 2 Juni 1947, des middags om 3 uur.

NIEMAND BLIJVE WERKEN.

Het Hoofdbestuur"

Op Maandag 2 Juni 1947, van 15 tot 17 uur proclameerde de E.V.C. demonstraties op het Mosveld en het Amstelveld te Amsterdam.

Door de Lig.Ned.Metaalbew.bond, de R.K.Metaalbew.bond en de Chr. Metaalbew.bond, is op 2 Juni 1947 gezamenlijk aan de arbeiders werkzaam in de metaalnijverheid, een manifest uitge-reikt waarin wordt gewezen op het ongeoorloofde van deze staking en waarin werd opgewekt aan de oproep der E.V.C. gehoor te geven.

C.V.D.

Coll.: dR.

UITGEBOKT

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

No. B. 16777 GEHEIM

's-Gravenhage, 5 Juni 1947
Javastraat 68.

Dict. H. Typ.C.W.12

Onderwerp: Manifest E.V.C.

Tel. (111539
112778)

Onder de arbeiders, werkzaam in de metaalnijverheid, te Amsterdam, is een manifest verspreid van de volgende inhoud:

OPROEP.

Aan de werkers in de Metaalnijverheid
en aanverwante bedrijven!

Veel wordt gesproken over verbeteringen, die aangebracht moeten worden, over datgene wat wenselijk is op sociaal-economisch terrein, over verlaging van prijzen, over opvoering van de productie, over alles wat de arbeidersklasse aangaat.

De resultaten van deze gesprekken laten echter nog steeds op zich wachten. Zij schijnen minder vlot te verlopen dan de gloedvolle rede's van de Minister-President en andere regeringspersonen.

Integendeel, vele feiten welke thans plaats vinden, zijn gericht tegen de belangen der arbeidersklasse. De loonsverlaging bij de landarbeiders, bij de steenindustrie, de verlaging van de rantsoenen voor zware arbeid, de aangekondigde verlaging van de vleesrantsoenen, de willekeur bij de vaststelling van vacantedagen (Nationale feestdag) enz. enz.; dit alles wijst hierop.

De E.V.C. Bedrijfsgroep Metaalnijverheid heeft in Juli 1946 een ontwerp Collective Arbeids Overeenkomst ingediend bij de regeringsinstanties. Een ontwerp - C.A.O., dat na breedvoerige discussies en opmerkingen van de arbeiders in onze bedrijfs-groep tot stand kwam.

Enkele der voornaamste punten uit deze C.A.O., welke thans meer dan ooit onder de arbeiders leven en steunen op de beloften van de Londense regering, zijn de grondslag van een sinds maanden geleden ingezette actie. Wij deden hiertoe reeds per manifest een oproep tot de Nederlandse metaalarbeiders, deze

Verzonden aan:

Z.E. de Min. van Binnenl. Zaken

" " " " Justitie

de Heer Hoofd der Afd. III B v.d.Gen.Staf

" " " Sectie III M.I.D. Marinestaf

" " Comm. der Kon. in de Prov.Noord-Holland

" " Hoofdcommissaris van Pol. te Rotterdam

" " " " " te Den Haag

" " " " " te Utrecht

" " " " " te Grpningen

zaak te bespreken en te verbreiden. Ook in regeringskringen zijn deze kwesties aan de orde.

Wij kunnen echter niet volstaan met praten en nog eens praten. De regering zal moeten tonen dat het haar ernst is de belangen der werkers te willen behartigen. Zij zal daden moeten stellen.

Wij weten, dat de regering hieraan moet worden herinnerd. Wij weten dat slechts wanneer de arbeidersklasse haar stem verheft, dit de regering tot daden dwingt.

GEEN BELOFTEN VAN ANDEREN MAAR DADEN VAN U ZELF!

Daarom roept de E.V.C. U op onze actie te ondersteunen:

- 1e Voor verhoging der minimumlonen met 10 % met een evenredige verhoging van het maximum;
- 2e Vacantietoeslag van 50 %, welke nog dit jaar moet worden verstrekt;
- 3e Verhoogde uitkering bij ziekte en ongeval.

Wij hebben ons per open brief nogmaals tot de regering gewend. Wij roepen U op deze brief te ondersteunen en door korte en krachtige protest-acties blijkt te geven van Uw afkeuring over de gang van zaken.

Wij roepen U op moties te zenden, die uitdrukking aan deze protesten geven.

Wij weten, dat alle arbeiders achter deze eisen staan.

LATEN WIJ ER GEZAMENLIJK VOOR STRIJDEN!

Eenheidsvakcentrale
Bedrijfsgroep Metaalnijverheid
Rozengracht 19
Amsterdam

Ten einde doorvoering van de gestelde eisen te verkrijgen, heeft het bestuur van de E.V.C., bedrijfsgroep "Metaalnijverheid", de Amsterdamse arbeiders, werkzaam in de metaalnijverheid, opgeroepen tot een proteststaking op Maandag 2 Juni 1947, van 15 tot 17 uur.

De arbeiders werden opgewekt deze tijd te gebruiken voor een demonstratie op het Mosveld te Amsterdam Noord, terwijl diegenen van hen, die op de scheepswerven te Amsterdam werkzaam zijn, werd verzocht zich demonstratief naar het Mosveld toebegeven.

C.V.D.